

ΚΑΝ

ΤΕ

Η ΕΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΕΤΡΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ

ΘΥΜΑ ΑΥΤΗΣ.

Πενταβιβλίον

« Ἐν παντί εἶαι καιρὸς τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν »
« Πλοῦτος κερτοῦθαί, ἄδικα μὴ πειρᾶ ποιεῖν »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΜΟΝΙΜΩΝ



2964

ΑΘΗΝΗΣ.

1865.

1111

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ



ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

KAN

Te

m

Η ΕΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΕΤΡΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ

ΘΥΜΑ ΑΥΤΗΣ.

« Έν παντι δει καιρω το δικαιον επικρατειν »
« Πλουτω πεποιθως αδικα μη πειρω παισιν »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ



ΑΘΗΝΗΣΙ.

1865.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΤΕΤΡΑΣ

ΟΤΙ ΕΙΣ

ΣΧΗΜΑ ΑΝΥΣ

Επισημασθέντος γενικῶς ὅτι ἡμεῖς
ἐν τῷ παρόντι ἵστανται ἡμῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ



ΑΘΗΝΩΝ

1881



ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πολίτης Ἑλληρ, ὀνομαζόμενος Δημήτριος Π. Καριωκέ-
ρης καὶ μετερχόμενος ἐμπόριον ἐν Βάρη, ἤλθεν εἰς διερέ-
ξεις μετὰ τῶν ἐμπόρων Γεωργίου Ζαρίφη, Νικολάου Ζα-
ρίφη καὶ Γεωργίου Ζαφειροπούλου, ἀποτελούντων Ἑταιρίαν
ἐμπορικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ Ἑταιρία αὕτη προσοι-
κειωμένη, κύριος οἶδε διὰ τίνων μέσων, τὸν ἐπιτετραμμένον
τὰς ἐλληνικὰς ὑποθέσεις Κ. Ζάρον καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν δημο-
σίους ὑπαλλήλους, διέπραξε κατὰ τοῦ Δημητρίου Π. Κα-
ριωκέρη, ὅτι ἄδικον, ὅτι παράνομον, ὅτι βάρβαρον καὶ
ἀπάνθρωπον δύναται τὰ συλλογισθῆναι ἄνθρωπος. Τὸ προ-
κείμενον Φυλλάδιον φέρει εἰς φῶς τὰ συμβάντα εἰς τὴν ὑπό-
θεσιν ταύτην, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ σημείου εἰς ὃ σήμερον
εὑρίσκειται. Ὁ τίμιος καὶ ἀμερόληπτος ἀναγνώστης κρινέ-
τω περὶ τοῦ ἀγῶνος ἢ αἰσχροκέρδεια, ἢ διαφθορὰ καὶ ἢ
ἀτιμία ἤγειραν ἂ μ ἔ σ ω ς μὲν κατὰ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς
περιουσίας πολίτου, ἔ μ μ ἔ σ ω ς δὲ κατὰ τῆς δικαιοσύνης
τῶν νόμων καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλληνισμοῦ.

Ο Γ. ΖΑΡΙΦΗΣ,

Ο ΕΠΗΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝ- ΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ II

Η. ΖΑΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΥ

και πάντων τούτων τὰ κακουργήματα.

Α.

Παρίστανται πράξεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ πολλάκις και παρουσιάζουσι γεγονότα, ἢ ἐκτιμήσεις τῶν ὁποίων οὐ μόνον ἀποβαίνει δυσκολωτάτη εἰς τοὺς ἐμβριθεστέρους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ και ἡ πραγματικὴ αὐτῶν ἀλήθεια διαστρέφεται και ἡ τύχη τῶν δρώντων προσώπων κρέμαται ἐκ τῆς κακῆς προκαταλήψεως, ἐκ τῆς ἐσφαλμένης φήμης, και ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν ἐχόντων συμφέρον πρὸς τὴν παραμόρφωσιν αὐτῶν.

Τοιούτων παραδειγμάτων βρίθει ἡ ἱστορία και ἤθελον ἐκτραπῆ τοῦ σκοποῦ ἐὰν ἡσυχολούμην εἰς τὴν παράθεσιν αὐτῶν ἐνταῦθα.

Τὰ γεγονότα ἅτινα εἰσὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν λέγονται ἐθνικά, ὡσὰκις ὑπὸ ὀλοκλήρου Κράτους διαπράττονται και εἰσὶ δημόσια· ὀνομάζονται δὲ ἰδιωτικά ὡσὰκις ὑπὸ ἐνὸς ἀτόμου ἢ ὀμάδος τινὸς διενεργοῦνται και ἰδιωτικά ὅπως ἀντικείμενα ἀποβλέπουσιν. Πολλάκις ὅμως και ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς γεγονόσι διαδραματίζεται τοσαύτη ποικιλία σκηνῶν και παρουσιάζεται τοσαύτη συρροή διαφόρων ζητημάτων δικαίου, ὥστε δύνανται νὰ θεωρηθοῦν τὰ γενικώτερα τῶν γεγονότων, τὰ μᾶλλον διαφέροντά οὐ μόνον τὰ ἄτομα και τὰ ἔθνη ἐν μέρει, ἀλλὰ και αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει

καὶ κατὰ συνέπειαν ἀξία νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ὅπερ εἶναι ἡ Κοινὴ Γνώμη, διότι κοινῶν δικαστηρίων ἡ κρίσις ἀποβαίνει ἀνεπαρκῆς καὶ ἀσθενεστάτη πρὸς διατύπωσιν ἀληθοῦς πεφωτισμένης καὶ ἀναμφισβητήτου ἐτοιμηγορίας.

Παρόμοιόν τι γεγονός περικλεῖον ὑψίστην σπουδαιότητα, ἔξοχον διαφέρον καὶ ἔκτακτον βαρύτητα, ἔλαβε χώραν πρὸ δέκα τεσσάρων μηνῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ αὐτοῦ ἡ ἀνάπτυξις ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις θέλει μὲ ἐπασχολήσῃ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ, ὅπερ δίδω εἰς τὴν δημοσιότητα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς μικρὰ λαμπὰς πρὸς διαφώτισιν τοῦ δημοσίου πνεύματος καὶ ὡς βάσις ἐφ' ἧς θέλει δυναθῆ νὰ στήσῃ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἰδίας ἐτοιμηγορίας ἢ κοινῆ πεποίθησις περὶ τοῦ βίου τῶν παραμενοντων ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων.

Πέποιθα δὲ, ὅτι ὁ ἀναγνώστης, ἐκτιμῶν τὸ ὕψος τῆς μεγάλης ἀληθείας, ἣν ἔθεσα ὡς ἀρχήν, θέλει μὲ ἀκολουθήσῃ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐμβριθείας μέχρι τέλους, ἂν καὶ τὸ ζήτημα δὲν ἦναι ἐκ τῶν δυναμένων νὰ παρουσιάσωσι θέληγητρα καὶ νὰ διεγείρωσιν εἰς τὴν καρδίαν τέρψεις, καθόσον εἶναι θετικόν, καὶ στηρίζεται ἐπὶ ἐγγράφων ὁμολογιῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν διατυπώσεων.

Ἐν τούτοις ἐν γεγονός ὅπερ διεκύβευσε τὴν τιμὴν ἐμοῦ τοῦ ὑπογεγραμμένου κάτωθεν πολίτου, ὅπερ κατέστρεψε τὴν περιουσίαν τῆς ἀδυνατοῦ πολυαριθμοῦ οἰκογενείας μου, ὅπερ ἀποδεικνύει πῶς ἐννοεῖται ἡ ἐμπορικὴ πίστις καὶ τιμὴ ὑπὸ τῶν διαχειριζομένων ἑκατομμύρια καὶ ἀπολαμβανόντων τὴν πρωτίστην ὑπόληψιν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ, καὶ ὅπερ ἐπὶ τέλους διακηρύττει ὁποίας προστασίας τυγχάνουσι τὰ εὐγενῆ τῆς Πατρίδος τέχνα, τὰ τιμῶντα τὸ ἑαυτῆς ὄνομα, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσωπεύοντων αὐτήν, νομίζω ὅτι δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὰ περιφανέστερα θέληγητρα καὶ τὰς ἠδυπαθεστέρας τέρψεις, εἰς τοὺς ἐννοοῦντας ὅτι ἐκ παρομοίων γεγονότων ἐξαρτάται ἐν συνόλῳ ὁ θρίαμβος ἢ τὸ ναυάγιον τῆς ἐλληνικῆς ἀπαστολῆς.

Ἰδοὺ διατί εἶπον εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι τὸ προκειμένον ζήτημα εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος, ἐξόχου διαφέροντος καὶ ἐκτάκτου βαρύτητος. Ἰδοὺ διατί φρονῶ, ὅτι ἕκαστος Ἕλληνα θέλει μετὰ προθυμίας καὶ ὑπομονῆς διεξέλθει τὰ γραφόμενα, ὄχι ἀπλῶς ὡς Ἕλληνα, ἀλλὰ καὶ ὡς πολίτην καὶ ὡς μέλος τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ τί θελκτικώτερον εἰς τὸν εὐσυνείδητον καὶ τίμιον πολίτην, τοῦ νὰ ἴδῃ ἀποδιδομένην τὴν τιμὴν εἰς ὁμοίον του; τὴν τιμὴν! τὸ πολύτιμον, τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο κεφάλαιον, τὸ ἀποκτώμενον δι' ἰδρώτων καὶ ἐξαγοραζόμενον δι' αἵματος; Τί δὲ περιφανέστερον εἰς τὸν Ἕλληνα τοῦ νὰ ἴδῃ τίνες οἱ λάτρεις τῆς Ἑθνικῆς του περιφιλανθείας, καὶ τίνες οἱ κήρυκοι τῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς ἀποστολῆς του, τοῦ ὀνόματός του; Εἰς τὸν Ἕλληνα ἢ περιγραφὴ σκηνῶν σπαραξικαρδίων καὶ ἰσως πρωτοφανῶν καὶ πρωτακούστων εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν ζῶμεν, αἵτινες ἀφορῶσιν ἐνα ὁμοεθνήτων, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ διεγείρωσι τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν σφίξιν, πλὴν ὅς χρησιμεύσωσιν ὡς διδασκαλίαι εἰς αὐτήν, καὶ ὡς ἐνδειχῆς μερίμνας τοῦ πῶς νὰ προληφθῶσι παρόμοια ἐν τῷ μέλλοντι. Τί πρὸς τούτοις δύναται νὰ ᾖ τὴν τερπνότερον εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ νὰ κατανοήσῃ ποῖα ἡ ἔννοια τῆς ἐμπορικῆς πίστεως ἐν μιᾷ μεγαλοπόλει τῆς ὑψηλίου καὶ ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς εἰλικρινείας ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐγγράφων του καὶ προφορικῶν ὑποσχέσεων, προσώπων ἐπιηρεαζόντων διὰ τῶν συναλλαγῶν τὴν τύχην χιλιάδων ἰσως κατοίκων ἐπὶ τῆς ὑδρογείου; Παραθέτων ταῦτα ἐν προομιόις, ἃς ἀνοίξω ἤδη τὴν σκηνὴν καὶ ἃς ἀρχίσω τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ δράματος κατὰ τὴν προεκτεθεισάν τάξιν ἐγκαταλείπων ἐλευθέραν τὴν διάνοιαν τοῦ ἀναγνώστου ὅπως ἐκ τῶν μερικῶν παραστάσεων σχηματίσῃ ἰδίαν πεποιθήσιν καὶ κρίσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πράξεως καὶ ἐξενέγκῃ κατόπιν τὴν αὐστηρὰν ἀλλὰ δικαίαν καὶ ἀληθῆ ἐτοιμηγορίαν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ὡς Κοινῆ Γνώμῃ ἀποκαλεῖται.

Ἐὰν ἡ ἐτοιμηγορία αὕτη ἐκφρασθῇ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ πα-

θόντος ἐκέρδισα τὸν περιδοξότερον στέφανον ὅστις δι' ἐ-
μέ ἔσεται ἢ σωστικώτερα παρηγορία τῶν δυσπραγιῶν
καὶ θλίψεων, συνάμα δὲ καὶ τὸ ψυχαγωγικώτερον βάλ-
σαμον βθέων ἀνοιχθεισῶν πληγῶν, ὥστε οὐ μόνον εἰς
οὐδὲν θέλω θεωρήσει τὰς παρελθούσας δοκιμασίας, τὰς
κακώσεις καὶ τὰ μαρτύρια, οὐ μόνον θέλω λησμονήσει
τὴν πικρίαν τοῦ μέχρι τρυγῶς καταποθέντος ποτηρίου
τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς συκοφαντίας, ἀλλὰ καὶ τὴν θέ-
σιν μου θέλω θεωρήσει ἀνωτέραν τοῦ ἀντιπάλου, ὅσον
ὑψηλὰ καὶ ἂν ἴσταται οὗτος, καὶ μᾶλλον ἐπίζηλον κα-
θόσον ἐγὼ μὲν θέλω ὑψώσει μέτωπον περιεστεμμένον
διὰ τῆς τιμῆς καὶ κεκοσμημένον διὰ τῆς ἀληθείας πρὸς
ὃ δὲν θέλει ἀντισταθμίσει τὸ βαρύτεμον ὄνομα τοῦ πλού-
του καὶ ἡ φήμη προσπεποιημένης ἀρετῆς καὶ γενναιο-
φροσύνης.

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐνῶ
εὐρισκόμην ἐν μέσῳ τοῦ εὐρυτάτου ἐμπορίου μου ἐν
Βάρνῃ δημοτριακῶν καρπῶν κατεπατήθη καὶ παρεβιάσθη
δι' ἐνόπλου δυνάμεως τὸ ἀούλον τῆς οἰκίας μου, ἤρπά-
γην ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας μου, ἤχθην εἰς
τὰς φυλακὰς τοῦ Προξενείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ ἐκεῖθεν, μετὰ ἐνὸς μηνὸς κρά-
τησιν, παρεδόθην κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐπιτετραμ-
μένου Π. Ζάνου παρὰ τὰς συνθήκας καὶ τὰ νονομισμένα
εἰς τὰ ἐγγχώρια ὀθωμανικὰ δικαστήρια. ἐσφραγίσθησαν αἱ
ἐν Βάρνῃ Ἀποθῆκαι μου, ἐδημεύθησαν καὶ ἐπωλήθησαν
τὰ ἐν αὐταῖς γεννήματά μου ἀνευ τῆς ἐλαχίστης δια-
τυπώσεως, ἐνῶ πρὸ μιᾶς ὥρας διεχειρίζομην χιλιάδας
λίρας καὶ παρὰ πάντων ἐμακαριζόμην ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ
ἐν τῇ κοινωγίᾳ θέσει μου, αἴφνης εὐρέθην εἰς τὴν θέσιν
τοῦ κακούργου καὶ ληστοῦ. Ἴδου τὸ γεγονός ὅπερ θέλει
μὲ ἐπασχολήσει καὶ ἐφ' οὗ ἐπέστησα ἐκ προσομιῶν τὴν
προσοχὴν τοῦ κοινοῦ.

Περιηλλον δὲ ἐν τῇ οἰκτρᾷ ταύτῃ θέσει συνεπέα τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου ὅπερ ἐπέδωκεν ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος κατ' ἐντολήν τοῦ Κυρίου Γεωρ. Ζαρίφη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, καὶ ἔχει οὕτω·

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ υποφαινόμενος ὑπήκοος Ἕλληνας ἐθέλω τὸ παρὰ πόδας γεγονός, ἐξαιτούμενος τὴν προστασίαν τῆς Σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

«Εἰς τὰς 12/24 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Σάββατον ἀπέστειλα εἰς Βάρναν τὸν ὑπάλληλόν μου Γεώργιον Ἐλευθεριάδην ἐγχειρίσας αὐτῷ τὴν ποσότητα λιρῶν ὀθωμανικῶν 2500 μὲ ῥητὴν διαταγὴν, ὅπως, φθάνων εἰς Βάρναν, καταθέσῃ αὐτὴν τὴν ποσότητα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐκεῖ κυρίου Παρασκευᾶ Νικολαΐδου καὶ ἀκολούθως μεταχειρισθῇ κατὰ τὰς ὁδηγίας μου. Εἰς τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιο μετ' αὐτοῦ, ἐπεβίβασθη καὶ ὁ κύριος Δ. Π. Κανισκέρης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν λαμβάνειν σημαντικὰ ποσὸν χρημάτων καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεποιτῶν καὶ κάμω τὴν ἐλαχίστην περισσοτέραν πίστωσιν. Σήμερον ἀπροσδοκῆτως λαμβάνω τὸ ἐπισυνημμένον τηλεγράφημα, ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ὁ ῥηθεὶς κύριος Δ. Π. Κανισκέρης, μετὰ τῶν ἀνθρώπων του, ἐλήστευσαν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὸν ἀποσταλέντα ἀνθρώπων μου τὸ ποσὸν λιρῶν ὀθωμανικῶν 2000, ἐξαιτούμαι ὅθεν ὅπως δοθῶσιν ἀμέσως αὐστηραὶ καὶ κατεπείγουσαι διαταγαὶ εἰς τὸν ἐν Βάρνην κύριον Πρόξενον Ἕλληνα, ὅπως ποιήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάκρισιν, πράξῃ κατὰ τὸν νόμον, καὶ δοθῶσι ταυτοχρόνως ὁδηγίαι ὅπως τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐν Βάρνην ἀντιπροσώπου μου κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου, γίνῃ κατάσχεσις ἐπὶ πάσῃ κινήτῃ καὶ ἀκινήτῃ περιουσίᾳ τοῦ κυρίου Δ. Π. Κανισκέρη, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων μου, διὰ τε τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν ὀθωμανικῶν 2000, καὶ δι' ὅσα ἄλλα ἔχω ἤδη λαμβάνειν παρὰ τοῦ ῥηθέντος κυρίου Δ. Π. Κανισκέρη.»

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14/26 Ὀκτωβρίου 1863.

(Ὑπογρ.) Διὰ τὸν Γ. Ζαρίφην Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος.

Ὁ τὰ τῆς Πρεσβείας ἐπιτετραμμένος κύριος Π. Ζάνος ἐπισημείωσε τὰ ἑξῆς.

«Διευθύνεται κατεπειγόντως ἡ παρούσα ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τοῦ κυρίου Γ. Ζαφειροπούλου, εἰς τὸ ἐν Βάρνη Ὑποπροξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, παραγγελλόμενον νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου. Ὁ διοικητὴς Βάρνης θέλει προσκληθῆ νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ὑποπροξενεῖον πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς ἐ'ασφάλησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ καταστήματος τοῦ κυρίου Ζαρίφη. Ἐννοῦμεν δὲ ἡ ἀνάκρισις νὰ γείνη αὐστηροτάτη καὶ ἡ τῆς κατασχέσεως ἐνέργεια νὰ προχωρήσῃ κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀργοπορίας. Ἀναμένομεν δὲ σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς παρουσίας νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ὁ κύριος Κούταβος τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συντόνων καὶ δραστηρίων ἐνεργειῶν του.»

Ἐν Κωνσταντινούπολει τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος
(ὑπογρ.) Π. ΖΑΝΟΣ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἀπέμειν τῷ κυρίῳ Δ. Κανισκέρῃ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1620, διαταγὴν τῆς Β. Πρεσβείας.

Πέραν τὴν 16 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος Διευθυντῆς
(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ἐκ τοῦ παρατεθέντος ἐγγράφου, κατανοεῖ ἕκαστος τὸ ποιητικὸν αἶτιον τοῦ προκειμένου γεγονότος, ὅπερ κατετάραξε τὴν κοινωνίαν, ἀνησύχισε τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ ἐβύθισεν εἰς τὸ ἀχανὲς πέλαγος ἐμὲ τὸν δυστυχεῖ πολίτην μετὰ πολυμελοῦς ἀδυνατοῦ οἰκογενείας.

Πρὸ εἴκοσιν περιόπου ἐτῶν μετέρχομαι τὸ ἐπὶ τῇ καλῇ τῇ πίστει στηρηζόμενον ἐπάγγελμα τῆς ἐμπορικῆς οἰκίας Κανισκέρῃ γνωστῆς πρὸ αἰῶνος σχεδὸν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ καὶ διακριθείσης πάντοτε ἐπὶ τιμιότητι καὶ εὐλιχρινείᾳ ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς μετὰ παντὸς μετερχομένου τὴν ἐμπορίαν. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη,

ἦτοι κατὰ τὸ 1858—1859 ὅτε τρικυμιώδης ἐποχὴ ἐπέφερε σπουδαίαν κρίσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἠνάγκασε τοὺς μεγαλειτέρους ἐμπορικοὺς οἴκους νὰ ὑποκύψωσιν εἰς πτωχεύσεις, τὸ κατ' ἐμὲ ὅμως, ἐνῶ ἠδυνάμην διὰ μιᾶς στερεοτύπου φράσεως «*ἀναστέλλω τὰς πληρωμάς μου*» νὰ κερδοσκοπήσω ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων κεφαλαίων καὶ νὰ ὠφεληθῶ χιλιάδας λιρῶν, προετίμησα νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους πράττοντας τοῦτο ἐπὶ τῶν ἰδίῳ κεφαλαίῳ, νὰ ἐξοφλήσω ταῦτα μέχρι ὀβολοῦ, καὶ νὰ μείνω μὲ τὸ ἀναπαλλοτρίωτον καὶ ἀνεκτίμητον κεφάλαιον τῆς τιμῆς.

Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ὁ καταγγελλόμενος ἐπὶ ληστεία διὰ βίας 2000, ἢ 2500 λιρῶν ἐπὶ τῇ μυνήσει τοῦ φιλογενεστάτου κυρίου Γ. Ζαρίφη.

Πόσον εἶναι δυστυχῆς ἡ ἀνθρωπότης!

Ἐπολήψεις ἀποκτώμεναι διὰ σειράς γεγονότων ἀπαρτιζόντων ἱστορίαν ὀλόκληρον, δι' ἐνδείξεων ἀνατρέπονται ἄρδην καὶ καθίστανται προβληματικαὶ δι' ἐνός ἐγγράφου ὅπερ κατὰ γὰρ ἐλὶα ἡμῶν οὐσις ἀποκαλεῖται. Περὶ οὐσίας δὲ δι' ἰδρώτος καὶ αἵματος κεντημέναι, καταστρέφονται ἀπόνως καὶ οἱ παρ' αὐτῶν ἐξαρτῶντες τύχην καὶ ὑπαρξιν, ρίπτονται εἰς τὰς ὁδοὺς μετ' ἀπαθείας στωϊκῆς. Πλὴν παντοῦ ἄρά γε συμβαίνει τοῦτο; δὲν ἔχει ὁ τίμιος ἐγγυήσεις καὶ ἡ ἀρετὴ προμαχῶνας κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς συκοφαντίας; ὄχι δὲν συμβαίνει παντοῦ, διότι τότε ἡ κοινωνία δὲν υφίστατο ἀλλ' ἤθελεν ἀποσυντεθῆ. Μόνον ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπισυμβαίνουσι τὰ τοιαῦτα καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς χαίροντας τὸ εὐεργέτημα νὰ προστατεύωνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς Ἑλλάδος κυρίου Π. Ζάνου, καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, οἵτινες τὴν πλουτοκρατίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς περιφρονοῦντες, διατάττουσι νὰ καταστραφῶσι τὰ πάντα, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀσφαλίσθῳσι τὰ δικαιώματα τοῦ κατασήμεματος τοῦ κυρίου Ζαρίφου.

Ἄλλ' ἔστι δίκης ὑφθλμὸς, β: τὰ πάνθ' ὄρξ!

Ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀθωότης, ἐπισκοτιζοῦνται ὑπὸ τῆς ἀπάτης, τοῦ ψεύδους, καὶ τῆς συκοφαντίας, καθὼς καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν νεφελῶν, πλὴν ἔρχεται ὁ καιρὸς καὶ ἀναφαίνονται τελειότεραι καὶ μᾶλλον περιαιυγεῖς, καθὼς αὐτὸς ὅταν διαλύωνται τὰ νέφη. Τοῦτ' αὐτὸ θέλει ἐπισυμβῆ καὶ ἡδῆ, ἀρκεῖ ὁ ἀναγνώστης νὰ ἔχη ὑπομονὴν γὰρ μὲ ἀκολουθήσῃ.

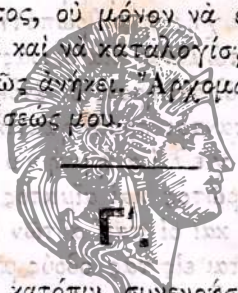
Τὸ κοινὸν ἡδῆ γνωρίζει τὸ γεγονός. Ἐπειδὴ ὁμως εἶπον ἐν προαιμίῳ ὅτι τὰ γεγονότα εἰσὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν, προερχομένων ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῶν, ἔπεται ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ πληροφορηθῇ τὰ τῶν σχέσεων αἵτινες συνέδεον ἐμὲ τὸν Δ. Κανισκέρην μετὰ τοῦ μηνυτοῦ μου κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, ἕνα δυνηθῇ οὐ μόνον νὰ κατανοήσῃ τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ βάρος τοῦ γεγονότος, οὐ μόνον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς συνεπείας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ καταλογίσῃ τὴν ἐγκληματικότητα πρὸς ὃν ἀληθῶς ἀνήκει. Ἀρχομαι ἀμέσως τῆς διηγήσεως τῆς ὑποθέσεώς μου.

Κατὰ τὸ 1861 κατόπιν συνηγορήσεώς μου μετὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικὸν κατάστημα «Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη» συνέδεσα μετ' αὐτοῦ φιλικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις, ὅπως ἐγὼ μὲν ὡς ἐντολοδόχης ἀποστέλλω εἰς αὐτοὺς ὡς ἐντολοδέκτας δι' ἀποκλειστικὸν λογαριασμὸν μου δημητριακοὺς καρποὺς, τοὺς ὁποίους τὸ κατάστημα τοῦτο ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐκποιῇ ἄλλοτε μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἄλλοτε δὲ ἐν τῇ Δύσει διὰ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Λονδίῳ ὑποκαταστημάτων του κατὰ τὰς γραπτὰς ὁδηγίας μου.

Συμφωνία δὲ μετὰξὺ ἡμῶν ἐγένετο ὡς ἐξῆς. Τὸ κατάστημα κατὰ τὴν ἀπὸ 16/28 Νοεμβρίου 1861 ἐπιστολήν του πρὸς ἐμὲ ὑπεχρεοῦτο μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν φορτωτικῶν ἐκάστου φορτίου μου νὰ μοῦ προπληρῶνῃ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ



ἀνά δέκα ὄκτω (18) φράγκα ἐπὶ ἐκάστης Κάρυκας (μέτρον γαλλικὸν ἰσοδυναμοῦν πρὸς τέσσαρα κοιλὰ καὶ μισὸ Κωνσταντινουπόλεως) μετὰ δὲ τὴν πώλησιν καὶ ἐκκαθάρσιν ἐκάστου φορτίου νὰ μοῦ ἐμβάξῃ τὸ ὑπόλοιπον, ἀφοῦ πρότερον ἀφαιρέσῃ διὰ λογαριασμόν του δύο τοῖς ἑκατὸν εἰς προμήθειαν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ὡς δικαίωμα ἀσφαλιστηρίου ἐγγυήσεως διὰ τὸ ἀξιόχρεον τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ταύτῃ ἐγὼ μὲν ἐπελήφθην ἀμέσως τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἀμέσως ἐπίσης μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ πρώτου φορτίου μου, τοῦ σταλέντος διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου «Γαριβάλδη», παρετήρησα τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν τῆς ὑποχρέωσεως, τουτέστι, ἐνῶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς του τῆς 16|28 Νοεμβρίου 1861 ὁ Κύριος Ζαρίφης λέγει ὅτι «Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον εἰμποροῦμεν νὰ σᾶς κάμωμεν καὶ τοῦτο πρὸς χάριν σας, εἶναι νὰ σᾶς ἀβαντζάρωμεν (προπληρώσωμεν) δέκα ὄκτω φράγκα τὴν Κάρυκαν εἰς τὴν λήψιν τῆς φορτωτικῆς ἐκάστου φορτίου σας, καὶ λάβετε τὸ παρακαλοῦμεν εἰς καλὴν σημείωσιν» ἐνῶ λέγω διὰ τῆς ἐπιστολῆς του λέγει ταῦτα, ἅμα ὅμως ἐγένετο κάτοχος τοῦ φορτίου μου, ἠλάττωσε τὴν προπληρωμὴν εἰς ὀλιγώτερον τῶν 15 φράγκων· καὶ ἐγὼ μὲν ἀμέσως τότε δὲν εἴλεψα νὰ κάμω τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις· ἀλλ' οὗτος εἰς ἀπάντησιν διὰ τῆς ἀπὸ 29|10 Δεκεμβρίου 1861 ἐπιστολῆς του μετὰ μακροῦ καὶ σοφιστικοῦ προοιμίου περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ σιτοφορτίου μου τούτου, μοι λέγει τὰ ἐξῆς·

«Καθ' ὅσον ἐξάγεται ἐπὶ τῶν παρατηρήσεών σας μοι κάμετε ἐπὶ τῆς προπληρωμῆς σας ἐκάμαμεν διὰ τὸ φορτίον σας μὲ Γαριβάλδη, ναὶ μὲν σᾶς εἶχομεν εἰπεὶ 18 φράγκα τὴν Κάρυκα, πλὴν τότε τὰ σιτάρια μερῶν σας ἐτιμῶντο φράγκα 35 τὴν Κάρυκα, ἥδη δὲ κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἔχομεν τῶν σίτων μερῶν σας ἐξ Εὐρώπης μόλις ἀξίζουσι περὶ τὰ 28 φράγκα τὴν Κάρυκα· δύνασθε λοιπὸν καὶ μόνοι σας νὰ ἐννοήσητε, ὅτι ἡ προ-

πληρωμή σᾶς ἐκάμαμεν εἶναι ἀνάλογος, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν σᾶς κάμει προπληρωμὴν ἀνάλογον τῶν εἰδήσεων λαμβάνομεν ἐξ Εὐρώπης, καὶ τοῦτο σᾶς παραναλοῦμεν λάβετε το ὑπὸ καλὴν σημείωσιν.»

Διὰ τοῦ μακροῦ καὶ σοφιστικοῦ τούτου προοιμίου τοῦ ὁ Κύριος Ζαρίφης προπικαίει πρὸς τοῦτοίς νὰ μὲ προκαταλάβῃ ὅτι δῆλον τὸ φορτίον ἦτο εἰς κακὴν κατάστασιν καὶ ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ὤρισε τὴν προπληρωμὴν 18 φράγκα τὴν Κάρικα τὸ εἶδος ἐτιμᾶτο ἐν Εὐρώπῃ φράγκα 35. Ἄλλ' ἐνταῦθα παρατηρῶ πρῶτον ὅτι ἡ συμφωνία κατὰ τὴν ἀπὸ 16|28 Νοεμβρίου 1861 ἐπιστολὴν του ἦτο ρητὴ νὰ μοὶ προπληρώσῃ ἀνά 18 φράγκα τὴν Κάρικα, χωρὶς νὰ λαμβάνηται καθ' ὅλου ὑπ' ὄψιν ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν οὔτε ἐν Εὐρώπῃ, οὔτε ἐν Βάρνῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ τιμὴ τῶν 35 φράγκων εἶναι ψευδὴς καθόσον ποτὲ δὲν ἔφθασε τὴν τιμὴν αὐτὴν εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καὶ διότι καθ' ἣν μὲν ἐποχὴν ἐγένετο ἡ συμφωνία τὰ σιτηρὰ ἦσαν ὑποτετιμημένα, καθ' ἣν δὲ ἐποχὴν ἐλήφθη ἡ φορτωτικὴ τοῦ πλοίου «Γαριβάλδη» τὰ σιτηρὰ ἦσαν ὑπερτιμημένα ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἐκ τῶν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῶν τοῦ καταστήματος. Παρατηροῦμεν δὲ δεῦτερον ὅτι τὸ φορτίον μετὰ τετραμνηνον διαπλοῦν οὐχὶ μόνον ἔφθασεν εἰς Ἀγγλίαν καὶ παρεδόθη ἐν ἀρίστη καταστάσει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτοίς ἀπήλαυσε καὶ τιμὴν πρώτης ποιότητος ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ ἐκκαθαρίσεως, ὃν βραδύτερον ἐπεμψεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος Ζαρίφης.

Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς κοινὸν νοῆμον εἶναι περιττὸν νὰ παρατηρήσω ὅτι τὰ σοφιστικὰ ταῦτα προοίμια τοῦ Κυρίου Ζαρίφη ἐγένοντο μόνον ἵνα μὲ ἐκπλήξῃ ἐξ ἀρχῆς καὶ μὲ ἔχη διὰ βίου δεδουλευμένον καὶ ὑποχειρίον ὥστε, ἐν περιπτώσει ῥήξεως καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δολιότητος, αὐτὸς μὲν νὰ παρίσταται ὡς δῆλον εὐεργέτης μου, ἐγὼ δὲ, μὴ ἐνδόσας νὰ σαγηνευθῶ, νὰ παρίσταμαι ὡς ἀγνώμων καὶ ἀχάριστος.

Ἐν τοῦτοίς ἐξηκολούθουν νὰ τῷ πέμπω πάντοτε τὰ φορτία μου, ἐλπίζων ὅτι διὰ τῆς ἐντίμου διαγωγῆς μου

ἤθελον ἀναγκάσει αὐτὸν καὶ ἄκοντα νὰ σεβασθῆ ἑαυτὸν πλειότερον καὶ νὰ μὲ θεωρῆ ὡς γαλακτοφόρον ἀγελάδα μᾶλλον ἢ ὡς θῦμα.

Ὁ Κύριος Ζαρίφης ἠθέτει μίαν πρὸς μίαν τὰς ὑποσχέσεις του· τοιαύτη δὲ κατάστασις πραγμάτων μὲ ἠνάγκασε νὰ ἔλθω μετ' αὐτοῦ εἰς νέαν τινὰ καὶ ὀριστικὴν ἐξήγησιν ἣτις ἐπέφερε τὴν ἀμετάτρεπτον συμφωνίαν τοῦ νὰ μοὶ χορηγῆ μὲν τὴν προπληρωμὴν οὐχὶ φράγκα 18 ἑκαστήν Κάρικα, ἀλλὰ μόνον φράγκα 15, ἀλλὰ νὰ μοὶ χορηγῆ πρὸς τούτοις καὶ μίαν πίστωσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ φράγκα 25,000, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν συμφωνίαν τῆς προμηθείας καὶ τοῦ ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ Κύριος Ζαρίφης ὡς δικαίωμα ἀσφαλιστηρίου ἐγγυήσεως διὰ τὸ ἀξιόχρεον τοῦ ἀγοραστοῦ, αἱ λοιπαὶ λέγω συμφωνίαι ἔμειναν ὡς ἦσαν καὶ πρότερον ἀμετάτρεπτοι, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης ἐξηκολούθουν ἀποστολαὶ φορτίων· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης παρεξηγήσεως τοῦ ἀναγνώστου παραθέτω τὸν ἐξῆς παράγραφον τῆς ἀπ. 10/22 Δεκεμβρίου 1862 ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Ζαρίφη πρὸς ἐμέ.

«Τὰ ἄνω τρία σιτοφορτία σας ἐκ Κωνινῶν 12,500 περίπου πρὸς φράγκα 15 ἀβάριτζο τὴν Κάρικα φέρουσι φράγκα 187,500 καὶ προσθέτει τῆς πιστώσεως σας ἐχορηγήσαμεν εἰς τ' ἀνοικτὰ φράγκα 25,000, ὁμοῦ φράγκα 212,500, σὰς ἀναλογούσι καὶ σας ἔχομεν ὡς ὀπισθεν δοσμένα φράγκα 205,200, ὥστε σας ἀναλογούσι φράγκα 7,300 νὰ λάβητε».

Ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν ἀνωτέρω συμφωνιῶν κατὰ Μάϊον τοῦ 1863 ἔχων χρηματικὴν ἀνάγκην ἔδωκα ἐντολὴν νὰ μοὶ πωληθῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πεμφθὲν μὲ τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον « Ἀχιλλεὺς » φορτίον μου ἐάν ἐπιτευχθῶσιν οἱ ὅροι τῆς ἐντολῆς μου.

Ὁ Κύριος Ζαρίφης δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀνακαλύψῃ ὅτι τῷ προσφέρεται νέα εὐκαιρία νὰ ἐμπήξῃ τοὺς ὄνυχάς του βαθύτερον εἰς τὸ θῦμά του· ἐνῶ ἐσυμφωνήσαμεν νὰ τῷ παρέχω ἡμῖς μόνον τοῖς ἑκατὸν ὡς ἀσφαλιστήριον ἐγ-

γύψιν διὰ τὸ ἀξιόχρεον τῶν ἀγοραζόντων τὰ φορτία μου, αὐτὸς ἐκμεταλλευθεὶς τὰς χρηματικὰς μου ἀνάγκας μοι ζητεῖ νὰ τῷ παραχωρήσω τρία τοῖς ἑκατὸν ὡς δικαίωμα ἐγγυήσεως, καὶ τοῦτο καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχεν ἤδη εἰς τὰς χεῖράς του τὴν φορτωτικὴν τοῦ φορτίου μου, καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν προέδλεπον ὅτι ἐγὼ ἤθελον ἀφελῆσθαι κατὰ τι πλεϊότερον ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πωλήσεως τοῦ φορτίου μου ἐρωτῶ ἤδη τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, ἐὰν ἐπιτρέπεται εἰς ἔμπορον, καυχώμενον μάλιστα ἐπὶ φιλογενεῖᾳ καὶ πατριωτισμῷ, νὰ ἐκμεταλλευθῆται τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνταποκριτῶν του, νὰ ἀθετῆ βήτης καὶ ἀμετατρέπτους συμφωνίας, καὶ ἐκάστοτε νὰ προτείνῃ νέους ὅρους, νέας συμφωνίας καὶ νέας παραχωρήσεις ἀναλόγως τῶν προβλεπομένων κερδῶν τῶν ἀνταποκριτῶν του, ἢ ἀναλόγως τῶν ἐνδεχομένων χρηματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Βλέπων τὴν ἀδικίαν ταύτην τοῦ Κυρίου Ζαρίφη ἀξιώσιν, τῷ ἀπηύθυνα τὰς θεούσας παρατηρήσεις, δὲν ἐλείψα δὲ νὰ τῷ ἀναμνήσω καὶ τὰ ὀριστικῶς καὶ ἀμετάτρεπτος συμφωνηθέντα, ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς ἀπὸ 13|25 Μαΐου 1863 ἐπιστολῆς του μοι λέγει τὰ ἐξῆς: «Ὅσον δὲ διὰ τὴν προμήθειάν μας ἐγγυήσεως, ἦτις σὰς ἐφάνη πολὺ τρία τοῖς ἑκατὸν σὰς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι εἶναι πολὺ μικρά, κατόπιν τῶν κινδύνων διατρέχομεν ἐγγυώμενοι τοσούτων μεγάλων φορτίων.» Ὡς νὰ ἐπιτρέπεται ποτε εἰς τίμιον ἔμπορον σήμερον μὲν νὰ συμφωνῆ ὡς ὀροσφιερὸν καὶ ἀμετάτρεπτον ὅτι ἀρκεῖται μὲ ἀσφαλίστήριον ἐγγυήσιν ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν, ὅκερ εἶναι ὁ γενικὸς καὶ ἀμετάτρεπτος κανὼν τῶν τιμῶν καὶ ἀδῶλων ἐμπόρων ἐπὶ πωλήσεων, αὐριον δὲ νὰ ζητῆ τρία τοῖς ἑκατὸν καὶ νὰ τῷ φαίνεται μάλιστα μικρά καὶ αὐτῇ, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ἴδιος πωλεῖ, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκλέγει τὸν ἀγοραστήν καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τοῦτον. Περὶ τὸν δὲ εἶναι νὰ παρατηρήσω ὅτι ἂν τυχὸν ὁ ἀγοραστής εἶναι ἀναξιόχρεως ὁ ἐντολοδόχος οὔτε ἐπὶ ἐννενηκόντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ἐγγυᾶται.

Πεισθείς εκ τούτων ότι ο κύριος Ζαρίφης έχει πρόθεσιν να μη με θεωρή ως γαλακτοφόρον Άγελάδα, αλλά πάντοτε να με έχη ως θυμα και αναλογιζόμενος την γιγαντιαίαν αύξησιν των επιχειρήσεών μου, αϊτινες άπασαι ήθελον ματαιωθή έφ' όσον εύρισκόμην εις τας χειρας του κυρίου Ζαρίφη ώσπερ το στρουθιον εις τας χειρας του έρωτήσαντος με κακήν πρόθεσιν το μαντειον των Δελφών, αν το ανά χειράς του στρουθιον είναι ζωντανόν ή τεθνεός, άπεράσισα να μεταβώ και αυθις εις Κωνσταντινούπολιν ινα έλθω εις νεωτέρας εξηγήσεις και συμφωνίας.

Άφ' ου δέ παρέστησα το μέγεθος των μελλουσών επιχειρήσεων και τας έντευθεν προσδοκώμενας εις άμφοτέρους ώφελείας συμφωνήσαμεν πρώτον μεν προφορικώς κατόπιν δέ και δι' έπιστολών, των οποίων χωρία κατόπιν θέλω παραθέσει, τα εξής:

Ο κύριος Ζαρίφης να καταθέση ως έπιδοθηητικά κεφάλαια λίρας οθωμανικας όκτώ μέχρι δέκα χιλιάδων, υπό τον όρον να πληρώσω τον νόμιμον έμπορικόν έτήσιον τόκον, και να παραλάβω με διαπάνη μου ανθρώπων τινά της εμπιστοσύνης του ως επιτηρητήν των πράξεών μου. ώς τοιούτων δέ εξελέξατο τον υπάλληλόν του Γεώργιον Έλευθεριάδην επί μηνιαίω μισθώ, υπ' έμου πληρονομένω, δύο χιλιάδων και πεντακοσίων γροσίων κατά μήνα. μη εύκαιροῦντος τότε του Έλευθεριάδου να έλθη μετ' έμου εις Βάρναν άνεβλήθη ή εκτέλεσις των συμφωνιών τούτων, και έγινετο προσωρικώς ή ακόλουθος, κατά την από 27|8 Αυγούστου 1863 προς με έπισολήν.

»Έκτιμώντες την παλαιάν μεταξ' μας φιλίαν και κηδόμενοι της μελλούσης προόδου σας, ή μόνη χάρις, την οποίαν δύναμεθα να σας κάμωμεν, είναι να σας παραχωρήσωμεν μιαν πίστωσιν εις τ' άνοικτά εκ λιρών οθωμανικών δύο χιλιάδων και εις άμεσον παραλάβην της φορτωτικης των άποστολών σας γεννημάτων να σας προδίδωμεν (προπληρόνωμεν) τα τρία τέταρτα της αξίας των. τίποτε όλιγώτερον τίποτε περισσότερον τούτου δέν έννοούμεν να σας κάμωμεν.

Ἡ φράσις δὲ αὕτη νὰ σὰς προδίδωμεν (προ-
πληρόνωμεν) τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των, ἐν-
νοεῖ τὴν ἀξίαν τῆς ἐν Εὐρώπῃ τιμῆς τῶν σιτηρῶν (ιδὲ
τὴν ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1863 καὶ ὑπ' ἄρ. 5665 ἔνορχον
κατάλεσιν τοῦ συνεταίρου τοῦ κυρίου Ζαρίφη, κυρίου Γ.
Δ. Ζαφυροπούλου τοῦ καὶ ὁμορρύθμου τῆς ὑπὸ τὴν ἐ-
πωνυμίαν Ζαφυρόπουλος καὶ Ζαρίφης ἐταιρίας· ἡ ἐται-
ρία δὲ αὕτη ὡς γνωστὸν σύγκειται ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν
Γεωργίου καὶ Νικολάου Ζαρίφη ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ
Γ. Δ. Ζαφυροπούλου, γυνυκαδέλφου τοῦ Γεωρ. Ζαρίφη)
ὁ συνétairos λοιπὸν οὗτος κατέλεσεν ἐνόρχως πρὸς τοῖς
ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς· «Ὁ Δ. Κανισκέρης ἦλθεν ἐνταῦθα
πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἐξέφρασεν εἰς ἐμέ τὴν ἐπιθυμίαν, νὰ
τὸν βοηθήσω, ὅπως, στελλόμενος εἰς Βάρναν, δυνηθῆ
διὰ τῆς προστασίας τοῦ καταστήματός μου νὰ ἐνασχο-
λῆται εἰς ἐπιχειρήσεις γεννημάτων καὶ ἐπειδὴ εἶναι γαμ-
βρὸς ἐνὸς παλαιότερου πλοῦ τοῦ πατρός μου, χάριν
αὐτοῦ ἐδέχθην τὴν πρότασιν του, ἀλλὰ τοῦ ἔχαμον ῥη-
τὴν συμφωνίαν, ὡς καὶ ἀπο τὰς ἀνταποκρίσεις φαίνεται
ὅτι ποτὲ πιστώσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ δὲν θέ-
λω τοῦ κάμει, ἐγρεώσται νὰ μοὶ πέμπῃ πρῶτον τὸ
φορτωτικὸν τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ τοῦ φορτωτικοῦ νὰ τῷ
δίδω τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων κα-
τὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀγοραίαν τιμὴν αὐτῶν».

Ἀμέσως μετὰ τὰς συμφωνίας ταύτας ἐξάπέστειλα τὸ
ἐκ κριθῆς φορτωτικόν μου μετὰ τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον «Ge-
neral Chassè» ἐκ κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως 36500,
τὴν παραλῶν τῶν φορτωτικῶν αὐτοῦ καθὼς καὶ τὰς
προκαταβολὰς ἃς μοὶ παρεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ, μοὶ ἀνα-
φέρει διὰ τῆς πρὸς ἐμέ ἐπιστολῆς του τῆς 17/29 Αὐ-
γούστου 1863 ὡς ἐξῆς.

Κόριε Δ. Π. Κανισκέρη. Εἰς Βάρναν.

«Ἀπαντῶμεν εὐχαρίστως εἰς τὰς δύο φιλικὰς σας τῶν 12/24
καὶ εἰς ἐκείνην τῶν 15/27 τρέχαντος μηνός, τὴν ὁποίαν σιγ-
μηδὸν λαμβάνομεν.

«Κλωκλειττα εϋρομεν α. και β'. φορτωτικὴν τοῦ «General Chassè» διὰ κοιλά 36500 κριθῆς φορτώσατε ἀπὸ Κάρβαρναν και Βαλ-ζίκην τοὺς σχετικὸς Τεσκερέδες τελωνείου, ἀπόδειξιν τοῦ πλοιάρχου διὰ λίρας ὀθωμανικὰς 110, τοῦ ἐμ-τρῆσατε ἀπέναντι τοῦ ναύλου, καθὼς και φορτωτικὴν τοῦ ἀ-τροπλοίου δι' ἓν σακκί περιέχον τὸ γενικὸν δειγμα τοῦ φορ-τίου σας τούτου.

»Κατὰ τὰς μεταξὺ μας περὶ τόκου συμφωνίας ἐκλείσαμεν και τὸν ἐνταῦθα και τὸν εἰς Λονδίνον τρέχοντα λογαριασμόν σας μέχρι σήμερον, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μὲν εἰς Λονδίνον τρεχου-μένου σας, ὡς βλέπετε ἀπὸ τὸ ἐσωκλειστον ἀποσπασμά του εἶναι λίρας στερλίνας 2711, 8, 6, εἰς χρέος σας ἐκεῖνο δὲ τοῦ ἐνταῦθα λίρας ὀθωμανικὰς 1258, 22, εἰς χρέος σας· κατόπιν τούτων σὰς χρεοῦμεν μὲ λίρας ὀθωμανικὰς 1700, σὰς ἐμβά-ζωμεν σήμερον εἰς δύο γρόπους, λίρας 6, και 20. διὰ ναῦλον και ἐξοδα τῶν γρούπων μας τούτων, μὲ 1, και 10, διὰ τὸ ἐ-ξοδον ἐνὸς τηλεγράφου σὰς ἐπέμψαμεν χρεος, και δι' ἐξοδα δειγμάτων σὰς ἡμερῶν λίρας ὀθωμανικὰς 2365, 25, εἰς χρέος σας. Σὰς πιστοῦμεν διὰ τὴν προπληρωμὴν λιρῶν 110 ἐδώσατε ἐκ τοῦ ναύλου εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ «General Chassè» και τὰς ὁποίας θὰ ἐκπέσωμεν ἀπὸ τὴν ὅλην προπληρωμὴν λιρῶν στερ-λινῶν 250, θὰ τῶ δώσωμεν σήμερον, (μένουν) λίραι ὀθωμανι-καὶ 2855, 52. σὰς χρεοῦμεν ἐπίσης διὰ μεσητεῖαν συναλλάγ-ματος αὐτῶν ἓν ὄγδον τοῖς ἑκατὸν λίρας 3, και 57, και πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ ἐνταῦθα λογαριασμοῦ σας (τὸ ὅλον) ποσὸν λιρῶν ὀθωμανικῶν 2859 και 9, πρὸς τὸ τρίμηνον συναλλάγμα Λον-δίνου α γρόπικ 107, 25, μὲ 100 ὡς τρέχει σήμερον, λέγο-μεν εἰς τοὺς Λονδρεζους μας νὰ χρεώσουν τὸν λογαριασμόν σας μὲ λίρας στερλίνας 2665, 16, 4, ἀπὸ τὰς 29 Νοεμβρίου προ-σεχοῦς· ἐξισοῦται ὅθεν οὕτω πως ὁ ἐνταῦθα λογαριασμός σας, και μένει ὁπόταν ἀποζημιωθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀσφαλείας διὰ τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου Μπαχρί νὰ σὰς ἀναγνωρίσωμεν ἐγκαίρως.

»Εἰς δὲ τοὺς κυρίους Λονδρεζους μας χρεωστεῖτε λίρας στερ-λίνας 2711, 8, 6, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐσωκλειστοῦ τρεχουμέ-

νου των ὡς ἄνω, λίρας στερλίνας 2663, 16, 4, τὸ ἄνω κον-
δύλι, 250 τὴν προπληρωμὴν ναύλου δίδομεν σήμερον εἰς τὸν
πλοίαρχον τοῦ «General Chassè» τὸ ὅλον λίρας στερλίνας
5627, 4, 10, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο συμπληρεῖ τὰς συμφωνη-
θείσας προδόσεις μας (προπληρωμᾶς) ἀπέναντι τοῦ κριθοφορ-
τίου μας μετὰ «General Chassè» καὶ τὴν συμφωνηθείσαν πί-
στωσιν εἰς τὰ ἀνοικτὰ λίρας ὀθωμανικᾶς 2000, ἀπέναντι τοῦ
ὑπὸ φόρτωσιν κριθοφορτίου μετὰ Lucca ὁπόταν δὲ μᾶς στείλετε
τὴν φορτωτικὴν αὐτοῦ θὰ σᾶς ἐμβάσωμεν ὅτι ἡμᾶς ἀναλογεῖται.

Κατὰ τὸν ἐνταῦθα σταλέντα μοι λογαριασμὸν φαίνο-
μαι καθαρὸς χρεώστης, εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ ὑποκατάστημα
τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ λιρῶν στερλινῶν 5627, 4, 10, ὅ-
περ συμπληροῖ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ κυρίου Ζαρίφη τὴν τε
προπληρωμὴν τοῦ φορτίου μου καὶ τὴν πίστωσιν εἰς τ' ἀ-
νοικτὰ, ὁ λογαριασμὸς ὅμως οὗτος, ἐκ κακῆς προθέσεως
γενόμενος, ἀντιτάττει εἰς τὰ συμφωνηθέντα, ὅπως ἀ-
κολούθως ἐπιφυλάττωμαι νὰ ἀποδείξω δι' ἀκριβοῦς λο-
γαριασμῶν. Τοῦκο δὲ μένον ἐκ προομιῶν ἐνταῦθα λέγω,
ὅτι ὁ κύριος Ζαρίφης καμινὰν τοιοῦτους ὑπολογισμούς,
κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ με παριστᾷ ὅτι ἐν χρεώστην τοιού-
των κεφαλαίων, σιωπᾷ δὲ κατ' ὀλοκληρίαν, ὅτι εἰσέ-
πραξε διὰ λογαριασμὸν μου τὸ προῖον τοῦ ναυαγηθέν-
τος φορτίου μου μετὰ Μπαχοῦ, λίρας πλειοτέρας τῶν χι-
λίων καθὼς ἐπίσης σιωπᾷ καὶ τὴν προπληρωμὴν τοῦ ναύ-
λου 250 λιρῶν ἃς ἐπλήρωσε μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον
ἀπέναντι ναύλου, ἀφοῦ πρότερον ἀφῆρεσε τὰ δικαίωματα
τῆς προμηθείας του καὶ ἀσφαλείας, ἀλλ' ἐσυμφύησε ἀ-
κολούθως ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ναύλου του, ἀφαιρουμένων
λοιπὸν τῶν κονδυλίων τούτων τὸ πρὸς τὸν Ζαρίφην χρέος
μου μένει πολὺ ὀλιγώτερον τῶν συμφωνιῶν ἃς ὑπεχρεού-
το οὗτος νὰ προκαταβάλλῃ ἀμέσως μετὰ τὴν παραλα-
βὴν τῆς φορτωτικῆς τοῦ φορτίου μου κατὰ τοὺς συμφω-
νηθέντας ἀμετατρέπτους ὄρους μας· σιωπᾷ δὲ καὶ ἄλ-
λας λεπτομερείας, διότι ταύτας, ὡς προεῖπον, θέλω ἀ-
ναπτύξει ἀκολούθως.

Εἰς τὸν ἐνταῦθα σταλέντα μοι λογαριασμὸν φαίνομαι καθαρὸς χρεώστης, εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ ὑποκατάστημα τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ λιρῶν στερλινῶν 5627, 4, 10, ὅπερ συμπληροῖ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ κυρίου Ζαρίφη τὴν τε προπληρωμὴν τοῦ φορτίου μου καὶ τὴν πίστωσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ, ὁ λογαριασμὸς ὅμως οὗτος, ἐκ κακῆς προθέσεως γενόμενος, ἀντιτάττει εἰς τὰ συμφωνηθέντα, ὅπως ἀκολούθως ἐπιφυλάττωμαι νὰ ἀποδείξω δι' ἀκριβοῦς λογαριασμῶν. Τοῦκο δὲ μένον ἐκ προομιῶν ἐνταῦθα λέγω, ὅτι ὁ κύριος Ζαρίφης καμινὰν τοιοῦτους ὑπολογισμούς, κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ με παριστᾷ ὅτι ἐν χρεώστην τοιούτων κεφαλαίων, σιωπᾷ δὲ κατ' ὀλοκληρίαν, ὅτι εἰσέπραξε διὰ λογαριασμὸν μου τὸ προῖον τοῦ ναυαγηθέντος φορτίου μου μετὰ Μπαχοῦ, λίρας πλειοτέρας τῶν χιλίων καθὼς ἐπίσης σιωπᾷ καὶ τὴν προπληρωμὴν τοῦ ναύλου 250 λιρῶν ἃς ἐπλήρωσε μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἀπέναντι ναύλου, ἀφοῦ πρότερον ἀφῆρεσε τὰ δικαίωματα τῆς προμηθείας του καὶ ἀσφαλείας, ἀλλ' ἐσυμφύησε ἀκολούθως ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ναύλου του, ἀφαιρουμένων λοιπὸν τῶν κονδυλίων τούτων τὸ πρὸς τὸν Ζαρίφην χρέος μου μένει πολὺ ὀλιγώτερον τῶν συμφωνιῶν ἃς ὑπεχρεούτο οὗτος νὰ προκαταβάλλῃ ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς φορτωτικῆς τοῦ φορτίου μου κατὰ τοὺς συμφωνηθέντας ἀμετατρέπτους ὄρους μας· σιωπᾷ δὲ καὶ ἄλλας λεπτομερείας, διότι ταύτας, ὡς προεῖπον, θέλω ἀναπτύξει ἀκολούθως.

Κατόπιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ φορτίου τούτου ἔδωκα ῥητὴν ἐντολὴν νὰ πωλήσῃ ὑπὸ ὄρους καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπὸ 24|5 Σεπτεμβρίου 1863 ἐπιστολῆς του πρὸς ἐμὲ ἀνεγνώρισε τοὺς ὄρους τούτους ὡς ἑξῆς· «Ἐσημείωσαμεν ὅτι τότε μόνον δύνανται νὰ προπωλήσωσιν οἱ Λονδρέζοι μας τὸ κριθοφορτίον σας μὲ «General Chassé» ὅταν ἤθελον ἐπιτύχῃ τὰ 24, 6, ἄλλως δὲ νὰ φυλάξωσι τὸ εἰς Φαλμουτ φθάσιμόν του καὶ τότε νὰ τὸ δώσωσιν εἰς τὸ συμφερώτερον σας»· διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 28|10 Ὀκτωβρίου ἐτέρας ἐπιστολῆς του μοῦ ἀναγγέλει τὴν πώλησιν αὐτοῦ κατὰ παραβίασιν τοῦ ὄρου τῆς ἐντολῆς μου, πωλήσαντος δηλαδὴ ἀβθαιρέτως τὸ φορτίον μου εἰς Σελίνια 23, ἐν ᾧ μέχρι τῶν 30|12 Ὀκτωβρίου μοῦ ἐσημείωσε διὰ συνεχῶν ἐπιστολῶν του ὅτι ἡ τιμὴ τῶν κριθαρίων τῆς ποιότητος αὐτῆς ἦταν Σελίνια 25 καὶ οἱ κερδοσκόποι δὲν ἦταν εὐδιάθετοι νὰ προσφέρωσι περισσοτέραν τιμὴν· ὥστε ὁ ἐλάχιστος ὄρος τῆς τιμῆς καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἐγένετο ἡ εἰκονικὴ αὐτῆς πώλησις τοῦ φορτίου μου ἦτο μέχρι τῶν 25 Σελινίων· ἐκ τῆς αὐτῆς λοιπὸν αὐτοῦ ὁμολογίας ἐξάγεται ἡ ἀδόλος πρόνοια τὴν ὁποῖαν ἐλάμβανε τὸ κατὰ ζῆμα τοῦτο ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μου· ἐντεῦθεν δύναται τις νὰ εἰκασῇ κατὰ πόσον ἐπεθύμει ὁ Κ. Ζαρίφης τὴν προαγωγὴν μου καὶ ποῖαν ἀξίαν ἔδιδεν εἰς τὴν μετὰ τοῦ κυρίου πενθεροῦ μου φιλίαν του.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἐν Βάρνη εὐρισκόμην ἐν τῷ μέσῳ τεραστίου συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἀγοραστῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐσοδίας ἦτο μόλις εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς, ἐπειδὴ εἶχον ἤδη πρὸ πολλοῦ ἀναλάβει ἀπείρους ὑποχρεώσεις, ἐξήκολούθησα τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποστολὴν φορτίων εἰς τὸν Ζαρίφην· ὅθεν κατόπιν τοῦ μνημονευθέντος φορτίου μου μὲ «General Chassé», καὶ πρὶν ἔτι μάθω τὴν κατὰ παράβασιν τῶν ὄρων τῆς ἐντολῆς μου πώλησιν τοῦ φορτίου αὐτοῦ, ἐπεμψα εἰς παραλαβὴν του ἕτερα δύο φορτία, ὡς καὶ τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του τῆς 7|19 Σεπτεμβρίου 1863 δι' ἧς ἀναφέρει τὰ ἑξῆς.

« Ἐν καιρῷ ἐλάβομεν τὰς φιλικὰς τῶν 12, 14, καὶ 5[17 τρέχοντος μηνὸς τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν μᾶς ἐνεχείρησεν ὁ πλοίαρχος τοῦ Αὐστριακοῦ πλοίου Lucca εἰς τὸ ὅποιον ἐφορτώσατε κριθὴν κοιλά 28260, κατὰ τὰς φορτωτικὰς καὶ τὸν Τεσπερέ τοῦ τελωνείου, εὗρομεν ἐσώκλειττον τὴν φορτωτικὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου Ἀχιλλεὺς κοιλά 26928 κριθῆς φέρουσι Κουάρτερ 3300, τὸν Τεσπερέ τοῦ τελωνείου του καὶ τὸ γενικὸν δεῖγμα τοῦ φορτίου σας τούτου.

« Κατὰ διαταγὴν σας ἐπληρώσαμεν εἰς τὸν κύριον Καλήγερον τὸ Βόνο σας ἐκ λιρῶν 50, ὑπεδέχθημεν προσέτι τὰς τρεῖς τράτας σας ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν 1550 καθὼς καὶ τὰς προηγουμένας τέσσαρας ἐξ ἡμοῦ λιρῶν ὀθωμανικῶν 1633. Μὲ τὰ πόσα ταῦτα σᾶς ἔχομεν ὡς βλέπετε μὲ τὸ παραπάνω δοσμένα τὰ συμφωνημένα ἀβάντζα, ἐπειδὴ ὅμως βλέπομεν ὅτι ἔχετε ἀνάγκην χρημάτων τώρα ὅτε μᾶς λέγετε ὅτι καταγίνεσθε εἰς προβλέψεις σίτου, διὰ τὰ σᾶς ἐπιβλύνωμεν σᾶς ἐμβάζομεν σήμερον εἰς ἓνα γροῦτον λίρας ὀθωμανικὰς γιλιὰς τὸν ναῦλον τῶν ὀπείων ἐπληρώσαμεν καὶ φραντίσετε τὴν παραλαβὴν τῶν οὐνάμει τῆς ἐσώκλειστου φορτωτικῆς. Λάβετε ὅμως ὑπὸ καλὴν σημείωσιν ὅτι ἂν δὲν μᾶς στείλητε φορτωτικὸν νέον κάρμιναν χρηματικὴν ἄλλην εὐκολίαν δὲν ἔχετε νὰ μᾶς ζητήσητε ἐπομένως πρὸ τῆς ἀποστολῆς φορτωτικοῦ μὴ μᾶς σύρτε οὐδ' ὀβολὸν διότι δὲν θὰ ὑποδεχθῶμεν τὰς τράτας σας.»

Ἡ ἀξιοσημείωτος αὕτη ἐπιστολὴ τοῦ ἠθέλε κάμει εἰς ἕκαστον ἀδιάφορον ἄνθρωπον τὴν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν· ἀλλ' ἀπὸ ἔμπορον ἀθετήσαντα ἢ ὑπεκφυγόντα καὶ τὰς πρώτας καὶ τὰς δευτέρας καὶ τὰς τρίτας συμπεφωνημένας ὑποχρεώσεις του, καὶ προσπαθοῦντα παντοίους θεμιτοῖς καὶ ἀθεμιτοῖς τρόποις νὰ ὠφελῆται ἐκ τοῦ θύματος του, δὲν ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ βεβαίως πλειότερον σεβασμὸν τῆς ὑπολήψεώς του.

Ἀπόδειξις δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τούτου εἶναι τὰ ἐξῆς· ὅτι δηλαδὴ μέχρι τῆς παραλαβῆς τοῦ φορτίου μου General Chassé ὁ κύριος Ζαρίφης διὰ τῆς 17[29 Αὐ-

γούστου 1863 ἐπιστολῆς του ἔλεγε αὐτοῦτο συμ-
πληροῦ τὰς συμφωνηθείσας προδόσεις
(προπληρωμᾶς) ἀπέναντι τοῦ φορτίου σας General Cbas-
sèl. ἤδη δὲ λαμβάνει εἰς τὴν κατοχὴν του δύο ἕτερα
φορτία μου συγκείμενα ἐκ κοιλῶν Κωστ. 55188 κρι-
θῆς καὶ ἐν ᾧ ἔπρεπε κατὰ τὴν φράσιν τῶν συμφωνιῶν
μας νὰ μοῦ ἐμβάσῃ λίρας Ἀγγλικᾶς 6024 περίπου,
μοὶ ἐμβάζει μόνον 3919, 1, 16, καὶ μάλιστα λέγει
ὅτι μοῦ ἐμβάζει καὶ καθ' ὑπέρβασιν πρὸς χάριν μου λί-
ρας χιλίας· ἐρωτῶ πάντα τίμιον ἄνθρωπον ποῦ εἶναι ἢ
ὑπέρβασις; ποῦ εἶναι ἢ χάρις καὶ ἢ προστασία ἣν ὁ
τίμιος ἄνθρωπος ὑπεσχέθη; Τίς ἐκ τῶν δύο ἡμῶν πα-
ρέβη τὰς ὑποσχέσεις του οὐχὶ ἅπαξ ἀλλὰ καὶ πολλάκις;

Βλέπων καὶ ἐνταῦθα πρόδηλον τὴν κακὴν διάθεσιν
τοῦ κυρίου Ζαρίφη, καὶ προσπαθῆσαί νὰ πείσω ἑμαυ-
τὸν, ὅτι ταῦτα πιθανὸν νὰ προέρχωνται καὶ ἐξ ἄλλου
τινός, ἀπεράσισα νὰ αἰτήσω ἐπιμόνως κατὰ τὰς πρῶ-
τας μου συμφωνίας τὴν παρ' ἐμοὶ ἀποστολὴν τοῦ ἀν-
θρώπου τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἵνα μὴ ὑπόκειμαι πάν-
τοτε εἰς τοιαύτας κατὰ χάριν μου ὑπέρβασεις
καὶ ἵνα ἐνεργῶ τὰς ἐπιχειρήσεις μου ἀπροσκοπώτερον
ὄθεν τὴν 19 [1 Ἰουλίου 1863 τῷ διεύθυνα τὴν ἐξῆς
ἐπιστολήν μου.

Κύριοι Ζαρ. καὶ Ζαρίφη.

«Σὰς ἐπικυρῶ τὴν προλαβοῦσαν μου τῶν 16|28 λήξαντος,
τὴν ὁποίαν σὰς ἐνεχείρησα τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς μου
καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ πέμψητε
διὰ τῆς πρώτης σας ἐπειδὴ διὰ τὸ στενὸν τοῦ τότε καιροῦ δὲν
ἐπρόφθασα νὰ τὸ λάβω. Ἐμα τῆ ἀφίξει μου ἐνταῦθα ἔλαβα
γνώσιν τῶν τιμῶν καὶ ποσότητος ἀμαξῶν καθ' ἐλάχιστην μᾶς
ἔρχονται, καὶ ἀμέσως σὰς εἶχον διευθύνει τὸ τηλεγράφημά μου
διὰ νὰ μάθετε τὴν θέσιν τῆς ἀγορᾶς μας, καὶ σήμερον ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν ἀμαξῶν ὑπερβαίνει τὰς 2000, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ
πλεῖστον μέρος εἶναι δέκατα· ἐκ τούτων κύριοι παρατηρεῖτε,
ὅτι εἶναι ἡ μοναδικὴ περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἔχων δια-

θέσιμα χρήματα δύναται νὰ κάμη αγοράς εἰς λίαν συμφερού-
σας τιμὰς.

» Ἐὰν λοιπὸν κύριοι ἔχετε τὴν διάθεσιν νὰ κάμωμεν μερικὰ
φορτία διὰ συντροφικὸν λογαριασμὸν ἐξ ἡμισείας, ἢ νὰ μοῦ πα-
ρέξητε τὴν χρηματικὴν ἀφθονον εὐκολίαν σας διὰ λογαρια-
σμὸν μου ὡς εἶχομεν μείνει σύμφωνοι δεόν νὰ μὲ προφθάσῃτε
διὰ πρῶτον ἀτμοπλοίου ἰκανὸν ποσὸν χρημάτων εἰς ἀκέραια
πεντάρια, Μετζιτιέδες, καὶ μέρος εἰς λίρας ἢ μὲ τὸν κύριον
Ἐλευθεριάδην ἂν ἦναι ἤδη εἰς καιρὸν, ἢ μὲ ἄλλον τῆς ἐμπι-
στοσύνης σας ὑπάλληλον, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους καὶ συμφωνίας
ὡς εἶχομεν συνηγορηθῆ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀσφαλείας σας
καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ ὑπαλλήλου σας ».

Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης ὁ κύριος
Ζαρίφης μοῦ ἔγραψε τὴν ἐξῆς ἀξιωματημένον ἐπιστο-
λὴν τοῦ τῆς 21|3 Ὀκτωβρίου 1863.

Κύριε Δ. Π. Καμακάρη.

« Ἀπαντῶμεν εὐχαρίστως εἰς τὰς φιλικὰς σας 16|28 λί-
ξαντος, καὶ 19|1 τρέγοντος μηνός. Τὴν πρῶτην μᾶς ἐγράψατε
κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν σας, σας ἐσωκλείομεν δὲ ἀντίγρα-
φὸν τῆς ἀφ' οὗ μᾶς λέγετε ὅτι δὲν εἶχατε προφθάσει νὰ λάβητε
τὸ ἀντίτυπὸν τῆς. Μᾶς ζητεῖτε πάλιν νέας χρηματικὰς εὐκο-
λίας, πλὴν ἀφ' οὗ σᾶς ἔχομεν, φίλε, προδοσμένην (προκαταβε-
βλημένην) ὄλην περίπου τὴν ἀξίαν τῶν τριῶν κριθοφορτίων σας
καὶ 3500, λίρας πίστωσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ δὲν χρεωστεῖτε νὰ
περιμένετε οὐδ' ὀβολὸν πλέον, πρὶν μᾶς ἀσφαλῆσῃτε διὰ φορ-
τωτικοῦ, ἐκτὸς μόνον, ἐὰν ὅταν ἔλθῃ ἐκ Μασσαλίας ὁ ὑμέτε-
ρος κύριος Γεώρ. Δ. Ζαφειρόπουλος δυνηθῶμεν νὰ στείλωμεν
αὐτόθι κανένα ἀνθρωπὸν τῆς ἐμπιστοσύνης μας διὰ νὰ κάμω-
μεν συντροφικὰς μαζὶ σας πράξεις ὅπως συνομιλήσαμεν ἐν-
ταῦθα ».

Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἔδωκα ἐντολὴν διὰ
τῆς ἐπιστολῆς μου τῆς 23|5 8ορίου 1863 νὰ μοὶ ναυ-
λώσουν δύο πλοῖα τὸ μὲν διὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν λιμέ-
νων Καθάνας, Μπαλτζίκη καὶ Βάρνας, λαμβάνων τὴν

διαταγήν μου ἐκ τοῦ τελευταίου, ἢ τοῦλάχιστον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμβολαίου τοῦ Αὐστριακοῦ Lucca, νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τοῦ ρηθέντος τὴν ναύλωσιν ὅπως παραλάβῃ τὸ φορτίον του εἰς κριθὴν· τὸ δὲ κατ' εὐθείαν διὰ τὸν λιμένα Βάρνης, τοῦ ὁποίου τὸ φορτίον εἰς σίτον εἶχον ἤδη ἑτοιμον εἰς τὰς ὑποθήκας μου, συγχρόνως δὲ ἔγραφον πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀπάντησιν τὰ ἑξῆς·

« Ἀναφορικῶς τοῦ ἐμβάσματος, σᾶς ἐζήτησα εἶδον νὰ μοι λέγετε ὅτι δὲν θὰ μοι κάμητε τοιοῦτον πρὶν σᾶς ἀσφαλίσω διὰ φορτωτικῶν, ἢ ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἀπολαύσητε τὸν ὑμέτερον Κύριον Γ. Δ. Ζαφειροπούλου καὶ ἀποφασίστη μετὰ τοῦ ἰδίου, ὅπως μοι πέμψητε ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης σας διὰ νὰ κάμωμεν συντροφικὰς ἐπιχειρήσεις, ἢ διὰ λογαριασμόν μου ὡς εἶχομεν συνομίλησει. Καγὼ Κύριοι γνωρίζω ὅτι ἐξ ἑνὸς μὲν ἐπιθυμεῖτε τὴν πρόοδον καὶ ὠφελείαν μου, ἀφ' ἑτέρου ὅμως δὲν ἐννοεῖτε συνάμα νὰ ἐκτίθεσθε καὶ με ποσότητος χρημάτων ἀπέναντί μου. Ὡς πρὸς τοῦτο νομίζω δὲν ἔλειψα συγχρόνως μετὰ τὴν αἰτησίαν μου περὶ ἐμβάσματος σας νὰ σᾶς συστήσω ὅπως μοι πέμψητε καὶ τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης σας. Τὰς αὐτὰς δὲ συστάσεις ἀναγκάζομαι κατ' ἐπανάληψιν νὰ σᾶς ὑποβάλλω καὶ αὐθις· διότι αὐτὴ καὶ μόνη εἶναι ἡ κατάλληλος περίστασις ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζω νὰ ὠφεληθῶ ὥστε πρέπει νὰ με βοηθήσητε με ὅποιονδῆποτε τρόπον ὑμεῖς ἐγκρίνετε ἀσφαλέστερόν σας· διότι Κύριος εἶδε πότε πάλιν θὰ παρουσιασθῇ τοιαύτη περίστασις κτλ. Εὐχομαι ἐκ καρδίας νὰ μάθω ἐκ πρώτης σας τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον τοῦ ὑμετέρου Κυρίου Γ. Δ. Ζαφειροπούλου καὶ συγχρόνως τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀπόφασίν σας περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου σας ἐνταῦθα, ὅπως ἐμβῶμεν εἰς συντροφικὰς ἐπιχειρήσεις. Εἰς περίστασιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἴσθε εἰς καιρὸν νὰ ἀποφασίστητε ἀμέσως τὸ τοιοῦτον, παρακαλῶ μὴ με ἀφήσητε ἄνευ χρημάτων κλπ. »

Κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἔλαβον τηλεγράφημά των δι' οὗ μοι ἀνήγγειλαν τὴν ναύλωσιν καὶ ἐτοιμότητα

πρὸς ἀπόπλουν τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου Anne, ὅπερ μετὰ δύο ἡμέρας καὶ ἀγκυροβόλησεν εἰς τὸν ὄρμον Βάρνης διὰ νὰ λάβῃ τὰς διαταγὰς μου. Διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 28|10 Ὀβρίου ἐπιστολῆς του μοὶ ἀνήγγειλε τὰ ἑξῆς·

Κύριε Α. Π. Καρισκέρη.

«Μᾶς γράφετε ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ὑπεχρεοῦτο νὰ φορτώσῃ εἰς Κάβαρναν καὶ Μπαλτζίκη ἀπὸ τὸ ἀνά χεῖράς σας ὅμως Ναυλοσυμφωνητικόν του θὰ ἴδῃτε, ὅτι εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν σκαλῶν Βάρνας, Καθάρνας καὶ Μπαλεζικίου θὰ γείνη ἡ φόρτωσις, καὶ ἐπομένως ἂν δὲν τὸ φορτώσῃτε εἰς Κάβαρναν μόνον, χρεωστεῖτε νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃτε διὰ νὰ τὸ κοινοποιήσωμεν εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ ἀσφαλείας.»

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης βλέπει ὁ ἀναγνώστης πόσον ἐσέβετο ὁ Κύριος Ζαρίφης ἑαυτὸν καὶ τὰς ἐντολάς μου· τὸν παραγγέλλω νὰ μὴ νουλώσῃ πλοῖον διὰ νὰ παραλάβῃ ἐκ δύο λιμένων τὸ φορτίον του, καὶ οὗτος τὸ ναυλώνει διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ ἐξ ἑνὸς μόνου· με παραγγέλλει διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλω τοῦτο μόνον ἵνα πὸ καὶ νοποσώσῃ εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ ἀσφαλείας· οὐδεμίαν δὲ λαμβάνει ὑπὲρ ἐμοῦ πρόνοιαν οὔτε συλλογίζεται τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη ἀπέναντί μου εὐθύνη· ὡς νὰ ἦτο δυνατόν νὰ μεταφέρω τὸ ἥμισυ ἐνὸς ὀλοκλήρου φορτίου μου εἰς ἓνα μόνον λιμένα, ἢ νὰ συμπληρώσω ὅλον τὸ φορτίον ἐν αὐτῷ, ἢ καὶ δοθέντος, ὅτι κατορθοῦτο τοῦτο, ὡς νὰ μὴν ἐγίνωσκεν ὁ Κύριος Ζαρίφης ὀπόσαι ζημίαι ἤθελον ἀκολουθήσει καὶ ὀπόσῃ βραδύτης, ἐν καιρῷ μάλιστα χειμῶνος, καὶ ὡς νὰ ἤγνόει, ὅτι ταῦτα πάντα ἤθελον ἐπιβαρύνει αὐτὸν καὶ μόνον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν πλοίαρχος δὲν συγκατετίθετο νὰ ἀπέλθῃ ἵνα φορτώσῃ καὶ εἰς ἕτερον λιμένα, ἢ δὲ συμπλήρωσις τοῦ ὅλου φορτίου τοιαύτης μάλιστα χωρητικότητος ἦτο ἀδύνατον νὰ γείνη εἰς ἓνα μόνον λιμένα· ἐπειδὴ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιέμενον τὴν ἀφίξιν καὶ τοῦ ἑτέρου πλοίου, τοῦ ὁποίου τὴν ναύλωσιν καὶ ἀναχώρησιν διὰ τηλεγραφήματος μοὶ ἀνήγγειλε, καὶ τοὶ δυνάμενος νὰ

διαμαρτυρηθῶ καὶ νὰ ἐγλαταλείψω εἰς λογαριασμόν τοῦ τὴν παρά τὰς διαταγὰς μου ναύλωσιν τοῦ πρώτου πλοίου, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ὅμως ῥῆξις μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ζαρίφη, καθ' ἣν ἐποχὴν εὐρισκόμην εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν ἐργασιῶν μου καὶ ἤμην πολὺ ἐκτεθειμένος, ἠναγκάσθην νὰ φορτώσω καὶ αὐτὸ τὸ πλοῖον παρά τὴν θέλησιν καὶ τὰ συμφέροντά μου διὰ σίτου ἐκ Βάρνης καὶ οὕτω ἀνεδέχθην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προετοιμάσω ἐν διαστήματι ὀλίγων μόνον ἡμερῶν τῶν δύο τούτων πλοίων τὰ φορτία, συνιστάμενα ἐκ σιτηρῶν ἄνω τῶν πενήτηντα χιλιάδων κοιλῶν. Εὐρεθεὶς οὕτω ἐκτεθειμένος εἰς μεγάλας δυσχερείας ἐνεκα τῆς ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Ζαρίφη παραβιάσεως τῆς ἐντολῆς μου, παρεκάλεσα αὐτὸν δι' ἐπανειληγμένων ἐπιστολῶν μου νὰ μοὶ κάμῃ εὐκολίας τινὰς χρηματικὰς, καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῶν φορτωτικῶν, ὅπως διορθώσω τὸ λάθος τοῦ, συνάμα δὲ τοῦ ἀνήγγειλον τὴν ἐναρξίν τῆς φορτώσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου οὐχὶ διὰ κριθῆς ὡς εἶχον παραγγείλει, καὶ εἰς ξεχωριστοὺς λιμένας, ἀλλὰ διὰ σίτου ἐκ τοῦ λιμένος Βάρνης· ἐνῶ λοιπὸν ὁ Κύριος Ζαρίφης ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ σφάλμα τοῦ καὶ νὰ συναισθανθῇ κάλλιον τὴν δυσχερῆ θέσιν μου, οὕτως τούναντίον ἠρονήθη τὴν δικαίαν ταύτην αἰτησίαν μου, ἀντὶ δὲ εὐκολιῶν μοὶ ἔπεμψε τὸ ἐξῆς ὅπως ἀπροσδόκητον τηλεγράφημα.

Κύριε Κανισκέρη.

Κωνσταντινούπολις, 14 8βρίου 1863.

«Ἐλαβον τὰς ἐπιστολάς 12 καὶ 13. Ὅταν θὰ γείνωμεν κάτοχοι τοῦ φορτίου Anne θὰ σᾶς κάμωμεν ἐμβάσματα, σμειώσατε καλῶς τὴν ἀπόφασίν μας καὶ μὴ ἐκδώσητε τίποτε, διότι θέλομεν ἀφήσει ὑπὸ διαμαρτύρησιν.»

Ζαφειρόπουλος.

Τοῦ τηλεγραφήματος τούτου τὴν ἐκτίμησιν ὑπὸ τε τὴν ὑποχρέωσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἀφίνω νὰ κάμῃ ἕκαστος πολίτης· πιστεύω δὲ ὅτι οὐδένα θὰ διαλάβῃ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἂν δὲν παρέβαινε τὴν ἐντολήν μου ὁ

Κύριος Ζαρίφης δὲν ἤθελον εὐρεθῆ οὕτω ἐκτεθειμένος διότι ἄλλη εἶναι ἢ τιμὴ τῆς κριθῆς, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον παροργεῖλη νὰ μοὶ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον, καὶ ἄλλη ἢ τοῦ σίτου δι' οὗ ἠναγκάσθην νὰ φορτώσω αὐτό. ἄλλο εἶναι τὸ νὰ φορτώσῃ τις πράγμα ἐτοιμον, καὶ ἄλλο τὸ νὰ ἐτοιμάσῃ ἀμέσως πράγμα διὰ νὰ φορτώσῃ 25,000 κοιλῶν πλοῖον διὰ σίτου. Δὲν θέλει διαλάθει ἐπίσης τὸν ἀναγνώστην πιστεύω, καὶ τὸ ἐξῆς συμπέρασμα, ὅτι δηλαδὴ ἔνεκα τῆς παραβιάσεως τῆς ἐντολῆς μου, μοὶ ἔμειναν νεκρά καὶ ἀκίνητα προσωρινῶς καὶ τὰ κεφάλαια, ὅσα εἶχον δαπανήσει πρὸς ἀγορὰν τῆς κριθῆς.

Καὶ τοι δὲ καλῶς ἐννοήσας τὴν τε δριμύτητα καὶ ἀπανθρωπίαν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἀποδίδων ὁμῶς αὐτὰ μόνον εἰς ἐμπορικὴν φειδωλίαν καὶ εἰς ἐνδεχομένης εἰσηγήσεις ἄλλων, ἐξηκολούθησα δραστηρίως τὴν φόρτωσιν τοῦ πλοίου, διὰ δὲ τοῦ ταχυδρομείου ἔγραψα τὰ ἐξῆς·

Ἐν Βαρῆ, τῆ 3/15 86ρίου 1863.

Κύριε Ζαφειροπούλε καὶ Ζαρίφη.

«Σᾶς λέγω ὅτι μὲ ὅλους τοὺς κακοὺς καιροὺς ὁποῦ ἐξακολουθεῖν θέλω προσπαθῆσαι νὰ φορτώσω τὸ Anne διὰ νὰ σᾶς προφθάσω τὰ φορτωτικά, ἀν ὅμως πάλιν καὶ δὲν προφθάσω, διὰ πρώτου ἀτμοπλοίου, μὴ λείψετε, παρακαλῶ, μὲ τὸ ἀνωτέρω ἔμβασμα σας νὰ μοὶ πέμψητε καὶ ἐπὶ τούτου ἀνθρώπον τῆς ἐμπιστοσύνης σας, διὰ νὰ ἀπαλλαγθῆτε ἀπὸ κάθε ἀφιβολίαν καὶ ἀνησυχίαν καὶ ἰδίους ὀφθαλμοῖς νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν πράξεών μου πρὸς ἠθικὴν μου εὐχαρίστησιν καὶ ικανοποίησίν μου ἐν ταῦ ἐνώπιον τῶν φονερῶν, οἳτινες ἐπιβουλεύονται τὰ συμφέροντά μου. Τὰ ἔξοδα καὶ ἀντιμισθίαν τοῦ ἀπεσταλμένου σας ἀναδέχομαι ὡς καὶ προφορικῶς σᾶς εἶχον εἶπει, καὶ μὲ τινα παράβλεψιν ἀκόμη ἐν ἀνάγκῃ διότι προτιμητέον δι' ἐμὲ εἶναι νὰ ὑποστῶ τοιοῦτον ἔξοδον καὶ νὰ ἀκολουθῶ τὴν ἐργασίαν μου μὲ ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν ἐν ὅσῳ θεωρῶ τὰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἡμεῖς συνάμα νὰ μένετε καθ' ὅλα ἡσυχοὶ καὶ ἀσφαλεῖς,

παρά συνεχῶς νὰ σᾶς ἐνοχλῶ ἕνεκα ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων καὶ νὰ θυσιάζωνται ἐνταυτῷ τὰ συμφέροντα καὶ ἡ ὑπόληψίς μου. »

Συνάμα μὲ τὴν ἐπιστολὴν μου ταύτην ἔσυρα καὶ συνάλλαγμα 257 λιρῶν ὀθωμανικῶν.

Ἄλλ' ἀντὶ εὐμενοῦς τινὸς ἀπαντήσεως εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ πλήρη ἐμπιστοσύνης ταύτην ἐπιστολὴν μου, ἀντὶ νὰ συνέλθῃ ὁ Κύριος Ζαρίφης καὶ συναισθανθῇ τὴν θέσιν μου καὶ τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς μὲ ἐξέθεσεν ἕνεκα τοῦ σφάλματός του, ἀντὶ νὰ μὲ βοηθήσῃ κατὰ τι νὰ διορθώσω τὸ σφάλμα του τοῦτο καὶ νὰ ἐξέλθω τῆς δυσγεροῦς θέσεώς μου, ἀντὶ τούτων ὅλων ἀποσιωπᾶ καθ' ὅλην κληρίαν τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιστολῆς μου, λησμονεῖ δὲ καὶ τὰς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ προγενεστέρας συμφωνίας καὶ μοὶ ἀπήντησεν διὰ τῆς ἀπὸ 3/17 Ὀβρίου 1863 ὡς ἐξῆς.

Κύριε Καρισχέρη,

« Τώρα λαμβάνομεν τὴν ἐπιστολὴν σας τῶν 3/15 ἔξ ἧς βλέπομεν μὲ μεγάλην μας δυσπαρέσκεϊαν, ὅτι μᾶς ἐσύρατε λίρας ὀθωμανικὰς 257, τὴν τράταν αὐτὴν θέλομεν ὑποδεχθῆ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· πρῶτον διότι τὴν ἐσύρατε πρὶν λάβητε τὸ τηλεγράφημά μας καὶ ἐπὶ τῆ διαβεβαίωσει σας, ὅτι σᾶς ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὴν ἀκυρώσητε· δεύτερον διότι τὸ ποσὸν εἶναι μικρὸν καὶ μὲ ὅλην μας τὴν δυσπαρέσκεϊαν δὲν ὑπάγει ἡ καρδιά μας διὰ τόσον μικρὸν ποσὸν νὰ βλάψωμεν τὴν ὑπόληψίν σας· σημειώσατε ὅμως καλῶς νὰ μὴ μᾶς σύρετε πλέον τίποτε πρὶν ἡμεῖς σᾶς εἰπῶμεν, ἀφ' οὗ λάβωμεν τὴν φορτωτικὴν τοῦ Anne· διότι ἀφίνοντες κατὰ μέρος κάθε αἴσθημα φιλίας δὲν θὰ ὑποδεχθῶμεν κατ' οὐδένα τρόπον. »

Καὶ τοι δικαιούμενος μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νὰ διακόψω πᾶσαν ἐμπορικὴν σχέσιν μου μετὰ τοῦ Κυρίου Ζαρίφης, διὰ νὰ μὴ τῷ δώσω ὅμως τὸ ἐνδόσιμον νὰ δικαιολογῆται ὅτι ἐγὼ ἤμην ὁ παραίτιος ἐξηκολούθου μετὰ τὴν μεγαλητέραν ἀταραξίαν τὸ ἔργον μου, ἐφόρτωσα τὸ

Ἄγγλικόν πλοῖον Anne ἀξίας 5000 λιρῶν, τῷ ἀνήγγειλα τοῦτο διὰ τηλεγραφήματος καὶ δι' ἐπιστολῆς μου τὴν 7|19 8βρίου 1863, τῷ ἐπανελάβον τὴν τελείαν φόρτωσιν αὐτοῦ, τῷ ἐπεμψα ἐσώκλειστον τὴν φορτωτικὴν, τεςκερὲ τοῦ τελωνείου καὶ ἀπόδειξιν τοῦ πλοιάρχου διὰ τὴν προπληρωμὴν ναύλου.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν συμφωνιῶν μου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τηλεγραφήματός του τῆς 14 ὅταν θὰ γείνωμεν κάτοχοι τοῦ φορτωτικοῦ Anne θὰ σὰς κάμωμεν ἐμβάσματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 5|17 8βρίου ἐπιστολῆς του, τῷ ἔσυρα δύο συναλλαγματικὰς 900, καὶ 800 λιρῶν, συγχρόνως δὲ ἔγραψα νὰ μοὶ ἐμβάσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν προκαταβολῶν εἰς χρηματοδέματα ...

Ἄλλ' ὁ φιλογενὴς καὶ εὐσυνείδητος κύριος Ζαρίφης, ἀφ' οὗ ἔβαλεν εἰς τοὺς θυλάκας του τὸ φορτίον μου, λησμονήσας πάσας τὰς περὶ προκαταβολῶν συμφωνίας μας, λησμονήσας τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου τηλεγράφημά του, λησμονήσας τὴν ἀπὸ 5|17 Ὀκτωβρίου ἐπιστολὴν του, ἀντὶ ὑποδοχῆς τῶν συναλλαγμάτων μου καὶ ἀποστολῆς τοῦ ὑπολοίπου τῶν προκαταβολῶν εἰς χρηματοδέματα, μοὶ ἐπεμψε τὸ ἐξῆς κερανοδόλον τηλεγράφημα.

Κωνσταντινούπολις 21 8βρίου 1863.

Κύριε Κανισκέρη!

Ἐλάβωμεν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τηλεγράφημα σας, λυπούμεθα πολὺ διότι δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς κάμωμεν τοιαύτας χάριτας, ἀφίνομεν ὑπὸ διαμαρτύρησιν κάθε συναλλαγματικὴν σας μέχρι τῆς παραλαβῆς καὶ τοῦ φορτωτικοῦ τοῦ ἐτέρου Μεκλεμβουργικοῦ πλοίου «Anne Howitz».

Ἄς ἀναγνώσῃ τις ἂν δύναται μὲ ἀταραξίαν ψυχῆς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ἄς ἀναλογισθῇ τὰς γραπτὰς πρὸς ἐμὲ ὑποχρεώσεις τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἄς παραβάλλῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο τηλεγράφημα μὲ τὸ προηγούμενον τῆς 14 Ὀκτωβρίου καὶ μὲ τὴν ἐπιστολὴν τῆς 5|17

8βρίου, και ἄς κρίνη τις τῶν δύο ἡμῶν εἶναι «ληστής».

Περὶ τὸν δὲ εἶναι νὰ εἶπω ὅτι τοιαύτη πράξις ἐὰν ἐλάμβανε χώραν εἰς ἕτερον εὐνομούμενον Κράτος, ὁ κύριος Ζαρίφης ἤθελε σήπεσθαι πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακάς. Περὶ τὸν εἶναι ἐπίσης νὰ παρατηρήσω ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον Anne τοῦ ὁποίου τὸ φορτίον ἐλάβεν ἤδη εἰς τοὺς ὄνυχάς του ὁ κύριος Ζαρίφης, χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ οὐδεμίαν οὔτε τῶν γραπτῶν ὑποχρεώσεων του, οὔτε τῶν διὰ τοῦ τηλεγράφου τῆς 14 καὶ τῆς ἐπιστολῆς του τῆς 5|17 Ὀκτωβρίου ἐπαναληφθεισῶν ὑποσχέσεων του, καὶ ἄλλο εἶναι τὸ Anne Howitz Μεκλεμβουργικὸν, τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἤθελε νὰ βάλῃ εἰς τοὺς γαμψοὺς ὄνυχάς του τὸ φορτίον καὶ ἔπειτα, ὡς ἔλεγε διὰ τοῦ τελευταίου τηλεγραφήματός του, τῆς 21 8βρίου, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐντίμους ὑποχρεώσεις καὶ ὑποσχέσεις του. Παρακαλῶ ὁμῶς τὸν ἀναγνώστην νὰ μὴν ἐπισπεύσῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς του, διότι μετ' οὗ πολὺ θέλει ἰδεῖ ἄλλας ἐντιμότερας πράξεις τοῦ κυρίου Ζαρίφης καὶ θέλει πεισθῆ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκ τῆς ἑδρας τοῦ κομποῦ γραφείου του ὁ ἐντίμος κύριος Ζαρίφης, ὁ καυχώμενος ἐπὶ τιμιότητι καὶ φιλογενείᾳ, ἐφήρμωσεν εἰς εαυτὸν ἀξιολογώτατα τὸ «Φωνάζει ὁ κλέπτης διὰ νὰ φοβηθῇ ὁ οἰκοκύριος».

Ἐκ τοῦ ὄντως ἀπαισίου καὶ ἀπροσδοκῆτου τούτου τηλεγραφήματος ὄλος ἐμβρόντητος γενόμενος ἀπεφάσισα, ὡς ὑπὸ ληστῶν διωκόμενος, νὰ μεταβῶ κατεσπευμένως εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως λάβω προφορικὰς παρὰ τοῦ κυρίου τούτου διασαφήσεις καὶ πληροφορηθῶ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης αἰφνηδίου πρὸς ἐμὲ κακῆς προθέσεώς του, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιστάσει κατέστρεφεν ἄνευ νομίμου λόγου ἢ ἄλλης αἰτίας τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψίν μου, συνάμα δὲ ὅπως ἐξασφαλίσω καὶ τὴν παρουσίαν μου, ἥτις δυστυχῶς μέχρι σήμερον εὐρίσκεται εἰς τοὺς ὄνυχάς του.

Ἄμα τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφίξει μου διευθύν-
θην πρὸς τὸν φιλογενῆ κύριον Γεώργιον Ζαρίφην πρὸς
ὃν ἐξέθηγα τὰ δίκαια παράπονά μου οὗτος δὲ διὰ τρό-
που εὐγενοῦς μὲν ἀλλ' ὑπόουλου μοι εἶπε, «λυποῦμαι
διὰ τὰ δυσάρεστα ταῦτα περιστατικά σου, πλὴν μὴν ἀ-
νησυχῆς πῆγαινε νὰ ἡσυχάσης καὶ αὖριον θὰ καταβῶ
ἀφεύκτως εἰς τὸ γραφεῖον καὶ διορθώσω τὴν δουλειάν
σου».

Τὴν ἐπιούσαν ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἀνταμώσω καὶ τὸν
κύριον Γ. Δ. Ζαφειρόπουλον γυναικάδελφον καὶ συνέται-
ρον ὁμόρρυθμον τοῦ κυρίου Γ. Ζαρίφη, ὃν καὶ ἔτυχον
ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

Ἄμα ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ κυρίου τούτου, οὗτος
μὲ τρόπον ὄλως βάρβαρον καὶ ἀπότομον, μὲ τρόπον
οὐδόλως συνάδοντα πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν του, καὶ
ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς κοινῆς ἀγωγῆς «δὲν σοῦ ἐτηλε-
γράφησα μοῦ λέγει, ὅτι κατ' οὐδένα λόγον δὲν δέχομαι
τὰς συναλλαγματικάς σου, ἀν' πρῶτον δὲν μοι πέμ-
ψης καὶ τὰς φορτωτικάς τοῦ Μετλεμβουργικοῦ πλοίου
Anne Hoyatz ;»

Ἐν ᾧ δὲ ἐγὼ εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνελπίστων τού-
των λόγων του καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του ἤρχισα νὰ τῷ
ἐπιφέρω δικαίας τινὰς παρατηρήσεις καὶ ἐν ἐναντίᾳ πε-
ριπτώσει νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως τέλος πάντων χά-
ριν εὐσυνειδησίας καὶ φιλανθρωπίας, ὑποστηρίξωσι τὴν
ἀδίκως θυσιαζομένην τιμὴν καὶ ὑπόληψίν μου, οὗτος
ἀπ' ἐναντίας χωρὶς νὰ μ' ἀφήσῃ τοῦλάχιστον λόγῳ
ἀπλῆς φιλοφροσύνης νὰ φέρω εἰς πέρας τὰ λεγόμενά μου.

«Εἶμαι ἀρκετὰ συγγυσμένος, μὲ διακόπτει, ἀπὸ τὰ
περιστατικά τοῦ ὑπαλλήλου μας, ὅστις μᾶς ὑπεξαίρεσε
περὶ τὰς 9000, λίρας ὀθωμανικὰς» (δικαί' ἄραγε τοῦτο ;
ὁ καιρὸς θ' ἀνακαλύψῃ πολλά). Ἄλλ' ἐπέπρωτο φαίνε-
ται ἢ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου των ὑπεξαιρέσεις τῶν 9000
λιρῶν νὰ πέσῃ εἰς βᾶρος τῆς κεφαλῆς μου καὶ τῆς ἐμ-
πορικῆς μου πίστεως καὶ νὰ κινήσῃ τὴν ἀγανάκτησιν
τῶν κυρίων τούτων ἐναντίον ἐμοῦ, ὄλως ἀθῶου καὶ εἰς

ἀμοιβαίας μετ' αὐτῶν πρὸ τόσου κχιροῦ ἐμπορικὰς ἐνεργείας διατελοῦντος!

Ἄλλ' ἔστω ἤδη κατατεθλιμμένος καὶ ἀπηλπισμένος ἀπῆλθον.

Αὐθμερὸν μετέβην περὶ τὴν 10 π. μ. εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐντολοδόχων μου ἐνθα ἔτυχον τοὺς ἀδελφοὺς κυρίους Γεώργιον καὶ Νικόλαον Ζαρίφην μετὰ τινὰ δὲ συνδιάλεξιν μὲ εἶπον « Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ φορτώσῃς καὶ τὸ Μεκλεμβουργικὸν πλοῖον Anne Howitz ἀπεφασίσαμεν ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ Ζαφειροπούλου (κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν καὶ τούτου φθάσαντος) νὰ σὰς παραχωρήσωμεν 2500 λίρας ὀθωμανικὰς εἰς μετρητὰς, καὶ μετὰ τὴν ἀποφόρτωσιν καὶ τὴν παραλαβὴν τοῦ φορτωτικοῦ καὶ αὐτοῦ νὰ σοὶ κάμωμεν τὰ ἀναγκαῖα ἐμβάσματα. » Κατὰ συνέπειαν σκεφθεὶς ὡριμώτερον τὴν κινδυνώδη θέσιν μου, εἰς ἣν ἀπροσδοκῆτως μὲ ἔφεραν, παραλαβὼν τὸ ῥηθὲν ποσὸν παρ' αὐτῶν ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει κατὰ τὸ σῦνηθες τῆς αὐτῆς χρονολογίας (12 24 Ὀκτωβρίου 1863) ἀνεχώρησα ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ Γ. Ἐλευθεριάδου, τὸν ὁποῖόν μοι ἐδώκαν κατ' αἰτήσιν μου ὡς συμβοηθὸν καὶ ὑπομίσθιον ἐκ μέρους μου ὑπάλλληλον, διότι πρὸ μηνῶν, ὅπως ἐκ τῆς μεταξὺ ἡμῶν ἀλληλογραφίας ἐμφαίνεται, εἶχον προφορικῆν τε καὶ ἐγγραφὸν συνεννόησιν, ὅπως μοὶ πέμψωσιν ἄνθρωπόν των τινὰ διὰ νὰ μὲ βοηθῇ καὶ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς ἀποθήκας μου σιτηρῶν δι' ἀποκλειστικὸν λογαριασμόν μου.

Τέλος ἐπιβίβασθεις μετὰ τοῦ Ἐλευθεριάδου ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, λαβὼν μάλιστα ἐν καὶ μόνον εἰσητήριον τῆς διευθύνσεως τοῦ Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου δι' ἀμφοτέρους, εἶδον κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ ἀπόπλου τοῦ ἀτμοπλοίου νὰ ἐγχειρισθῶσιν εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην ἐπιστολαὶ ἐκ μέρους τοῦ καταστήματος, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον μοὶ εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστον.

Τὸ γεγονός τοῦτο τῆς μεταγενεστέρας ἐγχειρίσεως τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ὑστέρων, ἦτοι ἐκ τῶν μέχρι σή-

μερον διαδραματισθέντων, μοι δίδει ἀφορμὴν νὰ ὑποπτευ-
θῶ, ὅτι οἱ Κύριοι οὗτοι μετὰ τὴν πρὸς ἐμὲ παράδοσιν τῶν
χρημάτων μετέβαλον γνώμην δώσαντες ἴσως ἄλλας
ὁδηγίας παρὰ τὰ συμφωνηθέντα μετ' αὐτῶν πρότερον.

Α'

Τὴν Κυριακὴν 13|25 Ὀκτωβρίου 1863 ὥραν Γ μ. μ.
κατεπεύσαμεν εἰς Βάρναν· ἐξερχόμενος δὲ τοῦ ἀτμο-
πλοίου παρέδωκα τὸν σάκκον μου, ἐν ᾧ περιείχετο τὸ
ποσὸν τῶν 2500 λιρῶν εἰς τὸν λεμβοῦχον, καὶ μετὰ τὴν
εἰς τὴν ἀποβάθραν ἀπόδασίν μου παρέδωκα ἰδίους χερ-
σὶν αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον Φωτεινὸν Εὐαγγελᾶτον γνωστόν
μοι διὰ τε τὴν τιμιότητα καὶ αἰλικιὰ ἠλικιὰ προσόντα, ὅπως
κατὰ τὴν διαταγὴν μου φέροι αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν μου,
ὅστις καὶ ἐξετέλεσε κατὰ χροῖαν τὴν παραγγελίαν μου.
Ἐξελθόντες ἤδη εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ Κυρίου Ἐλευ-
θεριάδου, ἀφ' οὗ πρὸς ἐμὲ προσέβηκα τὸν σάκκον μου εἰς
τὸν Κύριον Φωτεινὸν Εὐαγγελᾶτον, ἐξηκολούθησαμεν
μετὰ τοῦ Κυρίου Ἐλευθεριάδου τὴν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἄ-
γουσαν ὁδὸν ἐν μέσῳ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς, χαιρετῶντες
καὶ ἀντιχαιρετῶμενοι ὑπὸ τῶν γνωρίμων μας· ἔξωθεν δὲ
τῆς οἰκίας τοῦ Κυρίου Τετέσκη συνηπαντήσαμεν τὴν ἄλ-
λοτε οἰκοδέσποιναν τοῦ ρηθέντος Ἐλευθεριάδου Κυρίαν
Σουλτανὴν Χ. Δανιὴλ καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς συνω-
μίλησε μετ' αὐτῆς διέταξεν ὥστε τὰ ἐπιπλά του, ἅτινα
ἤρχοντο κατόπιν δι' ἑνὸς ἀχθοφόρου, νὰ μετακομισθῶσιν
εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ρηθείσης, καὶ πάραυτα ἡ βέλγησίς του
ἐξετελέσθη. Ἐγὼ δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς ρηθείσης ἐξηκο-
λουθήσαμεν τὴν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἄγουσαν ὁδὸν, ἐνθα καὶ
φθάσαντες διεμείναμεν ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν. Ἐντὸς
δὲ τοῦ ἰδίου τέρου δωματίου μου μετ' ἄλλων ὁμιλιῶν εἶπον
αὐτῷ ὅτι θεωρῶ πρωτίστην ἀνάγκην χάριν τῆς ὑπολήψεώς
μου, τὴν ὁποίαν οἱ προϊστάμενοί σου ὡς καλῶς γνωρίζεις
ἀνευ λόγου προσέβαλον, νὰ πληρώσω τὰ ὀφειλόμενα

ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ φορτίου Anne, ὅπερ οἱ Κύριοί σου ἔλαβον πρὸ ἡμερῶν εἰς χεῖράς των, καὶ ἀκολούθως νὰ φροντίσω καὶ περὶ τῆς φορτώσεως τοῦ Μεκλεμβουργικοῦ Anne Howitz πλοίου. Ἐπειδὴ ὅμως βλέπω ὅτι δὲν θέλουσιν ἐξαρκέσει τὰ χρήματα ταῦτα, ἄτινα ἔλαβον, ἂν τὸ ἐγκρίνης γράψον νὰ μᾶς ἐμβάσωσι καὶ ἄλλα χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς φορτώσεως τοῦ πλοίου.

Ταῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια ἔλεγον πρὸς αὐτὸν, ὅστις ὅμως ἐφαίνετο ἐναντίος τῶν σχέψεών μου, ἔνεκα (φαίνεται) τῶν ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν του τὰς ὁποίας εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Κυρίου Δ. Παντζίρη ὑπαλλήλου τοῦ καταστήματος, ὅστις τῷ εἶχεν ἐγχειρίσει τὰς ἐπιστολάς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀπόπλου τοῦ ἀτμοπλοίου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἐξῆλθεν οὗτος τοῦ οἴκου μου, παραπονούμενος καὶ ὀργισμένος ἐναντίον μου.

Αἴφνης δὲ περὶ τὴν 5 ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας M. M. ὁ διευθύνων τότε τὸ ἐν Βάρνην ὑποπρυθνεῖον Κύριος Ὁρράτιος Β. Σφύτερ, συγγενόμενος παρὰ τοῦ Κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου καὶ παρὰ τινὸς Ξενοφάντος Ἀγγαίτου, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἤρχισεν ἐρωτᾶν με προφορικῶς τοὺς λόγους τῆς παρανόμου δῆθεν κατακρατήσεως τῆς τζάντας τοῦ Γ. Ἐλευθεριάδου, τῆς ἐμπεριεχομένης κατὰ τοὺς διισχυρισμοὺς αὐτοῦ, ἐν ποσὸν χρημάτων δώσας δὲ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὅτι δηλονότι ἔχω ἀνά χεῖράς μου τὰ χρήματα ἄτινα οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντολοδόχοί μου μοὶ παρέδωκαν ἀπέναντι τοῦ μεταξὺ ἡμῶν ὑφισταμένου ἀμοιβαίου λογαριασμοῦ, καὶ ἀποκρούσας τὰς παραλόγους καὶ ὄλως πρωτοφανεῖς καὶ πρωτακούστους δι' ἐμὲ ἀπικιτήσεις τοῦ Ἐλευθεριάδου, ὃν ὡς ἄνθρωπον συμβοηθὸν μου παρέλαβον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν μου, καὶ τὸν ὁποῖον τότε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἶδον ἀπαιτητῆν τῶν χρημάτων τούτων, καὶ ὅτι ἐκτὸς τούτων, οὐδενὸς ἑτέρου γεγονότος ἔχω γνῶσιν, προσέθεσα περὶ τοῦ παρανόμου τρόπου καὶ τῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς νομίμου διατυπώ-

σεως ἐνεργείας τοῦ ὡς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκτελοῦν-
τος κυρίου Διευθυντοῦ.

Μετὰ παρέλευσιν 2 ὥρων ἐπανέρχεται ὁ αὐτὸς κύριος
Διευθυντῆς μετὰ τινων μαρτύρων τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν
Βάρνη τοπικῆς ἀρχῆς κυρίου Κομνηνοῦ Κοραλίου, τοῦ
Καδάση τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καὶ δέκα χωροφυ-
λάκων τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, εἰσέρχονται βιαίως εἰς τὴν
οἰκίαν μου, μὲ ἀνακρίνει ἐκ δευτέρου περὶ τῆς αὐτῆς ὑπο-
θέσεως, φερόμενος πρὸς ἐμὲ μὲ τρόπον βίαιον καὶ αὐθαί-
ρετον, μὲ τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον δὲν φέρονται οὔτε εἰς
τοὺς ἐπικινδυνωδεστέρους κακούργους. Πρὸς ἀποφυγὴν
παντὸς ἀπεικταίου εἰσῆλθον εἰς τὸν συζυγικόν μου θάλα-
μον, διασωθεὶς οὕτω πρὸς στιγμὴν περιφρουρούμενος ἔ-
ξωλεν ὑπὸ τοῦ κυρίου Διευθυντοῦ καὶ τῆς ἐνόπλου δυνά-
μεως ἐπὶ μίαν ὥραν, μεχρισθὲν εἰς τῶν ἐν τῷ οἴκῳ μου
εὑρισκομένων εὐυπολήπτων ἐμπόρων ὁ κύριος Α. Φραγ-
γόπουλος ἐγγυήθη περὶ τῆς μὴ διαφυγῆς μου, καὶ οὕτω
διελύθη ἡ τραγικὴ αὐτῆ σκηνὴ τῆς νυκτὸς ἐκείνης. Κα-
τόπιν τῶν διαδραματισθέντων καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς
Κυριακῆς ἐκείνης καὶ τὴν ἐπιούσαν ἠσθένεσα βαρέως.

Ταῦτα δὲ πάντα, ὡς ἀκολούθως ἔμαθον, ὁ κύριος Σού-
τερ ἐνήργει κατὰ διαταγὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἑλληνικῆς Πρεσβείας· διότι μόλις κατ' ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν εἶχε φθάσει ὁ Ἕλλην ὑποπρόξενος κύριος Κούτα-
βος καὶ δὲν εἶχε παραλάβει ἔτι τὰ ἀρχεῖα, ἐν ἐλλείψει δὲ
Ἕλληνος Προξένου ἐξετέλει ἐπὶ ἕξ μῆνας τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ ἐν Βάρνη Ἑλλήν. Προξενείου ὁ Ἄγγλος Πρόξενος.

Μάταιαι δὲ ἀπέβησαν πᾶσαι αἱ ἀπόπειραι τοῦ κατὰ
τηλεγραφικὴν διαταγὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλ-
ληνικῆς Πρεσβείας ἐνεργοῦντος Ἄγγλου Προξένου τοῦ
νὰ μοῦ ἀποσπάσῃ τὰ εἰς ἐμὲ ἀνήγοντα χρήματα, ἀδύνα-
τον ἀπέβη ἐπίσης ν' ἀποπλεύσω τὴν ἐπιούσαν εἰς Κων-
σταντινούπολιν, διότι ἢ ἐκ τῶν τραγικῶν περιστατικῶν
τούτων νόσος μευ πρῶδευσε μεγάλως καὶ δύο ἰατροσυμ-
βούλια, συγκείμενα ἐξ ὅλων τῶν ἰατρῶν τοῦ τόπου τὰ
ὅποια ἐπροκάλεσεν ὁ κύριος ὑποπρόξενος Κούταβος ἀ-

πεφάνθησαν, ὅτι δὲν δύναμαι οὔτε τῆς κλίνης μου νὰ μετατοπίσω ἄνευ πιθανοῦ κινδύνου τῆς ζωῆς μου.

Μετὰ δέκα ὅμως ἢ δώδεκα ἡμερῶν διηγεκῆ ἰατρικήν ἢ ὑγεία μου ἐβελτιώθη, καὶ ἀμέσως τότε ἐζήτησα οἰκοθεν ν' ἀπέλθω εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ ὑποπροξενεῖον δὲν ἔλειψε νὰ μὲ συνοδεύσῃ μὲ φρουρὰν ὡς κακοῦργον καὶ νὰ μὲ διευθύνῃ εἰς παραλαβὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας· ἐκεῖθεν ἐστάλην εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, καὶ ἐκεῖ ἐβλήθη εἰς τὰς φυλακὰς αὐτοῦ.

Ἀπέναντι λοιπὸν τοιαύτης φύσεως ἀλληλογραφίας, ἀπέναντι ὠρισμένων βάσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἐγγράφων τοῦ καταστήματος Γ. Ζαρίφη πρὸς ἐμὲ, ἀπέναντι τῆς διὰ πλείστων ὄσων ἄλλων ἐπιστολῶν ἐναργέστατα ἀποδεικνυομένης ἐπιμόνου αἰτήσεώς μου πρὸς ἀποστολὴν τοῦ ἀνθρώπου των Ἐλευθεριάδου, ἢ ἄλλου οἰουδῆποτε τῆς ἐμπιστοσύνης των, ἀπέναντι προγενεστέρων προφορικῶν τοῦ Κυρίου Γ. Ζαρίφη καὶ ἐμοῦ συνεννοήσεων, καὶ ἀπέναντι ἐκχρεωῶν ληψοδοσίας ὀφεισθέντα περίπου χιλιάδων λίρας προερχομένων ἀπὸ 267248 κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως σίτου καὶ 91688 κοιλῶν κριθῆς, τὰ ὅποια ποσὰ ἐν διαστήματι 20 μηνῶν ἐπέμψα πρὸς τὸ κατάστημά του δι' ἀποκλειστικὸν λογαριασμὸν μου καὶ ὠφελήθη οὗτος ἀπὸ δικαίωμα προμηθείας κλπ. ἄνω τῶν 4000 λιρῶν ὀθωμανικῶν ἀπέναντι λέγω τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν γεγονότων, ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ὁ καυχώμενος διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ φιλογενειάν του μεγαλέμπορος Κύριος Ζαρίφης διὰ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ ὁμοῦ ῥύθμου συνεταίρου καὶ γυναικαδέλφου του Γ. Δ. Ζαφειροπούλου κατηγορῶν με ὅτι διὰ τῆς βίας ἐλήστευσα μετὰ τῆς συμμορίας μου παρὰ τοῦ ἀνθρώπου του Ἐλευθεριάδου 2500 ἢ 2000 λίρας Ὄθωμανικὰς κατὰ τὴν μήνυσιν αὐτοῦ, ἥτις ἂν καὶ ἀνεγνώσθη ἐν προοιμίοις, μολταῦτα ἄς παραθέσω αὐτὴν ἐνταῦθα, διὰ τὴν σαφήνειαν, ἂν καὶ γνωρίζω πόσον ὀχληρὰ εἶναι ἡ ἐπανάληψις.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

«Αμφιβάνω τὴν τιμὴν ὃ ὑπορκινόμενος ὑπήκοος Ἕλλητι νὰ ἐκθέσω τὸ παρὰ πόδας γεγονὸς ἐξαιτούμενος τὴν προστασίαν τῆς Σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

«Εἰς τὰς 12/24 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Σαββάτου ἀπέστειλα εἰς Βάρνην τὸν ὑπάλληλόν μου Γεώργιον Ἐλευθεριάδην, ἐγχειρίσας αὐτῷ τὴν ποσότητα λιρῶν Ὀθωμανικῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων, μὲ ῥητὴν διαταγὴν ὅπως φθάνων εἰς Βάρνην καταθέσῃ αὐτὴν τὴν ποσότητα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐκεῖ Κυρίου Παρασκευᾶ Νικολαΐδου καὶ ἀκολούθως μεταχειρισθῆ κατὰ τὰς ὁδηγίας μου. Εἰς τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιν μὲ αὐτὸν ἐπεβιβάσθη καὶ ὁ κύριος Δ. Π. Κανισκέρης ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχω ἤδη λαμβάνειν σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεποιήθητι νὰ κάμω τὴν ἐλαχίστην περισσοτέραν πίστωσιν.

«Σήμερον ἀπροσδοκῆτως λαμβάνω τὸ ἐπισυντηκένον τηλεγράφημα εἰς ὃ εἶπεν ὅτι ὁ βεβαίως κύριος Δ. Π. Κανισκέρης μετὰ τῶν ἀνθρώπων του ἀλλοτρίως διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὸν ἀποσταλέντα ἀνθρώπον μου τὸ ποσὸν λιρῶν ὀθωμανικῶν 2000. Ἐξαιτούμαι ὅθεν ὅπως δοθῶσιν ἀμέσως αὐστηραὶ καὶ κατεπεΐγουσαι διαταγαὶ εἰς τὸν ἐν Βάρνην κύριον Πρόξενον Ἕλληνα ὅπως ποιήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάκρισιν, πράξῃ κατὰ τὸν Νόμον, καὶ δοθῶσι ταυτοχρόνως ὁδηγίαι, ὅπως τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐν Βάρνην ἀντιπροσώπου μου κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου γίνῃ κατὰσχέσις ἐπὶ πάσῃ κινήτῃ καὶ ἀκινήτῃ περιουσίᾳ τοῦ κυρίου Δ. Π. Κανισκέρη πρὸς ἐξασφάλησιν τῶν δικαιωμάτων μου διὰ τε τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν ὀθωμανικῶν 2000, καθὼς καὶ δι' ὅσα ἄλλα ἔχω ἤδη λαμβάνειν παρὰ τοῦ ῥηθέντος κυρίου Δ. Π. Κανισκέρη».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14/26 Ὀβρίου 1863.

Διὰ τὸν Γ. Ζαφίρην

Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος.

Ἐπὶ τῆς μηνύσεως ταύτης ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Πρεσβείας κύριος Π. Ζάνος ἐκτελεῖ τὴν ἀκόλουθον πράξιν.

«Διευθύνεται κατεπειγόντως ἡ παροῦσα ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τοῦ κυρίου Γ. Δ. Ζαφειροπούλου εἰς τὸ ἐν Βάρνη ὑποπροξενεῖον τῆς Ἑλλάδος παραγγελλόμενον νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου. Ὁ Διοικητὴς Βάρνης θέλει προσκληθῆ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον μας πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ καταστήματος τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἐννοούμεν δὲ ἡ ἀνάκρισις νὰ γείνη κύστηροτάτη καὶ ἡ τῆς κατασχέσεως ἐνέργεια νὰ προχωρήσῃ κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀργοπορίας.

«Ἀναμείνομεν δὲ σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς παρούσης νὰ μᾶς ἀναφέρῃ ὁ κύριος Κούταβας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συντόνων καὶ δραστηρίων ἐνεργειῶν του».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος

Π. ΖΑΝΟΣ.

«Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἀρίμεν τῷ κυρίῳ Δ. Κανισκέρῃ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1620 διαταγὴν τῆς Β. Πρεσβείας».

Πέραν, τῇ 16 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος καὶ Διευθυντὴς

(Τ. Σ)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ἐκ τῆς πράξεώς ταύτης καταφαίνεται ὅτι ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος ἐνήργει ἐπὶ καταμηνύσει ὑπηκόου Ἑλλήνου κατὰ ὑπηκόου ἐπίσης Ἑλλήνου, καὶ διὰ τοῦτο διέταξεν ἵνα γίνωσι ταῦτα πάντα κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους. Ἀλλὰ τὰ πλείστα τούτων ἐξετελέσθησαν ἐν Βάρνη τὸ ἑσπέρας τῆς 13 Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ καταμηνύσις φέρει ἡμερομηνίαν τὴν 14 Ὀκτωβρίου. Ὁ Κύριος ὅμως ἐπιτετραμμένος διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ ἔτι μᾶλλον τὸν φιλογενῆ Κύριον Γ. Ζαρίφη, ἐπὶ μόνων τῶν προφορικῶν παραστάσεων αὐτοῦ τούτου τοῦ μηνυτοῦ μου,

διέταξε τηλεγραφικῶς τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων αὐτῶν καὶ πρὶν ἀκόμη λάβῃ ἔγγραφον μήνυσιν· δοθείσης δὲ καὶ ταύτης, καὶ παραπεμφθείσης εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον Βάρνης, τοῦτο, τὸ μὲν πρῶτον ἐσφράγισε τὰς ἀποθήκας μου, ἔπειτα δὲ ἐξεποίησεν ἢ μᾶλλον εἶπεῖν ἐδῆμευσεν τὴν ἐν αὐταῖς περιουσίαν μου ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διατυπώσεως, παρεβίασε τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας μου ἐν ὥρᾳ νυκτός δι' ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἐπραξεν ἐν γένει, κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐπιτετραμένου Π. Ζάνου, ὅσα σεβόμενος τοὺς ἀναγνώστῃς δὲν τολμῶ νὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς.

Ἐρωτῶ ὅθεν ποίους τύπους ἐτήρησεν ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ διατάξασα τὴν καταστροφὴν ὑπήκοου Ἑλληνοῦ καὶ πρὶν εἶτι λάβῃ ἔγγραφον μήνυσιν ἐν ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ; Ἄφοῦ δὲ ἔλαβε ταύτην καὶ ἐνήργησε τὰ πάντα, καὶ κατόπιν, ἀφ' οὗ ἔλαβε ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν ἀπολογίαν ἐμοῦ τοῦ καταμηνυομένου, καὶ ἀφ' οὗ ἀνέγκωσεν ὅλας τὰς ἐνόρκους καταθέσεις μόνον τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, ἀφ' οὗ ἐκ τούτων μόνον ἐπίσθη περὶ τῆς ἀλυσότητος ἐμοῦ, διαπίστον μὲν ἄφινε νὰ σπηρῆται εἰς τὰς φυλακάς, τὸν δὲ καταμηνύσαντα συνεβούλευσε νὰ κρυφθῇ ὑπὸ τὴν χλαμίδα τῆς δῆθεν ὑπήκοότητος τοῦ γυναικαδέλφου καὶ συνεταιρίου του Γεωρ. Ζαφειροπούλου, ἵνα μὴ ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς τῆς ἀδίκου καταμηνύσεως; Ἐπὶ τίνι δικαιοματι καὶ ὑπὸ ποίους τύπους παρέδωκεν ὁ Κύριος ἐπιτετραμένος τὸν ὑπήκοον Ἑλληνα εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια; Ὅτι φριξὴ βεβαίως ὁ ἀναγνώστῃς καὶ ἴσως δὲν θὰ πιστεύσῃ, ἀλλ' ὑπεσχέθη καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἀποδείξω πάντας τοὺς ἰσχυρισμούς μου διὰ πραγμάτων καὶ ἐπισήμων ἀποδείξεων αἵτινες ἐξάγονται ἐκ τῆς περιλήψεως τῶν ἀκολούθων πρὸς τὴν Πρεσβείαν ἐπισήμων ἐγγράφων. Τοῦτέστι ἐκ τῆς ἀπὸ Βάρνης, ἐνθα ἡσθένουν βαρέως, ὑπὸ χρονολογίαν 23 Ὀκτωβρίου 1863 ἀπολογητηρίου ἐκθέσεώς μου κατὰ τῆς προσαφθείσης μοι κατηγορίας, ἐν ἧ κατεχώριζον ἐπιστολὰς τοῦ καταμηνυτοῦ μου καταδεικνύουσας τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις μου καὶ τὸ ἀνυπόστατον τῶν λόγων τῆς μηνύσεως. Ἐκ τῆς αἰτήσεώς μου ὑπὸ ἡμε-

ρομηνίαν 5 Νοεμβρίου 1863 δι' ἧς ἐξητούμην παρὰ τῆς Πρεσβείας νὰ διατάξῃ τὸ ὑποπροξενεῖον Βάρνης τὴν ἐνέργειαν τῶν ταχτικῶν ἀνακρίσεων, καὶ κατεδείκνυον ἐπανειλημμένως τὴν συχοφαντίαν. Ἐκ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 11 Νοεμβρίου 1863 αἰτήσεώς μου δι' ἧς καὶ πάλιν ἐζήτηον νὰ προχωρήτῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της ἀναβαλλούσης αὐτὸ ἐπ' ἄπειρον. Ἐκ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Νοεμβρίου 1863 αἰτήσεώς μου δι' ἧς ἐξητούμην ὅπως ἐγγράφως μοὶ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἢ μὴ τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς μου μετὰ τῶν λόγων τῆς ἀποφάσεώς της, καὶ ἤτις ἔφερε τὸν τύπον διαμαρτυρήσεως. Ἐκ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Νοεμβρίου 1863 ἀναφορᾶς μου δι' ἧς ἀφοῦ εἶδον οὐ μόνον ἀπορρίπτομένας τὰς ἀνωτέρω δικαίας ἀπαιτήσεις μου, ἀλλὰ καὶ τὴν διαταγὴν παρὰ τῆς Πρεσβείας, ὅπως αὐθωρῶ μεταβῶ εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια, ἐζήτηον νὰ μοὶ δοθῇ ἡ ἀδεία ὀλίγων μόνον ἡμερῶν ὅπως διεθετήσω τὰς κατεπιγενομένας οἰχογενειακάς καὶ λοιπὰς ὑποθέσεις μου καὶ διορίσω πληρεξουσίαν μου, ὅπερ δὲν μοὶ ἐπετράπη.

Ἰδὼν ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος ὅτι δὲν ἐξάγεται οὐδ' ἔχνος ἐγκληματικῆς πράξεως, ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐκ τῶν τῆς κατηγορίας καταθέσεων, ἃς ἀμέσως κατωτέρω θὰ δημοσιεύσω, συνεβούλευσε τὸν συνέταιρον καὶ γυναικάδελφον τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, Κύριον Γεώρ. Δ'. Ζαφειρόπουλον, νὰ καταμηνύσῃ καὶ τὸν πτωχὸν Φωτεινὸν Ἀγγελάτον ὑπήκοον Ἀγγλον, τὸν συμπράξαντα δῆθεν μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ληστείαν. Δυνάμει δὲ τῶν συνθηκῶν πείθεται ὁ Πρόξενος Ἀγγλος νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια, δὲν παραπέμπει ὅμως καὶ τὸν ὑπήκοον Ἀγγλον εἰς τὸ Τουρκικὸν κάτεργον.

Ὁρελούμενος τῆς περιστάσεως ταύτης ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος Π. Ζάνος καὶ παραμορφῶνων τὴν ἀλήθειαν, ζητεῖ ὀδηγίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον μὴ γινώσκον τὰς λεπτομερείας, διατάσσει τὸν Κύριον ἐπιτετραμμένον νὰ

συμμορφωθῆ με τὰς ἐπὶ τούτου πράξεις τοῦ Ἁγγλοῦ Προξένου. Αἰφνης λοιπὸν ἐνῶ περιέμενα γὰ ἴδω τὸ ἀποτελέσμα τῆς δίκης ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά Δικαστήρια τῆς πατρίδος μου κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους, ἔστω καὶ με μόνας τὰς μαρτυρίας τῆς κατηγορίας, καὶ ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἀνακριτὴς Ν. Σακόπουλος εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὴν ἔγγραφον περὶ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεώς μου πρότασίν μου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Νοεμβρίου 1863 ἔχουσαν ὡς ἐξῆς.

Κύριε Ἀνακριτά!

«Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀβασίμου καὶ ἀνυποστάτου τῆς κατ' ἐμοῦ περὶ ληστεύσεως δῆθεν 2500 λιρῶν κατηγορίας καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐν ταῖς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Πρεσβείαν ἐκθέσεών μου περὶ τῆς ἀθωότητός μου ἀναφερομένων.

Προτάνω

«Τοὺς ἐξῆς ἐν Βάρηι μάρτυρας 1) τὸν Ὀθωμανὸν ἀρχιφύλακα τῆς προκυμαίας ἐπὶ τῶν διαβατηρίων, 2) τὸν Ἀρχιτελώνην Βάρηις, 3) τὸν ἀρχιφύλακα τοῦ Τελωνείου, 4) τοὺς λοιποὺς ἀμέσως ὑποδεστέρους φύλακας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐνεργοῦντας τὰ τῆς ὑπηρεσίας των, 5) τὸν ὑγειονόμον, 6) τοὺς δύο σκοποὺς στρατιώτας τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐν τῇ πύλει τοῦ Τελωνείου φρουροῦντας, 7) Κωνσταντῖνον Σχινᾶ λεμβοῦχον Ἕλληνα, 8) Ἰωάννην Ἀμουργιανὸν ὁμοίως, 9) τοὺς ἐν τῇ λέμβῳ εὐρεθέντας δύο Ὀθωμανοὺς, ὧν τὰ ὀνόματα γνωρίζει ὁ λεμβοῦχος, 10) Φουντουκλῆν ἰατρὸν Ἕλληνα, 11) Πανᾶρετον Σιμάτου Ἴόνιον, 12) Ἀθανάσιον Ἀρσενικὸν, 13) Γεώργιον Δρύτζαν (Μουστάκαν), 14) τὸν Ὀθωμανὸν Μαουνιάρην οὔτινος τὸ ὄνομα ἢ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ δύναται γὰ πληροφορηθῆ παρὰ τοῦ Ἕλληνος Ἰωάννου Ἀρσενικοῦ, 15) Θεοδόσιον Παππαδοπούλου Ὀθωμανὸν, 16) Ἀγγελοῦν Φραγγόπουλον, Ἴόνιον, 17) Χαράλαμπον Φωκᾶ, 18) Στέφανον Σασιλόπουλον Ἕλληνα, 19) Σπυρίδωνα Ἀλιμπράντη Ἴόνιον, 20) Γρηγόριον Κουτουφᾶ Ἴόνιον, 21) Γεώργιον Κομισόπουλον Ἕλληνα, 22) Ἰωάννην Βαλίνδα Ἰατρὸν Ἕλληνα, 23)

Παρσκευᾶν Νικολαΐδην Ὀθωμανόν, 24) Μιχαήλ Χ. Δανιήλ
ώσαύτως, 25) Μικέλην Ἰγγλέσην Ἴόνιον, 26) Γεώργιον Βα-
τζινᾶ Ἕλληνα, 27) Γεράσιμον Φωκᾶ Ἴόνιον, 28) Γεράσιμον Δό-
ριζα ώσαύτως, 29) Παναγῆν Ἰγγλέσην, 30) Ἀχιλλέα Καλλι-
πολίτην Ἕλληνα, 31) Βελισσάριον Ν. Βελισσαρίου Ὀθωμανόν,
32) Νικόλαον ἀνεψιόν τοῦ Κωνσταντίνου Μπεκίρη οὔτινος τὸ
ἐπώνυμον δὲν ἐνόημοῦμαι, 33) Κωνσταντίνον Μοδιόν Ἕλληνα,
34) Ἐμμανουήλ Ταταράκην Ἴόνιον, 35) Χριστόφορον Μπατέτην,
36) Ἀναστάσιον Σιμάτον, Ἴόνιον, 37) Μιχαήλ Φραγγόπουλον
ώσαύτως, 38) Φραγγιᾶν Κινίγαρον Ἕλληνα, καὶ τὰς κατὰ
τὴν στιγμὴν τῆς εἰς τὴν οἰκίαν μου μετὰ τοῦ Γ. Ἐλευθεριάδῃ
ἀρίζεως μου παρευρεθείσας κυρίας, 39) Ἐλεονώραν Μ. Νιώτη
Ἑλληνίδα, 40) Ἐλένην Ἰωάν. Ἀρσενικοῦ ώσαύτως, 41) Σουλ-
τανὴν Χ. Δανιήλ ὑπήκοον Ὀθωμανίδα καὶ 42) τὴν Μαρίαν (Πα-
λίτισαν) τῆς ὁποίας τὸ ὀνοματεπώνυμον ἀγνοῶ».

ὑποστημενοῦμαι εὐσεβᾶτως

(ὑπογρ.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἀφιεμένον τῷ Δ. Κανισκέρῃ κατὰ δια-
ταγὴν τῆς Πρεσβείας.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως 48 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος Διευθυντῆς

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Αἴφνης, λέγω, ὁ Κύριος οὗτος καί τοι ἔχων ὑπ' ὄψιν
τὴν ἀναφορὰν μου ταύτην καὶ χρεωστῶν ὡς ἐκ τοῦ ἀ-
νακριτικοῦ του καθήκοντος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκπεραί-
ωσιν τῶν ἀνακρίσεων, ἀπεναντίας περὶ πολλοῦ ποιούμενος
τὴν φιλίαν καὶ πλουτοκρατίαν τοῦ Κυρίου Ζαρίφη ὄχι
μόνον τὸ ἱερὸν αὐτοῦ καθῆκον παρηγκώνισεν ἐκ κακῆς
προθέσεως, ἀλλ' ἀκόμη διέλυσε καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ Δι-
καστηρίου ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Προέδρου Κυρίου Τρι-
ανταφύλλῃ, καὶ οὗτος μὲν διευθύνθη μετὰ τοῦ καταμη-
νουτοῦ μου Κυρίου Γ. Ζαρίφη ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀμάξης
πρὸς τὸν Ἀγγλον Πρόξενον ὅπως καταπέισῃ αὐτὸν νὰ
παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὑπηκόου του Φωτεινοῦ Ἀγ-

γελάτου εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια, ὁ δὲ Κύριος Τριανταφύλλης διευθύνθη κατεσπευμένως εἰς τὴν Πρεσβείαν ἵνα μετὰ τοῦ Κυρίου ἐπιτετραμμένου συσχεφθῶσι καὶ ἀποφασίσωσι τὴν ἄμεσον παράδοσιν μου εἰς τὰ ἐγχώρια Τουρκικὰ Δικαστήρια, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ὡς νὰ μὴ ἦτο ὑπήκοος Ἕλληγν ὁ καταμηνυτής μου Γεώργιος Ζαρίφης καὶ νὰ μὴ ἤρχουν οἱ Ἑλληνικοὶ Νόμοι ν' ἀνακαλύψωσι καὶ τιμωρήσωσι τὴν ληστείαν, ἐὰν τοιαύτη πραγματικῶς ἔλαβε χώραν.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ εἶπω, ὅτι, περὶ τοῦ ἐπίσης ἀδίκως μὲν καταμηνυθέντος ἀλλ' οὐδόλως φυλακισθέντος ὑπηκόου τούτου Ἀγγλοῦ, δικασθείσης τῆς ὑποθέσεως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ κηρυχθέντος ἀθώου, ὁ ἐντιμος Κύριος Γεώργιος Ζαρίφης διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ἐφρόντισε διὰ τῶν γνωστῶν του μέσων καὶ τρόπων, νὰ λάβῃ ἐπίσημον ἐξόφλησιν δι' ἧς ὁ ἀδίκως καταμηνυθείς Φωτεινὸς Ἀγγελάτος ὁμολογεῖ ὅτι οὐδεμίαν θὰ ἔχη ἀπαίτησιν περὶ ἀποζημιώσεως οὔτε παρὰ τοῦ ἀντιδίκου Γ. Δ. Ζαφειροπούλου καὶ τοῦ καταστήματος τοῦ Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη, οὔτε παρ' ἐμοῦ.

Ἄλλ' ἐπανέρχομαι εἰς τὸ προκείμενον καὶ δημοσιεύω παραπόδας τὰς καταθέσεις.

Ε΄.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ.

—ο—

*Κατάθεσις τοῦ Γ. Ἐλευθεριάδου Ὁθωμανοῦ ὑπηκόου
καὶ κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀνακριθέντος
ἐν Βάρη τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1863.*

« Ἐπιτηρετῶν ἀπὸ 20 ἐτῶν τὴν ἔμπορον Ζαρίφην εἶχα πρό τι-
νος καιροῦ προσκληθῆ ἀπὸ τὸν Κύριον Ζαφειρόπουλον νὰ λάβω
2500 λίρας, καὶ νὰ ὑπάγω εἰς Βάρναν, ὅπου ὁ καλούμενος Κα-
νισκέρης ἐμελλε νὰ φορτώσῃ ἐν πλοῖον, μὲ ἐντολὴν ἅμα φθάσω
εἰς τὴν μνησθείσαν πόλιν νὰ καταθέσω τὰ ἀνωτέρω χρήματα

εις τὸ ταμεῖον τοῦ κυρίου Νικολαΐδου, καὶ ὅταν ὁ Κανισκέρης φορτώσῃ καὶ βάλῃ εἰς τὸ πλοῖον 11000 κοιλὰ ἐκ τοῦ φορτίου, νὰ λάβω ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἀπόδειξιν τοῦ φορτωθέντος ἐμπορεύματος καὶ νὰ δώσω εἰς τὸν Κανισκέρην 1250 λίρας.

Καθόσον δὲ φέρεται καὶ βάλλεται εἰς τὸ πλοῖον τὸ ὑπόλοιπον φορτίον, νὰ λαμβάνω τὰς φορτωτικὰς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ νὰ δίδω εἰς τὸν Κανισκέρην χρήματα ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἀναλόγως τοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸ πλοῖον φορτίου.

Ταῦτα παραγγείλας μοι ὁ Ζαφειρόπουλος ἐντὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει καταστήματός του, μοὶ ἐνεχείρισε καὶ δύο ἐπιστολάς ἐπιγραφομένας τὴν μὲν εἰς τὸν Νικολαΐδην, τὴν δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὰς ὁποίας ἔδωκα πρὸς αὐτούς.

Ἐρώτ. Αὐτὰς τὰς 2500 λίρας τὰς ἐλάβατε; Πού τὰς ἔλαβες; Πῶς τὰς ἔλαβες; καὶ τί τὰς ἔκαμες;

Ἀπόκρ. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ζαφειρόπουλου ἐλθὼν εἰς τὸν ταμῖαν τοῦ καταστήματος, ἔλαβα αὐτὰς τὰς λίρας καὶ τὰς ἔβαλα εἰς τὴν τζάντα μου· μετὰ ταῦτα ἀνταμώσας εἰς ἕνα καφφενεῖον καὶ τὸν Κανισκέρην μολοντι δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ εἰς Βάρναν, τὸν παρεκίνησα καὶ ἐγὼ, τὸν προέτρεψε δὲ εἰς τοῦτο καὶ ὁ κύριος Ζαρίφης καὶ τοιουτοτρόπως ἐπεβιάσθημεν ὁμοῦ καὶ οἱ δύο εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ τὴν Βάρναν φθάσαντες δὲ αὐτοῦ, ἀπεβιάσθημεν εἰς τὴν ξηρὰν ὅπου ὁ Τελώνης παρετήρησε τὸ κίβωτίον μου· εἰς τὸ μεταξύ δὲ τοῦτο καὶ ἐν ᾧ εἶχον τὰς χεῖρας μου ἐπὶ τῆς τζάντας καὶ ἐκράτουν αὐτήν, βλέπω τὸν Φωτεινὸν, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου Ζαρίφη, καὶ ὡς ἐκ τούτου γνωστός μου, νὰ μὲ πλησιάσῃ καὶ νὰ μὲ ἐρωτήσῃ τί κάμνω· θὰ ὑπάγωμεν τῷ εἶπα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου, καὶ ἐπειδὴ ἤθελα νὰ ξεκουρασθῶ ὀλίγον, ὁ Φωτεινὸς πέρνει τὴν τζάντα καὶ προπορεύεται. Ὅταν δὲ ἐφθάσαμεν πλησίον τοῦ καφφενείου τοῦ Τζάκονα, ἐπειδὴ τὸν ἔχασα καὶ ἤρχισα νὰ φωνάζω, μὲ λέγουν ὅσοι τὸν εἶδον ὅτι δὲν διευθύνθη εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτον τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου, ἀλλ' εἰς τὸν ἀπέναντι δρόμον. Ἐλθὼν δὲ εἰς τοῦ Νικολαΐδου ἀνέφερα εἰς αὐτὸν τὸ πρᾶγμα· ἐν ᾧ δὲ εἰδοποιηθεῖσα

ἡ ἀρχή, ἐζήτει τὸν Φωτεινὸν, ἀπαντῶ κἄποιον Ξενοφῶντα Κωνσταντινοπολίτην ὃ ὁποῖος μοι λέγει ὅτι ὁ Φωτεινὸς ἔφερε τὴν τζάντα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κανισκέρη.

Ἀκούσας τοῦτο, πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κανισκέρη συνουθευόμενος ἀπὸ τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸν υἱὸν τῆς Σουλτάνας Μιχαήλ, ἐκεῖ εὐρίσκω τὸν Φωτεινὸν, ὃ ὁποῖος μοι λέγει «Ἰδοὺ τὴν τζάντα σου, ἐγὼ τὴν παρέδωκα εἰς τὸν Κανισκέρη καὶ ἀπαλλάττομαι τῆς εὐθύνης». Ὁ δὲ Κανισκέρης καὶ αὐτὸς δείξας με τότε ἓνα τουλάπι, μοι λέγει «Ἰδοὺ ἡ τζάντα ἐδῶ εἶναι μὴ ἀνυσοχῆς». Μολονότι δὲ ἐζήτησα τὴν τζάντα μου δὲν μοι τὴν ἔδωκαν· εἰς μάλιστα τῶν παρευρεθέντων ὃ κελούμενος Ἀναστάσιος Σιμάτος με ἠπειλῆσεν. Ἐξελθὼν τότε τῆς οἰκίας καὶ ἀπομακρυνθεὶς βήματά τινα, κατηράσθην τὸν Φωτεινὸν εἰπὼν εἰς αὐτὸν «Ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὰ ἐπῆς αὐτὸ ὁποῦ μοῦ ἔκαμες,» μοι ἀπήντησε τὰ ἐξῆς «Ἀντὶ νὰ ὑποφέρουν τὰ τέκνα μου, ὑπόφερε σὺ καὶ ὁ Ζαρίφης.» Ἀφοῦ συνέβησαν ταῦτα εἰδοποίησα πάλιν τὴν ἀρχὴν δούξ ἀναφορὰν ὅτι δὲ ὁ Κανισκέρης ἐπῆρε τὰ χρήματα διότι εἶχε λογαριασμοὺς μετὰ τὸν Ζαρίφην, τοῦτο τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος Κανισκέρης καὶ εἰς τὸ Προξενεῖον καὶ εἰς ἄλλους.

Ἐρώτ. Εἶναι ἀληθῆ ταῦτα; ὀρκίζεσαι ἐπὶ τούτων;

Ἀπόκρ. Μάλιστα.

(ὑπογρ.) Γ. Ἐλευθεριάδης.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἕκτην Νοεμβρίου 1863 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐνώπιον ἡμῶν Νικολάου Σακοπούλου Παρέδρου ἐκπληροῦντος τ' ἀνακριτικὰ καθήκοντα, παρουσία τοῦ Γραμματέως πρώτης τάξεως Εὐσταθίου Γλυμηνοπούλου ἐμφανίζεται ὃ κάτωθι, ἐξετάζεται ὡς ἔπεται·

Ἐρώτ. Πῶς ὀνομάζεσαι; κ. λ.

Ἀπόκρ. Γεώργιος Ἐλευθεριάδης, ἐγέννηθην καὶ κατοικῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτῶν 38, ἐμπορικὸς ὑπάλληλος τοῦ

καταστήματος Ζαφειροπούλου και Ζαρίφη, υπήκοος Οθωμανός, ἐτῶν 38 καὶ χριστιανός.

Ἐρώτ. Γνωρίζεις τὸν Δημήτριον Κανισκέρην καὶ συγγενεῖς αὐτῶ;

Ἀπόκρ. Τὸν γνωρίζω ἀπλῶς.

Ἐπειδὴ ἢ εἰς τὸ ἀκροκτῆριον ἐμάνισις τοῦ μάρτυρος καθίσταται ἀνέφικτος ἕνεκα τῆς ἐν ἀλλοδαπῇ διαμονῆς του, ὤρκισθη οὗτος ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἀρθρ. 121 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐρώτ. Μετέβης κατ' αὐτὰς εἰς Βάρνην, εἶχες χρήματα καὶ τί σοὶ συνέβη;

Ἀπόκρ. Πρὸ εἴκοσι ἐτῶν διατελῶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη, πρὸ 26 ἡμερῶν ἔλαβον παρ' αὐτῶν παραγγελίαν νὰ μεταβῶ εἰς Βάρνην διὰ νὰ φορτώσω ἐν Μεκλεμβουργικὸν πλοῖον σιτηρά' κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τοῦ συνεταίρου Γ. Ζαφειροπούλου, ἔλαβον ἀπὸ τὸν ταμίαν τοῦ καταστήματος Κλεάνθην 2500 λίρας τῆς ὁποίας ἔθεσα ἐντὸς τῆς τζάντας μου, καὶ αὐθημερὸν ἐπεβίβασθην εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον εἰς τὴν Χα δὲ διαταγῇ, ἐπειδὴ τὸ πλοῖον αὐτὸ ἐπρόκειτο νὰ φορτωθῇ ἀπὸ τὸν Κανισκέρην νὰ δώσω πρὸς αὐτὸν 1250 λίρας ἅμα φορτώσῃ τὸ ἥμισυ φορτίον ἧται 11000 περίπου κοιλὰ, νὰ πληρώσω δὲ εἰς τὸν ἴδιον καὶ τὸ ἄλλο ποσὸν ἀναλόγως τοῦ φορτωθησομένου ποσοῦ καὶ μοὶ δοθῶσι φορτωτικαὶ εἰς τὸ ὄνομα Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη. Πρὸς τοῦτο μάλιστα εἶχα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πλοίαρχον διὰ νὰ συγκατατεθῇ νὰ μοὶ δίδῃ φορτωτικὰς ἀναλόγως τοῦ φορτωθησομένου ποσοῦ. Τὸ κατὰστημα μοὶ εἶχεν ἐφοδιάσει καὶ μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Βάρνην Παρασκευᾶν Νικολαΐδην, δι' ἧς μὲ ἐσύσταινεν ὡς ἀνθρωπίνου λαβόντα 2500 λίρας πρὸς φόρτωσιν τοῦ πλοίου καὶ δι' ἧς παρεκαλεῖτο ὁ Νικολαΐδης νὰ μοὶ δώσῃ χρήματα ἂν τυχὸν μοὶ ἐλλείψωσιν.

Ὅταν παρέλαβον τὰ χρήματα, ὁ Κανισκέρης εὕρισκετο εἰς τὸ κατάστημα Ζαρίφη, καὶ ἐπειδὴ ὡς συμπεραίνω τοῦ εἶχον διακόψει τὴν πίστωσιν, ὁ Κανισκέρης ἔκλαιε καὶ ἔλεγεν ὅτι

δὲν ἤθελε νὰ μεταβῆ εἰς Βάρνην, μοὶ ἔδωκε μάλιστα ἐν γραμ-
μα διὰ νὰ τὸ μεταφέρω εἰς Βάρνην· κατόπιν ὅμως μετενόησε,
καὶ ὅταν ἐγὼ διευθυνόμεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ἦλθε καὶ αὐτὸς
μετ' ἐμοῦ· ἐντὸς δὲ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκοιμήθημεν εἰς τὸ αὐτὸ
δωμάτιον· φθάσαντες δὲ εἰς Βάρναν τὸ ἑσπέρας τῆς 13 8βρίου
ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἐξήλθομεν διὰ τῆς αὐτῆς λέμβου εἰς τὴν
Ξηρὰν, μετέβην ἐγὼ εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ παρηκολούθει ὁ Κα-
νισκέρης· ἐν ᾧ δὲ ἐδείκνυον εἰς τοὺς φύλακας τὸ κιβώτιόν μου
ἠσθάνθη ὅτι μία χεὶρ ἔπιασε τὴν τζάντα τῶν χρημάτων ἐπὶ
τῆς ὁποίας εἶχα τὴν χεῖρά μου· στραφείς, εἶδα τὸν Φωτεινὸν
γνωστὸν μου, ὅστις εἶχε τὴν χεῖράν του ἐπὶ τῆς τζάντας. Μπα
σύ εἶσαι τῷ εἶπον, καὶ τὸν ἀφῆκα νὰ λάβῃ τὴν τζάνταν καὶ
νὰ με συνοδεύσῃ κρατῶν αὐτήν· ἐν ᾧ λοιπὸν διευθυνόμεθα εἰς
τοῦ Νικολαΐδου, ὅπου, ὡς τὸν εἶπον εἶχον σκοπὸν νὰ μεταβῶ,
αἴφνης ὁ Φωτεινὸς τρέπεται εἰς φυγὴν, ἀμέσως ἤρχισα νὰ φω-
νάζω καὶ διευθύνθη εἰς τοῦ Νικολαΐδου. Μετὰ τοῦ Νικολαΐδου
ἐπήγαμεν εἰς τοῦ Πασσα, ὅστις μᾶς ἔδωκε ζαπτιέδες διὰ νὰ
ζητήσωμεν τὸν Φωτεινὸν καὶ διευθύνθημεν μετὰ τῶν ζαπτιέ-
δων εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Προξενεῖον, ἐκεῖ πλησίον μᾶς ἐπλησίασε
εἰς Ξενοφῶν, συναίτερος τοῦ Καλφογλου, ὅστις μᾶς εἶπεν, ὅτι
ἡ τζάντα εἶναι εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Κανισκέρη· ἀμέσως διευθύν-
θημεν εἰς τοῦ Κανισκέρη· οἱ ζαπτιέδες δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰσέλ-
θωσιν· εἰσῆλθον λοιπὸν ἐγὼ μετὰ τοῦ Ξενοφῶντος· ἐκεῖ
ἦσαν ὁ Σιμάτος καθήμενος εἰς τὸν καναπέ, ὁ Κανισκέρης ὄρ-
θιος πρὸς τὸ μέρος τοῦ τουλάπιου καὶ ὁ Φωτεινὸς ὄρθιος· ἅμα
εἰσῆλθον, ὁ Φωτεινὸς μοὶ λέγει, ἐγὼ ἔδωκα τὴν τζάνταν
εἰς τὸν Κανισκέρην δὲν εἶμαι πλέον ὑπεύθυνος, ὁ Κανισκέρης
ἀπεκρίθη ἀμέσως, μάλιστα ἡ τζάντα εἶναι ἐδῶ, εἶναι μέσα
εἰς τὸ τουλάπι, ἐγὼ ἐζήτησα νὰ ἴδω τὴν τζάνταν, ἀλλ' ὁ Κα-
νισκέρης μοὶ ἀπάντησεν, ὅτι ἡ τζάντα εἶναι ἐδῶ καὶ τώρα ἂς
ἔλθῃ ὁ Κύριος Ζαφειρόπουλος. Ἐπιμένοντος ἐμοῦ νὰ ἴδω τὴν
τζάνταν ὁ Σιμάτος ἀπευθύνθη πρὸς ἐμὲ εἰπὼν· «ξέρεις τί σὲ
κάμνω ἐγὼ ;» ἀπελπισθεὶς νὰ πάρω τὴν τζάνταν ἐξῆλθον τῆς
οἰκίας Κανισκέρη διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Προξενεῖον, λέγων ἀπὸ

τὸν Θεὸν νὰ τὸ εὕρης, εἰς τὸ ἔποισον δὲ ὁ Κανισκέρης ἀπήντησεν «ἀντὶ νὰ τὸ εὕρω ἐγὼ νὰ τὸ εὕρης σὺ καὶ ὁ Ζαρίφης.»

Εἰς τὸ προξενεῖον εὗρον τὸν Ἄγγλον Πρόξενον ὅστις παρακληθεὶς παρ' ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν παρόντων Νικολαΐδου Κουτουφᾶ καὶ Γεωργίου Καμπύρογλου μετέβη μετὰ κλητῶν εἰς τὴν οἰκίαν Κανισκέρη, ἀνέβη μετ' ἐμοῦ καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Κανισκέρη τὴν τζάνταν μὲ τὰ χρήματα, ἀλλ' ὁ Κανισκέρης δὲν τὴν ἀπέδωκε, λέγων ὅτι αὐτὸς ἔλαβε τὰ χρήματα ἀπὸ τὸν Ζαρίφην, ὁ Πρόξενος ἀνεχώρησε, ἀλλ' ἔπειτα προηγηθείσης ὑπὲρ ἐμοῦ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ διερμηνέως τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ὁ Πρόξενος μετέβη νὰ κάμῃ ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κανισκέρη μετὰ τοῦ διερμηνέως, ἐγὼ δὲν ἦμην ἐκεῖ, ἀλλ' ὡς ἔμαθον ὁ Κανισκέρης εἰσῆλθεν εἰς τὴν κάμαρα τῆς συζύγου του οὕσης λεῶ, καὶ οὕτω δὲν ἔκαμε τίποτε ὁ Πρόξενος, μὴ θελήσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν θάλαμον τῆς συζύγου του.

Ἐρώτ. Ἐχεις ἄλλο τι νὰ προσθέσῃς;

Ἀπόκρ. Ὁχι.
Ἀνεγνώσθη καὶ βεβαιωθείσα ὑπογράφεται.

Ὁ ἐξετασθεὶς

(ὕπογρ.)

Γ. Ἐλευθεριάδης.

Ὁ ἀνακριτὴς

(ὕπογρ.)

Ν. Σακόπουλος.

Ὁ γραμματεὺς

(ὕπογρ.)

Ε. Γλυμενόπουλος.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἀφίεμεν τῷ Δ. Κανισκέρη κατὰ διαταγὴν τῆς Πρεσβείας.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως 16 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος Διευθυντῆς

(ὕπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ἀνάκρισις τοῦ Φωτεινοῦ Ἀγγελιάτου Κεφαλήρος
τῆν 21 Ἰβρίου 1863.

«Ἐρώτ. Ὁ Γεώργιος Ἐλευθεριάδης ζητεῖ ἀπὸ σέ μίαν τζάνταν τὴν ἐπῆρες; τί τὴν ἔκαμες; εἰπέ τ' ἀληθῆ.

Ἄποκρ. Ἐχει λάθος· ἐμένα ὁ Κανισκέρης ὁ ἔμπορος μοὶ ἔδωκε μίαν τζάντα, τὴν ὁποίαν λαβὼν ἔφερα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἐρώτ. Ὁ Κανισκέρης ὁ ἴδιος σὲ ἔδωκε τὴν τζάντα; Ποῦ σὲ τὴν ἔδωκε; καὶ τί σὲ εἶπε;

Ἄποκρ. Μάλιστα ὁ ἴδιος μὲ τὴν ἔδωκεν ἐπάνω εἰς τὴν σκάλαν καὶ μὲ παρήγγειλε νὰ τὴν φέρω εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου τὴν ἔφερα καὶ τὴν παρέδωκα εἰς τὴν σύζυγόν του.

Ἐρώτ. Τίνες εἶδαν καὶ ἤκουσαν ὅτι ὁ Κανισκέρης σὲ ἔδωκε τὴν τζάντα καὶ σὲ παρήγγειλε νὰ τὴν φέρῃς εἰς τὴν οἰκίαν του;

Ἄποκρ. Ὁ ἰατρός Φουντουκλῆς, ὁ Ἰωάννης Ἀμουργιανός, ὁ Κωνσταντῖνος Σχινᾶς, ὁ Γιαναρᾶκος Σιμάτος, ὁ Ἀθανάσιος Ἀρσενικός καὶ ἄλλοι τινὲς ἦσαν παρόντες.

Ἐρώτ. Ἀφοῦ παρέδωκες τὴν τζάντα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κανισκέρη ἔφυγες; ἢ ἔμεινες ἐκεῖ; τὸν Ἐλευθεριάδην τὸν εἶδες εἰς τὴν οἰκίαν;

Ἄποκρ. Παραδώσας τὴν τζάντα ἔφυγα· ἐπειδὴ δὲ ἤκουσα νὰ λέγουν εἰς τὴν πόλιν ὅτι ἐγὼ ἤρπαξα τὴν τζάντα καὶ ἔφυγα, ἦλθα πάλιν εἰς τοῦ Κανισκέρη ὅπου ἦσαν καὶ αὐτοὶ (ὁ Κανισκέρης) ὁ ἰατρός Φουντουκλῆς, καὶ ὁ Ἀναστάσιος Σιμάτος, ἔρχεται κατόπιν καὶ ὁ Ἐλευθεριάδης φωνάζων «τὴν τζάνταν μου» τότε ἐγὼ ἐρωτῶ τὸν Κανισκέρη ἂν ἔλαβε τὴν τζάνταν τὴν ὁποίαν μοὶ εἶχε παραδώσει ἐπάνω εἰς τὴν σκάλα. «Μάλιστα ἀπεκρίθη» ἐδῶ εἶναι, νὰ εἰσθε μάρτυρες εἶπα εἰς τοὺς παρόντας καὶ ἔφυγα.

Ἐρώτ. Εἰς τὸ Τελωνεῖον, ὅταν ὁ Ἐλευθεριάδης κρατῶν εἰς χεῖράς του τὴν τζάνταν σὲ εἶδε, ἐοῦ εἶσαι Φωτεινέ; σὲ εἶπε, καὶ ἐπρόσθεσε ζητῶν νὰ ὑπάγετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου;

Ἄποκρ. Ἐγὼ εἰς τὸ Τελωνεῖον δὲν τὸν εἶδα, οὔτε ἤκουσα ἀπ' αὐτὸν τίποτε· ἂν ὁ Ἐλευθεριάδης μὲ ἔδιδέ τι, βεβαίως ἤθελα τὸ φέρεν ὅπου ἤθελε μὲ παραγγεῖλει.

Ἐρώτ. Ὅρκίζεσαι ἐπὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὅσα λέγεις;

Ἄποκρ. Μάλιστα.»

*Ἀνάκρισις τοῦ μάρτυρος Κωνσταντίνου Σχιῶ
Ἐ.ἑλληος, τῆρ 21 Ὀβρίου 1863.*

«Ἐρώτ. Τί γνωρίζεις περὶ αὐτῆς τῆς τζάντας;

Ἀπόκρ. Ἐγὼ εἶμαι βαρκάρης· ὁσάκις ὁ ἔμπορος Δ. Κανισκέρης ταξειδεύει καὶ πηγαينوέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐγὼ μεταφέρω τὰ πράγματά του· πρὸ ἑννέα ἡμερῶν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τὸ Αὐστριακὸν ἐπῆγα μὲ τὴν βάρκαν μου νὰ πάρω ἐπιβάτας· ἰδὼν με ὁ Κανισκέρης μὲ φωνάζει, κατεβαίνομεν εἰς τὴν κάμαραν τοῦ βαποριοῦ καὶ δίδων με μίαν τζάντα, πάρε την μὲ εἶπε, πήγαινέ την εἰς τὴν βάρκαν καὶ πρόσμενέ με· ἐπῆγα, μετ' ὀλίγον ἔρχεται καὶ ὁ Κανισκέρης συνοδευμένος ἀπὸ τὸν Γεωργάκην (Ἐλευθεριάδην) καὶ ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιον ἀνεψιὸν τοῦ Ἀρσενικοῦ, ὅταν ἐβγήκαμεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἐπειδὴ ὁ Κανισκέρης μὲ εἶπε νὰ πάρω τὴν τζάντα καὶ νὰ τὸν παρακολουθῶ, τὴν ἐπῆρα καὶ τὸν παρακολουθῶν, ὅτε μετὰ βήματά τινα βλέπομεν ἐρχομένους μακρόθεν τὸν Ἀγγελῆ Φραγγόπουλον καὶ τὸν Φωτεινόν· ὁ Κανισκέρης πέρνει τότε τὴν τζάνταν ἀπὸ ἐμένα τὴν δίδει εἰς τὸν Φωτεινόν καὶ τὸν παραγγέλλει νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν του· ἐγὼ δὲ ἐπέστρεψα κατόπιν τοῦτου εἰς τὴν βάρκαν μου. Αὐτὰ γνωρίζω καὶ ὀρκίζομαι ἐπὶ τούτων.

*Ἀνάκρισις τοῦ μάρτυρος Ἰωάννου Μιχαήλ Ἐ.ἑλληος
ἐξ Ἀμοργοῦ, τῆρ 21 Ὀβρίου 1863.*

«Ἐρώτ. Εἰπέ τί γνωρίζεις διὰ τὴν τζάντα;

Ἀπόκρ. Πρὸ ἑννέα ἡμερῶν ὅταν ἦλθε τὸ Αὐστριακὸν ἐπῆγαμεν μὲ τὴν βάρκαν ἐγὼ καὶ σύντροφός μου ὁ Κωνσταντῆς, εἰδομεν εἰς τὸ βαπόρι τὸν Δ. Κανισκέρην.

(Σημείωσις) Παραλείπεται ἡ περαιτέρω κατάθεσις τοῦ ἀνωτέρω Ἰωάννου Μιχαήλ οὔτα καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ συντρόφου του Κωνσταντῆ.

Ἀνάκρισις τοῦ μάρτυρος ἱατροῦ Ὁρέστου Φουντουκλή
Ἐ.λ.ηρος, τὴν 21 8βρίου 1863.

«Ὁ εἰρημένος κατέθεσεν ὅτι εἶδε τὸν Κανισκέρην ἐγγχειρίσαν-
τα τὴν τζάντα πλησίον τοῦ Τελωνείου εἰς τὸν Φωτεινὸν καὶ
παραγγέλλει αὐτὸν νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν του (τοῦ Κα-
νισκέρη) ὅτι ἐλθὼν εἰς τοῦ Κανισκέρη νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ πάσχον
αὐτοῦ τέκνον εἶδεν ἐκεῖ τὸν μὲν Ἐλευθεριάδην φωνάζοντα καὶ
ζητοῦντα τὴν τζάντα, τὸν δὲ Κανισκέρη ἀπαντῶντα καὶ λέ-
γοντα ὅτι ἡ τζάντα εἶναι ἰδική του, καὶ ὅτι αὐτὸς τὴν
ἔχει κ. λ. π.»

Ἀνάκρισις τοῦ Δ. Κανισκέρη Ἐ.λ.ηρος
τὴν 22 8βρίου 1863.

«Ἐρώτ. Ὁ Ἐλευθεριάδης ἄνθρωπος τοῦ Γ. Ζαφειροπούλου,
ἔφερον ἐδῶ 2500 λίρας καὶ λέγει ὅτι τὰς ἐπῆρες τουλό-
γου σου μετὰ τὴν τζάντα, τι λέγεις εἰς τοῦτο;

Ἀπόκρ. Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ κυρίου Ζαφειροπούλου ἄλλη λογα-
φίαν μου, αὐτὸς ὁ Ἐλευθεριάδης εἶναι μισθωτὸς ἄνθρωπός μου·
ἐγὼ ὡσάκις πηγαίνω εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν λαμβάνω χρή-
ματα ἀπὸ τὴν ἐταιρίαν «Ζαφειρο» καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν λαβὼν
ἐκείθεν 2500 λίρας ἔδωσα ἀποδείξιν ἔγγραφον εἰς τοῦτο, αὐ-
τὰς τὰς λίρας τὰς ἔβαλα εἰς τὴν τζάνταν μου, ἡ τζάντα εἶ-
ναι ἰδική μου· ὁ Ἐλευθεριάδης δὲν ἐνέχεται τελείως εἰς αὐτάς.

Ἐρώτ. Αὐτάς τὰς λίρας ὅταν τὰς ἔλαβες εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν καὶ τὰς ἔβαλες εἰς τὴν τζάνταν σου, τὴν τζάνταν τὴν
ἔδωσες εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην;

Ἀπόκρ. Τὰς λίρας ἐγὼ ὁ ἴδιος τὰς ἔλαβα καὶ τὰς ἔβαλα
εἰς τὴν τζάνταν μου, εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην δὲν τὴν ἔδωκα τὴν
τζάνταν· ὁ Ἐλευθεριάδης εἶχε μόνον τὸ σρῶμά του καὶ τὸ κιβώ-
τιόν του· ἤλθαμεν μαζῆ, ἀλλ' ἡ τζάντα εἶναι ἰδική μου. Ἐγὼ
ὁ ἴδιος μετὰ τὰς χειράς μου εἰς τὸ βαπόρι τὴν ἔδωσα εἰς τοὺς
βαρκάριδες, καὶ ὅταν εὐγῆκαμεν εἰς τὴν ξηρὰν τὴν ἐνεχείρησα
εἰς τὸν Φωτεινὸν καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀκολούθως

ἔταν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἐλευθεριάδης τὸν εἶπα τὰ ἐξῆς
«Ἡ ἐταιρία Ζαρίφη μὲ δολιεύεται, μὲ κατέστρεψαν· τοῦ λοι-
ποῦ δὲν ἐμπιστεύομαι πλέον εἰς αὐτούς· μὲ αὐτὰ τὰ χρήματα
θὰ πληρώσω τὰ χρέη μου. Ἄν ὁ Ζαρίφης θέλει νὰ φορτώσω τὸ
ἐνταῦθα πλοῖον τηλεγράφησέ τον νὰ σὲ στείλῃ ἄλλα χρήματα
διὰ νὰ τὸ φορτώσῃς.»

Ἀνάκρισις τοῦ Ξεροφῶντος Ὀθωμανοῦ ὑπῆκόου
τῆς 30 Ὀβρίου 1863.

«Ἐρώτ. Τί γνωρίζεις περὶ τῆς τζάντας;

Ἄπόκρ. Ἦμην εἰς τὸ τελωνεῖον, εἶδα τὸν Ἐλευθεριάδην κρα-
τοῦντα τὴν τζάντα. Ἀντικρὺ του ἐστέκετο ὁ Φωτεινός, εἰς τὸν
ὅποιον εἶπε νὰ ὑπέγῃ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου. Μετὰ
ταῦτα ἐγὼ ὑπῆγα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου, ὅπου
μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐλθὼν ὁ Ἐλευθεριάδης ἠρώτησεν ἂν
ἦλθεν ὁ Φωτεινός, ἂν ἔφερε μίαν τζάνταν κτλ. Αὐτοῦ τὸν εἶπα
ὅτι δὲν ἦλθεν οὔτε τζάντα ἔφερεν, ἀπεσπῆθη κλέσας καὶ ἔφυγεν·
ἐπανεῖθον μετ' ὀλίγον ἀφῆσε τὰς γαλέτσας του καὶ χωρὶς νὰ
εἶπῃ τι ἔφυγε μὲ βίαν. Ἀγολούθως ἐλθὼν εἰς τὸ κατάστημα
τὸ παιδίον τῆς Σουλτάνας, ἠρώτησεν ἂν ἦτον ἐκεῖ ὁ Ἐλευθε-
ριάδης, καὶ ἐπρόσθεσεν ὅτι τὸν ζητοῦν ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Κα-
νισκέρη κτλ.»

Σημ. Οἱ Γιανναράκιος Σιμάτος, Ἀθανάσιος Ἀρσενικός, Μιχαήλ
υἱὸς τῆς Σουλτάνας, ἔχοντες ἀπαιτήσεις παρὰ τοῦ Κανισκέρη,
δὲν ἀνεκριθησαν ὡς ἐκ τούτου.

Ἄκριδες ἀντίγραφον τῶν ἑπτὰ μαρτυριῶν μεταφρασμένων
ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐγγωρίου ἀρχῆς Βάρνης.

(ὑπογρ.)

Κομνηνὸς Κοραλίου.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἐβδόμην Νοεμβρίου
1863 ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς
ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐνώπιον
ἡμῶν Νικολάου Σαχοπούλου Παρέδρου ἐκπληροῦντες

τ' ἀνακριτικὰ καλῆχοντα, παρουσία τοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως Εὐσταθίου Γλυμενοπούλου, ἐμφανίζεται, ὁ κάτωθεν καὶ ἐξετάζεται ὡς ἔπεται:

« Ἐρώτ. Πῶς ὀνομάζεσθε κ. λ. π.

Ἀπόκρ. Γεώργιος Ζαφειρόπουλος ἐγεννήθη καὶ κατοικῶ ἐν ταῦθα, ἐτῶν 33, χριστιανὸς ἔμπορος ὑπῆκοος Ὀθωμανός.

Ἐρώτ. Γνωρίζετε τὸν Δ. Κανισκέρη καὶ συγγενεῖς αὐτῶ;

Ἀπόκρ. Τὸν γνωρίζω ἀπλῶς, συγγένειαν δὲν ἔχω (ὠρκίσθη ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἀρθρ. 121 τῆς Π. Δικονομίας, καθότι ἢ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐμφάνισις τοῦ μάρτυρος καθίσταται ἀνεπίκτος ἔνεκα τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαμονῆς του.)

Ἐρώτ. Ἡ ἐμπορικὴ οἰκία Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαφίρης ἐκ τίτων μελῶν σύγκειται; καὶ ποίας ἐθνικότητος εἶναι;

Ἀπόκρ. Σύγκειται ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν Ζαφίρη Γεωργίου καὶ Νικολάου ὑπῆκοων Ἑλλήνων, καὶ ἐμοῦ ὑπῆκοῦ Ὀθωμανοῦ, ἀποτελεῖ ὁμόρρυθμον ἐταιρίαν καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει τὴν ἰσχυρῆν ἐθνικότητα, ἐπεὶ ὅπως προηγουμέναι εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ καταστήματος, καὶ ἐπομένως ἡ ἰσχυρὴ μὲν ἐθνικότης ὑπερισχέει κατὰ τὰ ἐπιγραφόμενα ἐνταῦθα ἔθιμα, καὶ ἐπομένως ἐγὼ ἔχω τὴν ἐλλογὴν τῆς ἐθνικότητος τῆς ἐταιρίας.

Ἐρώτ. Εἰς ποίαν ἐμπορικὴν σχέσιν εὐρίσκεται ὁ Δ. Κανισκέρης μετὰ τοῦ οἴκου σας;

Ἀπόκρ. Ὁ Δ. Κανισκέρης ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἐξέφραξε εἰς ἐμὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν βοηθῆσω ὅπως στελλόμενος εἰς Βῆανην δυνηθῆ διὰ τῆς προστασίας τοῦ καταστήματός μου νὰ ἀνασχολῆται εἰς ἐπιχειρήσεις γεννημάτων καὶ ἐπειδὴ εἶναι γαμβρὸς ἐνὸς παλαιοτάτου φίλου τοῦ πατρός μου, χάριν αὐτοῦ ἐδέχθη τὴν πρότασίν του, ἀλλὰ τοῦ ἕκκαμα ῥητὴν συμφωνίαν, ὡς καὶ ἀπὸ τὰς ἀνταποκρίσεις φαίνεται, ὅτι ποτὲ πίστωσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ δὲν θέλω τοῦ κάμει· ἐχρεώσται νὰ μὲ πέμπῃ πρῶτον τὸ φορτωτικὸν τῶν πλοίων, καὶ ἐπὶ τοῦ φορτωτικοῦ νὰ τῷ δίδω τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀγοραίαν τιμὴν αὐτῶν· κάποτε

ἐνδίδων εἰς τὰς παρρηκλήσεις του τῷ ἔδιδα ἕως χιλίας λίρας προκαταβολήν, ἀνευ φορτωτικοῦ, ὁπόταν εἶχε πλοία εἰς φόρτωσιν ἢ ἐντός νᾶ φορτώσουν, ἀλλὰ λαμβάνων τὸ φορτωτικόν, ἐπανήρχοντο τὰ πράγματα εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν θέσιν· οὕτω ἐξηκολουθήσαμεν διὰ δύο ὁλόκληρα ἔτη χωρὶς τὴν ἐλαχίστην διαφορὰν μεταξὺ μας. Κατὰ Ἰούλιον ε. ε. ἀνεχώρησα διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ἄφησα ῥητὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους μου νὰ μὴ ὑπερβῶσιν, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, τοὺς τεθέντας ὅρους, διότι πάντοτε τὸν ὑποπευθόμην· ἀτυχῶς δὲν μὲ ἤκουσαν. Ἐπανῆλθον ἐνταῦθα κατὰ Σεπτέμβριον ε. ε. καὶ ἐξετάσας τὸν λογαριασμὸν τοῦ Κανισκέρη, εὔρον ὅτι λογιζομένων τῶν ἀνά χεῖρας μας φορτίων του ὄχι πλέον εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀγοραίας ἐν Εὐρώπῃ ἀξίας των, ἀλλὰ εἰς τὴν πλήρη αὐτῶν ἀξίαν ἔμενον ἀνοικτός εἰς αὐτὸν διὰ λίρας 1500 ἢ 2000, ὑπολογίζων δὲ καὶ τὰς πιθανότητας ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς εἰς Εὐρώπην ἢ τυχούσης θαλασσοβλαβίας ἀποφασίσαι νὰ μὴ τῷ κάμω πλέον πίστωσιν. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἔλαβον ἐπιστολὴν του διὰ τῆς ὁποίας πέμπων μοι τὸ τελευταῖον φορτωτικόν μου ἀσπί· ἔπειτα πρὸς ἡμέτερά του νεα, τὸν εὐδοκίμου τηλεγραφικῶς νὰ μὴ σύρῃ πλέον ἕως ὅτου φορτώσῃ καὶ ἐν ἄλλῳ πλοίῳ τὸ ὁποῖον εἶχον ναυλώσει διὰ λογαριασμὸν του, καθὼς ὅλαι αἱ μετ' αὐτοῦ πράξεις μου ἦσαν πάντοτε διὰ λογαριασμὸν του, ἀλλ' αὐτὸς δὲν μὲ ἤκουσε. Μὲ ἔσυρε 900 λίρας τὰς ὁποίας ἄφησα μὲ διαμαρτύρησιν, μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν του τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ἀνήγγειλα εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματά μου, ὡς τὸ ἀποδεικνύω ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ἀντιγράφων τῶν ἐπιστολῶν μου, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν μου τῆς 10/22 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ ἀδελφοὺς Ζαρίφη καὶ συντροφία, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας δύνασθε νὰ λάβεται ἐκ τοῦ παρρουσιαζομένου ὑμῖν βιβλίου τῶν ἐπιστολῶν μου. Ἀπὸ τότε ἔγραψον ὅτι ἐσχόπευον νὰ πέμψω εἰς Βάρναν ἄνθρωπόν μου μὲ λίρας 1000, ὅπως τὰς δώσῃ εἰς τὸν Κανισκέρη, ἀφοῦ λάβῃ τὸ φορτωτικόν τοῦ ἄλλου πλοίου Anne Howitz· τὴν ἐπαύριον ἦλθεν ὁ Κανισκέρης ἐνταῦθα, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὲ παρεκ-

λεσε νά ανακαλέσω τήν ἀπόφασίν μου, τὸν ἀνέμνησα ὅτι τοσάκις τὸν παρεκάλεσα νά λείψῃ ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ἐργάζεσθαι, ὅτι πολλάκις τὸν εἶπον ὅτι πιστώσεις εἰς τ' ἀνοικτὰ δὲν θέλω τοῦ κάμει, καὶ πρὶν ἀναχωρήσω μάλιστα τοῦ εἰρητίσῃ, ὡς χάριν, εἰς ἄλλους νά ἀναθέσῃ τὰς ὑποθέσεις του, διότι δὲν ἠδυνάμην νά τὸν δουλεύσω ὅπως ἤννοει· τέλος ἀπέκρουσα ὀριστικῶς τὰς αἰτήσεις του. Καταβὰς εἰς τὸ γραφεῖον εἶρον αὐτὸν ἐκεῖ γράφοντα, καὶ τοὺς δύο συντρέφους μου ἀδελφούς Ζαρίφη, δίδοντας διαταγὰς εἰς τὸν ἄνθρωπόν μου Ἐλευθεριάδην ὅπως παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ λίρας 2500, ὑπάγῃ εἰς Βάρναν, καταθέτῃ αὐτὰς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου Νικολαΐδου, καὶ ἀφοῦ λάβῃ τὸ φορτωτικὸν τοῦ ἀνωτέρω πλοίου, νά τὰς δώσῃ τῷ Κανισκέρῃ. Κατὰ πρῶτον ἀντεστάθην ἐγὼ μὴ θέλων νά δώσω εἰμὴ λίρας 1000 ἀφοῦ λάβω τὸ φορτωτικόν. Τέλος συνήνεσα, καὶ ἐπειδὴ ἦτον πιθανὸν νά μὴ δύναται αὐτὸς νά φορτώσῃ ὀλόκληρον τὸ πρᾶγμα πρὶν λάβῃ χρήματα, ἔκραξα τὸν μεσίτην τοῦ πλοίου Σπυρίδωνα Στάτην, ὑπήκουον νομίζω Ἴόνιον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησα νά παρακαλέσῃ τὸν κυρίον Παμπάχου, εἰς ὃν τὸ πλοῖον ἦτον εὐαγγελισμένον, νά μᾶς δώσῃ μίαν ἐπιστολὴν διὰ τὸν πλοίαρχον, διὰ νὰ υπογράρῃ φορτωτικὰ ἐκ διαλειμμάτων ἀπ' εὐθείας εἰς διαταγὴν μου, καὶ ὄχι εἰς διαταγὴν ἄλλου τινός, καὶ ἰωδήγησα τὸν ἄνθρωπόν μου Γ. Ἐλευθεριάδην, λαμβάνων τοιαῦτα φορτωτικὰ, ἀναλόγως τοῦ φορτωθησομένου ποσοῦ, νά δίδῃ ἐκ τῶν ἀνά χεῖράς του χρημάτων. Τὸν ἄνθρωπόν μου προσέτετε τὸν ἐφοδιάσα με μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Βάρνῃ Παρασκευᾶν Νικολαΐδην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12/24 Ὀκτωβρίου ὅπως τὸν συντρέξῃ εἰς τὴν ἀποστολὴν του, καὶ ἐν αὐτῇ γίνεται μνεῖα καὶ τῆς φορτώσεως τοῦ πλοίου καὶ τῶν λιρῶν 2500, τὰς ὁποίας τῷ ἔδωκα, ὡς τὸ ἐπισυντημμένον ἀντίγραφον. Ὁ Κανισκέρης εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτο ἔγραψεν ὀδηγίας τῷ ἀνθρώπῳ του ἐν Βάρνῃ, μετ' σκοπεύων νά ὑπάγῃ ἐκεῖ, διὰ νά μὴ ὑποστῇ, ὡς ἔλεγε, τὴν αἰσχύνην αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Τὰ χρήματα εἶχεν ἤδη λάβει ὁ ἄνθρωπός μου καὶ ἀπῆλθεν, ὅπότεν αὐτὸς ἤλλαξε γνώμην, καὶ ἔφυγε δρομικίως ὅπως τὸν προφθάσῃ.

Γνωρίζω δὲ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀνθρώπου μου ὅτι διὰ τῆς ἰδίας λέμβου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου μετέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς Βάρνην.

Ἐρώτ. Δύνασθε νὰ μᾶς πληροφορήσητε ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ Κανισκέρης, ὡς ἐκ τῶν μεταξὺ σας θεοληψίων, σᾶς ἐφείλε, καὶ πόσον ποσόν, ἐὰν ἀπεναντίας εἶχε νὰ λαμβάνη;

Ἄποκρ. Μακρὰν τοῦ νὰ ἔχη νὰ λαμβάνη παρ' ἡμῶν, ἀπεναντίας μᾶς ἦτον ἐφειλέτης τοῦλάχιστον χιλίας λίρας ἀγγλικὰς ἀνευ τῶν τόκων. Σᾶς ἐπισυνάπτω τὸν σχετικὸν λογαριασμὸν τῆς θέσεώς μας μετ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν ὅποιον μᾶς ἐφείλει ὁ Κανισκέρης λίρας ἀγγλικὰς 10618, 4, 7. καὶ 2816, 75 λίρας ὀθωμανικὰς μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τόκων. Ἔχω δὲ εἰς χεῖρας μου 90060 κοιλῶν κριθῆς φροστωτικά καὶ 20840 κοιλῶν σίτου τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀναβαίνει κατὰ τὴν ἀγορὰν εἰς λίρας ἀγγλικὰς 10254, 5 σελήνια ἀνεξαρτήτως τῶν κινδύνων ἅτινα τρέχουν ταῦτα καὶ τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν. Ἔχω προσέτι νὰ συναῖξω διὰ λογαριασμὸν τοῦ δι' ἐν ναυάγιον λίρας ὀθωμανικὰς 900, ἧτοι λίρας ἀγγλικὰς 810, καὶ προπληρωμὰς εἰς διαφόρους πλοίαρχους τῶν φροστίων του ὡς ἔγγιστα λίρας ἀγγλικὰς 900, τὸ ὅλον ἔχω εἰς χεῖρας μου ἀγγλικὰς λίρας 11964, 4, ἀπέναντι τῶν ἄνω ποσοτήτων τὰς ὁποίας εἶπον ὅτι μὲ χρεωσθεῖ (τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λογαριασμὸν παρελάβαμεν καὶ τὸν ἐμονογράψαμεν ἐπισυνάψαντες ἐν τῇ παρουσίᾳ).

Ἐρώτ. Μεταδόντος τοῦ ἀνθρώπου σας εἰς Βάρνην τί συνέβη;

Ἄποκρ. Ἄμα ἐφθασεν ὁ ἀνθρωπὸς μας Ἐλευθεριάδης εἰς Βάρνην ἔλαβον ἀπὸ Ηρασκευᾶν Νικολαΐδου τηλεγράφων, δι' οὗ μοι ἀνήγγειλε ὅτι ὁ Κανισκέρης μετὰ τῶν ἀνθρώπων του ἤρπασαν ἀπὸ τὸν Ἐλευθεριάδην τὰ χρήματα.

Κατόπιν ἔλαβον ἐπιστολὰς διαφόρους ἐν αἷς μὲ διαγοῦνται τὰ διατρέξαντα ἰδίως ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῆς ἀνακρίσεως εἰς μίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Βάρνη Κυρίου Η. Νικολαΐδου, τὴν ὁποίαν ἔλαβον χθὲς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Νοεμβρίου 1663 εἰς ἀπάντησιν μιᾶς ἐπιστολῆς μου τῶν 2/14 Νοεμβρίου (μᾶς παρακατέθεσε τὴν ἀνωτέρω ἀπὸ 4 Νοεμβρίου ε. ε. ἐπιστολὴν τοῦ

Η. Νικολαΐδου) ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν καὶ ἐκ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἐλευθεριάδου μανθάνω ὅτι, ὁ Ἐλευθεριάδης φθάσας εἰς Βάρνην ἐξῆλθε τοῦ Ἀτμοπλοίου εἰς τὴν λέμβον μετὰ τοῦ Κανισκέρη, τὸν σάκκον τὸν κατεβίβασεν εἰς τὴν λέμβον ὁ κωπηλάτης, βοηθοῦντος τοῦ Ἐλευθεριάδου ἀπὸ τὴν λέμβον εἰς τὸ τελωνεῖον, τὸν ἐκράτει ὁ Ἐλευθεριάδης μετὰ τοῦ κωπηλάτου, καὶ ἦτον ἐνώπιόν του καθ' ὃν καιρὸν οἱ Τελῶναι ἐξέταζον τὰ πράγματά του· ἐκεῖ ἐπαρουσιάσθη ὁ Φωτεινὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἐλευθεριάδης ἐγνώριζε, καθ' ὅτι πρό τινων ἐτῶν, ὅποταν εἶχον τὴν διαχείρησιν τῶν δεκάτων τῆς Ῥούμελης, καὶ εἶχον πέμψει τὸν Ἐλευθεριάδην εἰς Βάρνην ἦτον καὶ αὐτὸς ὁ Φωτεινὸς εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀναγνωρίσας ὁ Ἐλευθεριάδης τὸν Φωτεινὸν καὶ ἐμπιστευθεὶς εἰς αὐτὸν ὡς πάλαι συνυπάλληλόν του, τῷ ἔδωκε τὴν τζάντα λέγων αὐτῷ καὶ τὴν μεταφέρῃ εἰς τοῦ κυρίου Νικολαΐδου κατὰ τὰς ἀποδείξεις ἃς παρ' ἡμῶν εἶχε λάβει. Ὁ Φωτεινὸς ἔλαβε τὴν τζάντα, παρακολουθούμενος παρὰ τοῦ Ἐλευθεριάδου. Αἴθνη ὁ Ἐλευθεριάδης τὸν καιρὸν ἐμπροσθέν του φωνάζει ὅτι τὸν ἐκλείβαν, τρέχει εἰς τοῦ Νικολαΐδου, καὶ ἐκεῖθεν ὑπάγουν εἰς τὸν Κανισκέρην, ἔπου εὔρον καὶ τὸν Φωτεινόν. Αὐτοὶ τότε δι' ὑψηροῦσθησαν ὅτι ὁ Κανισκέρης ἔδωκε τὴν τζάντα εἰς τὸν Φωτεινόν, ἀπὸ τὴν λέμβον αὐτὴν ἀκρόμη, καὶ ὅτι ἐγὼ ἐνταῦθα, ἔδωκα τὰ χρήματα εἰς τὸν Κανισκέρην, ὁ δὲ Ἐλευθεριάδης ἤρχετο ὡς ἀπλοῦς ὑπάλληλός του, τὸ ὁποῖον εἶναι ψευδές, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ προηγούμενα φαίνεται. Καθότι, ὡς προσέτιπον, τὰ χρήματα αὐτὰ ἐμετρήθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην, ὅπερ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταθέσεις τοῦ ταμῆα Κλεάνθους, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, οἷον τοῦ γραμματέως Παντζίρη, προσέτι καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τοῦ Ἐλευθεριάδη, Στέφανον, μὴ ὄντα ὑπάλληλόν μου καὶ ἀπὸ ἑνα Κωστῆν Ἐργαστηριάδην εἰς Κατίκιοϊ, φίλον τοῦ Ἐλευθεριάδου, ὅστις ἔτυχεν νὰ συνοδεύῃ τὸν Ἐλευθεριάδην εἰς τὸ ἀτμόπλοιον. Εἶναι ἐπίσης ψευδές ὅτι ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τὸν ἀνθρωπὸν μου Ἐλευθεριάδην.

Ἐρώτ. Γινώσκετε ἄλλο τίς ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξεων;

Ἀπόκρ. Γνωρίζω προσέτι ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, ὁ Κανισκέρης ἔγραψεν ἐν τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Βάρνη φίλον του Φραγκόπουλον καὶ ἔπεμψεν ἓνα καϊκτζῆν εἰς τὸν Γαλατᾶ νὰ φωνάξῃ ἓνα κᾶποιον Μιμῆ καφρεπώλην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεχείρισε τὸ τηλεγράφημα, «ἐν ᾧ ῥητῶς λέγει» τὴν ὑπόθεσίν μου δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν συμβιδάσῃ, καὶ ὅτι ἔρχεται μὲ ἀπεσταλμένον τοῦ κατὰστήματός μας (καὶ ὄχι ἀνθρώπῳν του) καὶ τῷ λέγει νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς καλοὺς φίλους του· ἐκ τούτων δὲ ἐξάγω ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν ἠδύνατο νὰ νομίζῃ ὅτι ἔδωκα τὰ χρήματα εἰς αὐτόν.

Ἐρώτ. Ἰξεύρετε, ἂν ὁ Φωτεινὸς συνέπραξεν εἰς τὴν κλοπὴν ταύτην;

Ἀπόκρ. Κατὰ τὰς μαρτυρίας αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τὸν Πασσᾶν ἐν Βάρνη, φαίνεται ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἐλευθεριάδης διέταττε τὸν Φωτεινὸν νὰ μεταφέρῃ τὴν κλέψαντα εἰς τοῦ Νικολαΐδου, ὁ Κανισκέρης ἔσκυψε καὶ τὴν ἄλλοτεν εἰς τὸ ὠτίον· ὁ Φωτεινὸς εἶναι σύντροφος μὲ ἓνα Τάταραν, ὅστις εἶχε νὰ λαμβάνῃ περὶ τὰς λίρας 9000 πρεσβίου ἀπὸ τοῦ Κανισκέρην, καὶ ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ γεγονός, ἔλαβεν ὡς ἔμαθον, ἀπὸ αὐτὰ τὰ χρήματα λίρας 600. Ἐκ τούτων λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Φωτεινὸς, λαβὼν τὰ χρήματα ἐδραπέτευσε, εἰκάζω ὅτι ἦτον συννενοημένος.

Ἐρώτ. Γνωρίζετε ἂν ὁ Κανισκέρης, ὡς οὗτος διατείνεται, ἔχει ἀπαίτησιν καθ' ὑμῶν;

Ἀπόκρ. Ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκτὸς τῶν ἐπανειλημμένων αἰτήσεων του διὰ χορηγήσεις χρηματικὰς κάμριαν διαφωνίαν εἰς τὴν ἀνταπόκρισίν μας, ποτὲ δὲν εἶχομεν· πολλάκις μὲ εὐχαρίστησε διὰ τὴν διαχείρησιν τῶν συμφερόντων του· εἰς κάμριαν δὲ πράξιν, οὔτε εἰς κἀνένα λογαριασμὸν, δὲν ἀντέτεινε τὸ παραμικρόν.

Εἰς τὰς διὰ λογαριασμὸν του πράξεις, ἃς ἔκαμνον, ἐλάβανον τὴν τακτικὴν προμήθειάν μου, ἀλλὰ πολλάκις βλέπων τὸ ὑψητικὸν του σύστημα, τὸν ἐπαρακάλεσα νὰ ἐπακουμβήσῃ εἰς ἄλλον τινα τὰς ὑποθέσεις του, μὴ δυνάμενος νὰ τῷ κάμῃ τὰς πιστώσεις, ἃς μοι ἐζήτηται.»

Ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη.

(ὑπογρ.)

Φ. Δ. Ζαφειρόπουλος.

Ὁ ἀνακριτῆς

(ὑπογρ.)

Ν. Σακόπουλος.

Ὁ γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Εὐσ. Γλυμενόπουλος.

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἀφίκενον τῷ Δ. Κανισκέρῃ κατὰ διαταγὴν τῆς Πρεσβείας.

Πέραν, τὴν 16 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος Διευθυντῆς

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

ΣΤ'.

Ἐνταῦθα, πρὶν σχολιάσω τὰς καταθέσεις ταύτας πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι πλὴν τούτων ἐξετάσθη ἐνόρκως ὁ Κύριος Γεωργίος Ζαρίφης, ὁ καὶ μνηστήρ μου, ἀλλὰ καταθέσεις αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ἀνακρίσεως. Ἀπὸ τοῦ φακέλλου δὲ τούτου ἐλλείπει ἐπίσης ὁ μνημονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ζαφειροπούλου (ιδὲ κατάθεσιν τούτου), λογαριασμὸς, ὃν ὁ ἀνακριτῆς Κύριος Σακόπουλος ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐμονογράφησε καὶ παρέλαβεν. Ἐλλείπει ἐπίσης ἐκ τοῦ Φακέλλου τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου Η. Νικολαΐδου ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1863 πρὸς τὸν Κύριον Ζαρίφην, καθὼς καὶ τὸ τηλεγράφημα περὶ ὧν γίνεται μνεία ἐν τῇ καταμηνύσει τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τούτων πολλακίς ἐζήτησα παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξενείου Κυρίου Γλυμενοπούλου, ἀλλ' οὗτος μοι εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν Φάκελλον καὶ πρέπει νὰ τὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ Κυρίου Σακοπούλου, οὗτος δὲ μοι ἀπήντησεν, ὅτι τὰ ἔδωκεν εἰς τὸ μέρος τῶν, δηλαδὴ εἰς οὓς ἀνήκον, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὁ

Κύριος ανακριτής τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης πράξε-
ώς του.

Κατὰ τὰς ἐνόρκους ταύτας καταθέσεις ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος ὁμολογεῖ ἐνόρκως ὅτι πίστῳσιν ποτέ εἰς τ' ἀνοικτὰ δὲν μοὶ ἔκαμε, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐγγράφους διαβεβαιώσεις αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου Γ. Δ. Ζαφειροπούλου ὁ ἀναγνώστης εἶδεν ὅτι τὸ μὲν πρῶτον συνεφωνήσαμεν νὰ μοὶ παρέχῃ πίστῳσιν εἰς τ' ἀνοικτὰ εἰκοσιπέντε χιλιάδων φράγκων, ἔπειτα δὲ δύο χιλιάδων λιρῶν, καὶ ἔπειτα περισσότερον (ιδεὲ τὰς πρὸς ἐμέ ἐπιστολάς τοῦ καταστήματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16|28 Νοεμβρίου 1861, 10|22 Δεκεμβρίου 1862. 27|8 Αὐγούστου 1863 καὶ 21|3 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.) Ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος, διὰ νὰ ἀποδείξῃ φαίνεται ὁ ἴδιος τὴν ἐπιτοκίαν του, ἐν τῇ αὐτῇ ἐνόρκῳ καταθέσει λέγει τοῦτο, «ὅτι ἔμεινα ἀνοικτὸς εἰς αὐτὸν χιλίας πεντακοσίας λίρας» ἐν τῇ αὐτῇ ἐνόρκῳ καταθέσει τοῦ ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος λέγει «ἐσχόπησα νὰ πέμψω εἰς Βάρναν ἀνθρώπον μου μὲ λίρας χιλίας ὅπως τὰς δῶσῃ εἰς τὸν Κανισκέρην» παρακατιῶν ὁ αὐτὸς Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος ἐν τῇ αὐτῇ ἐνόρκῳ καταθέσει λέγει «εὐρον τοὺς συνεταίρους μου Ἀδελφοὺς Ζαρίφη δίδοντας διαταγὰς εἰς τὸν ἀνθρώπον μου Ἐλευθεριάδην, ὅπως παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ λίρας 2500, ὑπάγῃ εἰς Βάρναν καὶ καταθέσῃ αὐτὰς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου.»

Ἐὰν αἱ λίραι αὗται ἦσαν προωρισμέναι νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου, διατί ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος κατάθεσεν ἐνόρκως ὅτι ἐσχόπη νὰ πέμψῃ εἰς Βάρναν ἀνθρώπον του μὲ λίρας χιλίας ὅπως τὰς δῶσῃ εἰς τὸν Κανισκέρην; Ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος ἐν τῇ αὐτῇ ἐνόρκῳ καταθέσει τοῦ λέγει, «ἐφωδίασα τὸν ἀνθρώπον μου μὲ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Βάρνῃ Π. Νικολαΐδην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12|24 Ὀκτωβρίου, ὅπως συντρέξῃ εἰς τὴν ἀπεστολὴν του, καὶ ἐν αὐτῇ (τῇ ἐπιστολῇ) γίνεται μνεῖα καὶ τῆς φορτώσεως τοῦ πλοῖ-

ου και των λιρών 2500 τὰς ὁποίας τῷ ἔδωκα, ὡς τὸ ἐπισημημένον ἀντίγραφον. » ἀλλὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ ἀντιγράφου τούτου ζητῶ παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀνακριτοῦ και οὗτος μοι ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ μέρους του.

Εἰς ποῖον μέρος ἐδόθη τὸ ἀντίγραφον τοῦτο; Τίς εἶχε συμφέρον νὰ τὸ ὑπεξαιρέσῃ; ὑπὸ τίνος ἐμπνεύσεις ἐνήργει ὁ Κύριος Ἀνακριτῆς Σακόπουλος; Ὁ μὲν κατήγορός μου Κύριος Γ. Ζαρίφης διὰ τοῦ συνεταίρου και γυναικαδέλφου του Γ. Δ. Ζαφειροπούλου, ἐξετάσθεντος ὡς μάρτυρος, ἐν τῇ ἐνόρκῳ καταθέσει του λέγει «τὰ χρήματα εἶχεν ἤδη παραλάβει ὁ ἄνθρωπός μου και ἀπῆλθεν ὅπου αὐτὸς (δηλαδὴ ὁ Κανισκέρης) ἤλλαξε γνώμην και ἔφυγε δρομαίως ὅπως τὸν προσφθάσῃ (δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπόν του) » ἀλλ' ὁ ἄνθρωπός του οὗτος Γ. Ἐλευθεριάδης καταθέτει ἐνόρκως ἔλαβα αὐτὰς τὰς λίρας, τὰς ἔβαλα εἰς τὴν τσάντα μου. Μετὰ ταῦτα ἀνταμώσας εἰς ἓν καφενεῖον και τὸν Κανισκέρην, μολοντί δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ εἰς Βάρνην, τὸν παρακίνησα και ἔγωγε τὸν προτρέψαμε δὲ εἰς τοῦτο και ὁ Κύριος Γ. Ζαρίφης, και τοιοῦτο ὅσο και ἐπεβιάσθημεν ὁμοῦ και οἱ δύο εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ τὴν Βάρναν. » Πῶς ἀπῆλθεν ὁ Ἐλευθεριάδης και με ἀφησεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ζαρίφη, ἀφ' ὅπου ἔτρεξα, κατὰ τὸν Κύριον Ζαφειρόπουλον, δρομαίως νὰ τὸν φθάσω, με ἀπήντησεν οὗτος εἰς ἓν καφενεῖον; Τίς ἀπαντᾷται εἰς τὸ καφενεῖον; Ὁ φεύγων δρομαίως, ἵνα φθάσῃ τὸν προαπελθόντα, ἢ οὗτος ὡς προαπελθὼν; Καὶ ἤτο ποτὲ δυνατὸν, ἀφ' οὗ ἔφυγα δρομαίως ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἵνα φθάσω τὸν Ἐλευθεριάδην, νὰ με ἀπαντήσῃ ἔπειτα οὗτος εἰς τὸ καφενεῖον μαζίη με τὸν Ζαρίφην, και ὁ μὲν νὰ με παρακινή, ὁ δὲ νὰ με προτρέπῃ ν' ἀπέλθωμεν εἰς Βάρναν; Τί ἐζητοῦσεν εἰς τὸ καφενεῖον ὁ ἀριστοκράτης κύριος Γ. Ζαρίφης; μήπως ἄρά γε ἔσπευσε κατόπιν μου, τρέγων δρομαίως νὰ με προλάβῃ νὰ μὴ ληστεύσω τὸν Ἐλευθεριάδην του; Ἀλλ' οὗτος ἐν μὲν τῇ ἐν Βάρνῃ καταθέσει του, τῇ γενομένῃ τὴν 19 Ὀκτωβρίου, λέγει ὅτι με ἀπήντησεν εἰς τὸ καφενεῖον και με

παρεκίνησε νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ὁμοῦ καὶ οἱ δύο εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ τὴν Βάρνην, ἐν δὲ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ γενομένῃ τῇ 6 Νοεμβρίου, λέγει ὅταν παρέλαβα τὰ χρήματα ὁ Κανισκέρης εὐρίσχετο εἰς τὸ κατάστημα Ζαρίφη, καὶ ἐπειδὴ, ὡς συμπεραίνω, τοῦ εἶχον διακόψει τὴν πίστωσιν, ὁ Κανισκέρης ἔλλαγε καὶ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ μεταβῆ εἰς Βάρνην, μοὶ ἔδωκε μάλιστα καὶ ἐν γράμμα διὰ νὰ τὸ μεταφέρω εἰς Βάρναν· κατόπιν ὁμως μετενόησε, καὶ ὅταν ἐγὼ διευθυνομένην εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἦλθε καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ ἐντὸς δὲ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκοιμήθημεν εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον.

Διὰ μὲν τῆς καταθέσεως τοῦ κυρίου Ζαφειροπούλου παρίσταμαι ὡς φυγῶν δρομίσως τοῦ καταστήματος τοῦ κυρίου Ζαρίφη, καὶ τρέχων ἵνα φθάσω τὸν Ἐλευθεριάδην, διὰ δὲ τῆς πρώτης καταθέσεως τούτου, παρίσταμαι ὡς εὐρεθεὶς ἐκ τύχης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ καταφενεῖῳ ὅπου ἐδέησε νὰ μὲ παρακινήσῃ ὁ Ἐλευθεριάδης καὶ μὲ προτρέψῃ καὶ ὁ ἐν τῷ καταφενεῖῳ φθάσας Γ. Ζαφειρός, ἵνα συγχαίρωμαι ἐπιδοθέντος τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου μετ' ὁν Ἐλευθεριάδην καὶ ἀπέλθωμεν εἰς Βάρναν· διὰ δὲ τῆς δευτέρας καταθέσεως τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἐλευθεριάδου παρίσταμαι κλαίων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κυρίου Ζαρίφη, καὶ θέλω νὰ ἀπέλθω εἰς Βάρναν, καὶ ὡς δώσας μάλιστα γράμμα εἰς τὸν κύριον Ἐλευθεριάδην νὰ τὸ φέρῃ εἰς Βάρναν· τούτο δὲ μνημονεύει ἐν τῇ καταθέσει του καὶ ὁ κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος. Ἄλλὰ τί ἔγεινε τὸ γράμμα τούτου; εἰς ποῖον τὸ ἐνεχείρισεν ὁ Ἐλευθεριάδης; μήπως αὐτὸ εἶναι ἢ ἐν εἶδει ἐπιστολῆς ἀπόδειξις τῆς παραλαβῆς τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων λιρῶν, τὴν ὁποίαν ἄφησα εἰς τὸ κατάστημα, καὶ τὴν ὁποίαν ἀρνεῖται ὅτι ἔλαβεν ὁ κύριος Ζαρίφης καὶ Ζαφειρόπουλος, ἵνα μὲ παραστήσωσιν ὡς ληστήν;

Τὰς προφάσεις καὶ ἀντιφάσεις ταύτας καὶ ἐπιπορίας δὲν θέλω νὰ σχολιάσω ἐν ἐκτάσει, διότι οἴκοθεν καταδεικνύεται, ὅτι ἦτο ἀδύνατον κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν νὰ κλαίω γράφων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κυρίου Ζαρίφη γράμμα, νὰ τὸ δώσω τοῦ κυρίου Ἐλευθεριάδου, ἵνα τὸ

μεταφέρειν εἰς Βάρναν, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν νὰ τρέχω, ἵνα προφθάσω αὐτὸν προαπελθόντα, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν νὰ εὐρεθῶ πρότερον αὐτοῦ, προαπελθόντος, εἰς ἓν καφφενεῖον, ὅπου μὲ παρεκίνησεν ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης, μὲ προέτρεψε ὁ κύριος Ζαρίφης νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ὁμοῦ καὶ οἱ δύο.

Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν καταθέσεών του ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης λέγει «ἐπειδὴ ἤθελα νὰ ξεκουρασθῶ ὀλίγον, ὁ Φωτεινὸς πέρνει τὴν τζάνταν μου καὶ προπορεύεται· ὅταν δὲ ἔφθασε πλησίον τοῦ καφφενείου τοῦ τζάκονα, ἐπειδὴ τὸν ἔχασα ἤρχισα νὰ φωνάζω». Χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης περιπίπτει εἰς τρομερὰν ἀντίφασιν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίφασιν ταύτην δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ σχολιάσω διὰ πολλῶν, διότι ὁ ἀφίνων τὸν ἄλλον νὰ προπορευθῇ μὲ τόσον μέγα ποσὸν χρημάτων, ἀφ' οὗ τὸν ἔφθασε, καὶ ἂν πάλιν τὸν ἔχανε, ἦτο ἀδύνατον, νομίζω, ν' ἀρχίσῃ νὰ φωνάζῃ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν καταθέσεών του ὁ αὐτὸς Γ. Ἐλευθεριάδης λέγει· ἐν ᾧ ἔδεικνυσαν εἰς τοὺς φύλακας (τοῦ τελωνείου) τὸ κιβώτιόν μου, ἠσθάνθησαν ὅτι μία χεὶρ ἔπιασε τὴν τζάντα, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχον τὰ χρήματα· στραφεῖς εἶδον τὸν Φωτεινὸν γνωστὸν μου, ὅστις εἶχε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς τζάντας. Μπᾶ! σὺ ἦσαι, τοῦ εἶπον, καὶ τὸν ἀφῆκα νὰ λάβῃ τὴν τζάντα καὶ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ, κρατῶν αὐτὴν· ἐν ᾧ λοιπὸν διευθυνόμεθα εἰς τοῦ Νικολαίδου, ὅπου, ὡς τῶ εἶπον, εἶχον σκοπὸν νὰ μεταβῶ, αἰφνης ὁ Φωτεινὸς τρέπεται εἰς φυγὴν, ἀμέσως ἤρχισα νὰ φωνάζω.»

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τῶν καταθέσεών του ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης λέγει, ὅτι, «ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ξεκουρασθῇ ὀλίγον, ἔδωκε τὴν τζάντα του εἰς τὸν Φωτεινὸν καὶ τὸν ἀφῆσε νὰ προπορεύηται.» εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὅτι «ἐν ᾧ οἱ φύλακες παρετήρουν τὸ κιβώτιόν του, ὁ Φωτεινὸς ἔβαλε τὴν χεῖρά του εἰς τὴν τζάνταν τοῦ Ἐλευθεριάδου, καὶ οὕτω κρατοῦντες αὐτὴν ἀμφότεροι διευθύνθησαν εἰς τοῦ Νικολαίδου, καὶ πρὶν φθάσωσιν ἐκεῖ αἰφνης εἶδε τὸν Φωτεινὸν νὰ τρέπηται εἰς φυγὴν.»

Εἰς τὴν πρώτην τῶν καταθέσεων τοῦ ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης λέγει, ὅτι πρῶτον εἶδε τὸν Φωτεινὸν καὶ τὸν ἐγνώρισεν ὡς ἀρχαῖον συνυπάλληλόν του καὶ ἔπειτα τοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν τζάνταν του, εἰς δὲ τὴν δευτέραν λέγει μίαν χεῖρ ἀγνωστος ἔπιασε τὴν τζάνταν, στραφεὶς δὲ εἶδον τὸν Φωτεινὸν γνωστόν μου καὶ τὸν ἀφήκα νὰ λάβῃ τὴν τζάνταν, καὶ νὰ μὲ συνοδεύσῃ κρατῶν αὐτήν.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τῶν καταθέσεων τοῦ, ὁ κύριος Γ. Ἐλευθεριάδης λέγει, ἐξελθὼν τότε τῆς οἰκίας (τοῦ Κανισκέρη) καὶ ἀπομακρυνθεὶς βήματά τινα κατηράσθη τὸν Φωτεινὸν εἰπὼν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸ εὐρῆς, αὐτὸ ὅπου μοῦ ἔκαμες, αὐτὸς δὲ μοῦ ἀπήντησε τὰ ἐξῆς· «ἀντὶ νὰ ὑποφέρουν τὰ τέκνα μου ὑπόφερε σὺ καὶ ὁ Ζαρίφης.» Εἰς δὲ τὴν δευτέραν του καταθέσειν ὁ αὐτὸς Ἐλευθεριάδης λέγει· «Ἐξῆλλον τῆς οἰκίας τοῦ Κανισκέρη διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Προξενεῖον, λέγων ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸ εὐρῆς, εἰς τὸ ὅποσον ὅμως ὁ Κανισκέρης ἀπήντησεν ἀντὶ νὰ τὸ εὐρῶ ἐγώ, ἄς τὸ εὐρῆς σὺ καὶ ὁ Ζαρίφης.»

Ἡστὸς λοιπὸν λέγει ἀλήθειαν ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης;

Τίς τῶν δύο ἀπήντησεν εἰς τὴν κατάραν τοῦ κυρ. Ἐλευθεριάδου, ὁ Φωτεινὸς ἢ ὁ Κανισκέρης; Ὁ μὲν Γ. Ἐλευθεριάδης ἰσχυρίζεται καὶ διὰ τῶν δύο καταθέσεων του ὅτι οὗτος ἔδωκεν εἰς τὸν Φωτεινὸν τὴν τζάνταν· ἀλλ' ὁ Φωτεινὸς καταθέτει ἐνόρκως «ἐμένα ὁ Κανισκέρης ὁ ἔμπορος μοὶ ἔδωκε μίαν τζάνταν, τὴν ὁποίαν λαβὼν ἔφερα εἰς τὸ σπῆτι του.»

Ὁ μὲν Ἐλευθεριάδης καὶ διὰ τῶν δύο καταθέσεων του σιωπᾶ κατ' ὀλοκληρίαν τὸ τίς εἶχεν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ εἰς τὴν κατοχὴν του τὴν τζάνταν, ὁ δὲ λεμβουχὸς Κωνσταντῖνος Σχινᾶς, καὶ ὁ συνέταιρός του Ἰωάννης Μεχαήλ καταθέτουσιν ἐνόρκως «ιδὼν με (ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ) ὁ Κανισκέρης μὲ φωνάζει, καταβαίνομεν εἰς τὴν κάμαραν τοῦ βαποριοῦ καὶ δίδων μοὶ μίαν τζάνταν, πάρετην, μοὶ εἶπεν, πήγαινέ την εἰς τὴν βάρκαν καὶ πρόσμενέ με ἐπῆγα, μετ' ὀλίγον ἔρχεται καὶ ὁ Κανισκέρης συνοδεύ-

μενος ἀπὸ τὸν Γεωργιάκην (δηλ. τὸν Γ. Ἐλευθεριάδην) καὶ ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιον ἀνεψιὸν τοῦ Ἀρσενικοῦ. Ὄταν ἐδ-
εγγήκαμεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἐπειδὴ ὁ Κανισκέρης μοι εἶπε
νὰ πάρω τὴν τζάνταν καὶ νὰ τὸν παρακολουθῶ, τὴν ἐπῆ-
ρα καὶ τὸν παρηκολούθουν· μετὰ τινα βήματα βλέπομεν
μακρόθεν ἐρχόμενον τὸν Ἀγγελῆν Φραγγόπουλον καὶ
τὸν Φωτεινόν. Ὁ Κανισκέρης ἐπῆρε τότε τὴν τζάνταν
ἀπὸ ἐμέ καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Φωτεινόν καὶ τὸν πα-
ρήγγειλε νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ σπήτι του.»

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν μαρτύρων τούτων, τὴν τζάν-
ταν διέθετον ὡς ιδιοκτησίαν μου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου
τὴν παρέδωκα εἰς τὸν λεμβοῦχον Σχινᾶν νὰ τὴν μετα-
φέρῃ εἰς τὴν λέμβον του, τὴν παρέδωκα ἔπειτα εἰς τὸν
ἴδιον καὶ τὸν εἶπον νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ· ἀπαντήσας δὲ
καθ' ὁδὸν τὸν Φωτεινόν τὴν παρέδωκα εἰς αὐτὸν καὶ τὸν
εἶπον ἐνώπιον τοῦ κυρίου Ἐλευθεριάδου νὰ τὴν πηγαίνη
εἰς τὴν οἰκίαν μου. Εἰς ταῦτα πάντα κατὰ τὴν κατάθεσιν
τῶν μαρτύρων τούτων ἐπὶ πάσῃ καὶ ὁ Ἐλευθεριάδης· οὗ-
τος δὲ κατέθεσεν ἐνόρκως ὅτι ἐγὼ εἶδα κατὰ τὸ
κατάστημα τοῦ κυρίου Ζαρίφη, τοῖσι μοι ἔκοψε τὴν πί-
στωσιν ὅτε λοιπὸν μὲ εἶδε καὶ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ ἐν
τῇ λέμβῳ καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν διαθέτοντι τὴν τζάνταν
ὡς ιδιοκτησίαν μου καὶ πέμποντα μάλιστα αὐτὴν εἰς τὴν
οἰκίαν μου, πῶς δὲν διεμαρτύρετο τότε καὶ δὲν ἐφώναζεν,
ἀφ' οὗ μάλιστα ἐγίνωσκεν, ὅτι τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου
Ζαρίφη μοῦ ἔκοψε τὴν πίστωσιν;

Ὁ μὲν Γ. Ἐλευθεριάδης, ὁ ὑπάλληλος τοῦ κυρίου
Ζαρίφη, κατέθεσεν ὅτι αὐτὸς ἔδωκε τὴν τζάνταν του
εἰς τὸν Φωτεινόν, ἀλλ' ὁ πάντῃ ἀδιάφορος εἰς τὴν
ὑπόθεσιν ταύτην ἀξιοτίμος ἰατρός κύριος Ὀρέστης Φουν-
τουκλή, καταθέτει ἐνόρκως «εἶδα τὸν Κανισκέρην ἐγχει-
ρίσαντα τὴν τζάνταν πλησίον τοῦ Τελωνείου εἰς τὸν
Φωτεινόν καὶ παραγγείλαντα αὐτὸν νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν
οἰκίαν του.» Τίς τῶν δύο τούτων μαρτύρων εἶναι ἀξιοπι-
στότερος; ὁ ἐπὶ εἰκόσιν ὄλα ἔτη ὑπηρετῶν τὸν ἀντίδι-
κόν μου Ζαρίφην, ὁ ἀντιρᾶσκων οὐ μόνον πρὸς τὰς κα-

ταθέσεις όλων τῶν ἄλλων μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτὸν πολλαῖς καὶ ἐπ' ἀναιδέως καὶ ἐν τῇ αὐτῇ μάλιστα καταθέσει; Τίς λέγω τῶν δύο τούτων μαρτύρων εἶναι ἀξιόπιστότερος, ὁ ὑπηρετῆς τοῦ ἀντιδίκου μου ἢ ὁ ὑψηλὴν ἀνατροφὴν ἔχων καὶ ἐπιστήμην ἰατρὸς;

Ὁ τελευταῖος μάρτυς Ξενοφῶν καὶ τοι ἐν Βάρνῃ διαμένων τότε, ὁ γνωστός γνωστότατος καὶ φίλος μάλιστα τοῦ κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου, μετὰ παρέλευσιν ὁμῶς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἄλλων μαρτύρων, ἐξετασθεὶς κατέθεσεν, ὅτι εἶδεν εἰς τὸ Τελωνεῖον τὸν Ἐλευθεριάδην κρατοῦντα τὴν τζάνταν του, ἀντικρῦ του δὲ ἐστέκετο ὁ Φωτεινός εἰς τὸν ὁποῖον εἶπε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Νικολαΐδου.

Χωρὶς νὰ προσβάλλω τὸ ἀξιόπιστον τοῦ μάρτυρος τούτου, παρατηρῶ μόνον καὶ ἰσχυρίζομαι, ὅτι διὰ μυρίων ἐπισήμων μέσων ἠδυνάμην ν' ἀποδείξω ἐνταῦθα ὅτι οὔτε εἶχε καθ' ὀλοκλήριαν τζάνταν ὁ κύριος Γ. Ἐλευθεριάδης, οὔτ' ἔδωκέ ποτε τοιαύτην εἰς τὸν Φωτεινόν, οὔτε ἠδύνατο νὰ ρικιοποιηθῇ τὴν ἰσότητά μου τζάνταν, οὔτε κατὰ διάνοξιν καὶ συνέβη, ὅτι ὁ κύριος Γ. Ζαρίφης ἰσχυρίσθη διὰ τῆς μηνύσεώς του.

Ταῦτα πάντα, λέγω, ἠδυνάμην ν' ἀποδείξω διὰ μυρίων μέσων, ἂν εἶχον τὴν πρὸς ταῦτα ἀνάγκην, ἀφ' οὗ καὶ δικαστικῶς ἀπεδείχθη ἡ ἀθωότης μου εἰς τὴν περίληστείας κατηγορίαν. Διὰ τοῦτο περιορίζομαι νὰ διηγηθῶ ἀπλῶς ἀπλούστατα τὰ περιστατικὸν τοῦτο ὅπως συνέβη.

Ἰδὼν τὸν κύριον Ζαρίφην δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν μας καὶ τὰ διὰ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων του ὑποσχεθέντα μοι, διότι τὴν μὲν φορτωτικὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου Anne, ἔλαβεν, οὔτε τὰ συναλλάγματα μου ὁμῶς ἀπεδέχθη, οὔτ' ἐμβάσματα μου ἔκαμε, ἰδὼν, λέγω, αὐτὸν δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, ἂν μὴ λάβῃ εἰς τοὺς ὀνυχάς του καὶ τὸ φορτίον τοῦ ὑπὸ φόρτωσιν Μεμβουργικοῦ πλοίου Anne Howintz, συνήνεσα νὰ μὴ

δώση μόνον δύο ἡμισυ χιλιάδας λίρας, ἃς ἔλαβον παρ' αὐτοῦ, ὡς προεῖπον, ἐπὶ ἀποδείξει καθὼς καὶ τὸν Ἐλευθεριάδην διὰ τὰ κάμωμεν μαζῆ καὶ ἄλλα φορτία διὰ συντροφικὸν λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν μου, ὡς πρὸ καιροῦ εἶχομεν ἀποφασίσει καὶ συμφωνήσει, καὶ οὕτως ἀνεχωρήσαμεν μετὰ τοῦ Γ. Ἐλευθεριάδου διὰ Βάρναν, συνεταξειδεύσαμεν δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου, μὲ ἐν εἰσιτήριον δι' ἀμφοτέρους, καὶ μαζῆ εἰς τὴν ξηρὰν ἀπεβιβάσθημεν, μαζῆ εἰς τὴν οἰκίαν μου διευθύνθημεν χαιρετῶντες καὶ ἀντιχαιρετῶμενοι καθ' ὁδὸν παρὰ τῶν γνωστῶν φίλων.

Ἄφ' οὗ δὲ ἐμείναμεν ἐπὶ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ἀναπαυόμενοι ἐνώπιον πολλῶν φίλων, ἀπεσύρθημεν εἰς τὸ ἰδιαίτερον δωμάτιόν μου, ὅπου ἐδήλωσα πρὸς τὸν κύριον Ἐλευθεριάδην, ὅτι ἂν ὁ κύριος Γ. Ζαφειρός δὲν μοῦ πληρώσει ὅσα μοῦ χρεωστεῖ, δὲν τοῦ πέμπω τὸ φορτίον τοῦ ὑπὸ φόρτωσιν Μακλεμβουργικοῦ πλοίου, οὔτ' ἄλλα φορτία κἀνά μετ' αὐτοῦ.

Τότε ὁ κύριος Γ. Ἐλευθεριάδης ἐφυγε θυμωμένος καὶ ἐτήλεγραφῆσεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα καὶ οὗτος πρὸς ἐκδίκησιν ἐπλάσε τὸν μῦθον τῆς ληστείας, ἠρνήθη τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωκα ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων, ἦν μὲ εἶδε γράφοντα ἐν τῷ καταστήματί του ὁ κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος καὶ ἦν ἐβάπτισεν ὡς γράμμα διὰ τὴν Βάρναν ὁ εὐσυνειδήτος κύριος Γ. Ἐλευθεριάδης, ὁ εἰκοσαετῆς ὑπάλληλος τοῦ ἀντιδίκου μου.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἱστορικόν, τὸ ὁποῖον ἀκολούθως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς τραγικὰς σκηνάς. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐπαναλάβω ὅτι ἐφ' ὅλης αὐτῆς τῆς σοβαροτάτης ὑποθέσεως, μάρτυρες ἐξετάσθησαν μόνον οἱ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου μου, αἱ δὲ πρὸς τὴν Πρεσβειάν καὶ τὸν ἀνακριτὴν αἰτήσεις μου περὶ ὧν ἀνωτέρω ἔκαμα λόγον ἐν περιλήψει οὔτε κἀν χάριν ἀβροφροσύνης ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ νενομισμένοι τύποι, οὓς ἐτήρησεν ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος Π. Ζάνος, ὁ κύριος Πρόξενος Σ. Τριανταφυλλῆς καὶ ὁ κύριος ἀνακριτὴς Ν. Σακκό-

πουλος ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ νὰ μὲ πέμψωσιν εἰς τὰ Τουρκικὰ κάτεργα. Νομίζω περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω ἐνταῦθα, οὔτε εἶναι ἀναγκαῖον νὰ σχολιάσω τὰ λαβόντα χῶραν, ἵνα ἐννοήσῃ τὸ κοινὸν τὴν ὑπόθεσιν.

Βαθυπλούτου ἀριστοκράτου ἐμποροῦ προσβληθεῖσης τῆς φιλοτιμίας, ἔπρεπε νὰ καταδειχθῇ ὅτι ὁ Κανισκέρης δὲν εἶναι οὔτ' ἐξυπνότερος, οὔτε τιμιώτερος, οὔτ' εὐπόληπτότερος αὐτοῦ ἔμπορος, ἀλλὰ ληστής. Γενομένης δὲ ἀπαξ τῆς ἐπὶ ληστεία καταμηνύσεως ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ αὕτη διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου τρόπου, ἀδιάφορον δ' ἂν κατεπατοῦντο οὕτως ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως πάντες οἱ θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι νόμοι, ἀδιάφορον ἂν ἐσφαγιάζετο ἐκ τούτου ἔμπορος, ἢ ὑπόληψις καὶ τὰ συμφέροντα ὑπηκόου "Ἕλληνας. Μήπως ἔλαβε μετρημένους εἰς τὴν προστασίαν τοῦ τοῦς ὑπηκόους "Ἕλληνας ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος; μήπως ἐφρόντισέ ποτε νὰ καταστρώσῃ κατάλογον τούτων; μήπως ἓνας ἔμπορος Ζαρίφης δὲν εἶναι κατὰ τὴν λογικὴν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κυρίου Προξένου καὶ τοῦ κυρίου ἀνακριτοῦ ἀντὶ πολλῶν Κανισκέρηδων ἀντάξιός; «Θὰ πηγαίνῃς, ἐκεῖ, μοι ἔλεγεν ὁ εὐσυνειδήτος κύριος Τριανταφύλης, ὅτε μ' ἐπέμπεν εἰς τὸ Τουρκικὸν κάτεργον, διαμαρτυρούμενον ἐντόνωσ, ἵνα λάβῃς τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας σου.»

Βεβαίως ἐὰν μὴ ὑπῆρχε θεία πρόνοια, ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀνθρώπινος κοινωνία, ἐφόσον εὐρίσκονται ἔμποροι τοσοῦτον ἀφιλότιμοι, οἷος ὁ κύριος Ζαρίφης καὶ Ζαφειρόπουλος, διπλωμάται δὲ καὶ δικασταὶ τοσοῦτον ἀμερόληπτοι, οἷοι εἶναι ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος Π. Ζάνος, ὁ κύριος Πρόξενος Σ. Τριανταφύλης καὶ ὁ ἀνακριτῆς Ν. Σακκόπουλος. Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει. Εἰς τὸ κάτεργον ἐστάλην, ἵνα ἐξέλθῃ νεκρός.

Κατ' εὐτυχίαν ὅμως οἱ Τοῦρκοι εἶναι, ἐὰν οὐχὶ φιλανθρωπότεροι καὶ φιλογενέστεροι τοῦ κυρίου Ζαρίφη, ἢ νομομαθέστεροι καὶ εὐσυνειδητότεροι τοῦ κυρίου Τριανταφύλη, τοῦλάχιστον ὅμως ἀσυγχρότως εὐθύτεροι πάντων τούτων.

Ἐντὸς 30 περίπου ἡμερῶν συνέλεξαν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὰς ἐν Βάρνη τοπικὰς ἀρχὰς, ἐνήργησαν ἀνακρίσεις καὶ μ' ἐδίκασαν. Τίς δὲ ἤθελε τὸ πιστεῦσαι ὅτι ἐπὶ τῆς μεταξὺ ἐμοῦ, ὑπῆκόου Ἑλληνοσ, καὶ οὐχὶ πλέον τοῦ Γ. Ζαρίφη ἐπίσης ὑπῆκόου Ἑλληνοσ, ἀλλὰ τοῦ Γ. Δ. Ζαφειροπούλου ὑπῆκόου Ὀθωμανοῦ δίκης, ἢ Ἑλληνικῆ διερμηνεία παρίστατο οὐχὶ ἵνα προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ὑπῆκόου τῆς, ἢ τοῦλάχιστον ἵνα προλάβῃ κακὴν τινα ἐρμηνείαν τοῦ Τουρκικοῦ Νόμου, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον ἵνα κατηγορήσῃ τὸν ὑπῆκοον Ἑλληνα ὡς ἄλλοσ Εἰσαγγελεὺσ καὶ ἱκανοποιήσῃ οὕτω τὴν προσβληθεῖσαν δῆθεν φιλοτιμίαν τοῦ τιμίου καὶ φιλογενοῦσ ἐμπόρου κυρίου Γ. Ζαρίφη;

Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς τὸ Τουρκικὸν δικαστήριον ἐξ ἀρχῆσ μέχρι τέλουσ παρίστατο οὐχὶ ὁ ὑπῆκοσ Ὀθωμανὸσ Γ. Δ. Ζαφειρόπουλοσ συνετάροσ καὶ γυναικάδελφοσ τοῦ Ἑλληνοσ ὑπῆκόου Γ. Ζαρίφη, ὁ δῆθεν καταμηνυτῆσ μου ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ πραγματι τοιοῦτοσ ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ὡσ προείπον, Γ. Ζαρίφησ, ὑπῆκοσ Ἑλληνοσ, μετὰ τοῦ δευτέρου διερμηνέωσ κυρίου Δ. Ραζῆ. Οὐδέποτε δὲ ἠδυνήθη τισ γὰ ἰθὴ μεγαλῆτερον ἐξευτελισμὸν τῆσ Ἑλληνικῆσ ἐθνικότητοσ, παρὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ δίκη, ὅτε δύο ὑπῆκοοι Ἑλληνοσ, ὁ μηνυτῆσ Γ. Ζαρίφησ καὶ ἐγὼ ὁ καταμηνυόμενοσ, ἐδικάζοντο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δευτέρου διερμηνέωσ Ραζῆ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, παρόντων καὶ τῶν διερμηνέων τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων!

Ἄλλὰ κατ' εὐτυχίαν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πράγματὰ τινα, τῶν ὁποίων τὴν φύσιν, δι' οἰασδήποτε γλώσσης καὶ ἂν διερμηνεύσῃ τισ, δι' οἰων δήποτε νόμων καὶ δικαστηρίων καὶ ἂν δικασῇ δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀλλάξῃ. Δὲν εὔρον ἴχνοσ ἐγκληματικῆσ ἐνοχῆσ εἰς τὴν τοῦ κυρίου Γ. Ζαρίφη κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν, τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὰ δικαστήρια, δὲν ἦτο δυνατόν γὰ εὔρωσι τοιαύτην καὶ τὰ Τουρκικὰ καὶ ταῦτα, μ' ὄλην τὴν ἐκ προθέσεωσ διαστροφὴν τῆσ ἀληθείασ εἰς

τὴν μεταγλώττισιν τῶν Ὀθωμανικῶν ἀνακρίσεων μου ἐκ μέρους τοῦ διερμηνέως Λ. Σιμωνίδου, μαθητευομένου καὶ ἀνευ μισθοῦ ὑπαλλήλου τῆς διερμηνείας, ἀπεφάνθησαν ὅτι οὐδ' ἔχνος ποινικῆς ἐνοχῆς ὑπῆρχεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἀλλ' ὅτι εἶναι καθαρῶς ἐμπορικῆ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐξῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ δευτέρου διερμηνέως τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας κυρίου Δ. Ραζῆ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

« Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου τῶν ἀνακρίσεων, οἱ ἐνάγοντες Ζαρίφης καὶ Ζαρειφόπουλος ἐδήλωσαν ὅτι ὁ Κανισκέρης ἤρπαξεν, κατὰ τὴν ἐν Βάρνη ἀφιξίν του, τὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας λίρας, τὰς ὁποίας οἱ διαληθθέντες εἶχον παραδώσει εἰς τὸν ἄνθρωπόν τους Ἐλευθεριάδην, καὶ ἐπειδὴ τὰς ἔδωκε νύκτωρ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, καὶ ἐν ᾧ ἦσαν ἐντὸς τοῦ σάκκου χωρὶς νὰ τὰς μετρήσῃ εἰς τὰ ἄτομα τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένα τὰ ἀνόματα, ζήτησιν ὅπως αἱ λίραι αὗται εἰσπραχθῶσιν παρὰ τοῦ ῥηθέντος καὶ ἀξιούσιν ὅτι ἂν θεωρηθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ των, θέλει ἀποδειχθῆ ὅτι ἔχουν νὰ λαμβάνωσιν ἑτέρας δύο χιλιάδας λιρῶν. Ὁ δὲ Κανισκέρης εἶπεν εἰς τὸν ἀνακριτὴν του, ὅτι ἔχων ληψοδοσίαν μετὰ τῶν ἐναγόντων, καὶ ἔχων νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν ἐκράτησε τὰ χρήματα ἀπέναντι τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα χωρὶς νὰ τὰ μετρήσῃ καὶ ὅπως ἦσαν ἐν τῷ σάκκῳ τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ ῥηθέντα ἄτομα, καὶ ὅτι ἂν θεωρηθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ του θέλει ἀποδειχθῆ ὅτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἔτι περισσότερα.

Ἐπειδὴ καὶ ἂν πραγματικῶς εἶχεν ὁ ῥηθείς ἀπαιτήσεις, καθ' ἃ λέγει, ἔπρεπε νὰ τὰς διεκδικήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ δὲ παραλαβῆ τοῦ Σάκκου διὰ τοῦ ὡς εἴρηται ἀνοικείου τρόπου εἶναι εἶδος ἀπάτης, πρέπει νὰ εἰσπραχθῶσι πάσαντα ἐπιτοπίως τὰ ἐν τῷ Σάκκῳ χρήματα παρὰ τῶν ἀτόμων παρὰ τῶν ὑποίων τὰ ἔλαβον, καὶ νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀφοῦ δὲ θεωρηθῶσιν ἐν τῷ ἐμποροδικεῖῳ οἱ μεταξὺ των λογαριασμοὶ,

νά δοθῶσι τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα εἰς ὃν τινα ἀποφασισθῆ.
"Ὅσοι δὲ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων νά
προσυχθῶσιν ἐκ Βάρνης ἐνταῦθα.

Ταῦτα ἀπεφασίσαμεν νά ἀναφέρωμεν εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑψη-
λῆς διαταγῆς».

Δεκάτη ἕκτη 16 Σεπτέμβριον 1280.

Συμβούλιον Ἀστυνομίας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς,

Πέρα, τὴν 17 Ἰουλίου 1864.

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ἐπιπέτω ἐνταῦθα χάριν αὐστηραῆς ἀληθείας νά μὴ πα-
ρασιωπήσω τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ὧν
ἔτυχον παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ
Ζαπτιέ (Ἀστυνομίας) ἀπὸ τῆς ἀνακριτῆς καὶ τὰ λοιπὰ
μέλη, ὅταν ἐβεβαιώθησαν περὶ τῆς ἀθωότητός μου καὶ
ἐβλεπον τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀμέλειαν, οὐχ' ἦττον δὲ
καὶ τὴν κακὴν πρόθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς ἣν
πολλὰκις ἐξήλεγξαν κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῶν σκο-
πῶν αὐτῆς· ὅταν ἐβλεπον τὴν ταλαιπωρουμένην σύζυ-
γόν μου καὶ τὰ ἀθῶα τέκνα μου νά πηγαινοέρχωνται ἐν
ὥρᾳ χειμῶνος, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀδίκου κρα-
τήσεώς μου πρὸς παραμυθίαν μου, ἐν ᾧ πρὸ πολλῶν
μηνῶν τὸ δικαστήριον αὐτὸ εἶχεν ἐκδώσει τὴν ῥηθεῖσαν
ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπόφασίν του.

Γινώσκουσα καλῶς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως
ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία καὶ ἀναλογιζομένη τὰς
συνεπείας τῆς εὐσυνειδήτου πρὸς ἐμὲ συμπεριφορᾶς τῆς
ἄφινεν ἀδημοσίευτον τὴν ἀπόφασιν, ἵνα σήπωμαι εἰς τὰς
φυλακάς, ἐλπίζουσα ὅτι ἡ κακουχία, ἡ θλίψις, καὶ ἡ ἀ-
πελπισία, ἤθελον ἀποπερατώσει ἴσως κατ' ἐμοῦ τὸ ἔργον,
ὅπερ τόσον εὐσυνειδήτως ἤρξατο τῇ ἐπινεύσει ἐνὸς καυ-
χωμένου ἐπὶ τιμιότητι ἐμπόρου καὶ σεμνυνομένου ἐπὶ
φιλογενείᾳ Ἑλληνοῦ Γεωργίου Ζαρίφη.

Μάταιαι ἀπέβησαν πᾶσαι αἱ ἐκ τοῦ κατέργου γοεραὶ

φωναί καὶ παρακλήσεις καὶ διαμαρτυρήσεις μου κατὰ τῆς Πρεσβείας, ματαίως ἐχύθησαν τόσα θερμὰ δάκρυα τῆς δυστυχοῦς συζύγου μου καὶ τῶν πέντε ἀνηλίκων τέκνων μου διαμαρτυρομένων ἐνώπιον τοῦ εὐσπλάγγνου, τοῦ εὐσυνειδήτου, τοῦ εὐαισθητοῦ, τοῦ ἐναρέτου, τοῦ τιμίου πολίτου Ἑλληνος Γεωργίου Ζαρίφη. Ὁ ἐπὶ φιλάνθρωπία καὶ ἀγαθοεργία καὶ δικαιοσύνη καυχώμενος κύριος Γεώργιος Ζαρίφης εἰς ὅλα ταῦτα ἀπήντησεν, ἀναλόγως τῆς ὑψηλῆς ἀνατροφῆς του, εἰς τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν, ἔνεκα τῆς θηριώδους πρὸς ἐμὲ καὶ ἀσυγγνώστου διαγωγῆς αὐτοῦ, σύζυγόν μου, ἐνώπιον καὶ ἄλλων τ' ἀκόλουθα. « Ἄν τὸν ἀφίνεις ν' ἀποθάνῃ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐγὼ φροντίζω περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν τέκνων σου »;

Μάταιαι ἀπέδθησαν ἐπίσης καὶ αἱ θερμαὶ δεήσεις δύο σεβαστῶν γερόντων καὶ ἐντίμων ἐμπόρων, τοῦ πατρός μου δηλαδὴ καὶ τοῦ πενθεροῦ μου κυρίου Ν. Ἀλεξάνδρου ἐνώπιον τοῦ κυρίου ἐπιτετραμμένου Π. Ζάνου, ἐνώπιον τοῦ κυρίου Προξένου Σ. Τριανταφύλη καὶ ἐνώπιον τῆς Διερχομένης, ἵνα ἐπισπείσωσι τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τῆς πρὸ πολλῶν μηνῶν δικασθείσης ὑποθέσεώς μου. Κατὰ τὴν λίσαν εὐσυνειδήτου κρίσιν τούτων ἔπρεπε νὰ σήπωμαι εἰς τὸ κότεργον μέχρι οὗ κατασβεσθῆ ἐν αὐτῷ τὸ φανερόν μου δίκαιον, ἵνα μὴ ἐξέλθω ζῶν καὶ ἐλέγξω ταῦτα πάντα ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἄλλὰ τέλος πάντων μετὰ ἑξάμηνον διαμονὴν μου ἐν τῷ κατέργω, ἐξέρχομαι αὐτοῦ ἀθῶος καὶ χάριτι θεῆα ὑγειῆς τὰς φρένας καὶ τὸ σῶμα, φέρων μόνον μίαν ἐπίσημον ἀπόφασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ δικαστηρίου, διότι, ὡς φαίνεται, ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ Πράξιμος κύριος Τριανταφύλης καὶ ὁ ἀνακριτὴς κύριος Ν. Σακχόπουλος, κατόπιν τῶν ἀναφερομένων ἐνεργειῶν των, δὲν εἶχον τὴν βεβαιότητα ὅτι αἱ προϊστάμεναι αὐτῶν ἀρχαί, εἶχον τὴν ἰκανότητα νὰ διεξαγάγωσι τὴν προκειμένην ὑπόθεσίν μου σύμφωνα μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐσυ-

νειδησίαν ἦν ἀπένειμαν οἱ κύριοι οὗτοι ἐπ' αὐτῆς μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος λοιπὸν Ὀθωμανικῆ ἀπόφασις ὁρίζει ὅτι ἡ ὑπόθεσίς μου ἦτο ὅλως ἐμπορικῆ καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ συλληφθῶ ὡς κακοῦργος, δὲν ἔπρεπε νὰ φυλακισθῶ ὡς ληστής, δὲν ἔπρεπε νὰ σαπίσω εἰς τὸ κάτεργον ὡς προκρούστης, δὲν ἔπρεπεν ἐπομένως νὰ δημευθῆ καὶ ἡ περιουσία μου, ὅπως ἐδημεύοντο ἄλλοτε αἱ περιουσίαι τῶν ἱεροσύλων.

007

Ἀλλὰ πότε νομίζει ὁ ἀναγνώστης ἐγένετο ἡ δίκη καὶ ἐξεδόθη ἡ Ὀθωμανικῆ αὐτῆ ἀπόφασις καὶ πότε ἐφρόντισεν ἡ Ἑλληνικῆ Πρεσβεία νὰ μ' ἀπαλλάξῃ ἐν τῷ δικαίωματί μου κατόπιν ἐπιμόνων αἰτήσεων μου;

Ἡ μὲν δίκη ἐγένετο τὴν Δεκάτην Ἐκτὴν Δεκεμβρίου 1863, ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους, ἐγὼ δὲ ἐξῆλθον τῶν Τουρκικῶν φυλακῶν τὴν 18 τοῦ Ἀπριλίου 1864, πλὴν καὶ ἐκεῖθεν αὐθωρεῖ μὲ διεύθυνεν ὁ διερμηνεὺς κυρίως Λ. Σιμωνίδης κατ' εὐθείαν εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου ἐπιτετραμμένου, ἐνθα διῆλθον τὰς χαρμοσύνοους ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας εἶχε δοθῆ ἡ ἀδεία εἰς τὴν σύζυγόν μου καὶ τ' ἀνήλικα πέντε τέκνα μου νὰ μὲ ἐπισκεπτῶνται εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Προξενείου πρὸς μικρὰν παρηγορίαν τῶν πολυχρονίων δεινῶν μου καὶ τῆς κορυφωθείσης ἀπελπισίας μου. Δὲν ἐξῆλθον δὲ αὐτῶν εἰμὴ μετὰ τὰς ἐξῆς ἐπανειλημμένας αἰτήσεις μου πρὸς τὴν Πρεσβείαν καὶ τοῦτο σιωπηλῶς πράξασαν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπίσημου πράξεώς της, καὶ τοι ζητούντος ἐμοῦ τὴν τε ἐπίσημον ἀπελευθέρωσίν μου, ὡς παρανόμως κρατουμένου, καὶ τὸ διαβατήριόν μου, καθ' ἃ ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΣΕΒΑΣΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ.

Ἐν Πέρα, τῆ 2 Μαΐου 1864.

Κύριε Ἐπιτετραμμένε.

« Ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν, ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Σεβαστὴν

ταύτην ἀρχήν μου, διατελῶ ἐστερημένος τῆς προσωπικῆς μου ἐλευθερίας· ῥιφθεὶς εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Ζαπτιέ, ἐστέναζον ἐπὶ ἕξ ὀλοκλήρους μῆνας, διακινδυνεύσας ἐν αὐταῖς οὐ μόνον τὴν καιρίως προσβληθεῖσαν ὑγείαν μου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν μου τὴν ζωὴν, ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον συζύγου καὶ πέντε ἀθῶων τέκνων ἐν νηπιώδει ἡλικίᾳ διατελούντων. Δὲν ἀναφέρω τὴν παντελεῖ τῆς κοινωνικῆς μου πίστεως καὶ ὑπολήψεως καταστροφὴν εἴτε ὡς πολίτου, εἴτε ὡς ἐμπόρου· ἡ συνειδήσις ἐκάστου ἂς ὁμολογήσῃ, ἂν ἄνθρωπος καταδικωμένος ὡς ληστής καὶ ἐβρίμμενος ἐπὶ τοσοῦτους μῆνας εἰς τὰ δεσμοωτήρια, δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας συναλλακτικὰς μετὰ τῶν ὁμοίων του σχέσεις. Ἄφοῦ λοιπὸν ἡ ἠθικὴ τῆς τιμῆς μου προσβολὴ ἀρδηνκατέστρεψε πᾶσαν μέλλουσαν ἀπικκτάστασίν μου, ἀφοῦ αἱ ἐν Βάρνη ἀποθῆκαι μου διατελοῦσιν ἐτι ἐσφραγισμένα μετὰ τοσοῦτους μῆνας, ὥστε οὔτε μέρος τι ἐλάχιστον ἐκ τῆς περιουσίας μου δὲν μοὶ μένει πρὸς συντήρησιν ἐμαυτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας μου, ἀφοῦ ἕνεκα τῶν ἀπηνῶν τούτων καταδιωγμῶν μου ἡ συζυγὸς μου ὑπέστη τόσα μαρτύρια, ἀναγκασθεῖσα νὰ ἐγκαταλείψῃ μεμονωμένα καὶ ἐν ξένῳ τόπῳ πέντε ἀθῶα τέκνα, καὶ νὰ μεταβῇ δις ἐνταῦθα, ὅπως διὰ τῆς παρηγορίας τῆς διαφυλάξῃ τοῦλάχιστον τὴν κορυφωθεῖσαν ἀπελπισίαν μου, ἀφοῦ διὰ τοσοῦτων παρακλήσεων τῆς δὲν κατώρθωσεν αὐτὴ νὰ ἐπιτύχῃ, ὥστε νὰ πεισθῇ ὁ κύριος Γ. Ζαρίφης νὰ παραπεμφθῇ ἢ μετ' αὐτοῦ ἐμπορικὴ διαφορά εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἢ τοῦλάχιστον ἐξωδίκως νὰ μοὶ δώσῃ λογαριασμὸν τῆς πωλήσεως τῶν τελευταίων πέντε σταλέντων πρὸς αὐτὸν φορτίων μου· ἀφοῦ ἕνεκα τῆς ἀδικιολογίτου ἐτι ἐκκρεμοῦς διαφορᾶς μου ἀναγκάζεται ἤδη καὶ ὀλοκλήρος ἡ οἰκογένειά μου νὰ διακμένη ἐνταῦθα καὶ νὰ ἐνοικῇ ἐν ἐτοιμηρόρῳ οἰκίᾳ ἄνευ προστασίας τινός· ἀφοῦ καὶ ἐκ τῆς σωματικῆς αὐτῆς κακοπαθείας καὶ τῶν ὡς ἐκ τῶν καταδιωγμῶν μου ἠθικῶν προσβολῶν ἔπαθεν ἤδη καὶ ἡ ὑγεία αὐτῆς, τὴν ὁποίαν οὐτ' ἐγὼ πλέον δὲν γνωρίζω, διὰ τίνος μέσου ἤθελε δυνηθῆ οὗτος νὰ ἀντικαταστήσῃ, ἀφοῦ ἐν συνόλῳ οὐδὲν οὔτε ἠθικόν, οὔτε σωμα-

τικόν, οὔτε ὑλικόν δὲν ἔμεινε εἰς ἐμὲ, ἄρα δὲν εἶναι νόμιμον, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ πλέον πέρας εἰς τὴν ἐκκρεμῆ ταύτην διαφοράν; δὲν εἶναι δίκαιον νὰ θεωρηθῶσιν ἤδη αἱ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου μου ληψοδοσῆσαι μου, ὥστε νὰ γνωρίσῃ ὅποια ἡ θέσις μου, καὶ τί τὸ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενον; Ἡ αἴτησίς μου αὕτη, ἥτις κατ' οὐδένα λόγον δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ πραγματοποιηθῇ εἶναι καὶ τῆς προκειμένης αἰτήσεως τὸ ἀντικείμενον.

Ἄ'Επειδὴ δὲ ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπέμεινα τὰ πάντα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐπιθυμῶ ὅπως ὡς οἶόν τε τάχιον ἀποπερατωθῇ ἐντελῶς ἡ ὑπόθεσις μου αὕτη, διὰ τοῦτο πρὸ παντὸς ἄλλου παρακαλῶ ὑμᾶς, κύριε ἐπιτετραμμένε, ὅπως ἐνεργήσητε, ὥστε ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κυρίου Ζαρίφη διορισθῶσι τέσσαραις διαιτηταί, ἀνά δύο ἐξ ἑατέρου τῶν μερῶν, καθὼς καὶ ὁ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τούτων ἐπιδικαιτητής, πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ἐμπορικῆς ταύτης μετ' αὐτοῦ διαφορᾶς μου· ὑποβαλλομένης δ' οὕτω ταύτης εἰς ἀνέγκλητον διαιτησίαν, θέλει δοθῇ ὅσον τάχος καὶ ἀνευ δικαστικῶν περιπλοκῶν ἐν οἴονδ' ἕποτε πέρας εἰς αὐτὴν.»

(Ἐλπίζων ὅτι θέλετε συναρπάσει πρὸς ἐπίτευξιν τῆς δικαίας ταύτης αἰτήσεώς μου.

ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

(ὑπογρ.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ ἀφίεται κατὰ διαταγὴν τῆς Β. Πρεσβείας εἰς τὸν ἀναφερόμενον κατ' αἴτησίν του.

Πέραν, 4 Αὐγούστου 1864.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΣΕΒΑΣΤΗΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 Μαΐου 1864.

Κύριε ἐπιτετραμμένε.

Ἄ'Απὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ ὑπὸ ἡμεῶν Ἐλλήν Γ. Ζαρίφης με ἐνεκάλεσεν ἐνώπιον τῆς Σεβαστῆς ταύ-

της Πρεσβείας, κατηγορῶν με ὡς διὰ βιαίων μέσων ληστεύσαντα μετὰ τινος Ἰονίου Φωτεινοῦ Εὐαγγελάτου παρά τινος ὑπαλλήλου του 2,500 ὀθωμανικᾶς λίρας· συνεπέα τῆς μηνύσεως ταύτης ἡ Σεβαστὴ Πρεσβεία διέταξε τὴν σφράγισιν τῶν ἀποθηκῶν μου ἐν Βάρνη καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν τακτικῶν ἀνακρίσεων, αἵτινες καὶ μάλιστα ἀρχίσασαι ἀμέσως διεκόπησαν ἕνεκεν μεταγενεστέρως αἰτήσεως ἐτέρου συνεταίρου τοῦ Κυρίου Ζαρίφη ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μὲ ἀποσπάσωσιν οὗτοι ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐλληνικῶν Ἀρχῶν, ὅπερ καὶ κατώρθωσαν οἱ κατήγοροί μου οὗτοι, χαρακτηρισθείσης ὡς μικτῆς τῆς ὑποθέσεως καὶ παραπεμφθείσης ἐπομένως ὅπως δικασθῆ ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα ὀθωμανικῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

« Ἡ κατὰ τῆς τιμῆς μου προσαφθεῖσα αὕτη κατηγορία, τὴν ὁποίαν μὴ δηνηθέντες οὗτοι νὰ ὑποστηρίξωσιν ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν Δικαστηρίων, ἐνόμιζαν ὅτι ἤθελον κατορθῶσαι νὰ ἐγκολάψωσιν εἰς τὸ μέτωπον ἐμπόρου, ὅστις γάρ ἐστιν αὐτῆς του καὶ μόνως τῆς τιμῆς δὲν ἀνεμίχθη πλέον εἰς τὴν φροτισιν τοῦ διαλογησιασμοῦ τοῦ ναυλωθέντος παρ' αὐτῶν πλοίου, φροντίσαι μόνον εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δανεισῶν του, ἡ κατηγορία, λέγω, αὕτη οὐδεμίαν ὑπόστασιν εἶδεν οὔτε παρὰ τῷ ἐπιτοπίῳ τοῦ Ζαπτιᾶ Δικαστηρίῳ, ἀπαλλαγέντος μάλιστα ἀμέσως καὶ τοῦ ἐτέρου συγκατηγορουμένου Φ. Εὐαγγελάτου. Παρῆλθον ἤδη ἔξ μῆνες, ἀφ' ὅτου τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησε περὶ τῆς παραπομπῆς τῆς μετὰ τοῦ ἀντιδίκου μου Γ. Ζαρίφη ἐμπορικῆς διαφορᾶς μου εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐμποροδικεῖον, καὶ ἐν τούτοις πᾶσαι τῆς δικαιοσύνης αἱ θύραι μοὶ ἐκλείσθησαν· ἐπανελημμένα αἰτήσεις τῆς συζύγου μου, τοῦ πατρός μου, κατ' ἐντολὴν μου, ὅτε ἐγὼ ἤμην κεκλεισμένος εἰς τὰ σκόπη τῶν φυλακῶν μεταξὺ τῶν κακούργων, περὶ τῆς παραπομπῆς τῆς διαφορᾶς μου εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, καὶ ἐν τούτοις ἄνευ λόγου, ἄνευ νομίμου αἰτίας, ἀδικαιολογήτως μένει αὕτη ἐκκρεμῆς διὰ τῶν ἀντενεργειῶν τοῦ ἀντιδίκου ἐπὶ τῷ δολίῳ καὶ μόνῳ σκοπῷ παρατάσεως καὶ δικιωνίσεως τῆς προσωποκρατήσεώς μου.

Δὲν γνωρίζω πλέον ἂν ἡ ἐπιμονὴ αὕτη τοῦ ἀντίδικου, κατ' οὐδένα τρόπον μὴ συναينوῦντος εἰς τὴν θεώρησιν τῶν μετ' αὐτοῦ λογαριασμῶν μου, οὔτε δικαστικῶς, οὔτε δικιτητικῶς, οὔτε συμβιβαστικῶς νὰ λυθῇ αὕτη, μὴ πειθομένου οὔτε ἐξωδίκως καὶ νὰ μοὶ δώσῃ τὸν γενικὸν ἀλληλόλογον μετ' αὐτοῦ λογαριασμὸν μου μετὰ τῶν ἐκκαθάρσεων τῶν πέντε τελευταίων σταλέντων πρὸς αὐτὸν φορτίων μου, ὑπεκρεύγοντος πάντοτε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς συμβιβαστικὰς προτάσεις, ἃς τῇ μεσολαβήσῃ τῆς Σεβαστῆς ταύτης ἀρχῆς πολλάκις καθυπέβαλον αὐτῷ, κατακρατοῦντος τοσαύτην περιουσίαν μου, τὴν μὲν εἰς χεῖράς του χωρὶς νὰ δίδῃ λόγον, τὴν δὲ ἐσφραγισμένην ἐν Βάρνη· δὲν γνωρίζω λέγω, ἂν ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ παράλογος ἐπιμονὴ καὶ τὸ φιλέκδικον ἐνὸς ιδιώτου δύναται νὰ κατισχύτῃ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας, τῶν κανόνων τοῦ δικαίου, τῆς Ἑθικῆς καὶ αὐτῆς τῆς τιμῆς, δι' ἐνὸς δὲ διστίχου Ἀρχιζωγράφου του φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ γυναικαδέλφου του Ζαφειροπόλου, διὰ τῶν ἀορίστων λέξεων «ἔχω νὰ λαμβάνω» ναβατανίτζη ἀδίκως ἓνα οἰκογενειάρχην μετὰ συζύγου καὶ πέντε νεπίων τέκνων, προσωποκρατῶν με, ἄνευ λόγου, ἄνευ χρεωπτικῶν τίτλων, ἄνευ ἀποφάσεώς τινος! !

Ἄρα γε τὸ πολυτιμώτατον πάντος ἀνθρώπου δικαίωμα, αὕτη ἡ προσωπικὴ του ἐλευθερία, ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἀτόμων, ἢ εἶνε διαγεγραμμένα ἐν πάσῃ Πολιτεία αἱ περιπτώσεις καὶ τὰ λοιπὰ προαπαιτούμενα, ὅπως ὑποβλήθῃ τις εἰς αὐτήν; Ἐπὶ τίνι δικαίωmati με προσωποκρατεῖ ἤδη ὁ ἀντίδικος; Ἐὰν προσωποκρατῶμαι συνετεία τῆς προσαφθείσης κατ' ἐμοῦ κατηγορίας περὶ ληστείας, ποῦ εἶνε τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις; Ἐὰν με προσωποκρατῇ λόγῳ ἐμπορικῶν δῆθεν πρὸς αὐτὸν ὀφειλῶν μου, ποῦ εἶνε ἡ καταδικάζουσά με εἰς τὴν πληρωμὴν χρέους τινὸς πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου; Ἐὰν με προσωποκρατῇ συντηρητικῶς, διατὶ δὲν εἰσάγει τὴν ἐμπορικὴν δίκην εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον; ἢ νομίζει ὅτι δύναται νὰ διαγωνίζεταί τοιοῦτοτρόπως ἡ κράτησίς μου, ὡς συντηρητικὸν δῆθεν μέτρον, χωρὶς νὰ ὑποχρεῖται οὗτος ἐντὸς βραχυτάτης ὀλί-

γων μόνον ἡμερῶν προθεσμίας νὰ ζητήσῃ ὥστε νὰ τῷ ἐπιδικασθῶσι δικαστικῶς αἱ ἀπαιτήσεις του, ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει νὰ διαταχθῇ ἡ ἀπόλυσίς μου;

Ἐπειδὴ ἤδη ἡ Σεβαστὴ Πρεσβεία ἐξήντησε πάντα τὰ μέσα τῆς πειθοῦς, τὰ τε συμβιβαστικὰ καὶ τὰ δίκαια, ἀδυνατήσασα ν' ἀποπερατώσῃ τῇ μεσολαβήσει αὐτῆς τὴν διαφορὰν μου ταύτην.

Ἐπειδὴ ἡ κράτησίς μου αὕτη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ζαπτιῆ, διατάξαντος τὴν ἀπόλυσίν μου ἔκτοτε ἐπὶ ἀτομικῇ ἐγγυήτει χάριν τῆς θεωρήσεως τῆς διαφορᾶς μου, δὲν εἶνε εἰμὴ συντηρητικὸν μέτρον διὰ τὴν μὴ φυγὴν μου μέχρι ἐκδικάσεως αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ὡς τοιοῦτον δὲ δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ παραταθῇ, ἀφοῦ ὁ ἀντίδικος ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας δὲν εἰσήγαγε τὴν δίκην εἰς τὸ Δικαστήριον, ἵνα τῷ ἐπιδικασθῶσι δικαστικῶς αἱ ἀπαιτήσεις του.

Ἐπειδὴ ἡ περαιτέρω κράτησίς μου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε πάντῃ παράνομος, δύναται νὰ ἐπενέγκῃ καὶ τὸν παντελῆ τῆς οἰκογενείας μου ὄλεθρον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀδίκου ταύτης φυλακισέως μου, ὅπως καὶ διὰ τῶν προηγουμένων αἰτήσεών μου, ἐξέθεσα, κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου ἢ τε ἠθικὴ μου τιμὴ καὶ ἡ περιουσία μου.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦμαι

Ὅπως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς νομίμους καὶ δικαίας ταύτας παρατηρήσεις μου, διατάξῃτε ἐγγράφως τὴν νόμιμον ἀποφυλάκισίν μου.

Παρακαλῶ δὲ ὅπως μοι δοθῇ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῇ ὑμετέρας πράξεως.»

Εὐέλπις περὶ τοῦ δεκτοῦ τῆς αἰτήσεώς μου ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

(ὕπογρα.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

(Ἐπισημείωσις.)

Διευθύνεται εἰς τὴν Διεργνησίαν παρακαλουμένην νὰ λύσῃ οἰκωδῆποτε νομίζει, κατὰλλήλῳ τρόπῳ τὸ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν

έγχωρίων άρχων έκκρεμές ζήτημα περί Κανισκέρη, έννοούμεν δηλαδή νά εύκρινισθῆ τὸ έγκληματικόν μέρος τῆς υποθέσεως ταύτης, και νά καθαρισθῆ βεβαίως άμέσως εάν ἡ Ἀστυνομία μᾶς δώσῃ αντίγραφον τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου, ἢ ἂν δι' άμέσου μετά τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ συνεννοήσεως δυνηθώμεν νά μάθωμεν όποίας έχουσι πλέον αξιώσεις αἱ Ὁθωμανικαί Ἀρχαί, και ἂν πρέπει ν' άρήσωμεν τὸν άνθρωπον ελεύθερον διά νά θεωρήσῃ τὴν υπόθεσίν του ένωπιον τοῦ έμποροδικείου.

Πέραν, 14 Ἰουνίου 1864.

(ύπογρ.)

ZANOS.

Πρὸς τὸν Κύριον Ῥαζήν.

Πέραν, 10 Ἰουνίου 1864.

(ύπογρ.)

Κ. Ἀφθονίδης.

Τὸ έμπορικόν γραφεῖον δύναιται νά δώσῃ αντίγραφον.

(ύπογρ.)

ZANOS.

Ἴσον ἀπαράλλακτον αἱρεται εἰς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ διαταγήν τῆς Β. Πρεσβείας.

Πέραν, τῆ 10 Ἰουνίου 1864.

(ύπογρ.)

Ὁ Ὑποδιευθυντής

Ι. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Σ. Ἑλληνικὴν

Πρεσβείαν.

Πέραν, 15 Ἰουνίου 1864.

Κύριε επιτετραμμένε.

Οὐδόλως εἶναι άγνωστα πρὸς ὑμᾶς τὰ καθ' έκάστην ἐπὶ τῆς υποθέσεως μου διαδραματιζόμενα αἱ επανειλημμένως πρὸς τὴν Σ. ταύτην Πρεσβείαν απευθυνόμεναι αιτήσεις μου οὐδέν μέχρι τοῦδε παρήγαγον αποτέλεσμα, αφού ὁ αντίδικος οὔτε έξωδίκως πείθεται νά μοι δώσῃ τὸν γενικὸν ἀλληλόχρεον μετ' αὐτοῦ λογαριασμόν μου μετά τῶν εκκαθαρίσεων τῶν τελευταίων πέντε φορτίων μου, οὔτε εἰσάγει τὴν δίκην εἰς τὸ Δικαστή-

ρισαν πρὸς ἐπιδίκασιν αὐτῶ τῶν κατ' ἐμοῦ μεγάλων δῆθεν ἀπαιτήσεών του.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ ὑμεῖς, Κύριε ἐπιτετραμμένε, θέλετε συνομολογήσει ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις δὲν δύναται ἐπὶ πλεόν νὰ παραταθῆ ἀφοῦ οὔτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὁ ἀντίδικος δὲν δίδει τὸν κανονικὸν αὐτῆς δρόμον δικαστικῶς, οὔτε κατ' ἄλλον τρόπον συναινεῖ ὥστε νὰ δοθῆ οἰονδῆποτε πέρας εἰς αὐτήν.

Κατὰ πόσον μίξ τοιαύτη ἀκλόνητος θέλησις ἐνός ιδιώτου, οὐ μόνον μὴ συμμορφουμένου πρὸς τοὺς Νόμους, ἀλλὰ καὶ περιφρονούντος αὐτούς, δύναται νὰ ᾔνε ἀνωτέρα τῶν διαταγῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τοῦτο εἰς ἐμὲ εἶνε ἐντελῶς ἀκατανόητον· ἂν ἡ μερικὴ θέλησις οἰονδῆποτε ιδιώτου ᾔθελεν ὑπερισχύει τῆς γενικῆς ἐκείνης θελήσεως τῶν Ἀρχῶν, τότε βεβαίως εἰς πάντα ᾔθελεν εἶναι εὐκολον διὰ μιᾶς καὶ μόνης λακωνικωτάτης διστιγῆς ἀναφορᾶς του, ὅτι δικαιούται δῆθεν νὰ λαμβάνη, ἄνευ ὑποστηρίξεως αὐτῆς, ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, ἄνευ ἀποφάσεως, ἄνευ τίτλου, νὰ κρατῆ εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαιτήσαντα ὅτινα ἡ παράνομος αὐτοῦ θέλησις ᾔθελεν ἐπιθυμῆσαι νὰ ἐκδικηθῆ.

Ἐπειδὴ ἤδη, Κύριε ἐπιτετραμμένε, ἡ ἀπειθεὶς αὕτη πρὸς τοὺς Νόμους καὶ ἡ ὑπεκφυγὴ τοῦ ἀντιδίκου μου τοῦ νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς τὰς ἀπαιτήσεις του δὲν δύναται νὰ κρατῆ μετέωρον τὴν θέσιν μου.

Ἐπειδὴ ἡ περαιτέρω ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαμονή μου ἄνευ ἔργου, ἀφοῦ τὸ κέντρον τῶν ὑποθέσεών μου εἶνε ἀλλαχοῦ, δύναται νὰ ἀποβῆ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὰ συμφέροντά μου καὶ καταστρεπτικὴ εἰς τὴν πολυμελῆ οικογενειάν μου. Ἐπειδὴ ἐπομένως κατεπεύγουσαι ἀνάγκαι πρὸς συντήρησιν καὶ περιθάλψιν τῆς οικογενείας μου ἀπαιτοῦσι τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν μου πρὸς τοῦτο δὲ ἀποβαίνει ἀναγκαία ἡ προηγουμένη ἀδεία ὑμῶν.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦμαι

Ὅπως χορηγουμένης πρὸς ἐμὲ ἐγγράφως τῆς ἀδείας ταύτης, διαταχθῆ καὶ ὁ ἀρμοδίος τοῦ γραφείου ὑπάλληλος πρὸς ἔκδοσιν τοῦ τακτικοῦ διὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν μου διαβα-

τηρίου, ἀφοῦ μοι ἀφελθῆ καὶ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῇ πράξεως ὑμῶν.

Εὐέλπεις περὶ τοῦ δεκτοῦ τῆς αἰτήσεώς μου ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

(ὑπογρ.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

Τὸ ἐμπορικὸν Γραφεῖον δύναται νὰ δώσῃ τῆς παρουσίας ἀντίγραφον ἐὰν ζητηθῆ.

(ὑπογρ.)

Π. ΖΑΝΟΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τῆς παρουσίας ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Δ. Π. Κανισκέρη ἀφίεται πρὸς αὐτὸν κατ' αἴτησίν του συμφώνως μὲ τὴν ἀνωτέρω διαταγὴν τῆς Β. Πρεσβείας.

Ὁ Ὑποδιευθυντῆς

(ὑπογρ.)

Ι. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἄνωτέρω ὑπεσχέθην εἰς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς καὶ πιστῶς τὴν μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ζαρίφη ἐμπορικὴν γέσει μου· ἰδοὺ ἔρχομαι νὰ πράξω τοῦτο. Παρκαλιῶ ὁμοίως τὸν ἀναγνώστην νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅτι ὁ Κύριος Ζαρίφης μὲ κατεμήνυσεν, ὅτι τὸν ἐλήστευσα 2500 ἢ 2000 ὀθωμανικὰς λίρας, καὶ ὅτι τοῦ μένου χρεώστης καὶ ἄλλων μεγάλων ποσῶν.

Ὁ Κύριος Γ. Δ. Ζαφειρόπουλος ἐν τῇ ἐνόρκῳ καταθέσει του λέγει τὰ ἑξῆς·

«Μακρὰν τοῦ νὰ ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ παρ' ἡμῶν, ἀπὲς ἐναντίας μᾶς ἦτο ὀφειλέτης τοῦλάχιστον χιλίας λίρας Ἀγγλικὰς ἄνευ τῶν τόκων.

Σᾶς ἐπιουναίπτω τὸν σχετικὸν λογαριασμὸν τῆς θέσεώς μας μετ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ὁποῖον μᾶς ὀφείλει ὁ Κανισκέρης 10816, 4,7, λίρας Ἀγγλικὰς καὶ 2816,73 λίρας ὀθωμανικὰς μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τόκων. Ἔχω δὲ εἰς χεῖράς μου 90060, Κοιλῶν Κριθῆς φορτωτικὰ καὶ 20840 Κοιλῶν Σίτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀναβαίνει κατὰ τὴν ἀγορὰν εἰς λίρας Ἀγγλικὰς

10254, 5. Σελήνια, ανεξαρτήτως τῶν κινδύνων ἅτινα πρέχουν ταῦτα καὶ τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν. Ἐχω προσέτι νὰ συνάξω διὰ λογαριασμόν του δι' ἐν ναυάγιον λίρας ὀθωμανικῆς 900, ἤτοι λίρας Ἀγγλικῆς 810, καὶ προπληρωμὰς εἰς διαφόρους πλοιαρχοὺς τῶν φορτίων του ὡς ἔγγιστα λίρας Ἀγγλικῆς 900· τὸ ἅλον ἔχω εἰς χεῖράς μου λίρας Ἀγγλικῆς 11964, 4, ἀπέναντι τῶν ἄνω ποσοτήτων τὰς ὁποίας εἶπον ὅτι μὲ χρεωστεῖ.»

Ἐκ τῆς καταθέσεως λοιπὸν ταύτης τοῦ Κυρίου Γ. Δ. Ζαφειροπούλου, καὶ τοι γενομένης τῆς ἐκτιμήσεως τῶν φορτίων μου κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶ, καταδεικνύεται λεπτομερῶς ἡ ἐμπορικὴ θέσις μου μὲ τὸ κατάστημα Γ. Ζαρίφη. Ἀλλ' ὁ λογαριασμός οὗτος ἔγεινε κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν χωρὶς τὸν οἰκοκύριον, διότι τὸ πρὸς τὸ κατάστημα Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη ὑπόλοιπον τοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ μου σύγκειται ἐκ λιγῶν ὀθωμανικῶν 14000, συμπεριλαμβανομένου ἐν αὐταῖς καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δῆθεν ληστευθεισῶν 2500 λιρῶν ὅπως ὁ ἰσχυρισμός μου οὗτος ἀποδεικνύεται ἐνεργετικὰ, κοινῶς καὶ κοινῶς, ἐκ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου μετα τοῦ καταστήματος λογαριασμοῦ μου καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστολῶν του ἀπέναντι τοῦ χρέους μου τούτου, ἔχω νὰ λαμβάνω τὰ ἐξῆς ποσά·

Ἐκ κριθῆς Κωσταντινουπόλεως κοιλὰ 91688, τὰ ὀποῖα (πρὸς 816 κοιλὰ τὰ 100 Κουάρτερ μέτρου Ἀγγλικοῦ) φέρουν Κουάρτερ 11233, καὶ πρὸς σελήνια 25 ἑκαστον Κουάρτερ κατὰ τὴν ὑποδεεστέραν ἐκτίμησιν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 30|12 Ὀκτωβρίου 1863 πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν του ὡς ἐξῆς·

«Αἱ τελευταῖαι γραφαὶ τῶν Λονδρέζων μας μᾶς λέγουν ὅτι ἐπὶ τῶν φθασμένων κριθαρίων δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἄρξις, καὶ ἄνω τῶν 25 σεληνίων δὲν φαίνονται εὐδιάθετοι νὰ δώσουν.»

Καὶ ἀφαιρέσει πέντε μὲν σελήνια διὰ ναῦλον σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα ναυλοσύμφωνα τῶν πλοιαρχῶν, καὶ ἑτέρων σεληνίων δύο ὡς ἀνώτατον ὅρον διὰ προμήθειαν καὶ ἐξόδα, μένει καθαρὸν προῖδὸν σελήνια 18 δι' ἑκάστον

Κουάρτερ, ὥστε τὰ ῥηθέντα 11233 Κουάρτερ, πολυπλασιαζόμενα μετὰ τὸ 18, φέρουν λίρας Ἀγγλίας 10109,14, ἤτοι τουρκικὰς 11120, 70.

Τὸ δὲ Σίτου φορτίον μου μετὰ τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον Anne ἐκ κοιλῶν 20840, ἰσοδυναμεῖ μετὰ Κουάρτερ ὡς ἀνωτέρω 2558, πρὸς σελήνια 40 κατὰ τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν, ἀφαιρέσει δὲ σελήνια ἕξ διὰ ναῦλον κατὰ τὸ ἐπίσημον ναυλοσύμφωνον τοῦ πλοιάρχου, καὶ σελήνια τρία διὰ προμήθειαν καὶ ἔξοδα ὡς ἀνωτέρω κατὰ ἀνώτατον ὅρον μένουσιν σελήνια 31 ὡς καθαρὸν προϊόν. Τὰ Κουάρτερ λοιπὸν 2553 πολυπλασιαζόμενα μετὰ σελήνια 31 φέρουν λίρας Ἀγγλικὰς 3957,3, ἤτοι ὀθωμανικὰς 4352, 80 ἐκτὸς δὲ τούτου δικαιοῦμαι νὰ λάβω λίρας ὀθωμανικὰς 1000, ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου *Μπαχρὲ καθ'* ὅσον τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου ἦτο ἠσφαλισμένον διὰ λίρας 1100 κατὰ τὴν ἀνά χειρὰς μου ἐπιστολὴν τοῦ καταστήματος.

Ἐπίσης δικαιοῦμαι νὰ λάβω ἑτέρας λίρας ὀθωμανικὰς 1100, διότι τόσας ἐπλήρωσα εἰς τοὺς πλοίαρχους ἀπέναντι τοῦ ναυλοσύμφωνου. Ἐκ τῶν σαφεστάτων λοιπὸν τούτων ἀποδείξεων ἐξάγεται, ὅτι τὸ πρὸς τὸ κατάστημα ὑπόλοιπον τοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ μου, ἦτοι τὸ χρέος μου κατὰ ἀνώτατον ὅρον σύγκειται ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν 14000, τὸ δὲ ἐνεργητικόν μου κεφάλαιον, ἦτοι τὸ λαβεῖν μου, σύγκειται ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν 11120,70 καθαρὸν προϊόν τῶν Κριθοφορτίων μου· ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν 4,352,80, καθαρὸν προϊόν τοῦ Σιτοφορτίου μου, ἐκ λιρῶν 1000 τοῦ ναυαγηθέντος φορτίου μου, καὶ ἐκ λιρῶν 1100 τῶν προπληρωμῶν ναύλων εἰς τοὺς πλοίαρχους· τὸ ὅλον τοῦ λαβεῖν μου λίρας ὀθωμανικὰς 17573, 50. Ἀφαιρουμένης τῆς κατὰ ἀνώτατον ὅρον ὀφειλῆς μου, τῆς συκκειμένης ἐκ λιρῶν 14000, μένει νὰ λαμβάνω ὑπόλοιπον λίρας ὀθωμανικὰς 3573,50 μετὰ πᾶσαν ἄλλην ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου ἐπὶ τε τοῦ λαβεῖν καὶ δοῦναι.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ λίραι ὀθωμανικαί

1000, ἐκ τῆς δημεύσεως τῆς ἐν Βάρνη περιουσίας μου ὑπάρχουσιν ἐπίσης καὶ ἄλλαι ἄπειροι πραγματικαὶ ἀπαιτήσεις μου, προερχόμεναι ἐκ καταχρήσεως, γενομένης εἰς τὴν πώλησιν τῶν προλαβόντων σιτοφορτίων μου ἐπὶ κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως 246408 ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων.

Τὴν τακτικὴν λογοδοσίαν τῶν ἀπαιτήσεών μου τούτων πολλάκις καὶ δι' ἀναφορῶν μου πρὸς τὴν Σ. Πρεσβείαν καὶ διὰ τοῦ Προξενικοῦ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει δι' ἀγωγῆς μου ἐζήτησα παρὰ τοῦ Κυρίου Ζαρίφη, ἀλλ' οὗτος ἀπέφυγε καὶ ἀποφεύγει νὰ δώσῃ πᾶσαν λογοδοσίαν, χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρέχουν αὐτῷ ὁ Κ. Π. Ζάνος καὶ Σ. Τριανταφύλλης. Εἶναι μὲν ἴσως ἀπίστευτον, ἀλλ' ὅμως εἶναι ἀληθές, ἀληθεστατον ὅτι ἐγὼ μὲν ὁ καταμηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη ὡς ληστής, ἐνάγω τούτου, ὑπήκουον ὄντα Ἑλληνα, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δικαστήριον Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα μοὶ δώσῃ λογοδοσίαν, οὗτος δὲ, χάρις νὰ ἐμφρακθῇ καὶ ὄχι εἰς τὸ δικαστήριον, προσάγει εἰς αὐτὸ ὑπόμνημα, δι' οὗ ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ κατὰστημά του ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ζαφειροπούκος καὶ Ζαρίφης» ὅπερ ἀποτελεῖ ὁμόρρυθμον ἐταιρίαν καὶ σύγκειται ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Νικολάου Ζαρίφη ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ Γεωργίου Ζαφειροπούλου, εἶναι ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν πρέπει νὰ δικασθῇ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους. Ὁ δὲ Κύριος Τριανταφύλλης, παρατρέχων ἀβρόχοις ποσὶ πάσας τὰς ἐγγράφους προτάσεις μου, καὶ στηρίζων, ἴσως κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ Δικαστηρίου, τὴν ἀπόφασιν τούτου ἐπὶ μόνου τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κυρίου Ζαρίφη, δέχεται αὐτὸ ὡς νόμιμον καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν μου. Ἐπειδὴ ὑπεσχέθην νὰ στηρίξω τοὺς ἰσχυρισμούς μου μόνον εἰς πράγματα καὶ εἰς ἐπισήμους ἀποδείξεις, δημοσιεύω ἐνταῦθα χάριν συντομίας μόνον τὴν ἀγωγὴν μου, τὸ περιβόητον ὑπόμνημα τοῦ Κυρίου Ζαρίφη καὶ τὴν ἀπόφασιν ὡς ἑξῆς.

Α Γ Ω Γ Η

Δημητρίου Καρακέρη εμπόρου "Ε.λ.ληνος κατοίκου
Κωνσταντινουπόλεως,

Κ α τ α

Τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς ἐταιρίας Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη δι-
ευθυνομένης ὑπὸ τῶν ὁμοῤῥύθμων συνεταίρων Γεωργίου Ζαρίφη,
Νικολάου Ζαρίφη καὶ Γεωργίου Ζαφειροπούλου, ἐμπόρων κατοί-
κων Κωνσταντινουπόλεως,

Ἐρώπιον τοῦ Ἑ.λ.ληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου,

Περὶ λογοδοσίας καὶ πληρωμῆς τῶν ἐκ ταύτης προκυψάντων
χρηματικῶν ποσῶν παρ' αὐτῆς ὀφειλομένων.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόξενον Διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ
Γραφείου τῆς Β. Ἑ.λ. Πρεσβείας.

Κύριε Γεν. Πρόξενε,

Εὐρισκόμενος ὁ ἐνάγων εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῆς ἐνα-
γομένης ἐταιρίας, ἐξέπεμψα αὐτῇ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ
1861 ἔτους μέχρι τῶν μέσων Ὀκτωβρίου 1863, ἐκ Βάρνης
δεκαεννέα φορτία γεντυμάτων, 16 Σιτοφορτία καὶ 3 Κρι-
θοφορτία, ἧτοι σίτον μὲν κατὰ Κωνσταντινουπόλεως 267248,
κριθῆς δὲ 91688, κατὰ τὴν συνημμένην σημείωσιν.

Τὰ φορτία ταῦτα ἡ ἐναγομένη ἐταιρία ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ
παραγγελιοδόχου ἐπώλησε διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνάγοντος, ἄλλα
μὲν ἐνταῦθα καὶ ἄλλα ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Λονδίνοις διὰ τῶν εἰς
τὰς πόλεις ἐκείνας ἐμπορικῶν αὐτῆς καταστημάτων, τῶν τριῶν
μάλιστα κριθοφορτίων μου καὶ τοῦ τελευταίου σιτοφορτίου (διὰ
τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου ANNE) ἡ ἐναγομένη ἐταιρία ἐπραγματο-
ποίησε τὴν πώλησιν ἐναντίον τῶν ῥητῶν διαταγῶν μου δοθει-
σῶν διὰ τῆς ἀπὸ 19/31 Ὀκτωβρίου 1863 ἐπιστολῆς μου καὶ
διὰ τοῦ τηλεγραφήματος τῆς αὐτῆς ἡμέρας, δι' ὧν παρήγγειλα
νὰ μὴ ἐνεργηθῆ ἡ πώλησις πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν φορτίων εἰς τὸν
πρὸς ὄν ὄρον, παρ' ἀφοῦ εἰδοποιηθῶ περὶ τούτου καὶ δώσω τὰς
διαταγὰς μου περὶ τῶν τιμῶν καὶ συμφωνιῶν τῆς πωλήσεως.

Τὰς ἐκκαθάρσεις τῶν 14 σιτοφορτίων μοι ἔπεμψεν ἡ ἐνα-

γαμένη εταιρία, έλλιπεις όμως και παρατύπους, διότι εις αυτάς ούτε τὸ ὄνομα και ἐπώνυμον τοῦ ἀγοραστοῦ και τοῦ μεσίτου, ούτε ἡ χρονολογία τῶν προπωλήσεων και παραδόσεων ἐκάστου φορτίου ἀναφέρονται, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδεμία τακτικὴ και ἄδολος ἐκκαθαρίσις δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐκτὸς δὲ τούτων, εις τὰς ἰδίαις ἐκκαθαρίσεις ἡ ἐναγομένη εταιρία μὲ χρεώνει μὲ διαφόρους δαπάναις ἐπὶ τῶν φορτίων μου, ἦτοι μὲ ἐκπτώσεις εις τὸ βᾶρος τοῦ ἐμπορεύματος, μὲ δικαιώματα ἀσφαλείας, μὲ τελωνιακὰ δικαιώματα, μὲ δικαιώματα τῆς πόλεως, μεσιτείας, ἀχθοφορικὰ ἐκφορτώσεως κλπ. χωρὶς νὰ ἐμφανίξῃ τὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς πραγματικότητος τῶν δαπανῶν τούτων και τῆς πληρωμῆς αὐτῶν και τῶν ἐκπτώσεων.

Τὰς ἐκκαθαρίσεις τῶν ὑπολοίπων δύο σιτοφορτίων και τριῶν κριθοφορτίων, ἡ ἐναγομένη εταιρία, ἂν και παλλάκις ζητηθεῖσα, δὲν ἠθέλησεν ὁμως νὰ μὲ παρουσιάσῃ.

Ἐπειδὴ ὅθεν ἡ ἐναγομένη εταιρία ὡς πάροχτος μου, εἶναι ὑπόχρεος νὰ μὲ δώσῃ τακτικὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως τῶν φορτίων μου και μοὶ παρουσιάσῃ τὰς ἐφ' ἐκάστου κωνδυλίου ἀποδείξεις (* Ἀρθ. 695—701, Πολ. Δικονομίας).

Διὰ ταῦτα ἐξαιτούμαι

Α'. Τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς μου.

Β'. Νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη εταιρία εις τὰ πρόσωπα τῶν διευθυντῶν ταύτης και ὁμορρυθμῶν συνεταιρῶν, Γεωργίου Ζαρίφη, Νικολάου Ζαρίφη και Γεωργίου Ζαφειροπούλου, δι' ὅλων τῶν νομίμων καταναγκαστικῶν μέσων, εις τακτικὴν λογοδοσίαν τῶν πωλήσεων τῶν 16 σιτοφορτίων και 3 κριθοφορτίων μου, φανερόνουςα τὸ ὄνομα και ἐπώνυμον τῶν ἀγοραστῶν και μεσιτῶν ἐκάστης πωλήσεως και τὴν χρονολογίαν τῆς προπωλήσεως και παραδόσεως ἐκάστου φορτίου, νὰ προσαγάγῃ δὲ τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια διὰ τὰς λεγομένας ἀσφαλείας και τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις δι' ἐκάστην δαπάνην και ἐκπτώσιν.

Γ'. Νὰ καταδικασθῇ εις τὴν πληρωμὴν τοῦ προκύψαντος ἐκ τῆς λογοδοσίας ποσοῦ, ὡς ὀφειλομένου εις ἐμὲ, ἢ ἐν ἀπειθείᾳ

αὐτῆς εἰς τὸ εἰκαζόμενον κατ' ἐλάχιστον ὄρον ποσὸν ὀφειλόμενον εἰς λίρας ὀθωμανικὰς 14378.

Δ'. Νὰ κηρυχθῇ ἡ ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστὴ, ἄνευ ἐγγυήσεως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Ε'. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τόκων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Παρακαλεῖται ὁ κύριος γενικὸς Πρόξενος νὰ διατάξῃ τὴν νόμιμον ἐπίδοσιν τῆς παρούσης εἰς τοὺς Γεώργιον Ζαρίφην, Νικόλαον Ζαρίφην καὶ Γεώργιον Ζαφειρόπουλον καλουμένους εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὑπὸ τοῦ κυρίου Γενικοῦ Προξένου δικάσιμον, νὰ διαταχθῇ δὲ καὶ ἡ ἐπίδοσις τῆς συνημμένης σημειώσεως τῶν φορτίων γεννημάτων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 18 Ἰουλίου 1864.

Εὐπειθέστατος

(ὑπογρ.) Δ. Π. Κανισκέρης.

Ὁρίζομεν δικασίαν τῆν 28 Ἰουλίου ε. ε. ἡμέραν τρίτην καὶ ὡραν 40 μ. Οὐ δικαστικὸς κληεὶς Μιχαλοβίτς παραγγέλλεται νὰ κοινοποιῆται νομίμως τὴν παρούσαν εἰς τοὺς ἐναγομένους μετὰ τῶν ἐπισυνημμένων λογαριασμῶν καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ἐπίδοτηρίων εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Πέραν, 21 Ἰουλίου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Γεωργίου καὶ Νικολάου Ζαρίφη ἐμπόρων
κατοίκων ἐνταῦθα

Κατὰ

Δημητρ. Κανισκέρη πρώην ἐμπόρου διαμείνοντος ἐνταῦθα,
ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ
Δικαστηρίου.

Ὁ ἀντίδικος Δημήτριος Κανισκέρης ἐκίνησε καθ' ἡμῶν

τὴν ἀπὸ 18 Ἰουλίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ ἰσχυριζόμενος ὅτι εἴμεθα διευθυνταὶ τῆς ἐνταῦθα ἐμπορικῆς ἐταιρείας «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης» καὶ ἀξιῶν λογοδοσίαν φορτίων κλπ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐμπορικὴ ἐταιρεία «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης» δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ τόπου ἐν ᾧ καθεδρεύει, ἔχουσα μέλη ὑπηκόους τῆς Ἰψηλῆς Πύλης, ὥστε ὁ Δ. Κανισκέρης ἀπευθυνόμενος κατὰ τῆς ἐταιρείας, πρέπει ν' ἀπευθυνθῆ ἀρμοδίως.

Ἐπειδὴ προσέτι τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ταύτης ὑπάρχει ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐπελήφθησαν ποινικῆς ἀνακρίσεως κατὰ τοῦ Δ. Κανισκέρη, ὡς ἐνεργοῦ ὑπαίρεσεως ἢ ἀπάτης, ὥστε ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον ἄλλων Δικαστηρίων ἢ αὐτῆ ὑπόθεσις ὁ Δ. Κανισκέρης δὲν δύναται νὰ τολμήσῃ νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον ἄλλης ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου, μάλιστα ἀφοῦ ἡ Τουρκικὴ Ἀρχὴ τὸν ὑποχρέωσε νὰ καταθέσῃ πρῶτον τὰ ὅποια ἀφῆρασε γράμματα, ἢ νὰ δώσῃ διὰ τὸ ἀφαρπασθῆν ποσὴν περίπου 2000 λιτρῶν ἐγγύησιν, καὶ ἔπειτα νὰ θεωρηθῆ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ ὁμοιοτήσια, καὶ τῆς ἐταιρείας «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης» εἰς τὸ Τίζαρετ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν εἰς οὐδεμίαν δίκην εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ ὑποκύψωμεν ἤδη·

Διὰ ταῦτα.

Παρακαλοῦμεν τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Δικαστήριον νὰ δεχθῆ τὸ παρὸν ὑπόμνημά μας καὶ ν' ἀπορρίψῃ ἡ ἀγωγὴ ὡς ἄκυρος καὶ ἀπαράδεκτος.

Ἐν Γαλατᾶ τῇ 22 Ἰουλίου 1864.

Εὐπειθέστατοι

(ὑπογρ.)

Γ. Ζαρίφης.

Ν. Ζαρίφης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Κωνσταντινούπολις 13 Αὐγούστου 1864.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ
Δικαστηρίου. Πετ. Ἀντωνιάδης.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸν Προξενικὸν
Δικαστήριον,

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Σπυρίδωνα Τριανταφύλλην
Γενικὸν Πρόξενον Διευθυντὴν Πρόεδρον, Νικόλαον Σακόπουλον
καὶ Γεώργιον Ἰσχυόμαχον Παρέδρους. Συνεδριάσαν δημοσίως
κ. λ. π.

Διελθὸν τὴν Δικογραφίαν
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ οἱ ἐναγόμενοι Γ. καὶ Ν. Ζαρίφης καὶ ὁ Γ. Ζαφειρόπου-
λος κλητευθέντες δὲν ἐνεφανίσθησαν μὲν, ἀλλ' ὅμως τὸ ἀπὸ
22 Ἰουλίου ε. ε. ὑπόμνημά των ὑπογεγραμμένον ὑπὸ μόνον
τῶν δύο ἀδελφῶν Ζαρίφη δι' οὗ προτείνουνσι τὸ ἀναρμόδιον τοῦ
δικαστηρίου τούτου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ Προξεν. δι-
καιοδοσίας νόμου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τοῦ δικαστηρίου τὰ
ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχόμενα.

Ἐπειδὴ ἡ πραγματικὴ βᾶσις τῆς ἀγωγῆς ἀποτεينوμένη κα-
τὰ τῆς ἑμπορεύθου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ζαφειρόπουλος
καὶ Ζαρίφης» ἔχει ἀντικείμενον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἐνάγων ἐξῶν
σχέσιν ἐμπορικὴν μὲ τὴν ἐνταῦθα καθιδρυμένην ἐταιρίαν ὑπὸ
τὴν ῥηθεῖσαν ἐπωνυμίαν ἐπεμψεν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὴν
αὐτὴν ἐταιρίαν φορτία Σίτου καὶ Κριθῆς τὰ ὅποια ἡ ἐταιρία
ἐπώλησεν ἐν μέρει ἐναντίον τῆς παραγγελίας του χωρὶς νὰ
δώσῃ εἰς αὐτὸν δικαιολογημένας ἐκκαθαρίσεις καὶ τὸ προῖόν
αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ μέλη ἑμπορεύθου τῆς ἐταιρίας ταύτης εἰσὶ
καὶ οἱ Ἄδελφοὶ Γεώργιος καὶ Νικόλαος Ζαρίφη πολῖται Ἕλλη-
νες, ἐνάγει αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ σὺν αὐ-
τοῖς καὶ τὸν ὑπὸ ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα διατελοῦντα συνέ-
ταιρον Γ. Ζαφειρόπουλον, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ
τῷ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀπο-
στολῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ μηδὲν ἀμφισβητούμενα ταῦτα πραγμα-
τικὰ περιστατικά, ἡ προτεινομένη ὑπὸ τῶν ἐναγομένων ἀναρ-
μοδιότης κρίνεται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νόμιμος καὶ ὑποστη-
ρικτὴ διὰ τοὺς λόγους α) ὅτι ἐξ ἀναλογίας καὶ ἐμμέσως στη-

ρίζεται εις τὸ ἄρθρον 17, § 4 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καθ' ἣ
αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι ὑπάγονται λόγῳ γενικῆς δικαιοδοσίας εἰς
τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἔνθα εἶναι αὐταὶ καθιδρυμέναι· (ιδεὲ
καὶ τὴν ὑπ' Ἄριθ. 29 Α. Π. τοῦ ἔτους 1846) β) ὅτι πᾶσα
ὁμοῤῥυθμος ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἰκανότητι ἀποτελεῖ ἠθικὸν πρόσω-
πον, καὶ ἐνάγεται πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων τῆς διὰ τοῦ
διευθίνοντος. Ἰδὲ ἄρθρ. 145 § 4 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ συν-
δύασον αὐτὸ μὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 118 καὶ
ἐπόμενα τοῦ ἐμπορικῆς νόμου· γ) ὅτι ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν-
αγομένης ἐταιρίας ὁ Ζαφειρόπουλος, ὅστις καὶ διευθύνον μέλος
αὐτῆς εἶναι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐταιρικῆς ἐπωνυμίας, διατελεῖ
ὑπὴρκοος Ὁθωμανός, καὶ δ) ὅπερ εἶναι καὶ τὸ ἐπικρατέστερον
ἐπιχείρημα εἰς στήριξιν τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος προτάσεως,
ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ περὶ προξενικῆς δικαιοδοσίας ἑλλην.
Νόμου, ἐξαίρουνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἑλληνικῶν προξενι-
κῶν δικαστηρίων, τῶν ἐν Τουρκικαῖς χώραις καθιδρυμένων, ὅ-
λαί αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν ὑπηκόων διχοφρασί,
δικαζόμεναι κατὰ τοὺς ἐγγχωρίους Τουρκικοὺς Νόμους. Ἡ διά-
ταξις δὲ αὕτη οὐδεμίαν ἐξαιρέσιν ποιεῖται τῆς περιπτώσεως,
καὶ πρὸς τὰς ὁμοῤῥυθμους ἐν Τουρκικῇ κρατεῖ καθιδρυμένας ἐ-
ταιρίας, εἰς ἃς ἀναμιγνύονται καὶ πρόσωπα ἔχοντα Ἑλληνικὴν
Ἰθαγένειαν, οὐδὲ καθιεροῖ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ ἐνά-
γοντος πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν κατὰ τοιαύτης ἐταιρίας ἀπαιτήσε-
ων του, εἴτε ἐνώπιον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης δικαιοδοσίας, καὶ
τοῦτο εὐλόγως, διότι καὶ ἂν ἐπιτρέπετο ἀπὸ τὸν Νόμον τοι-
αύτη δικαιοδοσία εἰς τὰ Προξενικὰ Δικαστήρια, ἤθελεν εἰσθαι
ἐπὶ ματαίῳ, καθότι ἡ ἐγγχωρία ἀρχὴ, μὴ ὑπαρχούσης περὶ τούτου
ῤητῆς συνθήκης, κωλύει ἀποτελεσματικῶς πᾶσαν ἐκτέλεσιν τοι-
ούτων ἀποφάσεων καθ' ἐταιρίας ἐγκαθιδρυμένης εἰς τὴν χώραν
τῆς, καὶ συνεχομένης μὲ τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑπηκόων·
τὸ δὲ ἄρθρ. 24 τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου 1855 ἐμπορικῆς συνθήκης
μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἀφαιρεῖ πάντα περὶ τοῦ ἀναρμο-
δίου τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων ἐπὶ τοῦ προκειμένου δι-
σταγμῶν.

Ἐπειδὴ προσέτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἐξ ὧν οὐδὲλως ἀπομακρύνεται καὶ ὁ περὶ δικαιοδοσίας τῶν ἐν Τουρκίᾳ καθιδρυμένων Προξενικῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, ἂν ἡ δικαιοδοσία εἶνε δικαίωμα κυριαρχικὸν τῆς ἐπικρατείας ἐν ἧ καίται τὸ ἀμφισβητούμενον ἀντικείμενον ἢ ἀνεφύη ἢ διαφορά καὶ ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα καὶ πρόκειται ἐν τῇ αὐτῇ καὶ νὰ δικασθῆ, ὥστε ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος ἀποτελεῖ ἡ ἑτεροδικία καὶ ἡ σύστασις δικαιοδοσίας ἐν ξένη ἐπικρατείᾳ, ἀλλὰ πᾶσα ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος πρέπει νὰ ἐρμηνεύεται στενωῶς, διὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπεται ὅτι ἐναγομένης ὁμορρύθμου ἑταιρίας καθιδρυμένης ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ περιεχούσης μέλη Ἑλληνικά καὶ μέλη Ὄθωμανικά θέλει ἐπικρατήσῃ ἡ ἐγχώριος δικαιοδοσία ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ προσημειωθέντος Ἑλληνικοῦ Νόμου ἐν γένει παραδέχεται, καὶ τὸ ὅποιον παραβάλλεται μὲ τὸ ἄρθρ. 17, καὶ 24 ἑδαφ. 2. τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης ὑποχρονολογίαν 27 Μαΐου 1853.

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν ἐνστάσιν τῆς ἐναγομένης ἑταιρίας Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη, ἀποφαίνεται αὐτὸ ἀναρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου ε. ε. ἀγωγὴν τοῦ Δ. Κανισκέρη περὶ λογοδοσίας κατὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθιδρυμένης ὁμορρύθμου ἑταιρίας Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης, καὶ ἐπιβάλλει τὰ τέλη τῆς σημάνσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν εἰς βᾶρος τοῦ ἐνάγοντος Δημητρ. Κανισκέρη.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ ἐννάτῃ Αὐγούστου 1864.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Π. Ἀντωνιάδης.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 12 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Π. Ἀντωνιάδης.

“Οτι ακριβές αντίγραφον.

Κωνσταντινούπολις, 13 Αυγούστου 1864.

‘Ο Γραμματεὺς

Π. Ἀντωνιάδης.

Η’.

Ἀφίνω εἰς τὸν νοήμονα ἀναγνώστην νὰ σχολιάσῃ ἀφ’
ἑαυτοῦ ἂν δύω Φιλογενεῖς μεγαλέμποροι ἔπρεπε νὰ
διαφιλονεικῶσιν ἐνώπιον Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου τὴν Ἑλ-
ληνικὴν ὑπηκοότητά των. Παρατηρῶ μόνον ὅτι θὰ ἦτο
ἐντιμώτερον ἀντὶ νὰ ὑπεκφεύγουν διὰ τοιούτων ἀναξίων
ἐπιχειρημάτων τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων τῆς
Πατρίδος των, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατ’ ἀρχὰς ἐζήτησαν τὴν
καταδίωξίν μου, νὰ λάβωσιν ὑπ’ ὄψιν τὴν ἀλήθειαν καὶ
τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων, ὡς ἀντὶ εἰς ἐμπόρους
μὴ θέλοντες χάριν ἰδιοτελείας νὰ διαπραγματευθῶσι θεῖα
καὶ ἀνθρώπινα.

Δὲν θέλω ἄλλως νὰ προσθέσω πολλὰ σχόλια εἰς τὸ ὑ-
πόμνημα τοῦτο ἵνα μὴ ἐλαττώσω τὴν ἀξίαν του, ἀλλὰ
ποῦ ἤκούσθη πρὸς Θεοῦ, ὅταν θέλῃ νὰ καταστρέψῃ ἓνα ἔμ-
πορον ὑπήκοον Ἑλληνα ὁ κύριος Ζαρίφης νὰ μεταχειρίζε-
ται, ὡς ὑπήκοος Ἑλληνα τὰ Ἑλληνικά Δικαστήρια, ὅταν
δὲ ζητεῖται παρ’ αὐτοῦ λογοδοσία νὰ καταφεύγῃ ὑπὸ τὴν
Ἀσιατικὴν γλαμίδα τῆς ὑπηκοότητος τοῦ γυναικαδέλ-
φου του ; Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου τακτικὸν δικαστή-
ριον, ἤθελε καταδεχθῆ νὰ ἀναγνώσῃ καὶ τοιαῦτα ἔγγρα-
φα ; Δὲν ὑβρίζει αὐτὸ τοῦτο τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ
ὁποίου προσκαλούμενοι πρέπει νὰ προσέρχωνται μετὰ σε-
βασμοῦ ἅπαντες οἱ πολῖται ; Διὰ νὰ καταστρέψῃ τὸν Κα-
νισκέρην ὁ καλὸς καὶ ἐνάρετος πατριώτης κύριος Γεώρ-
γιος Ζαρίφης ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ὡς Ἑλληνα καθὼς καὶ τὰ
Ἑλληνικά Δικαστήρια διὰ νὰ δώσῃ ὅμως λογοδοσίαν εἰς
αὐτὸν τοῦτον τὸν καταστραφέντα, τὸν κηρύττουν ὑπήκοον
ὀθωμανὸν τὰ Ἑλληνικά Δικαστήρια. Οὕτω λοιπὸν μετὰ τὴν

ἐκ τοῦ κατέργου ἐξοδόν μου καὶ τῶν Προξενικῶν φυλακῶν, ζητῶ δι' ἀγωγῆς μου τὴν ἐν Βάρνη περιουσίαν μου, ἀλλ' αὐτὴ ἔμαθον ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τοὺς νενομισμένους!!! τύπους σφράγισιν ἐδημεύθη. Ζητῶ ἐμπορικὴν λογοδοσίαν τῶν φορτίων μου, τὰ ὅποια καὶ παρὰ τὴν διαταγὴν μου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς μου, ἐξεποίησε καὶ ἄχρι τῆς σήμερον κατακρατεῖ ὁ ἀντιδίκος, ἀλλ' οὗτος προστατευόμενος ὑπὸ τῶν κυρίων ἐπιτετραμμένον, Προξένου, καὶ ἀνακριτοῦ, ζητεῖ ν' ἀποφύγη τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων καὶ νὰ εὕρῃ ἄσυλον εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια.

Ζητῶ διὰ νέας ἀγωγῆς μου ἀτομικῆς κατὰ μόνου τοῦ φιλογενεστάτου κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, ὅστις εἶναι ὁ μνηνυτῆς μου κατὰ τὴν προσκλιθεῖσαν μήνυσιν αὐτοῦ, ἀποζημιώσιν ὅσων ὁ Νόμος καὶ τὸ δίκαιόν μου χορηγοῦν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τιμῆς μου καὶ τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστην, ἀλλ' ὁ ἐγκίμος, εὐσυνείδητος, καὶ φιλογενὴς οὗτος κύριος Γεώργιος Ζαρίφης με στωϊκὴν ἀπάθειαν διῆσχυρίζεται ἀναιδῶς καὶ ἀσυστολῶς διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων ὅτι δὲν με κατεμήνυσε διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Γ. Ζαφειροπούλου, τὸ δὲ Δικαστήριον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κυρίου γενικοῦ Προξένου Σ. Τριανταφύλλη κατὰ πλειονοψηφίαν, δι' ἄλλης λογικωτέρας σκέψεώς του (διότι ἂν παρεδέχετο τὴν ἄρνησιν τῆς κατ' ἐμοῦ μηνύσεως τοῦ Ἑλληνογ. Γ. Ζαρίφη ἐνόμιζε ὅτι ἤθελε ἐνοχοποιήσῃ περισσότερον τὸν προϊστάμενον κύριον Ζάνον) ἀπορρίπτει καὶ ταύτην τὴν ἀγωγὴν μου. Οἱ ἰσχυρισμοί μου οὗτοι ἐξάγονται ἀριδῆλως ἐκ τῆς ἀγωγῆς μου, ἐκ τῶν κυριωτέρων χωρίων τῶν προτάσεων τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν παραθέτω ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς.

Α Γ Ω Γ Η

Δ. Π. Κανισκέρη ἑμπόρου Ἑλληνοσ διαμένοντος προσωρινῶσ
ἐνταῦθα

Κατὰ

Γ. Ζαρίφη ἑμπόρου Ἑλληνοσ, κατοίκου ἐνταῦθα

Π ε ρ ῖ ἀ π ο ζ η μ ι ὶ σ ε ω σ

Ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνο. Προξ. Δικαστηρίου.

Πρὸσ τὸν Κύριον Πρόξενον Διευθυντὴν τοῦ ἑμπορικοῦ
Γραφείου τῆσ Β. Ἑλληνικῆσ Πρεσβείασ.

Κύριε Πρόξερε!

Ὁ ἐναγόμενος Γ. Ζαρίφησ ἑμποροσ Ἑλληνοσ κάτοικοσ Κωνσταν-
τινουπόλεωσ, διὰ μνηύσεωσ του ἀπὸ 14/26 8βρίου 1863 κα-
τεμήνυσε τὸν ἐνάγοντα ἐνώπιον τῆσ ἐνταῦθα Β. Ἑλληνικῆσ
Πρεσβείασ ἐπὶ ληστεύσει 2000 λιρῶν ἀνηκόντων ὄθθεν εἰσ αὐτόν.

Συνεπειὰ τῆσ μνηύσεωσ ταύτησ ὑποβλήθησ εἰσ ἀνάκρισιν ἡ
Β. Ἑλληνικὴ Πρεσβεία παραδεχομένη τὴν ὄρθαν αἴτησιν τοῦ
Γ. Ζαρίφησ διέταξε τὸν ἐν Βάρνη ὑποπρόξενον τῆσ Ελλάδοσ διὰ
πράξεωσ του νὰ συλλάβῃ τὸν ἐνάγοντα καὶ τὸν ἀποστείλῃ ἐν-
ταῦθα καὶ νὰ κατάσχῃ ὅλην τὴν ἐν Βάρνη κινητὴν καὶ ἀκίνη-
την περιουσίαν του.

Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἐξετελέσθη τῶντι ἐν Βάρνη μὲ τὸν πλέον
αὐθαίρετον καὶ παράτυπον τρόπον, συνελήφθη ὁ ἐνάγων ὡσ λη-
στῆσ καὶ μετεκομίσθη ἐνταῦθα διὰ τῆσ βίας, κατεσχέθη ὅλη ἡ
κινητὴ περιουσία του, δηλαδὴ ἑμπορεύματα, σιτηρὰ, σάκκοι
καὶ πᾶν ὅ,τι εἶχεν εἰσ τὰσ ἀποθήκασ του, καὶ εἰσ τὰσ ἀποθήκασ
φίλων ὡσ ὑποτιθέμενα ἰδικά του, ἀνευ δὲ νομικῶν διατυπώσεωσ,
ἐδημοπρατήθησαν τὰ σιτηρὰ ὅσα εἶχον κατασχεθῆ.

Μετὰ τὴν ἐνταῦθα μετακόμισιν τοῦ ἐνάγοντοσ ἐκρατήθη οὖ-
τοσ εἰσ τὰσ φυλακάσ πλέον τοῦ ἐνόσ μηνόσ, δηλαδὴ ἐπροσω-
ποκρατήθη τὴν 14 8βρίου 1863 καὶ ἔμεινεν αὐτόθι κρατημένος
ἐνεκα ἀσθενείασ του ἐπὶ 16 ἡμέρασ, μετακομισθεὶσ δὲ ἐνταῦθα
μὲ ἔνοπλον δύναμιν ἔμεινεν εἰσ τὰσ Ἑλληνικάσ φυλακάσ μέχρι
τέλουσ Νοεμβρίου.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα κρατήσεώς μου, ἐγένετο ἀνάκρισις ἐν τῷ Β. Προξενεῖῳ ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ὤφειλον τίποτε εἰς τὸν Γ. Ζαρίφην, καὶ ὅτι οὐδεμίαν χρηματικὴν ποσότητα ἀνήκουσαν αὐτῷ ἔλαβον παρανόμως.

Κατ' εἰσήγησιν τότε τοῦ ἐναγομένου, ἡ ὀθωμανικὴ ἀρχὴ ἐζήτησε νὰ ὑποβληθῶ εἰς ἀνάκρισιν διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐνώπιόν της, καὶ ἀποσταλεῖς παρανόμως εἰς τὰς ὀθωμανικὰς φυλακὰς, ὅπου ἔμεινα πλέον τῶν πέντε μηνῶν, κινδυνεύσας εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ν' ἀπολέσω καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου, ἀλλ' ἡ ἐνεργηθεῖσα ὀθωμανικὴ ἀνάκρισις ἀπέδειξε καὶ αὐτὴ τὴν ἀθωότητά μου, καὶ τοιουτοτρόπως ἀπελύθη τῶν φυλακῶν.

Ἐπειδὴ ταῦτα πάντα τὰ ἀδικήματα ὑπέστην ἔνεκα τῆς μὴ νόσεως τοῦ ἐναγομένου Γ. Ζαρίφην καὶ τῶν αἰτήσεων αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὀφείλει ἐπομένως ὁ ἐναγόμενος ν' ἀνορθώσῃ τὴν ζημίαν τῆς ὁποίας μοι ἐγένετο πρόξενος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς μὴ νόσεως ταύτης καὶ τῶν συνεπειᾶ αὐτῆς ἐνεργειῶν κατεστράφη ἡ ἐμπορικὴ μου ὑπόληψις καὶ τὸ πρὸ εἰρησίου περιπτῶν ἐτῶν ἐμπορικόν μου στάδιον — τὸ ὅποσον εὐρίσκειται εἰς τὴν πλέον ἀνθηρὰν κατάστασιν καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψω ἐπιχειρήσεις ὠφελιμιώτατας ἃς εἶχον ἀναλάβῃ, ἐπομένως μοι ὀφείλει ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ὑπόληψίν μου καὶ τὸ διακοπὴν ἐμπορίῳ μου τοῦλάχιστον λίρας 14000.

Ἐπειδὴ ὀφείλει ἀποζημιώσιν διὰ τὴν κατασχεθεῖσαν περιουσίαν μου καὶ διὰ τὰ παρανόμως δημοπρατηθέντα σιτηρὰ μου λίρας ὀθωμανικὰς 6400 κατὰ τὸν συνημμένον κατάλογον παρὰ πόδας.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦμαι

Τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς μου.

Νὰ καταδικασθῇ ὁ Γεώργιος Ζαρίφης εἰς τὴν πληρωμὴν λιπρῶν ὀθωμανικῶν 21000, διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας μοι ὀφείλει.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα.

Νὰ κηρυχθῇ ἡ ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστικὴ ἄνευ ἐγγυήσεως καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Παρακαλείται ὁ Κύριος Γενικός Πρόξενος τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον τῆς παρούσης καὶ διατάξῃ τὴν ἐπίδοσίν της εἰς τὸν ἐναγόμενον, καλούμενον εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν ὀρισθησομένην δικάσιμον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 31 Αὐγούστου 1864.

(ὕπογρα.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

Κατάλογος

Τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δ. Π. Κανισκέρη.

Σίτον Κοιλὰ Κωνσταντινουπόλεως 1670 κοσκινισμένον πρὸς γρόσια 20 ἕκαστον Κοιλόν· τὸ ὅλον Κοιλὰ Κωνσταντινουπόλεως 1670 Γρ. 33400.

Κισμίκια Κοιλὰ Κωνσταντινουπόλεως 2200 ἅ 10, 22000.

Κενὸς Σάκκου 860 ἅ 10 Γρ. 8600.

Τρεῖς μηχανὰς » 16000.

Ἐνοίκιον ἀποθηκῶν » 20000.

Γρ. 100000.

Ἡλιοὶ λίρας Ὄθωμανικὰς Λ. 1000.

Προαγορὰ Σίτου Κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως 40000, διαφορά τιμῆς » 1600.

Ὅμοια Κριθῆς 30000 ὀμοῦ » 600.

Ἐγκατάλειψις τῆς ἐν Βάρνη οἰκίας μου, φθορὰ ἐπίπλων καὶ ἄλλα διάφορα } » 1000.

Διατροφή καὶ ἐξοδα γενικὰ τῆς οἰκογενείας μου » 1000.

Μισθοδοσία ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἕνεκα τῆς δεινῆς θέσεως τῆς οἰκογενείας μου, ὑποχρεωθείσης ἐν καιρῷ χειμῶνος νὰ μεταβῇ δις ἐνταῦθα, ἰατρικαὶ ἐπισκέψεις, ναύλους καὶ διάφορα ἄλλα ἐξοδα » 1200.

Λίρ. Ὄθ. 6400.

Ἀποζημίωσιν διὰ τὴν βλαφθεῖσαν ἐμπορικὴν πίστιν καὶ ὑπόληψίν μου » 14600.

Τὸ ὅλον λίρας Ὄθωμ. 21000.

Ἀθήμαζρον ἐν Κωνσταντινουπόλει.

(ὕπογρα.)

Δ. Π. Κανισκέρης.

Ὅριζομεν δικάσιμον τὴν ὀγδόην Σεπτεμβρίου 1864 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. καὶ παραγγέλλομεν τὸν κλητῆρα Π. Μιχάλοβιτς νὰ ἐπιδώσῃ προσηκόντως ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀγωγῆς μετὰ τῆς ἡμετέρας πράξεως εἰς τὸν ἀναφερόμενον καὶ ἐπιστρέψῃ τὸ πρωτότυπον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου εἰς τὸν ἐνάγοντα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 31 Αὐγούστου 1864.

Ὁ γενικὸς Πρόξενος Διευθυντῆς

καὶ ἀντ' αὐτοῦ

Ὁ Ὑποπρόξενος

(ὑπογρ.)

I. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Χωρία ἐκ τῶν προτάσεων Γεωργίου Ζαρίφη

Κατὰ

Δημητρίου Κανισκέρη

Ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ
Διασπυρίου.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος βασιλεὺς τὴν ἀγωγὴν του εἰς μίαν μῆνυσιν ἀπὸ 14/26 Ὀκτωβρίου 1863 καθ' ἣν δῆθεν τὸν κατεμήνυσα, ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ μῆνυσις προήρχετο παρ' ἐμοῦ, ἐγὼ ἀποτελῶν μέρος τῆς ἐμπορικῆς ἐταιρίας Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη, καὶ τῆς πράξεως ταύτης ἀφρωῶσης τὴν ἐταιρίαν (ὡς καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκ τῶν προτάσεων τοῦ ἀντιδικοῦ πηγάζει) καὶ οὐχὶ ἐμὲ ἀτομικῶς, οὐσης δὲ τῆς ἐταιρίας ὑπηκοότητος ὀθωμανικῆς καὶ μὴ ὑποκειμένης εἰς τὸν ἐλληνικὸν φόρον ἢ ἀγωγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ἄλλως ἢ μῆνυσις ἦν ἐπικαλεῖται ὁ ἀντίδικος εἶναι ὡς μὴ ὑπάρχουσα, διότι δὲν ἐγένετο παρ' ἐμοῦ προσωπικῶς, οὔτε παρὰ νομίμου πληρεξουσίου μου, ὅστις νὰ παρακατεθῆσῃ ταύτην νομίμως (ὄρα ἀρθρ. Ποιν. Δικονομίας) ὁ δὲ Γ. Ζαφειρόπουλος οὐδεμίαν ἐντολὴν τοιαύτην εἶχεν καὶ αἱ πράξεις του ὡς ἀτόμου πρὸς ἄτομον καὶ κατ' ἀτόμου δὲν μὲ ἀφρωῶσιν· ὁ δὲ ἀντίδικος

ἦτο προφυλακισμένος καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἀκόμη, ἐὰν ὁ Κύριος Π. Ζάνος, (εἴτε ὡς ἐπιτετραμμένος τῆς Πρεσβείας, εἴτε ὡς ἄτομον) κμπτόμενος ἀπὸ τὸ εὐγενὲς αἴσθημα τοῦ νὰ μὴ ἐκτίθεται ἡ ὑπόληψις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ ἐκτίθεται τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, δὲν ἤθελε δῶσθαι ἐγγύησιν 2000 λιρῶν εἰς τὴν Πύλην, ὅπως ἀποφυλακισθῆ μόνον ὁ Κανισκέρη, ὅστις ἐὰν ταύτην τὴν στιγμὴν ἀποσυρθῆ ἢ ἐγγύησιν, θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὰς φυλακάς· δὲν δύναται δὲ ν' ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν, διότι δὲν δύναται νὰ λάβῃ διαβατήριον. Ταῦτα δὲ εἶναι γνωστὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὡς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὑπεύθυνος δι' ὅσας αἱ ἀρχαὶ ἐνήργησαν νομίμους ἢ παρανόμους πράξεις κλπ.

Διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦμαι

Ν' ἀπορρίψθῃ ὁλοσχερῶς ἡ ἀγωγή τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὰ ἔξοδα.

Πέραν, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1861.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(ὑπογρ.)

Ἰωάν. Γεωργιανταπούλου.

ΑΘΗΝΩΝ

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον.

Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 20 Νοεμβρίου 1864.

Ὁ γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Ἀθ. Ματάλας.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικὸν Προξενικὸν δικαστήριον συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Σπυρίδωνα Τριανταφύλην γενικὸν Πρόξενον πρόεδρον, Νικόλαον Σακόπουλον καὶ Γεώργιον Ἰσχομάχον κ τ λ.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον·

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγή στηρίζεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Γ. Ζαφειρόπουλος ἠμόρρυθμος συνεταῖρος τοῦ ἐναγομένου ἀπηύθυνε κατὰ τοῦ ἐνάγοντος μῆνυσιν ἀνυπόστατον ἀποδίδων εἰς αὐτὸν ἀξιόποιον πράξιν καὶ οὕτως ἐγένετο παρὰ-ίτιος εἰς αὐτὰς τὰς ζημίας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων ἐξάγεται ὅτι ὁ Γεώρ. Ζαφειρόπουλος ὁμορρύθμος συνεταῖρος τοῦ ἐναγομένου Γεώρ. Ζαρίφη κλπ. καὶ διευθυντῆς τῆς ἐταιρίας ταύτης ἔδωκεν ἐνώπιον τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τὴν ἀπὸ 4 Ὀβρίου 1863 μῆνυσίν του δι' ἧς καταγγέλλει τὸν ἐνάγοντα Κανισκέρην ὡς αὐτογνωμόνως ἀφαιρέσαντα παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτῶν Γ. Ἐλευθεριάδου ἐν Βάρνῃ δύο χιλιάδας πεντακοσίας λίρας καὶ ἠτήσατο νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ καταμνηνομένου καὶ ἀνάκρισις κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνεπεῖα τῆς μνήσεως ταύτης συνελήφθη ὁ καταμνηνυθείς, προσήχθη ἐνταῦθα καὶ ἐνηργήθη κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισις ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς θεωρηθείσης ἀρμοδίας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ Γ. Ζαφειροπούλου ἐνεργήσαντος ὡς διευθυντοῦ τῆς ὁμορρύθμου ἐταιρίας πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν συνεταίρων εὐθύνεται οὗτος (Βασιλ. (18.1) §, 1.3. καὶ § ἄρθρ. 92 τῶν Ἐμπορικῶν Νόμων) ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἐναγόμενος ὡς συνεταῖρος εὐθύνεται διὰ τῆς ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ προαγομένου ἢ διευθυντοῦ τῆς ἐταιρίας.

Ἐπειδὴ ναι μὲν ἕκαστος ὁμορρύθμος εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεος διὰ τὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῆς ἐταιρίας ἐνεργηθείσας πράξεις τοῦ διευθυντοῦ, δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι ὁ ἐκ τοιούτων πράξεων παράγων δικαίωματα δύναται ν' ἀπευθύνῃ αὐτὰ κατὰ παντὸς συνεταίρου ἀτομικῶς πρὶν ἢ ἀπευθυνθῇ κατὰ τῆς ἐταιρίας, καθὼς Κύριος ὀφειλέτης εἶναι τὸ ἠθικὸν πρόσωπον τῆς ἐταιρίας, καὶ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἰκανοποιηθῇ παρ' αὐτῆς δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τῶν συνεταίρων οἵτινες εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι. Bardessus ἄρθρ. 1036 Molinier ἄρθρ. 352, 355· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ ἀγωγή τοῦ Κανισκέρη παραγομένη ἐκ πράξεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐταιρίας τοῦ Γ. Ζαφειροπούλου δι' οὗ εὐθύνεται τὸ ἠθικὸν πρόσωπον τῆς ἐταιρίας, δὲν δύναται νὰ κινηθῇ ἀμέσως κατὰ τοῦ ἐναγομένου Ζαρίφη, πρὶν ἢ ἀπευθυνθῇ κατὰ τῆς ἐταιρίας, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ἄλλως ἂν ὑποθεθῇ ἔχων δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ

τοῦ ἐναγομένου συνεταιροῦ, πάλιν ἡ προκειμένη ἀγωγή εἶναι ἀνυπόστατος, καθότι ὁ καταμηνυτής δὲν κητήγγειλε ψευδῶς τὸν ἐνάγοντα, ἀλλ' εἶχεν εὐλογον ἀφορμὴν καὶ θεωρεῖ αὐτὸν ὡς αὐτουργὸν ἀξιοποίνου πράξεως, καὶ ἐπομένως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 146 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐνήργησε, καθῆκον εἰς πάντα πολίτην ἐπιβαλλόμενον· ὅτι δὲ τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτως ἐξάγεται ἐκ τῆς προσαγομένης ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπιτοπίου Ἀστυνομίας ὑπὸ χρονολογίαν 16 Σεμπάν 1280 τῆς ἐγίρας (ὅπερ ἐθεωρήθη ἀρμόδιον πρόσωπον πρὸς ἀνάκρισιν τῆς διαφορᾶς ὡς ἐκ τῆς ἐθνικότητος τῆς καταμηνυούσης ἐταιρίας) δι' ἧς θεωρεῖται ὅτι ὁ ἐνάγων Κανισκέρης δι' ἀνοικείου τρόπου ἀφῆρσε τὸν περιέχοντα τὰ χρήματα Σάκκον, καὶ ὅτι ἡ πράξις του αὕτη εἶναι «εἶδος ἀπάτης»· ἀφοῦ λοιπὸν τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐθεώρησε τὴν πράξιν ὡς ἀπάτην, ὁ μηνυτής ἐδικαιοῦτο καὶ εἶχεν εὐλογον αἰτίαν νὰ καταγγεῖλῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τὰ ἀρθρ. 210 καὶ 219 τῆς Πολ. Δικονομίας κηρύττει ἀπαράδεκτον τὴν ἀπὸ 31 Ἀυγούστου 1864 ἀγωγήν τοῦ Δ. Κανισκέρη κατὰ τοῦ Γ. Ζυρίφη περὶ ἀποζημιώσεως λιρῶν 21000, καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ ἐναγομένου μετριαζόμενα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) καὶ ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ ἰδίου τὰ νόμιμα τέλη τῆς σημάσεως.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς εἰκοστῆς ἐβδόμης Σεπτεμβρίου 1864.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Π. Ἀντωνιάδης.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.)

Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Π. Ἀντωνιάδης.

Ἔστι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 17 Νοεμβρίου 1864.

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

Ἄθ. Ματάλας.

Ἐπιτῶ τοῦλάχιστον τοῦ τακτικόν διαβατηρίον μου, ἵνα ἔλθω ἐνταῦθα καὶ κάμω ἔφρσιν τῶν ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου ἀποβρίθουσι δὲ ἀγωγῶν μου, ἀλλ' ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος μὲ περιπαί- ζει ἐπὶ πέντε ἄλλους μῆνας μὲ τὸ σήμερον καὶ μὲ τὸ αὔριον. Διαμαρτύρομαι ἐντόνω, ἀλλ' ἐν τῇ εὐρυτάτῃ εὐ- συνειδησίᾳ του ἐπικαλεῖται εἰς βοήθειάν του καὶ τὰς Τουρ- κικὰς ἀρχὰς ἵνα μὲ ῥίψωσι καὶ αὐθις αὐταὶ εἰς τὸ κάτερ- γον, ἐπεὶ δὲ ἡ ἐξοχότης του ἐπέισθη ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παρατείνῃ πλείοτερον τὴν ἀρνήσιν τῆς παραχωρήσεως τοῦ διαβατηρίου μου. Καὶ ἐπεὶ οὐδὲν πρατίθεται νὰ ἰσχυροσθῶ ἀνευ ἀποδείξεων δημοσιεύω ἐνταῦθα τὴν τε- λευταίαν τῶν πολλῶν διαμαρτυρητέων μου, καὶ τὴν πράξιν τοῦ κυρίου ἐπιτετραμμένου ἐπὶ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης πρὸς τὴν Διερμηνείαν.

Διαμαρτύρησις καὶ ἐπαναληπτικὴ αἴτησις πρὸς ἐκδοσιν διαβατηρίου Δ. Η. Κανισκέρη, Ἑλληνοῦ ἐμπόρου προσωρικῶς διαμένοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κύριε ἐπιτετραμμένε!

Παρήλθον ἤδη δέκα μῆνες, ἀπ' οὗ μίᾳ ψευδῆς μήνουσι ἐνὸς Ἑλλήνου ὑπηκόου Γ. Ζαρίφη ἐγένετο ἀφορμὴ πρωτοφανῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ παρανομιῶν ἐναντίον μου.

Αἱ διαπραχθεῖσαι κατ' ἐμοῦ ἀδικίαι, αἱ συλλήψεις, αἱ προφυ- λακίσεις μου, αἱ σφραγίσεις τῶν ἐν Βάρνη ἀποθηκῶν μου ἀνευ τινὸς δικονομικῆς διατυπώσεως, ἡ ἐκποίησης τῶν ἐν αὐταῖς γεν- νημάτων μου, ἧτις διὰ τῶν ὧν ἐνηργήθη μέσων δὲν εἶναι εἰμὴ

γενική δήμευσις τῆς περιουσίας μου, τὸ κυριώτατον δὲ, ἡ συνεπεὶα τῶν ἀνακριτικῶν τῆς Πρεσβείας ταύτης ἐνεργειῶν, μετὰ τὴν ἀναφνεῖσαν καὶ ἀποδειχθεῖσαν πλήρη ἀθωότητά μου, ἐπακολούθησασα παράδοσίς μου παρὰ τὰς συνθήκας καὶ παρὰ τὰ κανονισμένα εἰς τὰ ἐγγώρια Ποινικὰ Δικαστήρια, ἢ κατὰ τὴν παράνομον ταύτην παράδοσίν μου μὴ χορήγησις πρὸς ἐμὲ οὐ μόνον ἡμερῶν τινων ἀλλὰ οὔτε εἰκοσιτεσσάρων ὥρων προθεσμίας πρὸς διορισμὸν πληρεξουσίου κλπ. ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς Προξενικαῖς φυλακαῖς ἢ πρὸς τὸν Ἰατρὸν τῆς Πρεσβείας ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ μ' ἐπιτεκρηθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην νοσοῦντα, ὅτε ἐπιμόνως ἐζήτουν τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀσθενείας μου ἢ ἐκ τῆς κλίνης ἀμέσως ἐντὸς φορέϊου εἰσαγωγῆ μου, δι' οὗ διέταξεν αὕτη τὴν αὐθωρεὶ μετὰβασίν μου εἰς Ζαπτιεὶ τὸ σμῆνος ἐκεῖνο τῶν κκτ' εὐφριμίαν καλοῦμένων Προξενικῶν κλητήρων, οὓς ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν, ὡς να παρέκειτο ἡ παράδοσις ἐνὸς Νταβέλη ἢ ἄλλου ἐπικινδύου καὶ ἀποτροπαίου ἀρχιληττοῦ ἢ μετὰ τὴν παράδοσίν μου, καὶ ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς ἐπισημοῖς Δικαστηρίοις τὴν γγνωστὴν ἀθωότητά μου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων μου καὶ αὐτῆς τῆς ἀθωότητός μου, καὶ ἡ τούναντίον ἀνομος προθυμία πρὸς παροχὴν πάσης συνδρομῆς καὶ εὐκολίας χάριν ὑποστηρίζεως τῶν κακούργων καὶ φιλεκδίκων τοῦ ἀντιδίκου προθέσεων· αἱ διὰ τῶν παρ' αὐτῇ διερμηνέων ἐνεργειῶν τῆς, λαμβανόντων καθ' ἑκάστην συνεντευξίς μετ' αὐτοῦ τοῦ ἀντιδίκου μου ἢ ἐξάμηνος εἰς τὰς φρικώδεις ἐκείνας τοῦ Ζαπτιεὶ φυλακὰς προσφυλάκισις μου, ἐνῶ μετὰ τινὰς μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραδόσεώς μου τὸ Δικαστικὸν τοῦ Ζαπτιεὶ συμβούλιον, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν διερμηνέων αὐτῆς, ἀπεφάνθη, ὅτι οὐδόλως ἐγκληματικὸν στοιχεῖον ὑφίσταται εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην, παραπέμψεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς τὰ ἀρμόδια ἐμποροδικεῖα, καθὼ καθαρῶς ἐμπορικὴν. Αἱ τῆς Πρεσβείας ταύτης καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς ἐνεργεῖαι, αἱ ἀδιάκοποι παραβιάσεις καὶ αἱ πρωτοφανεῖς καὶ πρωτάκουστοι, ὑπερμεσοῦντος ἤδη τοῦ 19 Λίῶνος παραβιάσεις τῶν δημοσίων τῆς καθηκόντων, ἐναντίον ἐνὸς ὑπηκόου τῆς, πρὸς ὑπεράσπισιν ἐνὸς βχθυταλάντου ἰσχυροῦ ἀντιδίκου

διαπραττόμεναι ἀναφανδὸν ἐν τῇ Πρωτευσύσῃ ταύτῃ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος· τελευταῖον δὲ ἡ παράλογος καὶ αὐθαίρετος ἐπιμονὴ τῆς Πρεσβείας τοῦ νὰ μὲ κατακρατῇ ἀκόμη ἐνταῦθα, μὴ χορηγούσης μοι τὸ τακτικὸν διαβατήριόν μου, ἀλλ' ἀναγκάζουσες με, πρὸς βλάβην τῶν τε συμφερόντων καὶ τῆς πολλὰ παθούσης οἰκογενείας μου, νὰ διαμένω ἔτι, ἐνῶ εἶχον ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅπως συνοδεύσω τὴν ἐντεῦθεν μεμονωμένην καὶ ἄνευ τινὸς προστασίας ἀπελθοῦσαν οἰκογένειάν μου.

Αἱ ἐπὶ δέκα μῆνας ἀλληλοδιάδοχοι, λέγω, αὐταὶ κατ' ἐμοῦ ἐνέργειαι τῆς Πρεσβείας καὶ ὁ ἐξακολουθῶν ἔτι περιορισμὸς τῆς προσωπικῆς μου ἐλευθερίας διὰ τῆς ἀποποιήσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διαβατηρίου μου, μὲ ἀναγκάζουσι καὶ ἤδη, ἀφοῦ οὐδεμίαν ἀκρόασιν αὕτη δίδει εἰς τὰς ἐπαγγελημένας αἰτήσεις μου, ἀλλ' ἀπαθῆς θεατῆς τῶν δεινῶν μου καὶ ἀτάραχος ἐξακολουθεῖ ἔτι βραδίζουσα τὴν αὐτὴν πλαγίαν ὁδὸν, ἣν ἐξ ἀρχῆς διεχώραξεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς μου, καὶ ἀποῦ ἡ φωνὴ μου σὺν αὐτῇ κατέστη στη φωνὴ βοῶντος ἐν πᾶσι τοῖς μὲ ἀναγκάζουσι, λέγω, νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ σήμερον διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ἐναντίον τοῦ ἐπιτετραμμένου ταῦτ' ἐπιτετραμμένου τῆς Πρεσβείας ταύτης καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς, ὡς αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν τῶν ἀδικημάτων τούτων, ἐπιφυλαττόμενος ὅπως ἐν κεντρῷ τῷ δέοντι ἐγκαλέσω αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ παραβάσει τῶν δημοσίων αὐτῶν καθηκόντων, πρὸς ἐκανοποίησιν τῆς ἀδίκως προσβληθείσης τιμῆς μου ὡς πολίτου, ἐμπόρου καὶ οἰκογενειάρχου, καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἕνεκα τῶν παραβιάσεων τούτων ἐντελεῶς καταστραφείτης περιουσίας μου.

Τὴν διαμαρτύρησίν μου ταύτην καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὀργάνων ὑποβάλλον σήμερον, Κύριε ἐπιτετραμμένε, πρὸς τὴν Σεβαστὴν ταύτην Πρεσβείαν, ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν νὰ σᾶς ζητήσω τὴν ἐκδοσιν τοῦ τακτικοῦ διαβατηρίου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως καὶ πάλιν, ἐννοῶ ὑμᾶς καθολοκληρίαν ὑπευθύνους καὶ διὰ πᾶσιν μέλλουσιν ἀκόμη νὰ πηγάσῃ ἐξ αὐτῆς βλάβην τῆς τιμῆς, τῶν συμφερόντων καὶ τῆς περιουσίας μου.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῷ πράξεως ὑμῶν,
κεκυρωμένον, παρακαλῶ νὰ μοὶ δοθῇ.

ὑποστημειοῦμαι εὐσεβάστως

(ὑπογρ.) Δ. Π. Κανισκέρης.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 18 Αὐγούστου 1864.

(Ἐπιστημείωσις.)

Διευθύνεται ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τὴν Διερχομένην διὰ νὰ λάβῃ
γνώσιν τοῦ ἐγγράφου τούτου. Δὲν εἶναι δὲ αἱ διαμαρτυρήσεις
τοῦ ἀναφερομένου αἰτινες ὅα μᾶς ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν
τοῦ καθήκοντός μας. Πρὸς ἐκπλήρωσιν λοιπὸν ἐνὸς καθήκοντος,
καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν διαμαρτυρήσεων ἐπηρεαζόμενοι, ἐπιθυμοῦμεν νὰ
δοθῇ ἐν πέρας εἰς ὑπόθεσιν τόσον δυσάρεστον καὶ ἐνοχλητικὴν
δι' ἡμᾶς· ὥστε ἂν εἰσέτι οὐδεμίᾳ ἐδόθη εἰς τὴν ὑψηλὴν Πύλνιν ἀ-
πάντησις ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας, παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγγεί-
λετε σήμερον ἡμέσως, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν Ὑ. Πύλνιν ἐγγράφως
ὅτι, ἂν μέρη τῆς Πέμπτης δὲ μᾶς ἀπάντησωσιν ὀριστικῶς περὶ
τῆς προσωπικῆς θέσεως τοῦ Κανισκέρη, δὲν δύναμεθα πέραν
τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ἀφήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταυτην εἰς
τὴν εὐρίσκειται ἀοριστίαν, θέλομεν δὲ θεωρήσει τὴν Πρεσβείαν
ἐλευθέραν πάσης προγενεστέρας ὑποχρέωσεως.

Πέραν, 24 Αὐγούστου 1864.

(ὑπογρ.) Η. ΖΑΝΟΣ.

Καὶ ὁμῶς, καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον μοὶ ἤρ-
νεῖτο τὸ διαβατήριόν μου!

Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐγγράφον ὁ κύριος ἐπι-
τετραμμένος λέγει γαθαρὰ καθαρὰ εἰς τὰς τοπικὰς ἀρ-
χάς, ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ καταπνίξω πλειότερον
ἐνταῦθα τὴν φωνὴν τοῦ ὑπηκόου μου, ἀντιδίκου τῶν
πεφλημένων μας Ζαρίφη καὶ Ζαφειροπούλου, καὶ ἐπει-
δὴ οὗτος ἂν κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ προσφύγῃ εἰς
τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κατα-
δείξῃ τὴν τε τιμιότητα καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν λίαν
πεφλημένων μας Ζαρίφη καὶ Ζαφειροπούλου, καὶ ἐπει-

δὴ καταδεικνύων ταύτας εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐξελέγξῃ καὶ τὴν εὐσυνειδήσιαν ἐμοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου, καὶ τὴν νομομάθειαν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ ἀγαπητοῦ Τριανταφύλλη καὶ τὴν ἄκραν δικαιοσύνην καὶ αὐστηρὰν ἠθικὴν τοῦ καλοῦ μας Σακκοπούλου, διὰ τοῦτο σὺς παρακαλῶ εὑρετε ὑμεῖς, τῶν ὀπίων οἱ νόμοι εἶναι ἐκλεκτότεροι τῶν Ἑλληνικῶν, εὐλογοφανῆ τινα πρόφασιν, καὶ ρίψατε τὸν Κανισκέρην καὶ πάλιν εἰς τὸ Κάτεργον, ἵνα ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ χολέρα ἢ κακοήθης πυρετός ἢ καὶ ἀπλοῦν τι ἀποτέλεσμα ἀπελπισίας καὶ ἀπαλλαγῶμεν οὕτω τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐνοχῆς μας.

Καὶ ταῦτα μὲν παρεκάλει ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος Π. Ζάνος τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς. Ταῦτα δὲ ἔπραξεν οὗτος ὁ ἐντιμος καὶ φιλογενῆς κύριος Ζαρίφης, ὁ εὐσυνειδήτος κύριος Τριανταφύλλης καὶ ὁ ἠθικώτατος κύριος Σακκοπούλος, ἵνα καταπνίξωσι τὴν φωνὴν τῆς ἀνθρωπίνου δικαιοσύνης, ἢ τοῦλάχιστον ἀναβάλλωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς, λησμονήσαντες, ἐκ κακῆς βεβήσιας προθέσεως, τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὀθωμανικῆς ταύτης ἀρχῆς καὶ προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῆς ὁμοίας ὑποδείξωσι τὴν ἐξακολούθησιν τῶν περαιτέρω βασάνων μου, ἀντὶ ν' ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισίν μου, καὶ ἂν ἡ Υ. Πύλη ἤθελεν εὑρεῖ προφάσεις ἀδίκους.

Χάριτι δὲ Θεῖα διασωθεῖς ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς περιπετείας, ἀλλὰ μὴ δυνηθεῖς νὰ λάβω τὰς δικαίας ἀποφάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως, ἢ τοῦλάχιστον τὸ τακτικὸν διαβατήριόν μου, διέφυγον ἄχρι τοῦδε πάντα κίνδυνον, ἐξέφυγον λάθρα καὶ ὡς ὑπὸ ληστῶν διωκόμενος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κυρίου ἐπιτετραμμένου, τοῦ κυρίου Προξένου καὶ τοῦ κυρίου ἀνακριτοῦ, καὶ παρίσταμαι ἤδη ἐν φόβῳ Θεοῦ ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἵνα αἰτήσω δικαιοσύνην κατὰ τῶν χαρακτηρισμάτων με ὡς λη-

στην καὶ κατὰ τῶν πεμφάντων με εἰς τὸ Τουρκικὸν Κάτεργον παρὰ τὰς συνθήκας καὶ τὰ νενομισμένα, ὅπως μὴ ἐξέλθω ζῶν.

Ἦρὶν ὁμως δώσω πέρασ εἰς τὴν ἐξιστορίσιν ταύτην, ἄς μοι ἐπιτρέψῃ ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐξετάσω λεπτομερέστερον εὐσιωδέστατόν τινα ἰσχυρισμὸν τοῦ κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη. Οὗτος ἐν τῇ μηνύσει του λέγει, ὅτι ἐλήστευσα διὰ τῆς βίας μετὰ τῶν ἀνθρώπων μου παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου, ὑπαλλήλου του, λίρας ὀθωμανικὰς 2500 ἢ 2000, καὶ ὅτι εἶχε νὰ λαμβάνη παρ' ἐμοῦ σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων καὶ ὅτι ἀπεποιήθη νὰ μοὶ κάμῃ, ὡς λέγει, «τὴν ἐλάχιστην περισσοτέραν πίστωσιν.» Ὁ δὲ κύριος Γ. Δ. Ζαφειροπούλος εἰς τὴν ἐνορκον αὐτοῦ κατάθεσιν μετὰ τῶν ἄλλων λέγει, ὅτι «Ἐπανέλθων εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐξετάσας τὸν λογαριασμὸν Κωνισκέρη, εὔρεν ὅτι λογιζομένων τῶν ἀνά χεῖρας μου φορτίων του ὅχι πλέον εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας ἐν Εὐρώπῃ ἀξίας των, ἀλλ' εἰς τὴν πλῆρη αὐτῶν ἀξίαν, ἔμενον εἰς αὐτὸν ἀνοικτὰς διὰ λίρας 1500 ἢ 2000.»

Κατὰ τὴν ἐπίσημον λοιπὸν ταύτην κατάθεσιν τοῦ κυρίου Ζαφειροπούλου, πρὶν πέμψαι εἰς παραλαβὴν τοῦ καταστήματος Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη τὸ σιτοφορτίον μου ἐκ κοιλῶν 20840 μὲ τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον *Anne*, μόνον χιλίας πεντακοσίας λίρας ἔμενα χρεώστης εἰς τὸ κατάστημα. Παρακαλῶ ἤδη τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι τοῦ φορτίου μου τούτου ἡ ἀξία ἀναβαίνει εἰς λίρας ὀθωμανικὰς 4352,80· μετὰ τὴν παραλαβὴν δὲ τοῦ φορτίου μου τούτου οὐδ' ἄβολὸν μοὶ ἐπεμψεν ὁ κύριος Ζαρίφης, ὥστε, ἂν ὑποθέσω πρὸς στιγμὴν ἀληθεῖς ἀπαντὰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν κυρίων Ζαρίφη καὶ Ζαφειροπούλου, ὄφειλον εἰς τὸ κατάστημα λίρας 1500, ἐλήστευσα δὴθεν παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Ἐλευθεριάδου κατὰ μέγιστον μὲν ὄρον 2500 κατ' ἐλάχιστον δὲ 2000, ὡς μὲ κατεμήνυσεν ὁ κύριος Γεώργιος Ζαρίφης, ἐπι-

πομένου χάριν τοῦ κυρίου Ζαρίφη τοῦ ἀνωτάτου ὄρου (τῶν 2500), ἐκπιπτομένων πρὸς τούτοις τῶν 1500, ἃς ὄφειλον εἰς τὸ κατάστημα, ἐκπιπτομένων, λέγω, ὄλων τούτων ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ σιτοφορτίου μου, μένει γὰρ μοι ὀφείλη τὸ κατάστημα λίρας 352, 80 ἐκτὸς τῶν δημευθέντων ἐν Βάρνη γεννημάτων μου ἀξίας λιρῶν 1000, καὶ τῶν λοιπῶν πραγματικῶν ἀπαιτήσεών μου.

Ποῦ χωρεῖ λοιπὸν ἡ ληστεία;

Ἄλλ' ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη μετὰ τοῦ ἀναγνώστου καὶ ὑπὸ μίαν ἄλλην ἔποψιν τὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη ὑπόθεσιν. Ἄς υποθέσωμεν, ὅτι ὅσα μὲν ἰσχυρίζεται ὁ κύριος Γεώργιος Ζαρίφης εἶναι ἀληθῆ, ὅσα δὲ ἰσχυρίζομαι ἐγὼ, καὶ τοὶ ἐπὶ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἐπὶ γνησίων ὑπογραφῶν τοῦ κυρίου Γ. Ζαρίφη στηριζόμενα, εἶναι ψευδῆ. Ἄς υποθέσωμεν ὅτι τὰς 2500 λίρας ὁ Γ. Ἐλευθεριάδης ἔφερεν εἰς τὴν τράπεζάν του, ἵνα τὰς παραδώσῃ εἰς τὸν Κ. Παρασκευᾶν Νικολαΐδην καὶ ἐκείθεν γὰρ τὰς παραλάβω ἐγὼ ἀνακόπως τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς φορτώσεως τοῦ ὑπὸ φόρτωσιν Μεκλεμβουργικοῦ πλοίου. Ἄς υποθέσωμεν, ὅτι ὁ λήσταρχος ἐγὼ ἀντὶ νὰ προσμείνω νὰ τὰς λάβω οὕτω τὰς ἤρπαξα καὶ τὰς οικειοποιήθην καὶ δὲν ἤθελα ἔπειτα νὰ πέμψω εἰς παραλαβὴν τοῦ κυρίου Γ. Ζαρίφη τὸ ὑπὸ φόρτωσιν φορτίον. Ἄς παραδεχθῶ πρὸς στιγμὴν ὅλους τούτους τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κυρίου Γ. Ζαρίφη ὡς ἀληθεῖς, καὶ ὅλους τοὺς ἰδικούς μου ὡς ψευδεῖς· ἐρωτῶ ἤδη τὸν ἀναγνώστην, τί ἐξάγεται ἐκ τούτων ὄλων, ἅμα ὠμολόγησα ὅτι εἶμαι κάτοχος τῶν 2500 λιρῶν, καὶ ὅτι οικειοποιουῦμαι αὐτάς, ἀπέναντι τῶν ὄσων ἔχω νὰ λαμβάνω παρὰ τοῦ καταστήματος «Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη;» Ἐξέλιπε καθ' ὀλοκληρίαν, νομίζω, ὁ χαρακτήρ τῆς ληστείας ἀπὸ τὰς πράξεις ταύτας καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ φυσικωτάτου ἐμπορικοῦ χαρακτήρος.

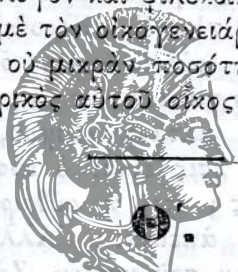
Ὁ κύριος Ζαρίφης ἤθελε γὰρ μὲ βαστᾶ πάντοτε

ἀπὸ τὰ μαλλιά. * Ἄν δὲ ὑποθεθῆ ὅτι ἐγὼ εὔρεθεις εἰς τὴν ἀνοικονόμητον ἀνάγκην, κατόπιν τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ τιμίου καὶ ἐναρέτου κυρίου Ζαρίφη, νὰ κρατήσω ἀπέναντι τοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ μου μὲ τὸ κατάστημά του τὰς 2500 λίρας καὶ τὰς ὁποίας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀδίκως προσβληθείσης τιμῆς μου ἔδωσα πρὸς τοὺς πιστωτάς μου, χωρὶς νὰ κρατήσω ἐξ αὐτῶν οὐδεμίαν λίραν διὰ τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πολυαριθμοῦ οικογενείας μου, ὡς καὶ ὁ ἴδιος Ζαρίφης θετικῶς γνωρίζει τὸ τοιοῦτον, ποῖος νόμος ἢ τίνοσ συνειδήσις δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ληστρικὴν τὴν πράξιν ταύτην; Τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθόσον περὶ βίας οὐδεὶς τῶν μαρτύρων κατέθεσεν. Οὐδεὶς π. χ. εἶπεν, οὔτε αὐτὸς ὁ κύριος Ἐλευθεριάδης, οὔτε ὁ κύριος Ζαφειρόπουλος εἰς τὴν ἔνορχον κατάθεσίν των, ὅτι ἐγὼ ἔνοπλος ἐβίασα τὸν Γ. Ἐλευθεριάδην νὰ παραδώσῃ τὴν τζάντα του· οὐδεὶς εἶπεν ὅτι ὁ Ἐλευθεριάδης παρέδωκεν αὐτὴν κατὰ συνέπειαν ἀπειλῶν καὶ βασάνων, ἢ καὶ ἀπλοῦ καταναγκασμοῦ, ἢ λόγου τοῦ λοιποῦ εἶναι ἡ βία ἣτις εἶναι ὁ οὐσιωδέστατος χαρακτηρὸς τῆς ληστείας; πού ἢ αὐθαρεσία, πού ὁ καταναγκασμὸς, πού αἱ ἀπειλαί; Ἄλλ' ἐπέπρωτο φαίνεται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κυρίου Ζάνου, τοῦ κυρίου Τριανταφύλλῃ καὶ τοῦ κυρίου Σακκοπούλου, τῇ ἐπινεύσει δὲ ἐνὸς βαθυπλούτου Ζαρίφη, νὰ καταπατηθῶσι πάντες οἱ θεῖοι καὶ ἀνθρώπινοι νόμοι, καὶ νὰ θεωρηθῆ ὡς ληστής ἄνθρωπος, ὅστις, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐνόρχων καταθέσεων αὐτοῦ τοῦ κυρίου Ζαφειροπούλου, γυναικαδέλφου καὶ συνεταίρου τοῦ κυρίου Ζαρίφη, καὶ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας των, οὐδέποτε ἐθεωρήθη παρ' αὐτῶν δώσας τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ψυχρότητος, πολλῶ δὲ μᾶλλον παραβιάσεως τῶν ὑποσχέσεών του.

Ἄνεξαρτήτως ὅλων τούτων τῶν τρανωτάτων καὶ ἀδιαφιλονεικῆτων γεγονότων, ἐὰν πρὸς στιγμὴν ὑπαθεθῆ ὅτι μία αἰφνίδιος ἐμπορικὴ ζημία, ὅπερ εἰς ἕκα-

στον ἔμπορον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ συμβῆ, ἐπαπήλει τὴν ἐμπορικὴν μου ὑπόληψιν, καὶ ὅπως προλάβω τὸν παρ' αὐτῆς κίνδυνον ἠναγκαζόμενη νὰ κρατήσω τὸ δῆθεν ληστευθὲν ποσὸν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπόν του Ἐλευθεριάδην, ὅπως προλάβω τὴν τοιαύτην κινδυνώδη θέσιν μου— Ἐρωτῶ τὸν ἐπὶ φιλογενεῖα ἐγκαυχώμενον κύριον Γ. Ζαρίφην, ὅστις, ὡς ἔλεγεν, ὅτι ἐκίχθετο τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεως τῶν ἀθῶων τέκνων μου καὶ ἐσέβετο τὴν φιλίαν τοῦ κυρίου πενθεροῦ μου, καὶ ὅστις εἶχε μύρια ἕτερα ἠθικὰ καὶ νομικὰ μέσα ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ κινδυνεῦον δῆθεν ποσὸν αὐτοῦ, ἐν τοιαύτῃ, λέγω, περιπτώσει ἦτον ἴδιον τῆς ὑψηλῆς κοινωνικῆς θέσεώς του νὰ μεταχειρισθῇ κατεπειγόντως ταῦτα πάντα τὰ ἀπάνθρωπα καὶ βάρβαρα μέσα ὅπως ἱκανοποιῶν παράλογον καὶ φιλέκδικον αἰσθημὰ του ἐξοντώσῃ ἐν τέλει ἐμὲ τὸν οἰκαγενειάρχην, ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ὁποίου οὐ μικρὰ ποσότητα χιλιάδων λιρῶν ἐκαρπώθη ὁ ἔμπροχὸς αὐτοῦ οἶκος;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

Ἴδού ἡ εἰκὼν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, τὸν ὁποῖον ἡ κοινὴ φήμη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκαλεῖ ἐντιμότατον, ἐλεήμονα, φιλόανθρωπον, εὐεργετικὸν κλπ. ὅστις ὁμως ἐμπαίζει καὶ θρησκείαν καὶ ἔθνος χάριν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν του! Ὄταν ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐκλεχθεῖσα ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἐπιτροπὴ ὅπως συγχαρῆ τὸν σεβαστὸν Βασιλέα μας διὰ τὴν αἰσίαν ἀφιξίν του, συμπεριληφθεὶς καὶ οὗτος εἰς αὐτὴν καταχρηστικῶς ἀπὸ τὸν ἐπιτετραμμένον κύριον Ζάνον, ἐφαίνετο ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Θρόνον καὶ τὴν Πατρίδα καὶ προσέφερε μάλιστα εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἐνταῦθα ἀπὸ τοὺς ἰδρώτας τῶν ἀνταποκριτῶν του δύο χιλιάδας δραχμὰς διὰ νὰ δεῖξῃ τὸ μεγαλεῖον του καὶ τὴν φιλογενεῖάν του.

Ὁ ὁπαδὸς οὗτος τῆς Φρισαϊκῆς Σχολῆς δύναται νὰ κυχηθῆ ὅτι εἶναι ἄριστος μαθητῆς, διότι ἔμαθε κάλλιστα νὰ ὑποκρίνεται τὸν φιλογενῆ καὶ ἐλεήμονα, ν' ἀποδεκτικῆς τὸ ἡδύοσμον καὶ ἀνίθον καὶ κύμινον καὶ νὰ ἀφήνῃ τὰ βαρύτερα τοῦ Νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν, νὰ διυλίξῃ τὸν κώνωπα, τὴν δὲ Κάμηλον νὰ καταπίνῃ.

Εὐτυχεῖς οἱ ἐμπορευόμενοι ἂν θέσωσι καλῶς εἰς τὰς καρδίας των ὅτι πρέπει νὰ προσέχωσιν ἀπὸ τῆς ζύμης ττύτης τῶν Φρισαϊῶν, οἵτινες καθαρίζουσι τὸ ἔξωθεν τοῦ πατηρίου καὶ τῆς προσοψίδος, ἔσωθεν ὅμως γέμουςιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. Ἀλλὰ πῶς ἡδύνατο διαφορετικὰ ὁ κύριος Ζαρίφης νὰ κρύπτῃ τὸ δηλητήριο τὸ ὅποιον προσφέρει εἰς τοὺς ἐμπιστευομένους εἰς αὐτὸν τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν κατάστασίν των ἔάν μὴ ὑπεκρίνετο τὸν φιλογενῆ καὶ φιλάνθρωπον;

Ὅταν τὸ πρῶτον μὲ καταμήμωσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, ἐπαρουσιάσθη ὡς ὁ πιστότερος ὑπήκοος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἐξήγησατο ἐν ὄνοματι τῶν Νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ ληθῶσιν ὅλα τὰ αὐστηρὰ καὶ δραστήρια μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δῆθεν τῶν κινδυνευόντων συμφερόντων του, ἀφοῦ ὅμως κατόπιν ἀνεκαλύφθη πασιφανῶς ἡ ἀχρειότης καὶ συκοφαντία του καὶ ἐγὼ δὲν ἐνέδίδα εἰς τὸ νὰ καλυφθῆ τοιαύτης φύσεως στυγερὰ κατ' ἐμοῦ κατηγορία, χάριν τοῦ φιλεκδίκου καὶ αἰσχροκερδοῦς αἰσθήματός του, ἀπερῆσισε νὰ καταπατήσῃ τῆ συνεργεία καὶ συνενογῆ τοῦ Κυρίου ἐπιτετραμμένου Π. Ζάνου τὴν λαμπρὰν στολὴν τῆς ἰσονομίας, ἣν παρέχει ἐξ ἴσου καὶ ἀδιακρίτως εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους ἢ νομοθεσία τῶν δικαστηρίων τῆς Πατρίδος μας, καὶ νὰ σκεπασθῆ ὑπὸ τὴν γλαμίδα τῆς ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος τοῦ γυναικαδέλφου του Ζαφειροπούλου, ὅπως, καταστρέφων με ἀνιλεῶς διὰ τῶν ἀθεμίτων ἐνεργειῶν του, δυνηθῆ νὰ καλύψῃ τὴν εὐθύνην ἣν ἀνέλαβον αὐτὸς τε καὶ ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος ἐνώπιον τῶν Νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον διὰ τῶν ἐπιστολῶν μου ὀνομάζω ὑποστηρικτὴν τῆς οἰκογενείας μου. Ἴδου ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐσέβητο τὴν παλαιὰν φιλίαν τοῦ Κυρίου Πενθεροῦ μου καὶ ἐκήδετο τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεώς μου. Ἴδου ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφώναζεν ὅτι ἐληστεύθη καὶ ἐπεκαλεῖτο τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἀρχῶν νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν του, ἀφοῦ ἐξήντηλησεν ὅλας τὰς παρανομίας καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς δολιότητος καὶ αὐθαιρεσίας, ὅταν διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς περὶ λογοδοσίας προσεκλήθη ἐνώπιον τῶν αὐτῶν δικαστηρίων, ἐπρότεινε δολίως τὴν ἀναρμοδιότητα αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν περὶ λογοδοσίας ὑποχρεώσεών του, ἰσχυριζόμενος ὅτι εἰς τὴν ἀμόρρυθμον ἑταιρίαν του ὑπάρχουν καὶ μέλη ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι ἀρμόδια τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς υποθέσεως, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς μου, ἐνῶ τὸ πρόσωπον τοῦ ὀθωμανοῦ ὑπηρετοῦ, ὅπερ ἀναφέρει, εἶναι ὁ Γ. Ζαφειρόπουλος, αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις, ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, ὑπεγράψεν ὡς πληρεξούσιος τοῦ φιλογενεστάτου Γεωρ. Ζαλοση τὴν καὶ ἐμοῦ μῆνυσιν. Ταῦτα δὲ πάντα διῆσχυρίσθη ἐπὶ μόνῳ τῷ δολίῳ καὶ ἀπατηλῷ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφυγῆ τὴν ἀναπόφευκτον ὑποχρέωσίν του, ἵνα δώσῃ ὡς ἐντολοδόχος καθαρὰν καὶ ἀδολον λογοδοσίαν τῶν πράξεων του, ὅπως ὑπαγορευῆ τὸ ἱερὸν καθήκον ἐκάστου τιμίου ἐμπόρου καὶ ὑποχρεοῦται κατὰ νόμον νὰ πράξῃ, Ἄλλ' οὗτος τούναντίον καταγίνεται διὰ τοιούτων ἐπινοημάτων νὰ καταβροχθίσῃ τὴν δι' ἰδρώτων καὶ αἵματος ἀποκτηθεῖσαν περιουσίαν ἐμοῦ τοῦ ἐντολοδότου, συνάμα δὲ νὰ ἀδικήσῃ καὶ ἄλλους οἰκογενειάρχας.

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος ὅστις ὅταν διὰ νέας ἀτομικῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς μου περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἀδίκως προσβληθείσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς μου καὶ ὡς ἐμπόρου, καὶ ὡς πολίτου, καὶ περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐκ τούτου προσερχομένας θετικὰς ζημίας μου προσεκλήθη νὰ

δικασθῆ ἐνώπιον τῶν αὐτῶν δικαστηρίων τῆς Πατρίδος μας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξητήσατο πρὸ μικροῦ ὡς ὑπήκοος ἑλληνη τὴν σύλληψίν μου, τὴν σφράγισιν τῶν ἐν Βάρνη ἀποθηκῶν μου καὶ τὴν δήμευσιν τῶν ἐν αὐταῖς γεννημάτων μου (ἅπερ καὶ ἐξετελέσθησαν παραχρῆμα κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπιτετραμμένου Κυρίου Π. Ζάνου ἀνευ τῆς ἐλαχίστης διατυπώσεως) ἀντὶ νὰ παραδεχθῆ τὴν ἀγωγὴν μου μετὰ ζήλου καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἀποδεικνύων τὴν βασιμότητα αὐτῶν καὶ τὴν πραγματικότητα τῆς κατ' ἐμοῦ στυγεραῆς καὶ ἀτιμωτικῆς κατηγορίας του, τοῦναντίον δι᾿σχυρίσθη ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως ὅτι αὐτὸς οὐδέποτε μὲ κατήγγειλε καὶ ὅτι ὁ γυναικάδελφός του Ζαφειρόπουλος οὐδεμίαν ἐντολήν του τοιαύτην εἶχε νὰ μὲ καταμηνύσῃ, καὶ ἀφίγη τὰς εὐθύνas εἰς αὐτὸν καὶ τὸν Κύριον ἐπιτετραμμένον, οὐχ ἦτον ὁμως ὠμολόγησεν ὅτι τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἔλαβε χώραν καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τὰ ἐγκλήματα ποινικὰ δικαστήρια, διὰ δὲ τῆς προτάσεως τοῦ αὐτοῦ ἐχόμενον ὅτι θά οὐνηθῆ νὰ ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὰς εὐθύνas αὐτῆς ἀνεδέχθη ἐξ ἀρχῆς, χωρὶς νὰ συλλογισθῆ ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγὴ του ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπιβαρύνει ἐπιπερισσότερον τὴν θέσιν του, προσβάλλει συνάμα καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, καθόσον εἰς τὰς συζητήσεις τῶν σπουδαίων ὑποθέσεων παρευρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διάφοροι ἀπεσταλλέμενοι οἵτινες περιεργάζονται καὶ προσέχουν εἰς ὅλην τὴν σειρὰν τῆς διαδικασίας, ὅπως βεβαιωθῶν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ποῖος ἐκ τῶν διαμαχομένων ἔχει τὸ δίκαιον.

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐν διαστήματι εἰκοσιδύω μόνον μηνῶν ἀπέστειλα φορτία γεννημάτων 358 936, κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως δι' ἀποκλειστικὸν λογαριασμόν μου, καὶ ὅστις ὠφελήθη παρ' ἐμοῦ ἀπὸ τακτικὰ δικαιώματα περὶ τὰς 4000 λίρας ὀθωμανικὰς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καταχρήσεών του ἐπὶ τῆς πωλήσεως αὐτῶν.

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐγνώριζε κάλλιστα ὅτι ὁ ἐν Βάρνη Κύριος Π. Νικολαΐδης καὶ οἱ παρ' αὐτῷ ἀπὸ φθόνον καὶ μοχθηρίαν παρακινούμενοι ἐπεβουλεύοντο τὰ συμ-

φέροντά μου, διότι ἔβλεπον τὰς κολοσσαίας ἐπιχρηρήσεις μου καθεκάστην λαμβανούσας νέαν ἐπίτασιν, καὶ ὅτι εὐωδούντο ὑπὸ αἰσίους οἰωνούς. Ἐνῶ λοιπὸν ἐγνώριζε τὴν κατ' ἐμοῦ διάθεσιν τοῦ Κυρίου Νικολαΐδῃ καὶ μοι σινίστα ἵνα ἀποφεύγω τούτον, καὶ ταυτοχρόνως, ὅπως δῆθεν με εὐχαριστήσῃ, ἐκοινοποιεῖ πρὸς ἐμὲ ἄλλοτε τὰς ἐπιζημίους πράξεις του, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐνείχεται εἰς πτώχευσίν τινα κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολήν του ἀπὸ 13[25 Μαΐου 1863 ἔχουσαν οὕτω,

« Τελευταίως ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς τοῦ ὀ αὐτμόμυλος τοῦ Κυρίου Γεράρδου· εἰς αὐτὸν ἐνέχεται ὁ φίλος σας Κύριος Νικολαΐδης. Ἐν τούτοις σὰς παρακαλοῦμεν τούτο νὰ ἦναι πρὸς ἀπλὴν σας ὁδηγίαν χωρὶς νὰ κάμετε χρῆσιν εἰς κανένα. »

Αὐτὴν λέγω τούτον τὸν Κύριον Π. Νικολαΐδην κατόπιν μετεχειρίσθη ἐπιδεικνύων πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν κατ' ἐμοῦ ὡς τυφλὸν ὄργανον, ὅπως ἐπιτύχῃ ψευδομάρτυρας πρὸς ἐπίσχυσιν τῆς κατ' ἐμοῦ στυγεραῆς συκοφαντίας του, ἀλλὰ κατ' ἐλπίδα ἐκεῖνοι πρὸς οὓς αὐτοὶ ἀπατάνθη, καὶ τοι ἐχοντες ἀνάγκην χρημάτων, εὐθέθησαν καὶ τόσον εὐσυνειδήτοι ὥστε περιφρονήσαν τὴν καταχθόνιον ἀποπειράν των. Τὸ φαινόμενον τούτο, ἐὰν εἶχον ἐλαχίστην τύψιν συνειδήσεως, οἱ Κύριοι οὗτοι, ἔπρεπε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ συναισθανθῶσι τὴν βαρεῖαν εὐθύνην ἣν ἀνελάμβανον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἰδοὺ τέλος ὁ ἄνθρωπος ὅστις χάριν ἀπλῆς καὶ μόνης κενοδοξίας του, ἀνευ οὐδενὸς τίτλου ἢ δικαιώματος, ἐπεμβαίνων καὶ εἰς αὐτὰ τὰ θρησκευτικὰ, ἐτόλμησε νὰ εἶπῃ εἰς τὴν Α'. Παναγιότητι τὸν νῦν οἰκουμένικὸν Πατριάρχην ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀντικανονικὴν αὐτοῦ πρότασιν, ἢ νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του· ἀλλ' εἰς τούτο ἔλαβε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς προπετείας του, διότι δι' ἐπισήμου πράξεως ἐν πλήρει συνεδριάσει ἢ Συνέλευσις τοῦ Γένους ἀπεδοκίμασε καὶ κατέκρινε τὴν αὐθάδη διαγωγὴν του.

Βεβαίως ἢ τόση πρὸς ἐμὲ καταφορά τοῦ φιλογενεστά-

του Κυρίου Γ. Ζαρίφη ἐξεκαύθη καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1863 Ε. Ν. ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸ κατάστημα Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης καὶ ἀπὸ τὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας τηλεγράφημά μου, γραφέντα συνεπέα τῶν ἀυθαιρέτων καὶ ἀπηνῶν τούτων διωγμῶν μου, τῆς καταπατήσεως τοῦ ἀσύλου τῆς οἰκίας μου ἐν νυκτερινῇ ὥρᾳ καὶ τῆς ὡσεὶ λησταποδοχείου περιφρουρήσεως αὐτῆς. Τὰ δίκαια ταῦτα παράπονά μου ἐκέντησαν ἐτι μᾶλλον τὴν προλαβοῦσαν παράλογον αὐτοῦ τοῦ ἐντίμου καὶ φιλανθρώπου ἀνδρὸς ὀργήν. Θέλων ἀκολούθως διὰ τῶν βασάνων τούτων καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου νὰ καλύψῃ τὰς φιλεχθίκους καὶ ἀσυγγνώστους πράξεις του, ἐπεθύμει ἴσως νὰ προσέσω ὑπὸ τοὺς πόδας του, ἀφοῦ ζῶντα μὲ ἐνεταφίασεν, καὶ διὰ τῆς ὑποκλίσεώς μου ταύτης νὰ καλύψῃ οὗτος τὰς συγγεράς συκοφαντίας του. Ἄλλ' ἐὰν ἦτον τίμιος ἄνθρωπος, ὁ προσποιούμενος τὸν καλὸν πατριώτη Κυρίος Γ. Ζαρίφης ἔπρεπε τοῦλάχιστον τὸν ἀκόλουθον παράγραφον τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς μου ὅτι «θὰ ἔλθῃ ὡρα καὶ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν θὲν εἶ ἀποδειχθῆ πάντῳ ὅ ἡμῶς ὁ Τίμιος ἀπὸ τὸν Δόλιον, νὰ διατηρῆ καλῶς εἰς τὴν μνήμην του διότι εἶχε βεβαίως ἶχνος φιλοτιμίας καὶ δὲν ἐστήριζε τὰς καταχθονίους προθέσεις του μόνον εἰς τὰ ὑλικά μέσα, ἀναμφιβόλως οὔτε τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν ἤθελε προσβάλλει, ἀλλ' οὔτε ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Ὁρησκειᾶς του ἤθελε ἐπιорκίση. Ἄλλ' ἔστω. Ἴδου ὁ ῥόδος, ἴδου καὶ τὸ πῆδημα. Ἴδου λοιπὸν τέλος πάντων ὅπου ἦλθεν ἡ ἀνεκτίμητος ὥρα καὶ στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐν εὐσυνειδησίᾳ, καθυποβάλλω πρῶτος εἰς τὸ ἀνώτατον καὶ ἀμερόληπτον δικαστήριον, ὅπερ Κοινῇ Γνώμῃ ἀποκαλεῖται, τὰ μέχρι τοῦδε διαδραματισθέντα ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεώς μου, πρωτάκουστα ἴσως εἰς τὸν Ἰθ'. Αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν γεγονότα, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσκαλῶ τὸν ἐντίμον Κύριον Γ. Ζαρίφην καὶ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον νὰ διαψεύσῃ δι' ἐνδείξεων καὶ διὰ τῆς υπογραφῆς του τὰ ἐκτελέντα ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ

μου· ἄς λάβῃ δὲ ὑπ' ὄψιν ὁ Κύριος οὗτος ἢ ἄλλος οἷος-
δήποτε ὅτι εἰς ἀνωμότους διατριβάς δὲν θὰ καταδεχθῶ
ν' ἀπαντήσω, ἐπειδὴ οἱ καταφύγοντες νὰ ὑπερασπισθῶ-
σιν ἑαυτοὺς ἢ τοὺς φίλους των διὰ τοιούτων πλαγίων μέ-
σων θεωροῦνται παρά τῶν πράγματι τιμίων καὶ ἠθικῶν
ἀνθρώπων ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ " **Α τ ι μ ο ι, Δ ὀ λ ι ο ι.**

Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν ἄνθρωπος, οἷος ὁ **Τίμιος** **Κύ-**
ριος Γεώργιος Ζακίφης, ὅστις ὡς ἀνωτέρω τρανῶς ἀπε-
δείχθη, ἐκ φιλεκδίκου καὶ ἰδιοτελοῦς αἰσθήματος ὀρμώ-
μενος καὶ τὴν ἐθνικὴν του ἀξιοπρέπειαν ἀμυροῖ, καὶ ἐγ-
γράφους ὑποσχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἀθετεῖ καὶ παρα-
βιάζει, καὶ συχνότατα ἐπιπορεῖ, καὶ τοῖς πτεροῖς δὴθεν τῆς
φιλανθρωπίας περιεπτάμενος ὡς «Γ Ὑ ψ» κατὰ τῶν ἀσθε-
νεστέρων καθορμᾶ, καὶ τοὺς γαμψοὺς αὐτοῦ ὄνουχας εἰς
τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐμπηρῶμενος ἀνιλεῶς κατασπαράτ-
τει, ὅστις λέγω, ἀνα στόμα μὲν αἰετὴν φιλοπατρίαν ἔ-
χει, ὡς ἂν ὁμῶς τὰ συμφεροντά του ἀπαιτοῦσιν, προ-
πυλακίζει αὐτήν, καλυπτόμενος μὲ τὴν γλαμίδα τοῦ
Ποῦρκου γυναικαδέλφου του, ὡς πρᾶττει καὶ ἤδη,
προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ θύματος του ν' ἀποδείξῃ ἐνώπιον
τῶν ἐθνικῶν δικαστηρίων πάντα, δι' ὅσα κατ' ἀρχὰς ἐνε-
κάλεσεν αὐτόν, ἀποποιεῖται τοῦτο καὶ ὑπὸ τὴν **Α ἰ γ ῖ δ α**
ξένων ἀρχῶν νὰ καταφύγῃ πειρᾶται, ὁ τοιοῦτος, ἐπανα-
λέγω, ἄνθρωπος, ὑπὸ τῶν χρηστῶν καὶ ἠθικῶν πῶς πρέπει
νὰ καλεῖται; **Τίμιος** ἢ **Ἄτιμος**, **Εὐλιχρινῆς** ἢ **Δόλιος**,
Φιλογενῆς ἢ **Προδότης**, ἐν τοῖς ὄρκοις ἐμμένων, ἢ **Ἐ-**
πίορκος, **Φιλάνθρωπος** ἢ **Ἀπάνθρωπος**, **Εὐσπλαγγνος**
ἢ **Ἀσπλαγγνος**, **Φιλογενῆς** ἢ **Προδότης**, **Δίκαιος** ἢ **Ἄ-**
δικος, **Εὐσυνείδητος** ἢ **Ἀσυνείδητος**; — Τοῦτο ἐναπόκειται
εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν τοῦ ἀμερολήπτου ἀναγνώστου.

Ι.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνυποστάτων καὶ ψευδῶν ἰσχυρι-
σμῶν τοὺς ὁποίους ἐν ταῖς προτάσεσιν αὐτοῦ ἐχέετε
ὁ **Πληρεξούσιος Δικηγορῆσικος** καὶ γνωστὸς τοῖς πᾶσι

Κύριος Ίω. Γεωργαντόπουλος, ὅπως, διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν παραστήσῃ μὲ χρώματα νομιμότητος τὴν συκοφαντίαν τοῦ πελάτου του Κυρίου Γ. Ζαρίφη, καὶ καλύψῃ τὰς αὐθαιρεσίας καὶ παρανομίας τῶν ἀρχῶν, προσθέτει καὶ τὰ ἑξῆς.

«Ὁ δὲ ἀντίδικος ἦτο προφυλακισμένος καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἀκόμη εἰάν ὁ Κύριος Π. Ζάνος, (εἴτε ὡς ἐπιτετραμμένος τῆς Πρεσβείας, εἴτε ὡς ἄτομον) καμπτόμενος ἀπὸ τὸ εὐγενὲς αἴσθημα τοῦ νὰ μὴ ἐκτιθεταὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ νὰ ἐκτιθεταὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, δὲν ἤθελε δῶσθαι ἐγγύησιν 2000 λιρῶν εἰς τὴν Πύλην, ὅπως ἀποφυλακισθῆ μόνον ὁ Κανισκέρης, ὅστις, εἰάν ταύτην τὴν στιγμὴν ἀποσυρθῆ ἢ ἐγγύησις θέλει ἐπανέλθει εἰς τὰς φυλακάς· δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν, διότι δὲν δύναται νὰ λάβῃ διαβατήριον. Ταῦτα δὲ εἶναι γνωστὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὡστε καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίαν ταύτην ἡ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος.»

Ἀναγινώσκων πᾶς τὸν κοινὸν ἔργον μου μετὰ προσοχῆς τὰ κηρύγματα ταῦτα τοῦ Νομικοῦ Κυρίου Γεωργαντοπούλου, δὲν δύναται παρά νὰ οἰκτερῆ αὐτὸν καὶ τὸν Κύριον ἐπιτετραμμένον, τὸν ὁποῖον θέλει νὰ ὑπερασπισθῆ μὲ τὴν ἐπίνοιαν ταύτην περὶ ἐγγυήσεως. Τίς ἀπήτησε τὴν ἐγγύησιν ταύτην, τὴν ὁποῖαν λέγει ὅτι ἔδωκεν ὁ Κύριος Ζάνος διὰ νὰ ἐξέλθω τῶν φυλακῶν; Εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ζαπτιέ τὴν ὁποῖαν ἀπέκρυπτε τὸ Προξενεῖον ἐπὶ πέντε μῆνας διὰ νὰ διατελῶ φυλακισμένος παρανόμως, δὲν φαίνεται οὐδεμίαν τοιαύτην διάταξιν περὶ ἐγγυήσεως· λοιπὸν ἐπὶ τίνι βάσει ἀπηγεῖτο ἢ ἐγγύησις ἄνευ τῆς ὁποίας θὰ ἤμην ἀκόμη προφυλακισμένος;

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐξετέθη καὶ τὸ ἑλλην. ὄνομα ἐξυθρίσθη ὄχι ὀλίγον, ἀλλ' ἡ προσβολὴ αὕτη προῆλθεν ἐκ προθέσεως καὶ ἀπὸ μόνον τὸν Κύριον Ζάνον, ὅστις βεβαίως δὲν θὰ δυνηθῆ ν' ἀποφύγῃ τὴν βαρεῖαν ταύτην εὐθύνην ἣν ἀνέλαβεν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἄν ἐκῆδετο τῆς ὑπολήψεως τοῦ

ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ἐκάμπτετο τῷ ὄντι ἀπὸ τὰ εὐ-
γενῆ αἰσθήματα, ὅπως μὴ ἐκτίθεται ἡ ὑπόληψις τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἦτο κεκλημένος νὰ προστα-
τεύῃ ἐναντίον πάσης ὕβρεως, ὧφειλε νὰ προβῆ μετὰ συνέ-
σεως καὶ ἀμεροληψίας εἰς τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Δὲν ἠδύ-
νατο νὰ ὑπάρξῃ τῶντι μεγαλειτέρα αἰσχύνῃ διὰ τοὺς
Ἕλληνας παρὰ νὰ κρατῆται παρανόμως καὶ νὰ σήπεται
εἰς τὰς Τουρκικὰς φυλακὰς εἰς ὑπήκοος Ἕλληνα δι' οὐδέ-
να ἄλλον λόγον εἰμὴ μόνον διότι τὸ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν
Πρεσβείαν ὁ καταμηνυτὴς ὑπήκοος Ἕλληνα, ὁ φιλογενὴς
Κύριος Γεώρ. Ζαρίφης, στενὸς φίλος τοῦ Κυρίου Ζάνου,
ἐνδόντος βεβαίως εἰς τὴν παράλογον καὶ παράνομον ἀ-
παίτησιν τοῦ φίλου του αὐτοῦ χάριν τοῦ πλοῦτου, χωρὶς
νὰ παρουσιάσῃ οὗτος τὸ ἐλάχιστον τηκμήριον δικαιοῦμα-
τος κατ' ἐμοῦ, τοῦ ψευδῶς ὑπ' αὐτοῦ καταμηνυθέντος.
Ἄλλως τε παρίσταται καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων φανερὰ
ψευδόμενος ὁ Κύριος Γεωργαντόπουλος, ὅτι ἐδόθη ἐγ-
γυήσις τις ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Ζάνου πρὸς τὴν Ἰ.
Πύλην, καθότι ὡς ἐκ προηγουμένου τοιαύτης φύσεως ἐγγυή-
σις ἐδόθη παρὰ τοῦ Πατρὸς μου κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. 3689
συμβόλαιον ἐγγυήσεως δι' ἀναφορὰς του πρὸς τὸ ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργείον, ὅπερ καὶ ἐντόνως διέτα-
ξε τὸν Κύριον ἐπιτετραμμένον περὶ τῆς ἀποφυλακίσεώς
μου. Ἄρα καὶ ὁ λόγος τῆς ἐγγυήσεως εἶναι ἀνυπόστατος,
καὶ ἡ ἄρνησις τοῦ διαβατηρίου παρανόμως μοι ἐγένετο,
μόνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὲ ὑποχρεώσωσι νὰ ὑποκύ-
ψω εἰς τὰς ἀθαιρεσίας των καὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπι-
καλεσθῶ τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν διαπρα-
χθέντων ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν ὀργάνων του παντοει-
δῶν καὶ πολυτρόπων κακουργημάτων, καὶ τῆς κατὰ τοῦ
δικαίου συνωμοσίας καὶ τῶν σκευωριῶν αὐτῶν. Ἐπρε-
πε δὲ νὰ ἐξηγηθῇ σαφέστερον ὁ Νομομαθὴς Γεωργαν-
τόπουλος διὰ τίνος νομίμου τρόπου θὰ ὑπεχρεούμην νὰ
ἐπανέλθω εἰς τὰς φυλακὰς, ἀποσυρομένης τῆς δοθείσης
δὴθεν ἐγγυήσεως τοῦ Κυρίου Ζάνου, καὶ ὅτι δὲν ἠδυνά-
μην ν' ἀπέλθω ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διατί

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δὲν ἠδυνάμην νὰ λάβω τὸ τακτικὸν διαβατήριον, ἀφ' οὗ ὡς προεῖπον καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Συμβουλίου (μολονότι ἦτον ἀναρμόδιον κατὰ τὰς συνθήκας νὰ ἐπιληφθῇ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως) ὄχι μόνον δὲν διατάττει ἐγγύησιν, ἀλλ' ἀπεναντίας μὲ κηρύττει ἀβίων καὶ χαρακτηρίζει τὴν ὑπόθεσιν ὅλως ἐμπορικὴν, ἀποφαίνεται δὲ νὰ θεωρηθῶσιν αἰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ψευδῶς καταμηνύσαντός με Γεωρ. Ζαρίφη διαφοραὶ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον καὶ ἀφ' οὗ περιπλέον ὑπῆρχεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιτετραμμένου ἢ διὰ τοῦ ὑπουργείου δοθεῖσα ἐγγύησις τοῦ Πατρός μου καὶ ἡ διαταγὴ τῆς προϊσταμένης ταύτης ἀρχῆς περὶ τῆς ἀποφυλακίσεώς μου. Ἡ ἀρνήσις λοιπὸν τοῦ διαβατηρίου καὶ ἡ περαιτέρω κράτησίς μου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ καθαρὰ καὶ προφανῆς καταπάτησις τοῦ Νόμου καὶ τῶν καθηκόντων τῆς Υπουργείας.

Ἐρωτῶμεν δὲ τὸν Κύριον Λόγον, νὰ μᾶς εἴπῃ εἰς ποίαν Ἀκαδημίαν ἐσπούδασε καὶ εἰμὲ τόσον καλῶς νὰ ἐκτελῇ τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ κρατῇ χρηματοδέματα πτερόμενα αὐτῷ ἐξωθεν μὲ ἀναφοράν νὰ σαθῶσι εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν του, ν' ἀποσφραγίσῃ ταῦτα, νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν δι' ἐαυτὸν καὶ νὰ σιωπῇ, χωρὶς νὰ διευθύνῃ καὶ οὔτε τὰ ἐγγράφα εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον των διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, μετὰ παρέλευσιν δὲ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν, κατόπιν ἐπανειλημμένων καταζητήσεων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ν' ἀνακαλύπτεται ἡ κατάχρησις, καὶ αὐτὸς τότε μόνον ἐξ ἀνάγκης νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀξιοποιήσιν πράξιν του; Τὴν πράξιν του δὲ ταύτην τὴν ὁποίαν εἴμεθα ἐτοιμοὶ ν' ἀποδείξωμεν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἅς μᾶς εἴπῃ αὐτὸς μόνον ὁ κύριος Π. Ζάνος πῶς πρέπει νὰ ὀνομάσωμεν, διότι ἡμεῖς οἱ ἰδιῶται ἐν τῇ κοινῶνίᾳ θεωροῦμεν τῆς τοιαύτης φύσεως πράξιν αὐτόχρημα Κακούργημα.

Ἐφοῦ δὲ αὐτὸς ὁ κύριος Ζάνος ὡς ἐπιτετραμμένος διατάττει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ παντελής καταστροφὴ μου μετὰ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας μου, ἐπὶ λόγῳ ν' ἀσφαλισθῶσι δῆθεν τὰ συμφέροντα τοῦ περιλημμένου τοῦ Γεωρ.

Ζαρίφη, χωρίς να ἐξετάσῃ, ἂν ὑπῆρχε σκιά ὑποστάσεως εἰς τὴν δοθεῖσαν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν, ὁποῖαν ποινὴν ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἑαυτὸν διὰ τὴν ἀξιόποινον ταύτην πράξιν του; Ἄν λοιπὸν διὰ τοιοῦτον ἀσήμαντον ποσὸν ὁ κύριος Η. Ζάνος, ὡς ἐπιτετραμμένος, ἐπραξέ τοιαύτην ἀξιόποινον πράξιν, ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ πόθεν παρακινούμενος αὐτὸς οὗτος ὁ κύριος Ζάνος μετὰ τῶν ὀργάνων του προέδῃ αὐθαδῶς καὶ ἀσυστόλως εἰς ἅπαντα τὰ αὐθαίρετα καὶ παράνομα μέτρα ἐπὶ τῆς πρωτακούστου ταύτης τραγικῆς ὑποθέσεώς μου καὶ περιεφρόνησε τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ ἐλληνικὸν ἐμπορικὸν ὄνομα, ὅπως ἐκτελέσῃ δι' ὅλων τῶν ἀθεμίτων μέσων τὰς διαθέσεις τοῦ ἀπανθρώπου, φιλεκδίκου καὶ πολυταλάντου φίλου του κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη ὑπηκόου Ἑλληνοῦ.

Ἄνθρωπος λοιπὸν τοιοῦτος οἷος ὁ Κύριος Η. Ζάνος, ὅστις περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν πλουτοκρατίαν διέστρεψε τὴν ἀλήθειαν, παρημέλησε καὶ παρεβίασε τὸ Ἱερὸν καθῆκον τῆς ὑπηρεσίας του ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, προσέβαλε καὶ ἐξουδένισε τὴν Ἑθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ ὅστις ἐπὶ τέλους κατήντησεν εἰς τοσαύτην ἀπονενοημένην τόλμην ὥστε διέφθγγε τὰς σφραγίδας χρηματοδέματος, ἧτις πράξεις τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 383, § 3 Ποινικοῦ Νόμου, ἄνθρωπος λέγω τοιοῦτος ἀρμόζει νὰ κατέχη ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν; καὶ ἐρωτῶ τὸν Νομομαθῆ Νεανίσκον κύριον Γεωργαντόπουλον νὰ μοι εἴπῃ, οἱ καμπτόμενοι ἀπὸ τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τοῦ νὰ μὴ ἐκτίθεται ἡ ὑπόληψις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἔχουν ὡς ἴδιον αὐτῶν χαρακτηριστικὸν τοιαύτας ἀξιοποινοὺς πράξεις;

Ἄλλ' ὁ κύριος Γεωργαντόπουλος ἐν τῇ πολυμαθείᾳ του ἠθέλησε νὰ παίξῃ μὲ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἠθικὴν, καὶ ἀντὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κύριος Η. Ζάνος καμπτόμενος ἀπὸ τὰς ψευδοπαραστάσεις καὶ τὴν πλουτοκρατίαν τοῦ πελάτου του κυρίου Γ. Ζαρίφη ἐπραξέ τὰς ἀνηκούστους παρανομίας καὶ αὐθαρεσίας καταστρέφων ἀνιλεῶς ἐμὲ καὶ ἅπασαν

τὴν πολυάριθμον οἰκογένειάν μου, λέγει ὅτι καμπτόμενος ἀπὸ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα χάριν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἐφάνη λίαν εὐεργετικός.

Ἐνῶ ὁ κύριος Π. Ζάνος καὶ εὐπαιδευτος εἶναι καὶ ἐκπαιδευτήρια τῆς Εὐρώπης εἶδε, μολαταῦτα τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις ἀσπάζεται, εὐκαιρίας τυχοῦσης, καθὼς λέγει τὸ γνωμικὸν « Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ βράδιον. »

Χωρὶς δὲ νὰ ἐπέμβω ποσῶς εἰς συζήτησιν περὶ τῶν προηγουμένων ἀρετῶν ἢ ἐλαττωμάτων τοῦ κυρίου Π. Ζάνου, προσκαλῶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ὑποθέσεώς μου, καὶ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῷ Φυλλαδίῳ μου τούτῳ, τὸν εὐφύεστατον κύριον Γεωργαντόπολον καὶ πάντα ἄλλον προτιθέμενον νὰ υπερασπισθῆ καὶ δικαιολογήσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου Π. Ζάνου, εἴτε ὡς ἐπιτετραμμένου εἴτε ὡς ἀτόμου, νὰ διαφουσηθῆ, ἀνιδύναται, διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰ ἐκτεθέντα, καταδεικνύων τὸ ἀδάσιμον καὶ τὸ μὴ ἀληθὲς ἢ παραμεμορφωμένον. Ἐὰν δέ τις, οἷος-δὴ πᾶτε καὶ ἂν ἦται, ἤθελε ἐπιχειρήσῃ νὰ καταχωρήσῃ ἀνωμότους διατριβὰς εἴτε ὑπὲρ τοῦ κυρίου Ζάνου εἴτε κατ' ἐμοῦ μὲ λέξεις καὶ φράσεις ἀορίστους, τὰς τοιαύτας πράξεις θέλω περιφρονήσῃ ὡς ξένας καὶ ἀλλοτρίας εἰς τοὺς πράγματι ἠθικοὺς καὶ τιμίους ἀνθρώπους.

Ἴδου, τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ κυρίου Π. Ζάνου ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν ἄλλων λειτουργῶν τῆς Θέμιδος, ἤτοι τοῦ Γενικοῦ Προξένου καὶ τοῦ Ἀνακριτοῦ. Ἐκαστος λοιπὸν ἀμερόληπτος καὶ εὐσυνειδήτος, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ μετὰ προσοχῆς ταῦτα πάντα, ἄς ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν προσώπων τούτων εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ προστασία καὶ ἡ υπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων καὶ ἄς κρίνῃ κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον αὐτῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ἐκ τούτων ἐννοεῖ πᾶς τις πόσον ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπανειλημμένα ἀναφοραὶ καὶ πόσον εἰσχοῦντο τὰ δίκαια παράπονα τῶν παρεπιδημούντων ἐν

Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαγῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων ἀπὸ τὰς προΐσταμένας ἀρχάς.

Ἄλλ' ὅτι παρέλιπον γὰ ἐκτελέσουν νομίμως καὶ κατὰ καθήκον, τὸ ἔπραττον ἐναντίον τοῦ Νόμου μὲ μεγαλήτερον ζῆλον οἱ κύριοι Π. Ζάνος, Γ. Τριανταφύλλης καὶ Ν. Σακόπουλος χάριν τῆς πλουτοκρατίας, ἵνα ἀπολαύσῃ τὰ ἴσα, καὶ ἀπόδειξιν φέρω, ὅτι μεταξὺ ἴσως πολλῶν ἄλλων ἀμοιβῶν ἐκ μέρους τοῦ πολυταλάντου κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη εἶναι καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου Τριανταφύλλη εἰς τὴν νεοσυστηθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν.

Ἐχθέσας εἰλικρινῶς, ἀκριβῶς, ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, καθ' ἃ βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐκ τῆς κατωτέρω γνωμοδοτήσεως τῶν σπουδαιοτέρων δικηγόρων τῆς Πρωτεύουσας ταύτης, δοθείσης μετὰ λεπτομερῆ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἐγγράφων ἔρευναν, τὰς περιπετείας τῆς ἐμπορικῆς μὲν τὸ πρῶτον, τραγικῆς δὲ ἔπειτα κατασταθείσης ὑποθέσεώς μου, παραδίδω αὐτὴν εἰς τὴν ἀμερόληπτον κρίσιν καὶ εὐσυνείδησιν τῆς ἑοικυίας γνώμης ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐπεκαλεῖσθην.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Δικηγόροι παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Κυρίου Δ. Κανισκέρη ἵνα γνωμοδοτήσωμεν ἐπὶ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης» καὶ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, ἐλάβαμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑποβληθέντα ἡμῖν ἐγγράφα, ἐξάγομεν δὲ ἐξ αὐτῶν τὰ ἐξῆς:

Ὁ Κύριος Δ. Κανισκέρης πρὸ πολλοῦ συνῆψε σχέσεις ἐμπορικὰς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικῆς οἰκίας «Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης» συγκειμένης ἐκ τῶν Κυρίων Γεωργίου καὶ Νικολάου Ζαρίφη πολιτῶν Ἑλλήνων, καὶ τοῦ Γεωργ.

Ζαφειροπούλου Ὀθωμανοῦ ὑπηκόου κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἐκ Βάρνης δὲ τοῖς ἐπεμψεν ἐν διαστήματι εἴκοσι δύο μηνῶν ἤτοι ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον 1861 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1863, δεκαεννέα φορτία σιτηρῶν, ἤτοι 16 Σίτου κοιλῶν 267248 καὶ τρία Κριθῆς κοιλῶν 91688 ἵνα ὡς παραγγελιοδόχοι αὐτοῦ, τὰ ἐκποιῶσι· ἐξ αὐτῶν ἐπώλησαν τὰ 14 φορτία ἐναντίον τῆς ῥητῆς αὐτοῦ ἐντολῆς τοῦ νὰ συνεννοηθῶσι προηγουμένως καὶ λάβωσι τὴν συγκατάθεσίν του περὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς πωλήσεως, τῷ ἔστειλλον δὲ ἐκκαθαρίσεις ἐλλειπτεῖς καὶ ἐπιβαρυνούσας αὐτὸν μὲ δαπάνας καὶ ἐκπτώσεις ἀσυνήθεις καὶ ἀναποδείκτους, περὶ δὲ τῶν ἄλλων 5 φορτίων οὐδένα ἔδωσαν αὐτῷ λόγον, δι' ἣ ἀναγκάσθη νὰ κινήσῃ κατ' αὐτῶν, τὴν ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1864 ἀγωγὴν του, ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ζητῶν ἵνα ὑποχρεωθῶσιν εἰς λογοδοσίαν, καὶ κατὰ τὸ ἐξ αὐτῆς προκύψον ἀποτέλεσμα νὰ τῷ ἀποδώσωσι πρὸς ἐξομλήσιν τῶν δΟΣΟΛΗΨΙῶΝ τῶν, 14738 Ὀθωμανικῶν λιρας. Οἱ Κύριοι Γ. καὶ Ν. Ζαρίφης χωρὶς νὰ παραστήσωσιν εἰς τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον, ἀπίνθησαν κατὰ τῆς ἀγωγῆς δι' ὑπομνήματα, παρὰστήσαντες ὅτι ἡ Ἑταιρία τῶν, ὡς ἔχουσα καὶ μέλη Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος, δὲν δύναται νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοδοσίαν. Ὁ Κύριος Δ. Κανισκέρης εὐρέθη εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ κινήσῃ καὶ ἄλλην ἀγωγὴν κατὰ μόνον τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ζαρίφη, κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1864, διότι οὗτος διὰ μνησεῶς του, τῆς 14/26 Ὀκτωβρίου 1863, ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ Γ. Ζαφειροπούλου ὡς πληρεξουσίου του, τὸν κατήγγειλεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν, ἐπὶ ληστεύσει 2000 λιρῶν Ὀθωμανικῶν ἀνηκουσῶν αὐτῷ δῆθεν, καὶ ἐζήτησε τὴν τε καταδίωξίν του καὶ τὴν κατάσχεσιν ἀπάσης τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας του. Ἡ δὲ Πρεσβεία παρήγγειλεν διὰ πράξεώς της, καὶ ὁ ἐν Βάρνη ἑλληνικὸς Πρόξενος ἐξετέλεσε τὴν σύλληψιν καὶ τὴν βιαίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταφορὰν αὐτοῦ, τὴν δὲ περιουσίαν του κατέσχε, συνισταμένην εἰς ἐμπορεύματα, σιτηρὰ, σάκκους, καὶ διάφορα ἄλλα ἐντὸς τῶν

ἀποθηκῶν του, εὐρεθέντα πράγματα, καὶ ἐξεποίησεν αὐτὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἄνευ τῆς τμησίσεως νομίμων διατυπώσεων. Μετενεχθεὶς δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Δ. Κανισκέρης ὑπεβλήθη εἰς ἀνακρισὶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐλληνικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδίως τοῦ Παρέδρου Κυρίου Σακοπούλου ὡς ἀνακριτοῦ, καὶ ἐφυλακίσθη ἀμέσως μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1363· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲν προέκυπτε τι κατ' αὐτοῦ, καὶ προσεδοκᾶτο ἡ ἀπόλυσις του, ὅτε ἄνευ φαινομένου τινὸς λόγου, καὶ συνεργεία τοῦ Γ. Ζαρίφη παρεδόθη ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρχὴν, καὶ ἀπήχθη εἰς τὰς Τουρκικὰς φυλακὰς, ἔνθα ἐκρατήθη πέντε μῆνας, μὲ κίνδυνον τῆς υἰγείας καὶ ζωῆς αὐτοῦ. Καὶ τέλος ἀπελύθη τῶν φυλακῶν διὰ πράξεως, ὑπὸ χρονολογίαν 16 Σεπτεμβρίου 1280, τῆς ἀρμοδίας Τουρκικῆς ἀρχῆς, ἥτοι τοῦ Συμβουλίου τῆς ἀστυνομίας· ἀπήχθη δὲ δι' ὅλα ταῦτα νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Κύριος Γεώργιος Ζαρίφης νὰ τῷ ἀποδώσῃ λόγῳ ἀποζημιώσεως λίρας 21000. κτλ.

Ἡ προσαφθεῖσα πράξις τοῦ Κυρίου Δ. Κανισκέρη περὶ ἧς ὁ λόγος, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Γεωργίου Ἐλευθεριάδου ὑπελλήλου τοῦ Κυρίου Ζαρίφη, μετανεχθόντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως λίρας 2500, ἵνα δοθῶναι τῷ Κανισκέρῃ ἐκ διαλειμάτων, συνίσταται εἰς τὸ ὅτι Φωτεινὸς εἰς πρῶν ἐμπορικὸς ὑπηρετὴς τοῦ Ζαρίφη λαβὼν τὴν περιεχούσαν τὰς 2500 λίρας τζάνταν, τῇ συναιεσει τοῦ Ἐλευθεριάδου ἵνα οὗτος ἐλαφρωθῇ τοῦ βάρους, προηγῆθη, ἀφῆκε δὲ αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κανισκέρη, ὅστις ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν λιρῶν, εἰς πληρωμὴν διαφορῶν πιστοτῶν του. Τὸ γεγονός τοῦτο ἠρνήθη ὁ Κανισκέρης, διατεινόμενος ὅτι τὰς λίρας εἶχε λάβει αὐτὸς ἀπὸ τὸν ἐμπορικὸν οἶκον, διὰ νὰ συμπληρώσῃ ἐν φορτίον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην ἐν Βάρνῃ, ὅτι πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ τῷ σταλῶσιν ἄλλα χρήματα, καὶ ὁ Φωτεινὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κανισκέρη ἐξεληθόντος τοῦ πλοίου, ἔλαβε καὶ μετέφερε ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ τὴν τζάνταν. Συνεπειὰ τούτων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς γενομένων ἀνακρίσεων, ἐπῆλθεν ἡ ἄνω μνησθεῖσα ἀπόφαισις τοῦ Τουρκικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀστυνομί-

ας, δι' ἧς τοῦτο παρεδέχθη ὅτι ὁ Κύριος Κανισκέρης δι' ἀνοικείου τρόπου οἰῶρει ἀπάτης λαβὼν τὰ χρήματα διέθεσεν αὐτὰ, καὶ ἀπεφάσισεν νὰ εἰσπραχθῶσι παρὰ τῶν λαβόντων αὐτὰ, καὶ παρακατατεθῶσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀφοῦ δὲ θεωρηθῶσιν ἐν τῷ ἐμποροδικεῖῳ οἱ μεταξὺ τῶν διαφερομένων λογαριασμοί, νὰ δοθῶσιν τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα εἰς ὄντινα ἀποφασισθῇ.

Τὸ δὲ Προξενικὸν ἑλληνικὸν Δικαστήριον διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπ' Ἄρθ. 346. καὶ 447. ε. ε. ἀπεφάσισε, ἐπὶ μὲν τῆς περὶ λογοδοσίας ἀγωγῆς ὅτι εἶναι ἀναρμόδιον, ὡς ὑπαγομένης δῆθεν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν δικαιοδοσίαν· ἐπὶ δὲ τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς, ὅτι εἶναι αὕτη ἀπαράδεκτος λόγῳ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπευθυνθῇ κατὰ τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἐταιρίας Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφης προσώπου, καὶ ὡς πρὸς τὸ ὅποιον τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον εἶναι δῆθεν ἀναρμόδιον, καὶ ὅτι ἡ καταγγελία ἐγένετο εὐλόγως κατὰ τὴν ἀπόρασιν τοῦ Τουρκικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀστυνομίας, καὶ κατὰ καθήκον ἐπιβαλλόμενον δῆθεν εἰς πάντα πόλιν κατὰ τὸ Ἄρθρ. 146 τῆς Πολ. Δικονομίας, οὐδόλως δὲ τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον ἔθιξεν τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων τούτων.

Ὅθεν ζητεῖται κατὰ πόσον αἱ ἀποφάσεις αὗται εἰσὶν βάσιμοι, καὶ ἂν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Κυρίου Δ. Κανισκέρη ἔχονται ὑποστάσεως.

Ἀπαντῶμεν.

Α'. Ὡς πρὸς τὴν περὶ λογοδοσίας ἀγωγὴν.

Ὅτι αἱ διατάξεις 17 § 4, 145 § 4 Πολ. Δικονομίας καὶ 18 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, οὐδεμίαν ἔχουν ἐπιρροὴν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προκειμένου περὶ ἀναρμοδιότητος ζητήματος.

Ὅτι κατὰ τὸ ἄρθ. 13 τοῦ Προξενικοῦ Νόμου, καὶ ἄρθ. 24 ἐδ. 2. τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐμπορικῆς συνθήκης, αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων διαφοραὶ, ὑπάγονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοδοσίαν· τοῦτο δὲ εἶναι δικαίωμα παραχωρηθὲν τῇ Ἑλλάδι καὶ τοῖς ἄλλοις εὐνοουμένης ἔθνεσι, ὑπὸ τῆς Τουρκίας, εἰς οὐδένα ὑποβαλλόμενον περιορισμόν· ἐὰν τοιοῦτος τις περιο-

ρισμός υπεβάλλετο, ἤθελεν ἐπιβληθῆ ῥητῶς καὶ καθαρῶς ἀναμφιβολίας δὲ ὑπαρχούσης, ἢ συνθήκη, ἣτις πρὸς τὸ συμφέρον ὄλων τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαίρετως ἐγένετο, ἐρμηνεύεται κατὰ τῆς Τουρκίας, τῆς παραχωρησάσης τὸ προκείμενον ἑτεροδικίας δικαίωμα, καθότι, κατὰ Νομ. 39 Πανδ. de pactis (2. 14) placet pactionem obscurem, iis nocere in quorum potestate fuit legem apartius conscribere.) Τοῦτο ὑποστηρίζει καὶ ὁ Dalloz. Traité diplomatique· εἰς τὸν ἀριθμὸν 143 λέγων, l'interpretation doit être faite contre celui qui donne parcequ'il est censé avoir donné sans restriction, tout ce qui comporte la nature de la chose donnée. Βεβαίως ἐὰν ἡ Τουρκία διενεοῖτο νὰ ἐξαίρεση τῆς παραχωρηθείσης εἰς τοὺς Ἕλληνας ἑτεροδικίας τὰς ὑποθέσεις ἐν αἷς, δύνανται μὲν νὰ μετὰσχωσι καὶ ὀθωμανοὶ, χωρὶς ὅμως νὰ προσώπι κινδυνόν τινα ἢ φόβον ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν ἀποφάσεων, ὥφριε καὶ ἤθελε φροντίσει νὰ ἐκτεθῆ ῥητῶς καὶ σαφῶς ἐν τῇ συνθήκῃ ἢ περὶ τούτου ἐξαίρεσις, ἀλλὰ δὲν ἐπράξεν οὕτως, ἀρκεσθέντα εἰς τὴν παρ' ὀλοῖς τοῖς ἔθνεσι ἀναμνησθέντων ἄρχῃν ὅτι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑαυτῆς, ἀποφάσεις τοιαύται δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἐκτελεσταὶ κατὰ τῶν ὑπηκόων τῆς, εἰμὴ ἐὰν ἤθελε τὸ ἐπιτρέψῃ καὶ καθόσον ῥητῶς ἤθελε τὸ ἐπιτρέψει. Ὅτι αἱ συνθήκαι ἐρμηνεύονται κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν Dalloz αὐτόθι N. 147. les traités de nation à nation s'apprécient par leurs effets réels, et non seulement par la lettre de leurs texte affectent les intérêts des parties par leurs resultats et non par leurs formes etc· ἐπομένως καὶ ἂν συμπεριληφθῇ ὀθωμανός τις ἐν δίκῃ τινί, ὡς τὴν προκειμένην, ἢ συνθήκη δὲν κωλύει τὸ ἑλληνικὸν Προξενικὸν Δικαστήσιον νὰ δικάσῃ, δηλοῦν ὡς ἐκ περισσοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει του, τὸν λόγον ὅτι αὕτη ἰσχύει μόνον καθόσον ἀφορᾷ τοὺς Ἕλληνας, οὕτω δὲ οὐδεὶς φόβος παραπόνων ἢ ἀντιτάσεως (rétorsion) ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

“Οτι ἡ συνθήκη οὐδαμοῦ ἀναφέρει ὅτι αἱ ἔχουσαι μέλη ἑλληνικὰ καὶ ὀθωμανικὰ ἑταιρίαι εἰσὶ Τουρκικαί, οὐδ’ ἔθιμόν τι ὑπάρχει περὶ τούτου, διότι καὶ ἡ Προξενικὴ ἀπόφασις ἤθελε τὸ ἀναφέρει ἐὰν ὑπῆρχε, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχε, ἔπρεπε νὰ εἰσῆχθη μετὰ τὴν συνθήκην, συναφθεῖσαν τὸ 1855 ἔτος πρὸς κατάρτησιν τῶν προΐσχυόντων κανόνων, καὶ οὐδεμίαν περὶ ἐθίμου μνήσαν ἐξαιρητικὴν ποιοῦσαν.

“Οτι οἱ Κύριοι Γεώργιος καὶ Νικόλαος Ζαρίφης ἐξ ὧν μάλιστα ὁ Γ. Ζαρίφης διὰ τῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβείαν μηνύσεώς του, ἀνεγνώρισε τὴν ἑλληνικὴν Δικαιοδοσίαν, Ἕλληνες ὄντες δὲν ἠδύναντο νὰ προτείνωσι τοιαύτην ἔνστασιν ἀναρμοδιότητος, προκειμένου μάλιστα περὶ λογοδοσίας, ἐξ ἧς ἤθελεν ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐναργέστερον, προκύψει ἡ ἀλήθεια. Ἡ πρότασις τῶν δὲ αὐτῶν, καὶ ἡ εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς ἐπιμονὴ τῶν, ὡς καὶ ἡ τοῦ Κυρίου Ζαφειροπούλου, ὅστις καθὼς Ἕλληνας τὸ γένος ἠδύνατο νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν δικαιοδοσίαν, λησμονῶν τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητα τοῦ πρὸς στιγμὴν, χωρὶς κίνδυνον ἐνταῦθα τοῦ νὰ ἀναρχθῆ τὸ Μεδιάνον καὶ κινδυνεύσῃ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἢ Πατρίδα! εἰσὶ τεκμήρια κατ’ αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Κυρίου Κανισκέρη· εὐλόγως δύναται πᾶς τις νὰ εἰκόσῃ ὅτι ἐφοβήθησαν, αὐτοὶ, οἱ καθ’ ὅλα ἐν Τουρκίᾳ ἰσχυροὶ, τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, ὡς παρέχουσιν ἐγγυήσεις, ἐπιστήμης, ἀκριβείας, ἀμεροληψίας, ἀνεξαρτησίας καὶ τιμιότητος.

“Οτι καὶ ἂν κλεισθῶσιν αἱ θύραι τῶν Προξενικῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, τῷ Κανισκέρη, ἔχει οὗτος τὸ Ἄρθ. 28 τῆς Πολ. Δικονομίας, καθ’ ἃ δύναται καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐναγάγῃ τὴν ἑταιρίαν, καὶ ἂν Τουρκικὴ ἤθελεν αὕτη χαρακτηρισθῆ, νὰ ἐκτελέσῃ δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων Ζαρίφη τὰς Ἑλληνικὰς ἀποφάσεις, νὰ εἶπῃ δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, τὰ λόγια τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας *on ne peut dire qu'un gouvernement soit injuste, et s'expose à des represailles meritées, quand il ne fait aucune exception de personnes, et qu'il place les étrangers pour l'exercice de*

leurs intérêts privés, dans la même position que ses nationaux, rejet 10 Août 1813. ὅτι ἐπομένως αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Κανισκέρη, χορηγήσαντος 19 φορτία, καὶ λαβόντος μόνον λίρας 64500 κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ Ζαφειροπούλου κατάθεσιν τεκμαίρονται βάσιμοι, καὶ οὕτως ἢ ἄλλως δύνανται νὰ ἐπιδιωχθῶσιν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Β'. Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν.

Ὅτι, καὶ ἂν ἀναρμόδιον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον ὡς πρὸς τὴν ἐταιρίαν, οὐχ' ἦττον κατὰ τοῦ Γ. Ζαρίφη Ἕλληνας ἡ ἀγωγὴ αὕτη καλῶς εἰσῆχθη, καθὼ προσωπικὴ εἶναι δὲ ἀνυπόστατος ἡ αἰτιολογία τῆς Προξενικῆς ἀποφάσεως, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐναχθῇ πρῶτον ἡ ἐταιρία, καθ' ὅσον ἡ καταγγελία εἶναι ἔργον προσωπικὸν τοῦ Κυρίου Ζαρίφη.

Ἐπειδὴ ἡ ἀγωγὴ τοῦ Δ. Κανισκέρη κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἐναγομένης Ἑταιρίας, εἴτε ὅλων, εἴτε τινῶν μόνων, προέρχεται ἐξ αἰτίας ποινικῆς, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου οὐδέποτε τὰ ἠθικὰ πρόσωπα πράττουσιν ὡς τοιαῦτα ἀξιοποιῶντα πράξιν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὅλα τὰ μέλη, τὰ τὸ ἠθικὸν ἀπαρτίζοντα πρόσωπον, συμπαράξωσιν εἰς τὸ ἀδίκημα, εἴτε ὡς συναυτουργοί, εἴτε ὡς συνεργοί, ἕκαστον τῶν μελῶν τούτων ἀτομικῶς εὐθύνεται εἰς τὸ διαπραχθὲν ἐγκλημα, συνάγεται ὅτι ὁ Κανισκέρης συκοφαντηθεὶς, καὶ ἐπὶ τῇ συκοφαντίᾳ ταύτῃ ὑποστὰς ζημίας, ἠδύνατο ἔνθεν μὲν ποινικῶς νὰ μηνύσῃ, ἔνθεν δὲ τὴν πολιτικὴν περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν νὰ ἐγείρῃ καθ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας χωριστὰ ἐνώπιον τῆς, διὰ τὴν διάφορον ἑκάστου αὐτῶν ἐθνότητα, ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς, ἅρα σφάλλει ἡ ἀπόφασις τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαινομένη, ὅτι ὄφειλεν ὁ Κανισκέρης νὰ ἐναγάγῃ πρῶτον τὴν Ἑταιρίαν, ἐνῶ μάλιστα ἂν τοιοῦτόν τι ἔπραττεν ἤθελε περιπέσῃ εἰς λάθος, διότι ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, οὐδέποτε ἠθικὸν πρόσωπον ὡς τοιοῦτον, πράττει ἀδίκημα, μὴ πράττον δὲ οὐδ' εὐθύνεται ἐπὶ ἀδικήματι.

Ὅτι δύναται πᾶς τις νὰ καταγγείλῃ κατὰ τὴν διάταξιν 146 Ποιν. Δικηγομίας τὰ ἐγκλήματα, ἀλλ' ὅταν ᾖναι βέβαιος περὶ

τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις, καὶ ἂν ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας καὶ ὀλιγωρίας ἐγένετο διὰ τῆς μνηύσεως τοῦ παραίτιος τῆς βλάβης, τοῦ καταγγελλέντου προσώπου.

Ὅτι ἡ προσαφθεῖσα τῷ Κυρίῳ Κανισκέρῃ πράξις τῆς ληστείας, διότι κατὰ Νόμον ἡ βιαία ἀφαιρέσις ξένης περιουσίας εἶναι ληστεία, δὲν ἔχεται ὑποστάσεως τινός, ὡς εὐλόγως δύναται τις νὰ εικάσῃ, ἐκ τῆς γενομένης ἀφαιρέσεως τῆς ἀνακρίσεως ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν δικαιοδοσίαν, καὶ τοι γενομένης κατὰ πρῶτον τῆς μνηύσεως ὑπὸ τοῦ Ζαφειροπούλου ὡς ἐπιτρόπου τοῦ Ζαρίφη εἰς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀρχὴν, ὡς ἐπηρεαζομένην εὐκόλως καὶ αὐθαίρετον· ἥτις μολοντοῦτο, καίτοι ἐνδιαφερομένων τῶν παρ' αὐτῇ ἰσχυρῶν Κυρίων Ζαρίφη, δὲν ἐθεώρητε διὰ τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως τῆς τὴν προσαφθεῖσαν τῷ Κυρίῳ Κανισκέρῃ πράξιν, ἐγκληματικὴν, καὶ διετάξε νὰ κατατεθῶσιν τὰ περιττὰ ἢ ἔρις χρήματα εἰς τὴν ἀστυνομίαν, νὰ ἀποδοθῶσιν δὲ ἐν κείνῳ εἰς ὄντινα ἀποφασισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐμπροσδικείου, ἥτοι εἰς ὄντινα ἀνήκουν, μὴ ἐμπιστευθεῖσα καὶ τοῖς πλουσίους καὶ ἰσχυροῦς Κυρίους Ζαρίφη, ὅθεν ὁ Κανισκέρης ὑποστάς παλιμῶνι φυλάκισιν, αὐθαίρετον ἐκποίησιν τῆς περιουσίας του, διακοπὴν τοῦ ἐμπορίου του, κλονισμὸν τῆς ἐμπορικῆς πίστεώς του κλπ. δικαιούται κατὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ν' ἀποζημιωθῇ.

Ὅτι ἡ κακὴ πίστις τῶν Ζαρίφη εἰκάζεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι, μολονότι χάριν, αὐτῶν, προθυμοτάτη καὶ αὐστηροτάτη ἐδείχθη ἡ ἑλληνικὴ Ἀρχὴ, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε οὐδὲ ἀπολογίαν ἐπέτρεψεν ὁ ἐν Βάρνῃ ὑποπρόξενος εἰς τὸν Κύριον Κανισκέρην, ἐπιστρέψας αὐτῷ τὴν περι τούτου αἴτησίν του, δι' ἧς τὸν παρεκάλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβείαν ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἀποτόμως μὲ τὴν γραπτὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς του σημειώσιν ἀπορρίπτεται ἡ αἰτησίς σας καὶ ἐπιστρέφεται αὐθημερόν· μολοντοῦτο οἱ Κύριοι Ζαρίφη ἐπεκαλέσθησαν διὰ τοῦ Ζαφειροπούλου τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς τὴν μεσολάβησιν. !!!

Δι' ὅλα ταῦτα γνωμοδοτοῦμεν

Ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐν Κωνσταντινου-

πόλει Γενικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου εἰσὶ μεταρρυθμιστέαι
ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Δ. Κανισκέρη.

Ἀθῆναι, 12 Δεκεμβρίου 1864.

Οἱ Δικηγόροι

N. I. Σαρίπολος. Π. Καλλιγᾶς.
Εὐστ. Ἡλιόπουλος. Γ. Α. Πάλλης.
Κωρστ. Κυπριάδης. Ν. Στεφανίδης.

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν
παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις δικηγόρων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1865.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν

Σ. Αναστασιάδης.

Μετὰ τὰ ἐκτελέντα δέον νὰ γίνῃ γνωστὴ καὶ ὀλό-
κληρος ἡ ἐπιστολή, τῆν ὁποίαν, ὡς προανέφερα, ἐκ
Βάρνης ἔγραψα, ἀπὸ ἀνάγκης τῆς καταδιώξεώς μου, ὡς
καὶ τὸ συναχρονὸν τηλεγραφεῖόν μου, διὰ τὴν ἐννοήσῃ τις
τις ἐναργέστερον ποῖα μετὰ τότε ἡ ἀπέναντι τῶν Κυ-
ρίων Ζαρίφη καὶ Χαριτζεπούλου θέσις μου. Ἐνῶ διὰ πο-
σὸν ἀσήμαντον καὶ ἀνευ ἀφορμῆς με καταδίωκον, τέσ-
σαρα ἄλλα φορτῖα μου συνιστάμενα ἐκ Κριβῆς Κοιλῶν
91688 καὶ Σίτου Κοιλῶν 20840 ἦσαν καθ' ὁδόν, τὰ
ὁποῖα ἐπίσης ἐναντίον τῶν διαταγῶν μου παραλαβόντες
διέθεσαν, χωρὶς καὶ περὶ τούτων νὰ ἔχουν διάθεσιν νὰ
μοὶ δώσουν λόγον.

Ἴδου ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολή.

Κύριοι Ζαρφ. καὶ Ζαρίφη!

Ἐν Βάρνη, τῇ 19/31 Ὀκτωβρίου 1863.

Σᾶς βεβαιῶ τὰς προλαβούσας μου τῶν 7/19 καὶ 12/24
πνέοντος τῶν ὁποίων τὴν ἀπάντησιν ὑστεροῦμαι.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὅσα ἀπεπειράθητε καὶ ἐνηργήσατε κατὰ
τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς μου, καὶ ὡς ἐμπόρου καὶ ὡς πολίτου,
ἀνευ λόγου καὶ νομίμου τίτλου, καὶ δι' ὅσα ἀκόμη ἐξετέλεσε

ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν σας ὁ Γ. Ἐλευθεριάδης τὸν ὁποῖον εἶ-
χον δεχθῆ ὡς βοηθὸν τῶν πράξεών μου μισθοδοτούμενον παρ' ἐ-
μοῦ, ἐπιφυλάττομαι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι να ἐξασκῆσω ἐναντίον
ὑμῶν καὶ καθ' οὔτινος ἄλλου ἀνήκει, πᾶν ὅτι ὁ Νόμος καὶ τὸ
Δίκαιον μου χορηγοῦν, καὶ τότε θέλει διακριθῆ πανδήμως
ὁ Γίμιος ἀπὸ τὸν Δόλιον.

Λάβετε δὲ εἰς καλὴν σημείωσιν ὅτι διὰ τὰ καθ' ὁδὸν τρία Κρι-
θοφορτία μου καὶ ἐνός Σιτοφορτίου, καὶ διὰ ταύτης μου σᾶς
ἐμποδίζω ἀπὸ τοῦ να ἐνεργήσετε τὸ παραμικρὸν περὶ τῆς ἐκ-
ποιήσεώς των· ὅταν μὲ εἰδοποιήσετε τὸ φθάσισμόν των εἰς τὰ
μέρη διὰ διαταγὰς, τότε μόνον θέλω σᾶς δῶση τὰς ὁδηγίας
μου· εἰς κάθε ὅμως παραβίασιν τῆς ῥητῆς ταύτης ἐντολῆς μου,
θεωρῶ ὑμᾶς, καὶ τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Μασσαλίᾳ Καταστάματά
σας ἀλληλεγγύως ὑπευθύνους ὡς πάντοτε πρὸς ἐμέ.

Ἐνεκα τῶν διαδραματισθέντων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν
συμβάντων μου, ἀπὸ κακῆν πρόθεσιν σας, δὲν θέλω ἀναμιχθῆ
τελείως εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Μεκλεμβουργικοῦ Βαρχ Anne
Ποπίε καὶ λάβετε παρ' ἐμοῦ να τὸ φροτώσετε.

Ὁ ἐντολοδοτῆς σας

Δ. Η. Βαυαρίας.

Ἴδου καὶ τὸ ὡς εἴρηται Τηλεγράφημά μου.

Κύριοι Ζαρ. καὶ Ζαρίφη!

Αὐθιμερόν.

Σᾶς ἐπικυρῶ τὴν ἐπιστολὴν μου μὲ τὸ σημερινὸν Αὐστρια-
κόν. Γνωρίζω καλῶς ὅτι ὑμεῖς καταγίνεσθε διὰ τρόπον σκλη-
ροῦ καὶ ἀπανθρώπου εἰς δυσφήμησιν τῆς παρὰ τῷ κοινῷ ὑπο-
λήψεώς μου· τούτου ἔνεκα εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην πρὸς
ἀποφυγὴν παντός σκανδάλου ν' ἀναθέσω εἰς ὑμᾶς τὴν φροντίδα
πρὸς ἀνεύρεσιν τρόπου καταλλήλου δημοσίας ἱκανοποιήσεως τῆς
προσβληθείσης ὑπολήψεώς μου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐθυσίασα τὸ
πᾶν εἰς κάθε ἐμπορικὴν κρίσιμον περίστασιν, καὶ τοῦτο ἔπραξα
κατὰ συνείδησιν· τοσοῦτον δὲ μᾶλλον θέλω ἐπιμείνει εἰς τὴν

παροῦσαν περίστασιν ἣν ὑμεῖς κακῶς ἐκτιμήσαντες τὰ πράγματα, ἐκ προθέσεως ἀσυγγνώστου ἐξηγεράτε καὶ προεκαλέσατε.

Μὲ πρῶτον ἀτμόπλοιον ἀποστείλατέ μοι 1500 λίρας ἀπέναντι λογαριασμοῦ μου.

Ἄναμένω ἀπάντησιν.

Καρισκέρης.

Ὡς προεῖπον, σκοπὸν εἶχον ἐνταῦθα γὰ παύσω, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ, συζητηθειῶν τῶν ὑποθέσεών μου ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, ἀπεφάσισα νὰ προσθέσω εἰς τὴν ἔκθεσίν μου καὶ περὶ τῶν ἐκδοθειῶν Ἀποφάσεων τὰ ἐπόμενα·

Διὰ μὲν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ε. ε. ἀποφάσεως μετερῶν ἡ ἀφορῶσα τὴν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Γ. Ζαρίφη ἀγωγὴ μου ἀπόφασις τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου Κωνσταντινουπόλεως, ἀπερῶριφθησαν αἱ περὶ ἀπαραδέχτου τῆς ἀγωγῆς ἐνστάσεις τοῦ Ζαρίφη, καὶ διετάχθησαν ἀποδείξει περὶ τῆς οὐσίας.

Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ε. ε. ἀποφάσεως ἐγγένετο δευτέρη ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις, κατὰ πλειονοψηφίαν, στηριχθεῖσαν κυρίως εἰς τὴν κακῶς ἐφαρμοσθεῖσαν καὶ ὑπὸ καὶ Προξενικοῦ Δικαστηρίου ἀρχῆν, ὅτι, ἐν Τουρκίᾳ ἡ Προξενικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἐξαιρετικὴ.

Ἄλλ' οἱ λόγοι τῆς μειονοψηφίας (ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶνε ὁ λίαν εὐσυνείδητος καὶ ἀνεξάρτητος τὸν χαρακτῆρα Κύριος Π. Σπηλιάδης Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου, διότι εἶδον τὸ σχέδιον ἐν τῇ δικογραφίᾳ, διὰ χειρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ὡς ὅλοι οἱ ἰδόντες αὐτὸ μὲ ἐβεβαίωσαν) ἱκανοποιοῦσιν δεόντως τὴν δικαιοσύνην, καὶ δεικνύουν τίνες οἱ ἐπὶ πατριωτισμῶ καὶ φιλογενεῖᾳ καυχώμενοι Ζαρίφαι καὶ Ζαφειρόπουλος.

Ἴδου ἡ σκέψις τῆς μειονοψηφίας.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἂν καὶ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια εἰσὶν ἀρμόδια νὰ δικάζωσιν οὐχί

μόνον τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς μεταξὺ τούτων καὶ ὑπήκοων ἄλλων δυνάμεων, ὡς καὶ Ὀθωμανῶν, ἀρκεῖ μόνον αἱ Ἑλληνες νὰ ᾤσιν ἐναγόμενοι, καθότι ὁ Ἑλλην οὐδὸλως δικαιούται ν' ἀποφύγη τὸν φυσικὸν του φόρον προσάπτων οὕτω μῶμον εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς ἐθνικότητός του, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἐναγθεῖσα ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ζαφειρόπουλος καὶ Ζαρίφη διευθυνομένη ὑπὸ τῶν Γεωργίου Ζαρίφη, Νικολάου Ζαρίφη καὶ Γεωργίου Ζαφειροπούλου ἀρμολίως ἠνοιχθη ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ἥτοι ἐν ᾧ τόπῳ ἔχει τὴν ἑδραν τῆς διότι οἱ δύο πρῶτοι διευθύνται αὐτῆς εἰσὶν ἀναμφισβητήτως Ἑλληνες καὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν ἠδύναντο καὶ αὐτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσιν λόγῳ ὅτι ὁ εἰς τῶν διευθυντῶν, ὁ Γεώργιος Ζαφειρόπουλος, ὁ οὐκ ἔστι ἐντελῶς καὶ μὴ ἐμφανισθεὶς, μῆτε ἀπολογηθεὶς εἰς τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον εἶναι ὑπήκοος Ὀθωμανὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου θέλων νὰ καλύψῃται ἀποφεύγοντες τὸν φυσικὸν καὶ νόμιμον δικαστήν των διότι καὶ ἂν ὁ Γεώργιος Ζαφειρόπουλος εἶναι Ὀθωμανὸς ἀναγκαιῶς ὑπεβλήθη εἰς τὸν φόρον τῶν δύο ἄλλων διευθυντῶν τῆς ἑταιρίας καθ' ὅσον οὐδεὶς ἰσχυρισμὸς ἐγένετο ὅτι διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας ἢ ἄλλως ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς ὑπάγεται εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν δικαιοδοσίαν ὡς ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος, τὴν ὁποίαν εἰς τῶν διευθυντῶν αὐτῆς ὁ Γεώργιος Ζαφειρόπουλος ἔχει· τούτου δὲ μὴ γενομένου τεκμαίρεται ὅτι οὗτος ὑπεβλήθη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δύο, καθ' ὅσον μάλιστα οὗτοι οὐδὸλως ἰσχυρίσθησαν ὅτι τὸ ἐπικρατέστερον αὐτῶν πρόσωπον κατὰ τὰ κεφάλαια ἦν τὸ τοῦ Γεωργίου Ζαφειροπούλου, ἄλλως καὶ ἂν οὗτος δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμπαραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν φόρον του καὶ τοὺς ἄλλους, ὥστε ἡ ἀγωγή τοῦλάχιστον κατὰ τούτων τῶν δύο Γεωργίου Ζαρίφη καὶ Νικολάου Ζαρίφη ὡς διευθυντῶν τῆς αὐτῆς ἑταιρίας καλῶς εἰσῆχθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενικὸν Δικαστήριον, δὲν ἔχει δὲ

σημασίαν τινά ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος τῆς ἀρμυδιότητος ὅτι ἡ Ἐταιρία εἶναι ἠθικόν πρόσωπον, διότι καὶ αὕτη ἔχει τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς καὶ δι' αὐτῶν ἐνάγεται, δὲν εἶναι δὲ ἀπολύτως ἀναγκασίον νὰ ᾧσιν ὅλα τὰ πρόσωπα τῶν διευθυντῶν εἰς τὴν δίκην, καθ' ὅσον καὶ ἕκαστον αὐτῶν παριστᾷ τὴν Ἐταιρίαν, ἐπομένως ὁ Ὀθωμανὸς ὑπήκοος ἠδύνατο τὸ πολὺ νὰ τεθῆ ἐκτὸς τῆς δίκης καὶ οὕτω νὰ προφυλάξῃ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ εἰς τὴν Ἐταιρίαν περιουσίαν του, ἂν ἡ ἀπόφασις ἀπέβαινε κατὰ τῆς Ἐταιρίας.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέλομεν προσφύγει καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, καὶ ἐπὶ τέλους εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι Δικαστήρια, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ὅπου ἐπὶ τέλους ἀφεύκτως οὐ μόνον ἠθικῶς ἀλλὰ καὶ πραγματικῶς θέλομεν θριαμβῆσαι.

Τὸν θρίαμβον τοῦτον, θρίαμβον ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης, φοβούμενοι αἱ Κύριοι Ζαρίφαι καὶ Ζαφειρόπουλος Ἕλληνας ὄντες καὶ χριστιανοὶ !!! ἀρνοῦνται ἐαυτοὺς, ἀρνοῦνται Πατριᾶ καὶ Πίστιν. Ἄν δὲν ἦσαν κακῆς πίστεως καὶ δὲν συνηθάνοντο ὅτι τὰ πρὸς ἐμὲ ἀδικήματα τῶν εἶναι τερατώδη καὶ εὐαπόδεκτα, βεβαίως εἰς ἄλλα Δικαστήρια παρὰ τὰ Ἑλληνικά δὲν ἤθελον στηρίζει τὰς ἐλπίδας των. Ἄλλ' «ὁ τῶν ἀλλοτρίων ἐρῶν μετ' οὐ πολὺ θρηγνήσει τῶν ἰδίων ἀποστερούμενος» .

Ἐλπίζω τέλος ὅτι καὶ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις εἰς ἣν ἐκοινοποιήθη λεπτομερῆς τῶν ἀνωτέρω ἔκθεσις, θέλει λάβει τὰ προσήκοντα μέτρα εἰς τὴν σοβαρὰν αὐτῆν ὑπόθεσιν καὶ παράσχει συνάμα πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην, Πρέσβυν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα δυνηθῆ διὰ τῆς ἐγνωσμένης ἱκανότητός του καὶ δραστηριότητος, οὐ μόνον νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰ συμβαίοντα ἀδικήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ φέρῃ ριζικὴν τινα διόρθωσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχωσιν ἅπαντες οἱ ἐν Τουρκίᾳ παρεπιδημοῦντες καὶ ἐμπορευόμενοι Ἕλλη-

νες ὅλας τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις περὶ τῆς δεομένης προστασίας τῶν ἑαυτῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀμερολήπτου ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης, ὡς ἀρμόζει εἰς Ἕθνος ἀνεξάρτητον καὶ εὐνομούμενον· διότι οἱ Νόμοι πρέπει νὰ ᾔηται Σεβαστοὶ παντοῦ καὶ πάντοτε ἐξ ἴσου ἀπὸ τε τοὺς ἀρχοντας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχομένους κατὰ τὴν ἀξιωματικὴν ἰσοπέθειαν τοῦ Συνταγματικοῦ Σεβαστοῦ Βασιλέως μας.

Προτιθέμενος κατόπιν νὰ δημοσιεύσω καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μέχρι τῆς ἀποπερατώσεώς της, προσκαλῶ κατ' ἐπανάληψιν, ὡς προεῖπον, καὶ τον ἀντίδικον, καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ με διαφύσωσι δημοσίᾳ μετὰ τὴν ὑπογραφήν των, ἂν νομίζουν ὅτι ἐγὼ διέστρεψα καὶ κατὰ ἐν ἰῶτα ἤ μίαν κεραίαν τὴν ἀλήθειαν· ἂς μὴ δειλιάσωσι δὲ νὰ προβῶσιν εἰς τὸ στάδιον τῆς κοινῆς γνώμης, ἧς πρῶτος προεκάλεσα τὴν σεβαστὴν ἐτυμηγορίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 18 Ἰανουαρίου 1865.

ΑΘΗΝΩΝ

Δ. Π. ΚΑΝΙΣΚΕΡΗΣ.



